

5/10.04918
808 x .001
1646

अथकुवलयानंदअलंकारचंद्रिकायांप्रारम्भः ॥

कु. टी.
चं

श्रीगणेशायनमः अनुचित्य महालक्ष्मी हरिलोचनचंद्रिकां कुर्वे कुवल्या वंदसदलंकारचंद्रिकां १ चिकीर्षिता विघ्नसिद्धयदृष्टदेवतां स्तौति अमरी
ति अत्र चरणमेव पंकजमिति मयूरव्यं सकादि समासाश्रयणात् परिणामालंकारः चरणे आरोप्यमाणस्य पंकजस्यारोपविषयचरणात्मता परिणतिविना
दुरितदूरीकरणक्रियार्थत्वासंभवात् परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयात्मनेति तत्त्वभूतात् न च पंकजमिव चरणमिति पूर्वपदार्थप्रधान उपमितसमास
एवास्तित्वं शब्दं अमरीणां कवरोभारस्य केशपाशस्य संबन्धिनीसौगंध्यलोमात् तत्संस्पृष्टाया अमरीतया मुखरीकृतमिति विशेषणस्यानुगुण्याभावा
त् तस्य पंकजगतत्वेनैव प्रसिद्धेरिति एतद्विशेषणावगतेन च पादयत्तनेनाभिव्यज्यमाना गौरीविषयासुरंगनागतारतिः कविगतांतां पुष्पातीति प्रेपोलं

श्रीगणेशायनमः अमरीकवरोभारभ्रमरीमुखरीकृतं मृदूरीकरोतुदुरितं गौरीचरणपंकजम्
१ परस्परतपः संपत्कलायितपरस्परौ प्रपंचमातापितरौ प्राञ्चौ जायापती स्तुमः ॥ २ ॥

कारोपिवोध्यः १ परस्परेति प्राञ्चौ पुरातनौ जायापती अथादुमामहेभ्वरौ स्तुमः किंभूतौ प्रपंचस्य जीववर्गस्य मातापितरूपौ निरुपाधिका अपत्यत्वादि
तोपदेशत्वाच्च तथा परस्परसंबन्धिन्यास्तपः संपत्तेः फलवत्तत्त्वरितं परस्परस्वरूपं ययौ स्तौ अत्र परशब्दस्य क्रियाविनिमयविवक्षायां कर्मव्यतिहारे सर्व
नाम्नोद्देवाच्चेदिति वार्ति केन द्विर्भावः असमासवद्भावे पूर्वपदस्य सुपः सुर्वत्त्वव्यत्यनेन सुपः स्वादेशे च परस्परशब्दव्युत्पत्तेः पार्वतीतपः समृद्धिफलायितः १
रमेभ्वरः परमेभ्वरतपः संपत्कलायिता च पार्वतीस्य यौलभ्यते तपः संपत्तेः स्वफलनिरतिशयानन्द इति तदुपमया परस्परं परमप्रेमास्यदत्त लक्षणः ऋंगारोव्यज्य
मानः सौभाग्यातिशयजनमुखेन शिवयौर्भावप्रकर्षपर्यवस्यतीति सहृदयैराकलनीयम् मातापितरवितिरूपकाभ्यामुक्तोपमयोः संसृष्टिः परस्परं चोपमयोः फल

चित्तेकवचनानुपवेशलक्षणः सकाररतिदिक् २

मप्रतिप्रति पादयिषितानामलंकाराणां व्युत्पत्तेः स्वतोऽपुरुषार्थतया फलत्वायोगानस्यारसास्वादौ पयिकत्वेन फलत्वं प्रेक्षावतां प्रकृतग्रंथप्रवृत्तये सूचयितुं शृंग-
ररसाधिदैवतश्रीरुष्णं प्रति रसास्वादानंदं प्रार्थयते उद्धात्येति समुक्तं दोमे मह्यं शब्दं भवं शाब्दतिकं भग्नावरणतया सदा प्रकाशमानं ये यो विगलितवेद्योतरमान-
देरसो वैरस इति श्रुतेः रसपदाभिधेयं दिशतु ददात्वित्यर्थः यथा श्रुते मुक्तिप्रार्थनायाः प्रकृतेः संगत्यापत्तेः सकः यो धन्यैर्महामहिमपुण्यशालिभिर्नारदादिमुनि-
भिर्योगकया योगकौशलेन हृदपात्रस्य उरसो मध्यवर्तिनो हृदयपुंडरीकस्थकोशमुकुलं अधोमुखतया विद्यमानं उद्धात्यरेचकपाणायामेनोर्ध्वमुखं कृत्वा विराद-
हृकालं यथारुचि यथेच्छं गृह्यमाणो पिरामकृष्णाय भिमतमूर्तिध्यानमोचरो क्रियमाणोऽपि परितः पूर्णरूपमस्य तथाभूतोऽपरिच्छिन्नब्रह्मरूपः अविरतं निरंतरं मु-
क्तिदशायां स्फुरति प्रकाशते इति विरोधालंकारः औपासनिकरूपस्य कल्पितत्वेन च तत्परिहारः अथवा योगिभिरप्यर्चित्य स्वरूप इति माहात्म्यातिशयवर्णनं अ-
त्र योगिगत भगवद्विषयकरतिभावस्य कविगतं तं प्रत्यंगतं याप्रेयो लंकारः ३ विकीर्षितस्य ग्रंथस्य प्रयोजनाभिधेये प्रदर्शयति अलंकारेऽस्मिन् एतच्चोभयान्न-
उद्धात्ययोगकलया हृदयात्रा कोशं धन्यैश्चिरादपि यथारुचि गृह्यमाणः यः प्रस्फुरत्यविरतं परिपूर्णरूपः श्रेयः समेदिशतु शाब्दतिकं मुक्तं
दः ३ अलंकारेषु बालानामवगाहनसिद्धये ललितः क्रियते तेषां लक्ष्यलक्षणसंग्रहः ४ येषां चंद्रालोके दृश्यं ते लक्ष्यलक्षणश्लोकाः प्राप्य स्त-
वतेषामितरेषां लभिनवाविरच्यंते ५ अलंकारेषु अर्थालंकारेषूपमादिषु विषये बालानामव्युत्पन्नानां तेषु वगाहनस्य व्युत्पत्तेः सिद्धयद्वयार्थः तेषां ये
लक्ष्यलक्षणे तयोः संग्रह इति नित्यमापेक्षत्वात् समासः लक्ष्यमुदाहरणं अलंकारत्वं च रसादिभिन्नव्यंग्यभिन्नत्वे सति शब्दार्थान्तरनिष्ठाया विषयितासंबंधवच्छिन्ना-
चमत्कृतिजनकता वच्छेदकता तदवच्छेदकत्वं अनुप्रासादिविदिष्टशब्दज्ञानादुपमादिविदिष्टार्थज्ञानाच्च चमत्कारोदयातेषु लक्षणसमन्वयः शब्दार्थयोर्ज्ञान-
मिश्रचमत्कृतिजनकता यो विषयितया वच्छेदकत्वेन तद्विशेषणोभूतानुप्रासोपमादेस्तन्निष्ठा वच्छेदकता वच्छेदकत्वात् रसवदाद्यलंकारसंग्रहोपव्यंग्योपमादिवा-
रणा यच्च भेदद्वयगर्भसंततोपादानं ४ परकीयग्रंथापहारशंका निरासायाह येषामिति येषामलंकाराणां चंद्रालोके चंद्रालोकास्वग्रंथे त एवेत्यनेतरं लिख्यं तद-
तिशेषः तत्र स्थितानां मपिकेषां चिदलेखनात्प्राय इत्युक्तं यथाऽनंतरं लोकोत्तरार्थं तत्रैवं दृश्यते हृदये लेखनो रूचैस्तत्त्वंगिस्तनयोरिवेति स्वयं त्वन्यदेव विराच-

कु. टी.
चं०
२

सप्रत्यर्थस्त्वेकारेषु निरूपणीयेषु बहुलालंकारघटकतया मुप्रसिद्धतया च प्रथममुपमालंकारलक्षयति उपमेति अयंचलक्ष्यनिर्देशः शेषलक्षणं सादृशलक्ष्मीश्चमत्क
तिजनकता तद्विशिष्टसादृश्यमिति यावत् धर्मधर्मिणोरभेदोपचारात् लक्षणं व्याचष्टेयत्रेति यत्र काव्ये वृत्तित्वं स सम्यर्थः तच्च शक्तिलक्षणा न्यतरसहकारणबोध
कत्वसंबन्धेन उपमानमधिकगुणं चेदादि उपमेयवर्ण्यमानं कामिनीवदनादि सत्तदयः काव्यभावनापरिपक्वबुद्धिः व्यंग्यस्य मर्यादाप्रतीतिनियमरूपा ययासा
व्यजनेत्यर्थः अत्र चोपमानोपमेययोरिति स्वरूपकथनं न तु लक्षणांतरेण तद्वर्तनीयाभावात् आत्माश्रयापादकत्वाच्च उपमानत्वोपमेयत्वयोरूपमाघटितत्वा
त् एतच्चाप्येकीभविष्यति इत्यंचालंकारत्वे सति सादृश्यत्वमुपमालंकारलक्षणबोधं एवमप्यधिकारप्राप्तमलंकारत्वविशेषणबोधं हंसीत्यादि अत्र ता
वदिवाच्यं सादृश्येनिरूपितत्वसंसर्गेण हंस्यादेरन्वयः सादृश्यस्य प्रयोजकत्वसंसर्गेण स्वर्गेगावगाहनाश्रयत्वरूपे साधारणधर्मे तस्य च स्वरूपसंबन्धेन कीर्तौ सा
दृश्यस्य निपातार्थतया नामार्थं प्रतिसाक्षात्संबन्धेन विशेष्यत्वे विशेषणत्वे च बाधकाभावात् तथा च हंसीनिरूपितसादृश्यप्रयोजकस्वर्गेगावगाहना
उपमायत्र सादृश्यलक्ष्मीरुह्यसति द्वयोः हंसीवकृष्णते कीर्तिः स्वर्गेगावगाहते हं यत्रोपमानोपमेययोः सत्तदयस्तदयस्त्वादक
त्वेन चारुसादृश्यमुद्धृततयोह्यसति व्यंग्यमर्यादाविना स्पष्टं प्रकाशते तत्रोपमालंकारः हंसीवेत्युदाहरणं ॥ ४ ॥

अयत्नवती कीर्तिरिति बोधः न चैवं स्वर्गेगावगाहनमिव शब्दश्चेत्याद्यग्रिमग्रंथे धात्वर्थस्य समानधर्मत्वात्किं विरुद्धेति वाच्यं तदाश्रयत्वस्य समानधर्मत्वे तस्य तद्यात्
स्योचित्यायातत्वेन विरोधाभावात् तथा स नितत्रैव कुतौ न सादृश्यान्वयइति चेत् न धात्वर्थनिष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारतासंसर्गेण शाब्दबोधेति ॥
शेष्यतया विभक्त्यर्थोपस्थिते हेतुत्वात् न च निपातार्थमिन्नवृत्तित्वेन प्रकारताविशेषणीयेति वाच्यं घटो न पश्यतीत्यादौ घटाद्यन्विताभावस्य कमेतासंसर्गेण द
र्शनेन च यापतेः यदितु धात्वर्थे पितात्यर्थवशात्सादृश्यान्वयो नु भवसिद्धस्तदा धात्वर्थनिष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारतासंबन्धेनान्वयबुद्धिप्रतिनञ्जन्योप
स्थितेः प्रतिबंधकत्वमात्रं परिकल्प्य घटो न पश्यतीत्यादौ पूर्वोक्तान्वयबोधे निराकरणीयइति दिक् एवमरविंदमिव सुंदरवदनमित्यादावरविंदादिनिरूपित
सादृश्यस्य प्रयोजकतासंसर्गेण सुंदरपदार्थैकदेशेपि सुंदरत्वेऽनुभववत्त्वादन्यस्तद्विशिष्टस्य चाभेदेन मुखादौ ॥

दृश्ये चारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः अरविंदसुंदरमिति समासेत्वरविंदपदेन अरविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकं लक्ष्यं
 ते तच्चाभेदेन पदार्थकदेशे सौंदर्ये न्वेति एवं चारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकाभिन्नसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः एकदेशान्वयायोगादरविंदपदमे
 वलक्षणाया सर्वार्थबोधकं सुंदरपदं तत्तात्पर्यग्राहकमित्येके अरविंदमिव वदनमित्यत्रारविंदनिरूपितसादृश्यवद्वदनमिति बोधः सादृश्यस्य निपातार्थतया भे
 देन नामार्थान्वये बाधकाभावात् अरविंदमिव भातो तत्र भातेर्ज्ञानार्थकत्वे रविंदपदस्य अरविंद निरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषये लक्षणात् तस्य चाभेदेन
 मुखादावन्वयः शेषतात्पर्यग्राहकं पूर्वोक्तदिशा वा सादृश्यस्यैव प्रकारिता संसर्गेण धात्वर्थे न्वयः अत्रैव सौंदर्येणेति धर्मोपादानेन तृतीयार्थस्य प्रयोज्यत्वस्य सादृश्य
 न्वयात्सौंदर्यप्रयोज्यारविंदनिरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषय इति बोधः आद्यकल्पे तु अरविंदपदमेव सर्वार्थबोधकमितरत्तात्पर्यग्राहकमिति ध्येयं इयं च

इयं च पूर्णोपमेत्युच्यते हंसी कीर्तिः स्वर्गगावगाहनमिव शब्दश्चेत्येतेषामुपमानोपमेय
 साधारणधर्मोपमावाचकानां चतुर्णामप्युपादानात् ॥

सादृश्यस्य पदार्थोत्तरत्वमते शब्दबोधोतिरुपदर्शिता तस्य समानधर्मरूपत्वे तु चंद्रवमुखमित्यादौ चंद्रवृत्तिधर्मवन्मुखमिति बोधः अत्रैवाद्वादकमिति सप्रसू
 धर्मोपादने इदार्थस्य धर्मस्याद्वादकत्वे पदार्थैकदेशो न्वयः तदसहिष्णुतापातु चंद्रमिष्टाद्वादकत्ववति आद्वादकपदस्य लक्षणा चंद्रादियेदेतात्पर्यग्राहकं च
 दृशमित्यत्राप्येकदेशे सादृश्ये चंद्रान्वयः स संबंधिकत्वात् सदृशपदे वा चंद्रसादृश्यविशिष्टे लाक्षणिकं अत्रैवाद्वादकत्वे नेत्युक्ता वभेदस्तृतीयार्थस्य च सदृशप
 दार्थैकदेशे धर्मन्वयस्य चाद्वादकत्वाभिन्नचंद्रवृत्तिधर्मवदभिन्नमुखमिति बोधः सदृशपदमेव वा सर्वार्थबोधकमि तरत्तात्पर्यग्राहकमित्येवं विधा अन्वयसराणि
 श्रेणयस्तत्र तत्र शब्दमुत्पत्तिनिपुणैरनुसंधेया इत्यलं प्रसक्तानुप्रसक्तपरिचितेनैव पूर्णोपमेतीत्यनेन रमालंकारिरेरिति प्रतीयं न त्वेच दिशं यत उपातशब्दश
 क्तिप्रतिपादितोपमानोपमेयकत्वे सति विशेषतः शब्दोपातसमानधर्मकत्वे सति विशेषतः स्वनिरूढशब्दगम्यत्वे तत्पदार्थोपात उपमानतु प्राजासिद्धरूपे

पमानोपमेयसदृशण्यशक्तीति

ॐ हा
ॐ
४

लाकावव प्रातावव नावव्यपदेशस्य गतनजलाशयादिगतचंद्रादिदेषयतया प्रसिद्धे वाचकत्वेन तदुपदेशादुक्तशंकायामाह वस्तुतइत्यादि अभिन्नयोः तथा
 ध्वंसितयोः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः विवप्रतिविंवभावइति विवप्रतिविंवभावपदवाच्यमित्यर्थः तदुक्तं हि नंदोतइत्यर्थः पूर्णविभामुपमनादिसमग्रता
 नियमप्रसिद्धेस्तद्विपरीतायां लुप्तोपमायां सर्वलोपनियमांशकानिरासावलक्षणपूर्वकं तोविभजते वर्ण्यस्यादिना चकारोदाशब्दार्थं तदनंतरंचलोपे इत्याद्या
 हार्ये एवं च तरेतरयोगाविवक्षया वर्ण्यस्योपमानस्य धर्मस्योपमावाचकस्वलोपे अन्यतमानुपादाने लुप्तोपमा साच एकद्विअनुपादानैरुपधाभिन्नेति पूर्वापर
 वस्तुतोभिन्नयोरप्युपमानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्यादभिन्नयोः पृथगुपादाने विवप्रतिविंवभावइति आलंकारिकसमयः वर्ण्योपमा
 नधर्माणामुपमावाचकस्य च एकद्विअनुपादानैर्भिन्नाललोपमापृथा ८ तडिद्वौरीदुनुत्यास्याकर्षरंतीदृशोर्ममः कोत्यास्वरवधूयंतीदृ
 शानन्वीरहोमया ९ यत्तयामेलनेतत्रलाभोमेयश्चतद्वतेः तदेतत्काकतालीपमवितर्कितसंभवं १० उपमेयादीनां चतुर्णामध्ये एकसह
 योस्त्रयाणां वाप्रतिपादकशब्दाभावेन लुप्तोपमेसुच्यते साचाष्टधायथावाचकलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेय
 लुप्ता ४ उपमानलुप्ता ५ वाचकोपमानलुप्ता ६ धर्मोपमानलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ता चेति ८ तत्रोपमानलोपरहिताश्चत्वारोभे
 दास्तडिद्वौरीत्यादिश्लोकेन प्रदर्शिताः तद्वतोभेदाउतरश्लोकेन दर्शिताः तत्रतडिद्वौरीत्यत्रवाचकलोपस्तडिद्विगौरीत्यर्थे उपमानानिसा
 मान्यवचनैरितिसमासविधायकशास्त्रकृतः इंदुनुत्यास्येत्यत्र धर्मलोपः सत्त्वद्विकृतः नशास्त्रकृतः कोत्या इंदुनुत्यास्येत्यपि वक्तुं शक्यतात्
 भ्यामुक्तं भवति ८ तडिद्विगौरीत्युदाहरणानि अर्थतो व्याचष्टे उपमेयादीनामिति वस्तुतोलाघवात् पूर्णाभिन्नत्वं लक्षणयोधं लक्षणवाक्यगतं कममुपेक्ष्योदाहर
 णक्रमानुसारेण विभागे दर्शयति यथेत्यादिवाचकलुप्तेति वाचकत्वेचात्रानुपूर्वो विशेषवतयोपमावोधनेनिरुद्धत्वं तच्च शक्त्यानिरुद्धलक्षणावाचकत्वादिमिवादे
 द्वितीयदुमुह्यदादेरिति तदभावात् तडिद्वौरीत्यादौ वाचकलोपः समासानुशासनेन निरुद्धलक्षणावगमेपि अनुपूर्वो विशेषवतथाशब्दविशेषस्य तदवोधनात् शास्त्र

तद्विद्विगौरीत्युदाहरणं

कर्पूरं नीत्यनेति अत्र सर्वप्रतिपदिकेभ्यः क्षिप्रवावक्तव्य इत्यनेन विहितः क्षिप्रत्वं सोऽपि स्मर्यमाणो धर्ममात्ररूपं आचारं बोधयति कर्पूरपदं च लक्षणया कर्पूरसादृश्यतस्य चातिरिक्तत्वे पूर्ववत्प्रयोजकता संसर्गेणाचारेण्वयो धर्मरूपत्वे त्वभेदेन वस्तुतस्तु क्षिप्रलोपाप्रतिसंधानेपि तथा बोधात् कर्पूरदिशब्दा एव कर्पूरदिशब्दप्रयोजकाभिन्ने तत्सादृश्याभिन्ने वाचरं लक्ष्यंतीति युक्तं ननु वाचकस्येवादेरनुपादानात्त्रोपोयुक्तः साधारणधर्मस्यत्वाचाररूपस्य क्षिप्रपाततया कथं लोपलनाहर्कपूर्वदानं दात्मकाचारार्थस्य क्षिप्र इति कर्पूरस्येवेतीति वार्थवतिः अनंदात्मकः जनकतासंबन्धेन वस्तुगत्या अनंदस्वरूपोऽयं आचारस्तद्वोधकस्येत्यर्थः ननु क्षिप्रलोपाज्ञानेऽप्याचारप्रतीतिः कर्पूरदिपदानामेव तद्वोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीय इति चेत् अत्र प्राञ्चः एवमपि तद्वाचकतया विहितस्य क्षिप्रलोपात्त्रोपव्यपदेशः अतएवात्र समानार्थकः क्यच्नोपातः तस्यालुप्तत्वादिसाहुः नव्यास्तु धर्ममात्ररूपस्याचारस्योपादानेऽपि अनंदत्वादिना विशेष

कर्पूरं नीत्यत्र धर्मं वाचकलोपः कर्पूरमिवाचरंतीत्यर्थे विहितस्य कर्पूरवदानं दात्मकाचारार्थकस्य क्षिप्र इव शब्देन सह लोपात् अत्र धर्मलोप एवेच्छिकः नयनयोगानंदात्मकतया कर्पूरं नीति तदुपादानस्यापि संभवादिति कांस्यास्मरवधूयंतीत्यत्र वाचकोपमेयलोपः अत्र कांत्येति विशेषणसामर्थ्यात् स्वात्मानं कामवधूमिवाचरंतीत्यर्थस्य गम्यमानतया स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचकेनानुपा

दानात् सत्वेच्छिकः स्वात्मानं स्मरवधूयंतीत्युपमेयोपादानस्यापि संभवात्

रूपेणानुपादानाद्धर्मलोपोयुक्त एव अन्यथादुत्तुल्यास्येत्यादेर्धर्मलुप्तोदाहरणस्यासंगतत्वापत्तेः नचैवं क्यजादावपि धर्मलुप्तास्यादिति वाच्यं इष्टापत्तेरि साहुस्मरवधूयंतीति ननूपमानादाचार इति कर्मभूतादुपमानादाचारैक्ये चो विधानात् स्मरवधूरतीमिवाचरंतीत्यवगमस्यात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तत्राह विशेषेति रत्यनुरूपाचरणस्य कान्तिकरणकत्वरूपविशेषणसामर्थ्यादित्यर्थः कांतेः स्वरसतः स्वीयत्वावगमादिति भावः नचात्मन उपमेयस्य तन्वीपदेनोपादानात्कथं लोप इति वाच्यं तस्याद्वितीयात्ततया कर्मभूतोपमेया समर्पकत्वात् आत्मानमित्यध्याहृते नैव तद्वोधात् अत्र च स्मरवधूपदेन स्मरवधूसादृश्यं लक्ष्यते तस्य च प्रयोजकत्वसंसर्गेणाभेदेन वाचारेण्वयः तथा च स्मरवधूसादृश्याभिन्न आत्मकर्मकोऽयं आचारस्तदाश्रयस्तान्वाति बोधः ॥

ॐ नमः

५०

लकाववप्रताववभावपदशस्यगगनजलाशपादिगतचन्द्रादिविषयतयाप्रसिद्धाभावात्कृतंननुपदेष्टुंशक्यामाह वस्तुतद्वत्यादि अभिन्नयोःतथा
ध्वसितयोः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः विवप्रतिविवभावदति विवप्रतिविवभावपदवाच्यमित्यर्थः तत्रयदति संज्ञेतइत्यर्थः पूर्णस्यामुपमनादिसम्यता
नियमप्रसिद्धेस्तद्विपरीतायांलुप्तोपमायासर्वलोपनियमाशंका निरासायलक्षणपूर्वकंतांविभजते वर्ण्यस्यादिना चकारोदाशब्दार्थे तदनंतरंचलोपेइत्याधा
हार्पएवंचेतरतरयोगाविवक्षयावर्ण्यस्योपमानस्यधर्मस्योपमावाचकस्ववालोपे अन्यतमानुपादाने लुप्तोपमा साच एकद्विअनुपादानिरुद्धाभिन्नेति पूर्वापर
वस्तुतोभिन्नयोरप्युपमानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्यादभिन्नयोः पृथगुपादानं विवप्रतिविवभावदति आलंकारिकसमयः वर्ण्योपमा
नधर्माणामुपमावाचकस्यच एकद्विअनुपादानैर्भिन्नाल्लोपमाष्टधा ८ तडिद्वौरीदुनुत्यास्याकर्षुरंतीदृशोर्ममः कोत्यास्परवधूपंतीदृ
शान्तवीरहोमया ९ यत्तयामेलनेतत्रलाभोमेयश्चतद्वतेः तदेतत्काकतालोपमवितर्कितसंभवं १० उपमेयादीनांचतुर्णामध्ये एकस्यह
योस्त्रयाणांवाप्रतिपादकशब्दाभावेनल्लोपमेत्युच्यते साचाष्टधायथावाचकलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेय
लुप्ता ४ उपमानलुप्ता ५ वाचकोपमानलुप्ता ६ धर्मोपमानलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ताचेति ८ तत्रोपमानलोपरहिताश्रयत्वाग्ने
दास्तडिद्वौरीत्यादिस्त्रोकेनप्रदर्शिताः तद्वतोभेदाउतरश्लोकेनदर्शिताः तत्रतडिद्वौरीत्यत्रवाचकलोपस्तडिद्विगौरीत्यर्थे उपमानानि सा
मान्यवचनैरितिसमासविधायकशास्त्रकृतः इंदुनुत्यास्येत्यत्रधर्मलोपः सत्त्वद्विकन्नशास्त्रकृतः कोत्याइंदुनुत्यास्येत्यपि वक्तुंशक्यत्वात्

भ्यामुक्तं भवति च तद्विदित्वा दीप्त्युदाहरणानि अर्थतो व्याचष्टे उपमेयादीनामिति वस्तुतो लाघवात् पूर्णाभिन्नत्वं लक्षणं बोध्यं लक्षणवाक्यगतं कममुपेक्ष्योदाहरणकसानुसारेण विभागो दर्शयति यथेत्यादिवाचकलोपेति वाचकत्वे चात्रानुपूर्वी विशेषवतयोपमाबोधने निरूढत्वं तच्च शक्त्या निरूढलक्षणया वा तत्रागमिवादे द्वितीयेऽनुमुह्यदादेरिति तदभावात् तद्विदित्वा दीप्तिवाचकलोपः समासानुशासनेन निरूढलक्षणावगमेऽपि अनुपूर्वी विशेषवतया वाद्विशेषस्य तदबोधनात् शास्त्र

कतदनि शास्त्रवपुक्तद्वयर्थः

कर्पूरनीसन्नेति अत्र सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्षिप्रवावक्तव्य इत्यनेन विहितः क्षिप्रत्वं सोपि स्मर्यमाणो धर्ममात्ररूपं आचारं बोधयति कर्पूरपदं च लक्षणया कर्पूरसादृश्यं तस्य चातिरिक्तत्वे पूर्ववत्प्रयोजकता संसर्गेणाचारेण यो धर्मरूपत्वे त्वभेदेन वस्तुतस्तु क्षिप्रलोपाप्रतिसंधानेपि तथा बोधात् कर्पूरदिशब्दा एव कर्पूरदि सादृश्यप्रयोजकाभिन्ने तत्सादृश्याभिन्ने वाचरं लक्ष्येतीति युक्तं ननु वाचकस्येवादेरनुपादानात्त्रोपोयुक्तः साधारणधर्मस्यत्वाचाररूपस्य क्षिप्रपाततया कथं लोपस्तत्राह कर्पूरवदानंदात्मकाचारार्थस्य क्षिप्रइति कर्पूरस्येवेतीति वार्थवतिः आनंदात्मकः जनकतासंबन्धेन वस्तुगत्या आनंदस्वरूपो य आचारस्तद्वोधकस्येत्यर्थः ननु क्षिप्रलोपाज्ञानेप्याचारप्रतीतिः कर्पूरदिपदानामेव तद्वोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीयइति चेत् अत्र प्राञ्चः एवमपि तद्वाचकतया विहितस्य क्षिप्रलोपात् तत्राप्यपदेशः अतएवात्र समानार्थकः क्वचनोपातः तस्यालुप्तत्वादित्याहुः नव्यास्तु धर्ममात्ररूपस्याचारस्योपादानेपि आनंदत्वादिना विशेष

कर्पूरंतीत्यत्र धर्मं वाचकलोपः कर्पूरमिवाचरंतीत्यर्थे विहितस्य कर्पूरवदानंदात्मकाचारार्थकस्य क्षिप्रवशब्देन सह लोपात् अत्र धर्मलोप एवेच्छिकः नयनयोगानंदात्मकतया कर्पूरंतीति तदनुपादानस्यापि संभवादिति कांस्यास्मरवधूयंतीत्यत्र वाचकोपमेयलोपः अत्र कांत्येति विशेषणसामर्थ्यात् स्वात्मानं कामवधूमिवाचरंतीत्यर्थस्य गम्यमानतया स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचकेनानुपा

दानात् सत्त्वैच्छिकः स्वात्मानं स्मरवधूयंतीत्युपमेयोपादानस्यापि संभवात्

रूपेणानुपादानाद्धर्मलोपोयुक्त एव अन्यथा तदुत्पत्त्यास्येत्यादेर्धर्मलुप्तोदाहरणस्यासंगतत्वापत्तेः नचैवं क्यजादावपि धर्मलुप्तास्यादिति वाच्यं इष्टापत्तेरित्याहुः स्मरवधूयंतीति ननु प्रमानादाचारइति कर्मभूतादुपमानादाचारैक्ये चो विधानात् स्मरवधूरतीमिवाचरंतीत्यवगमयेत्यात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तत्राह विशेषणेति रत्ननुरूपान्वरणस्य कांतिकरणकत्वरूपविशेषणसामर्थ्यादित्यर्थः कांतेः स्वरसतः स्वीयत्वावगमादिति भावः नचात्मन उपमेयस्य तन्वीपदेनोपादानात्कथं लोपइति वाच्यं तस्याद्वितीयात्मतया कर्मभूतोपमेयासमर्पकत्वात् आत्मानमित्यध्याहृते नैव तद्वोधात् अत्र च स्मरवधूपदेन स्मरवधूसादृश्यं लक्ष्यते तस्य च प्रयोजकत्वसंसर्गेणाभेदेन वाचारेण यः तथा च स्मरवधूसादृश्याभिन्न आत्मकर्मकोप आचारस्तदाश्रयस्तान्वाति बोधः ॥

कु.टी.
च.
५

काकतालीयेति वृत्तिविषये समासविषये ज्ञापकादिति द्वितीयार्थसमासाभावेतद्विषयादित्यनेनेवार्थविषयसमासानुवादोऽनुपपन्नस्तत्रज्ञापक इत्यर्थः उभयत्र
काकागमनतालपतनयोः उपमेयमित्यनेतरंक्रमेणेति शेषः तेनेति काकतालसमवेतक्रियापरयोः काकतालपदयोरेवार्थसमासेनेत्यर्थः काकतालसमाग
मेति अत्रभावः काकागमनतालपतनयोरुपमानत्वेतदुपमेययोः स्वीयगमनतन्व्यवस्थानयोः पृथगनुपातत्वेनोपमेयतयान्वयायोगात्काकतालसमागमा
एवोपमाने इत्येव काकतालसमागमसदृशकाकतालपदार्थस्तस्यचामेदेन स्वीयतन्वीसमागमरूपे उपमेयेऽन्वय इति तत इति तादृशसमासोत्तरमित्यर्थः
इतितदर्थ इति काकतालपदलक्षितस्य काककृततालफलोपभोगसदृशस्याभेदेन तन्वीरतिलाभरूपेणोपमेयेनान्वयादिति भावः अत्रपतनदलितमिति रसो दर्श
काकतालीयमित्यत्र काकतालशब्दो वृत्तिविषये काकतालसमवेतक्रियावर्तिनौ तेन काकागमनमिव तालपतनमिव काकतालमिति वा
र्थसमासाच्चतद्विषयादिति ज्ञापकात्समासः उभयत्रोपमेयं स्वस्य कच्चिद्व्यमनंतत्रैवरहसितन्वा अवस्थाने च तेन स्वस्य तस्याश्च समा
गमः काकतालसमागमसदृश इति फलति ततः काकतालमिव काकतालीयमिति द्वितीयस्मिन्निवार्थसमासाच्चतद्विषयादिति सूत्रेण
इवेप्रतिकृतावित्यधिकारस्येन च प्रत्ययः तया च पतनदलितं तालफलं यथा काकेनोपभुक्तमेवैरहो दर्शनं सुमितेह दयातन्वीस्वेनोपभु
क्तेतितदर्थः ततश्चात्र काकागमनतालपतनसमागमरूपस्य काककृततालफलोपभोगरूपस्य चोपमानस्यानुपादानात् प्रत्ययार्थोपमायासु
पमानलोपः समासार्थोपमायां वाव कोयमानलोपः सर्वोप्ययं लोपश्च प्रत्ययविधायकशस्त्रकृतः १ ननु भित्तदयेति विविचप्रतिविचभावाया
नपमस्वरूपकथनेन त्वेवमन्वयाकार इति बोध्यं न वसक दुच्चरिताभ्यां काकतालपदार्थां कथमुपमानद्वयावगम इति वाच्ये अनुभवानुसार्यनुशासनेन न्युत्पत्तिवैचित्र्य
स्य स्फुटं प्रतिपत्तेरिति एवंदुरूहलाय ध्याय्यायतत्रोपमानलुप्तादींश्चतुरेपिभेदांश्च दर्शयितुमाह ततश्चेति काकागमेनेत्यादि काकागमनतालपतनरूपोप
समागमस्तद्रूपस्येत्यर्थः इदेव काकागमनमिव तालपतनमिवेति महाभाष्यगतविग्रहवाक्यविशेषशंकापरिहारायोक्तं समागमस्य तादृशक्रियाद्वयाभिन्नत्वेनो
क्तपुत्पातस्योक्तार्थ एव पर्यवसानात् विशिष्टोपमायां विशेषणोपमावगतिवत्समागमोपमाया अपितदवयवक्रिययोर्यथायोगंगम्यमाना मुपमाभिप्रेत्य महाभा
ष्यकनामादौ प्राविशन्नाका वषायनमिमांसायाः

अकृतातादृशविग्रहवाक्यप्रणयनमित्याशयः

धर्मस्यानुपादानइति तत्स्याने अभवकिं वही मिते इति पाठइति भावः इति श्रीमत्सदुपाख्यरामभट्टस्वरिवरात्मजवैद्यनाथविरचिताया मलंकारचंद्रिकाख्यायां कुव
लयानंदरीकायामुपमाप्रकरणं संपूर्णं यद्यप्युपमानरूपणानंतरंतन्मूलालंकारेषु संभवत्तादृश्या उपमेयोपमैव प्रथमं निरूपयितुमुचितानन्तारे पितसादृश्य
निबंधनो नन्वयस्तथापि तद्वितीयसदृशवच्छेदफलकतया तृतीयसदृशवच्छेदफलकामुपमेयोपमासपेक्षशीघ्रोपस्थितिकसभिप्रेत्य प्रथमं निरूपयति उ
पमानोपमेयत्वमिति उपमानत्वमुपमेयत्वं चेत्पर्यः द्वंद्वान्ते श्रूयमाणत्वात् विवक्ष्यत इति विशेषः एवं चैकस्यैव वस्तुनोपदुपमानत्वमुपमेयत्वं च विवक्ष्यते तद
नन्वयइत्यन्वयः असंभवशंका निरासाय मध्ये उदाहरणोक्तिः न नूतलक्षणास्य भणितिस्त्विति मतिरिव चेष्टेयादिरशोपमायामतिव्याप्तिः तत्र मत्सादेरेक

अवितर्कितसंभवमिति साधारणधर्मस्यानुपादाने प्रत्ययार्थोपमायां धर्मोपमानलोपः समासार्थोपमायां धर्मोपमानवाचकलोपः
इति सूक्ष्मपादस्यावधारितव्यं एतेषामुदाहरणान्तराणि विस्तरभयान्न लिख्यन्ते उपमानोपमेयत्वं यदैकस्यैव वस्तुनः द्वंद्वरिंदुरिव
श्रीमानित्यादौ तदनन्वयः ११ एकस्यैव वस्तुनोपमानोपमेयत्ववर्णनमनन्वयः वर्ण्यमानमपि स्वस्य स्वेन साधर्म्येनान्वेतोति व्युत्पत्तेः
अनन्वयिनो व्यर्थस्याभिधानं सदृशांतरवच्छेदेनानुपमत्वयोतनायेंदुरिंदुरिव श्रीमानित्युक्ते श्रीमत्वेन चंद्रस्य नान्यः सदृशोस्तीति स
स्यैव वस्तुनोपमानत्वस्योपमेयत्वस्य च वर्णनान् अथैकस्य वस्तुनोपदेकनिरूपितमुपमानत्वमुपमेयत्वं चेदृशांतरवच्छेदो लक्ष्यते ॥ ६ ॥

तिविवक्षितं एकपदस्यारत्तिकल्पनात् इत्यं चरशोपमायां मत्सादेष्टेष्टादिनिरूपितमुपमानत्वे भणित्यादिनिरूपितं तदुपमेयत्वमित्येकनिरूपितोपमानोपमेया
त्वविरहान्नातिव्याप्तिरित्युच्यते तदास्वमिव जलं जलमिव स्वमित्युपमेयोपमायामतिव्याप्तिः तत्रैकस्यैव वस्तुनोपमानत्वस्य एकजलनिरूपितस्योपमानत्वस्योपमे
यत्वस्य च वर्णनादिति चैवैव एकस्यैवेति विशेषो योतकैवकारत्वेन साश्रयनिरूपितयोरुपमानोपमेयत्वयोर्लोभेन काव्यतिप्रसंगाभावात् अस्ति हि द्वंद्वरिंदु
रिवेत्यनन्वये उपमानत्वमुपमेयत्ववत्त्वात् प्रेयं दुनिरूपितं न तुरशोपमायामुपमेयोपमायां वेति संक्षेपः अनन्वयपदप्रतिनिमित्तमाह वर्ण्यमानमपीति ना
अतीति तस्यैव धर्मवत्त्वार्थः साधर्म्येनान्वेतोति व्युत्पत्तेः

ऊ० टी०
व०
६

नन्वेवं सत्यमेव प्रलापत्वापत्तिरित्यत आह अनन्वयिनोपीति वाधितस्यापीत्यर्थः अर्थस्य साधर्म्यस्य अभिधानं आहार्योप रूपतया प्रतिपादनं सदृशोत्तरव्य-
वच्छेदेन सदृशोत्तरव्यवृत्तिबोधद्वारेण एतदेव विशदयति इंदुरित्यादिना इत्थंच सदृशोत्तरव्यवृत्तिसूचनं ह्यनुपमत्वस्योत्तररूपप्रयोजनवत्त्वादापाततो-
रुद्देशेनार्थवादवत् द्वारमात्रतया सादृश्यप्रतिपादनेपि नासंबद्ध प्रलापतापत्तिरिति भावः उदाहरणोत्तरमाह यथावेति गगनाकारंगगनसदृशं इवेत्यतः
प्राक्युद्धमित्यध्याहार्यं उदाहरणोत्तरप्रदर्शने वीजमाह पूर्वोदाहरणेति वैपुल्यादेरित्यादिपदात्तांभीर्यदारुणत्वयोः संग्रहः इत्यनन्वयप्रकरणं अथो-
पमेयोपमालक्षयति पर्यायेणेति अयोगपद्येनेत्यर्थः वाक्यभेदेनेति याचते तत उपमानोपमेयत्वं विवक्ष्यत इति शेषोऽपि बोध्यः उपमेयोपमेतिलक्ष्यनि-
र्देशः उपमेयेनोपमेति व्युत्पत्तेः धर्मोऽर्थ इवेत्युदाहरणं अर्थोपनं पूर्णश्रीः पूर्णसमृद्धिः अत्र च धर्मार्थयोर्द्वयोर्वाक्यभेदेन उपमानत्वमुपमेयत्वं च वर्णितं तत्राद्यत्वा-
त्ततश्च स्वेनापि सादृश्यासंभवादन्युपमत्वेपर्यवसानं यथा वा गंगानं गगनाकारं सागरः सागरोपमः रामरावणयोर्युद्धं रामरावण-
योरिव पूर्वोदाहरणे श्रीमत्त्वस्य धर्मस्योपादानमस्ति इह तु गगनादिषु वैपुल्यादेर्धर्मस्य तन्नास्तीति विशेषः पर्यायेण द्वयोस्तच्चेदुप-
मेयोपमामता धर्मोऽर्थ इव पूर्णश्रीरर्थो धर्म इव त्वयि १२ द्वयोः पर्यायेणोपमानोपमेयत्वकल्पनं तृतीयसदृशव्यवच्छेदार्थः ॥

केयं स्योपमानत्वं धर्मस्योपमेयत्वं द्वितीये तु तद्विपर्यासेन धर्मस्योपमानत्वमर्थस्योपमेयत्वमिति लक्षणसमन्वयः उपमानोपमेयत्वमात्रोक्तावनन्वयेऽतिव्याप्तेर्द्वयो-
रित्युक्ते एवमपि समत्वशरदिप्रापुरह्यकुमुदतारकादृशुभयविश्रांतसादृश्यायामुपमायामिति व्याप्तिः तत्र द्वयोः कुमुदतारकयोः सादृश्याश्रयत्वरूपोपमेयत्वस्यैव त-
त्पत्तिर्योगित्वरूपस्योपमानत्वस्याप्यर्थतः प्रतीतेरतः पर्यायेणेत्युक्तं ननु भणितिरिवमतिर्मतिरिव चेष्टा चेष्टेव कीर्तिरिति विमलेति रशनापमायामिति व्याप्तिः तत्र
द्वयोर्मतिचेष्टयोर्वाक्यभेदेनोपमानोपमेयत्ववर्णनादिति चेत् न द्वयोरित्यनेन परस्परमुपमानोपमेयत्वस्य विवक्षितत्वात् अन्यथा पर्यायपदेनैवानन्वयवा-
रणेन द्वैव्यर्थ्यापत्तेरिति संक्षेपः ननूपमाप्रतीयोभयरूपाया उपमाद्वयरूपाया वा उपमेयोपमाया अलंकारोत्तरत्वे किं वीजमित्यत आह द्वयोरिति तथा चार्थ-
विशेषयोक्तकतया च मल्लतिवैलक्षण्यमेव तत्र वीजमिति भावः ॥

कयंतीयसदशम्यद्वेदलाभस्तत्राह धर्मार्थयोरिति धर्मार्थयोर्मध्यइत्यर्थः मुख्यतः शब्देन तथाच प्राप्तस्य पुनर्वचने तदितरपरिसंख्यार्थमिति न्यायादिहापितो
 शब्दादतिलाभइतिभावः खमिवेति शरद्वर्णनमिदं खमाकाशमिवजलं कालुष्यापगमेन निर्मलत्वातिशयात् शेषस्येष्टं निर्मलत्वादीत्यादिपदेन शैत्यानिशयपरिग्रह
 गिरिरिवेति अत्रगजः प्रकृतः अयमिति प्रकृतपरामर्शिसर्वनामनिर्दिष्टत्वात् अतएवोपक्रमादग्रेष्यस्य मदधारेत्यन्वयो बोध्यः अत्रपूर्वार्धे उच्चकैर्विभातीतिसमान
 धर्मउपातः उत्तरार्धे च स्ववतीतिस उक्तइति दिक् इत्युपमेयोपमाप्रकरणं प्रतीपमिति लक्ष्यनिर्देशः १३ ननूपमानोपमेयभावस्य वैवक्षिकतया मुखादेरुपमा
 नत्वसंभवाच्चंद्रइवमुखमित्युपमायामतिआप्रित्यत आह प्रसिद्धेति प्रसिद्धोपमानस्य उपमेयभावः उपमेयत्वं प्रतीपं प्रतीपपदवाच्यं कुतः प्रातिलोम्यात्प्रसिद्धोप
 धर्मार्थयोः कस्यचित्केनचित्सादृश्यवर्णितेन सादृश्यमर्थसिद्धमपि मुख्यतो वर्णयमानं तृतीयसदशम्यवच्छेदं फलति यथावा खमिवज
 लं जलमिव खं सद्रवचंद्रश्चंद्रइव हंसः कुमुदाकारास्ताशस्तारकाणि कुमुदानि पूर्वत्र पूर्णश्रीरिति धर्मउपातः इह निर्मलत्वादिधर्मो नोपातइति मे
 दः उदाहरणद्वये पि प्रकृतयोरेवोपमानोपमेयत्वकल्पनं राज्ञि धर्मार्थसमृद्धेः शरदिगगनसलिलादिनैर्मल्यस्य च वर्णनीयत्वात् प्रकृताप्रकृत
 योरप्येषा संभवति यथा गिरिरिव गजराजोयंगजराजइवोच्चकैर्विभाति गिरिः निर्झरइव मदधारा मदधारे वास्य निर्झरः स्ववति प्रतीपमुपमानस्यो
 ममेयत्वप्रकल्पनं त्वद्वैचनसमपद्यं त्वद्वैचनसदृशो विधुः १३ प्रसिद्धोपमानोपमेयभावप्रातिलोम्यात्प्रतीपं नानप्रतिकूलत्वात् उपमेयभावप्रातिलोम्या
 दित्यविसर्गपाठे प्रसिद्धोपमानस्य उपमेयभावस्तस्य प्रातिलोम्यादुपमानप्रतिकूलत्वादुपमानस्योपमेयत्वकल्पनं प्रतीपमित्युच्यते इति आख्ययनदुप्रसिद्धस्योपमा
 नोपमेयभावस्य वैपरीत्यादिति यथाश्रुतरीत्या एवंविधप्रातिलोम्यस्य तृतीयपंचमप्रतीपभेदाव्याप्तित्वेन प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वायोगादिति एवं चोक्तप्रकारेणो
 पमानप्रातिपक्षकृत्यास्य प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वकथनेन प्रसिद्धोपमानप्रतिकूलधर्मः प्रतीपमिति प्रतीपपंचकसाधारणसामान्यलक्षणमिति सूचितं अतएव प
 चमप्रतीपव्याख्यानावसरे वक्ष्यति उपमानप्रातिलोम्यादिति प्रतिकूलत्वं चतिरस्कारप्रयोजकत्वं एतस्य च सकलप्रतीपभेदसाधारण्यं तत्रतत्र स्फुटोक्तिरिष्यते य
 यावेति प्रोषितस्य प्रियां प्रतिवियोगवेदनानिवेदनमिदं अयिप्रिये त्वदीयसादृश्ये तु विनोदनं विनोदो विरहयापनं तस्मात्तमपि ममदैवेन नक्षम्यते एतदेव दर्शयति

कुं टी.
चं.
९

त्वन्नेत्रयोः समानासाधारणीकातिः शोभायस्य तथाविधंपदिंदीवरंतत्सलिले मग्नं वर्षर्तुना जलवदेः तव सुखस्य च्छाया का न्या अनुकारो सदृशः दृशो मेघैरंतरितः
स्तिरोहितः येषां त्ययिभिन्नक्रमः त्वद्गमनसदृशगतयो यैराजहंसास्तेपिगता इति अत्र कोतीत्यादिधर्मोपादानात्पूर्वोदाहरणवैलक्षण्यवोध्यं न नूयमानादुपमे
यस्याधिक्यवर्णनारूपात अतिरेकालंकारादस्य कोभेदः उच्यते तत्र वैधर्म्यप्रयुक्तमुपमेयस्याधिक्यविवक्षितमिह नूयमानतामात्रप्रयुक्तत्वात्साधर्म्यप्रयुक्तमि
ति प्रतीयांतरमाह अन्योपमेयेति अन्यद्वर्ण्यं उपमानंतद्रूपं यदुपमेयेतस्य लाभेन वर्णनीयस्य मुरवादेरनादरोगवपरिहारोपितत प्रतीपमित्यर्थः तस्य गदं प्र
सक्तिपूर्वकत्वेनोपमेयतायाः अपि पूर्वमप्राप्त्या उपमानतिरस्त्विति विशेषप्रयोजकत्वादिति भावः अतएव लाभेनेत्युक्तं न तु सत्त्वेनेति अप्राप्तप्राप्तेर्लाभशब्दार्थत्वात्

यथावा यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलिले मग्नंतदिंदीवरं मेघैरंतरितः प्रियेतव सुखस्यानुकारो दृशो येषु पितृद्वमनानुसारिगतयस्तेराजहंसागता
स्तत्सादृश्यदिनोदमात्रमपि मैदैवेन न सस्यते अन्योपमेयलाभेन वर्ण्यस्यानादरश्च तत् अलंगर्वणतेव क्रकां त्याचंदोपितादृशः १४ असु
त्कृष्टगुणतया वर्ण्यमानस्यान्यत्र सादृश्यमसहमानस्योपमेयं किंचित्प्रदर्श्यतावता तस्यतिरस्कारो द्वितीयं प्रतीपं पूर्वस्मादपि विच्छित्तिवि
शेषशालि यथावा गर्वमसंवाह्यमिमं लोचनयुगलेन किं वहसि भद्रे संतीदृशानि दिशि दिशि सरस्सु ननु नीलनलिनानि वपेयापमेयलाभे
न तथा न्यस्याप्यनादरः कः कौर्यदर्पस्तेमृतोत्पत्त्याः संति हि स्त्रियः १५ असुत्कृष्टगुणतया क्वचिदप्युपमानभावमसहमानस्यावर्ण्यमुप
मेयं परिकल्प्यतावता तस्यतिरस्कारः पूर्वप्रतीपवैपरीत्येन तृतीयं प्रतीपं यथावाः अहमेव गुरुः सुदारुणानामितिहाहाहलमास्पतात १६

न विच्छित्तिविशेषेति चमत्कारोत्कर्षेत्यर्थः उक्तरोत्योपमानतिरस्कारातिशयप्रतीतेरिति भावः गर्भमिति असंवाह्यं संवहनायोग्यं अपरिमितमितियावत् म
द्रे शोभने इति संवोधनं नन्विति हेत्वर्थे अमयानामने कार्यत्वात् पूर्वोदाहरणे कांतेति समानधर्मोपादानमिह तु नेति भेदः वर्ण्योपमेयेति अन्यस्यावर्ण्यस्य अना
दरोपितया प्रतीपमित्यर्थः अहमेवेति सुदारुणानामिति तीव्राणां गुरुः श्रेष्ठः तानेति सानुकंपसंवोधने मास्मदृष्य इति दर्पमाकृथा इत्यर्थः वर्ण्यनान्यस्येति निरू
पितत्वेन तृतीयार्थः वर्ण्यनिरूपितायान्यस्यावर्ण्यस्योपमातस्या इत्यर्थः अनिश्चितवचः उच्यमाना अनिश्चयानिः कदमिहित इति न्यायात् तत्प्रतीपमुधेति किंनेति नती

पवादः
पानिष्ययेज्जनाः
पानिष्ययेज्जनाः
पानिष्ययेज्जनाः

अलोकार्यकत्वेनापवादस्य निष्प्रयोजनत्वं उत्कर्षेति उपमाननिस्कारातिशयप्रयोजकत्वस्येत्यर्थः मुधायवादलोकोत्थेति उक्तार्थमेतत् आकर्णयेति वचनीयं अली
 कतयानिदिते अतएव भुवोत्पुक्तं लोकोत्तरे मुखसन्निधानेन विशेषादर्शनादलीकत्वग्रहायोगात् संनिधानेपि विशेषाग्रहणात्पामरैरित्युक्तं अत्र वचनीयं पाम
 रैरित्येताभ्यामुपमिते रनिष्प्रतिः प्रकाश्यते प्रतीयमितिकः अर्थः प्रयोजनं यस्य तत्तथा अनर्थकमिति यावत्तस्य भावः कैमर्थ्यं नदपि प्रतीयमान्वते आलेकारिका इति प्रे
 यः न नूयमानस्य पद्मचंद्रादेराह्लादविशेषरूपप्रयोजनसत्त्वात्कथमनर्थकत्वमत आह उपमेयस्यैवेति उपमानधूर्वहत्वेन उपमानकार्यकारित्वेन अयं चोपमानकै
 मर्थ्यं हेतुः अतश्चोपमानकैमर्थ्यमित्यध्याहार्यं अह्लादविशेषादेरन्यलभ्यत्वेन प्रयोजनत्वा संभवात्कैमर्थ्यमिति भावः उपमानप्रयोजकधूर्वहत्वेनेति पाठे उपमानप्र
 ननु संतिभवाद्दृशानिभूयो भुवनेस्मिन्त्वचनानि दुर्जनानां वर्ण्येनान्यस्योपमाया अनिष्प्रतिवचश्च नत् मुधायवादो मुग्धाक्षित्वन्मुखाभं कि
 लां वुजं १६ अवर्ण्ये वर्ण्योयमित्यनिष्प्रतिवचने पूर्वम्युत्कर्षशालिचतुर्थं प्रतीयं उदाहरणमुधायवादलोकोत्थोपमित्यनिष्प्रतिरुद्धारि
 ता यथा वा आकर्णयसरोजाक्षिवचनीयमिदं भुवि शशांकस्तव वक्त्रेण पामरैरुपमीयते प्रतीयमुपमानस्य कैमर्थ्यमपि मन्वते दृष्टे च दृ
 दनंतस्याः किंपद्मेन किमिंदुना १७ उपमेयस्यैवोपमानप्रयोजनधूर्वहत्वेनोपमानकैमर्थ्यमुपमानप्रातिलोम्यात्वं च प्रतीयं यथा वा तदो
 जसस्तद्यशसः स्थिता विमोहयेति चित्ते कुरुते यदा यदा तनोति भानोः परिवेषकैतवात्तदा विधिः कुंडलनां विधोरपि ॥ ४ ॥
 योजकं यस्या इति बहुब्रीहिः न नूयमानकैमर्थ्यस्योपमानाद्ये पश्चात्पद इति वा मनसूत्रेणाक्षेपालंकारत्वेनोक्तत्वात्कथं प्रतीयत्वमन आह उपमानप्रातिलोम्यादिति उप
 मानप्रतिकूलत्वादित्यर्थः प्रतिकूलत्वं चतिरस्कारप्रयोजकत्वमित्युक्तं तथा च प्रतीयसाक्षान्यलक्षणाकांतत्वात्प्रतीपातभाव एवेति तदतिभावः तदो जस इति नैययो
 येनैष धवर्णनमिदं विधिर्ब्रह्मातस्पनलस्यो जसः प्रतापस्यत यशसश्च स्थितो सत्त्वाद्मौसूर्यचंद्रौ दृष्ट्या प्रतापज्योत्स्नादेः कार्यस्य ताभ्यामेवोपपत्तेर्निरर्थकाविति चित्ते
 यदा यदा कुरुते तदा भानोर्विधोऽपरिवेषस्य परिधेः कैतवाच्छलात कुंडलनां वैयर्थ्यसूचिकारेखावेष्टनां करोतीत्यन्वयः अत्र च नान्यं परिवेषः किंतु कुंडलनेत्यपह्न
 नो कैमर्थ्यरूपप्रतीयस्यांगत्वात्तयोरेगांगिभाव उक्तः संस्कृतः यदा ज्ञापमित्यादिवृत्ततत्त्वदेवीमायाः अकरणं न दोष इति वाच्यं केचिदं हि प्रभृतयः

कु० टी०
च०
८

अनन्वयोपमाप्रतीपानामिति प्रतीपपदेन चात्राद्यभेदत्रयमेव गृह्यते न त्वेत्यभेदद्वयमपि तत्रोपमिति क्रियानिष्पत्तेरभावेनोपमांतर्भावस्याभेभावात् वस्तुतस्तु
यभेदत्रयस्यापिनोपमांतर्गतिर्युक्ता चमत्कारं प्रति साधर्म्यस्य प्राधान्येनाप्रयोजकत्वात् साधर्म्यनिवेधन उपमानतिरस्कार एव हितत्रचमत्कृतिप्रयोजकत
याविवक्षिताननुसाधर्म्यमेवमुखतश्चमत्कारितयाविवक्षितमिति सत्त्वदयसाक्षिकं एवमनन्वयोपमेयोपमयोरपिनसादृश्यस्यचमत्कारितयाप्राधान्येन
विवक्षा किंतु द्वितीयतृतीयसदृशवच्छेदोपापतयेति न तयोपपमांतर्गतिर्युज्यते अन्यथासादृश्यवर्णनमात्रेणोपमांतर्भावेधैर्यलावण्यगाभीर्यप्रमुखेस्त
मुदन्वतः गुणैस्तुल्योसिभेदस्तवपुषैवेदृशेनतद्व्यतिरेकालंकारस्याप्युपमांतर्गतिः स्यात् तत्रसाधर्म्यसमानाधिकरणवैधर्म्यमेवचमत्कारेप्रधानंननुसाध
र्म्यमितिचेतुल्यमिदंप्रतीपादिषपीतिसत्त्वदयैकलनीयं एतदेवास्वरसवीजमभिसंधायोक्तंकंचिदिति अन्येवामनादयः अत्रचास्वरसवीजंप्रागेवावेदिते इति
प्रतीपप्रकरणंरूपकंलक्षयति विषयभेदेतिरूप्यतेइतरव्यावृत्ततयाज्ञायतेधर्मोअनेनेतिरूपंततरूपमस्यासौतद्रूपस्तस्यभावस्ताद्रूप्यंचंद्रकार्यकारित्वादिविष
केचिदनन्वयोपमेयोपमाप्रतीपानामुपमाविशेषत्वेनतदेतर्भावंमन्यते अन्येतुपंचमंप्रतीपप्रकारंउपमानाक्षेपरूपंत्वादाक्षेपालंकारमाहुः
विषयभेदताद्रूप्यरंजनंविषयस्ययत् रूपकंतत्रिधाधिक्यनूनत्वानुभयोक्तिभिः १८

यिणउपमानस्यअभेदताद्रूप्याभ्यांविषयस्योपमेयस्ययत्
रंजनमिवरंजनंस्वोपरक्तबुद्धिविषयकरणमितियावत् तद्रूपकमित्यर्थः रूपकंतदित्येवपाठः रूपकंत्वितिपाठेतुतदिसध्याहार्यंउपातविंवाविशिष्टविषयधर्मिकाः
हारापोपनिश्चयविषयोभूतंउपमानाऽभेदताद्रूप्यामतरतरूपकमितिबुनिष्कर्षःमुखंचंद्रइत्यादौनामार्थयोरभेदान्वयमुत्पत्तिवशादाहार्यंचंद्राभेदनिश्चयात्त्र
क्षणासमन्वयःमुखमपरश्चंद्रइत्यत्रतुनंचंद्राभेदोविषयः अपरइतिभेदस्यविवक्षितत्वात् अपितुंचंद्रकार्यकारित्वरूपंताद्रूप्यमितितत्रापिलक्षणंसंगतिःन
चतस्यमुखेसत्त्वात्क्यमारोपइतिवाच्यंचंद्रकार्यसजातीयकारित्वस्यैवमुखेसत्त्वादिति यद्यपिनामार्थयोरभेदान्वयानुरोधादिहापिचंद्रपदलक्षितस्यतत्कार्यकारिणे
ऽभेदसंसर्गौवमुखेऽन्वयादभेदरूपकमेवतथाप्युपमानतावच्छेदकरूपेणाभेदभावेएवाभेदरूपकत्वंतत्कार्यकारित्वादिरूपेणाभेदभावेननुताद्रूप्यरूपकत्वमितितात्
यं अत्रकमलमनेभसिकमलेचकुबलयेतानिकनकलतिकायामित्याद्यतिशयोक्तिवारणायोपातेतिविषयविशेषणं आरोपश्चनिषेधानेगकत्वेनविशेषणीयः तेनापह
तोनातिव्याप्तिःअंनिवारणायाहार्येति तत्पादनखरलानांयदलक्तकमार्जनेइदंश्रीखंडलेपेनपंडुरीकरणंविधोरितिनिदर्शनाक्षेपार्थ

आधिक्येत्यादि आधिक्यसुपमानस्य स्वाभाविको भेदः स्यात्संयमोपमेयतादात्म्यावस्थायां बोध्यं एवं नूनत्वमपि अनुभयं आधिक्यं नूनत्वोभयोरहितं अभेदतया
 व्यतरमात्रं अयं हीत्यादि अयं वर्ण्यमानो राजा येन हेतुना पुनः नगरं शिवस्यापि निपुरदग्धत्वात् एवायमिति भावः तार्तीयोक्तिमिति तृतीयमेव तार्तीयोक्तिं ती
 यार्थोक्तकस्वाथं वाच्यद्वितीयां कानुसारत्वं विलोचनेनैत्यन्वयः १८ शंभुरिति अत्राप्ययमित्यनुषंजनीयं अन्यथाऽतिशयोक्त्यापत्त्या रूपकोदाहरणत्वात् संग
 तेऽन्यराजभावावस्थायां समदृष्टितां समसंख्यलोचनतां एकरूपलोचनवतां च मुखेन्दुनेति अत्रेन्दुपदमिन्दुकार्यकारियरेकिमिन्दुनेति प्रसिद्धचंद्राद्वेदविवक्ष
 तात् अतश्चंद्रताद्रूप्यरूपकमिदं न चोत्तरपदार्थप्राधान्यादिंदुकारिणि मुखभेदभानाम् मुखभेदरूपकं स्यात् न तु चंद्रताद्रूप्यरूपकमिति वाच्यं व्युत्पत्तिवैवि
 ष्येण मुखस्य स्वनिष्ठाभेदप्रतियोगित्वसंसर्गेण त्वयाभ्युपगमात् विशेषणानुयोगिकस्यापि विशेषणसंबंधतायाः स्वामित्वस्यैवार्थत्ववादिभिः प्राचीनैश्चैत्र
 अयं हि धूर्जटिः साक्षाद्येन दग्धाः पुरः क्षणात् अयमास्ते विना शंभुस्तीर्ता योक्तं विलोचनं १९ शंभुर्विभ्रमवत्यद्यस्वीकृत्य समदृष्टितां अ
 स्यात्मुखेन्दुना लब्धेनेत्रानेदेकिमिन्दुना २० साध्वीयमपरा लक्ष्मीरसुधासागरोदिता अयं कलंकितश्चंद्रान्मुखचंद्रोतिरिच्यते २१ विषय्युप
 मानभूतपद्मादिविषयस्तद्रूपमेवं वर्णनीयं मुखादिविषयिणो रूपेण विषयस्य संजननं रूपकं अन्यरूपेण रूपवतः करणात् तच्च कवित्प्रसिद्धं
 विषय्यभेदपर्यवसितं कविद्वेदे प्रतीयमान एव तदीयधर्मा रोपमात्रपर्यवसितं ततश्च रूपकं तावद्विविधं अभेदरूपकं ताद्रूप्यरूपकं चे
 ति द्विविधमपि प्रत्येकं त्रिविधं प्रसिद्धं विषय्याधिक्यवर्णने नूनत्ववर्णने नानुभयोक्त्या चैवं रूपकं षड्विधं १९ स्वधनमित्यादौ वंगीकारात् एवं
 मुखनिष्ठभेदप्रतियोगी चंद्रस्तत्कार्यकारो वेति बोधान्न पुरां भेदरूपकापत्तिः मुखप्रतियोगिकाभेदस्याभावादिति एवमन्यत्राप्युक्तं २० असुधेति सुधासामरा
 दुदिता उत्पन्ना प्रसिद्धा लक्ष्मीः दुपंतु न तथेति नूनत्वोक्तिः अतिरिच्यत इति निष्कलंकतया अधिको भवतीत्यर्थः २१ लक्षणश्लोकेन्याचष्टे विषय्युपमानेत्यादि
 विषयिणो भेदेन रूपेण चेति पाठः रूपेण अहो दकत्वादिना ताद्रूप्येण क्वचित्ताद्रूप्येण चेत्सेव पाठः परमार्थतत्त्वप्रामाणिकपुस्तकेषु विषयिणो रूपेण विषय
 स्वरंजनमिति युक्ततरः पाठः तेन तच्चेत्यादेर्नयोनरुक्त्यमिति ध्येयं हरिद्रादिना परोदि रंजने प्रयुक्तस्वरंजनशब्दस्यैव प्रवृत्तौ बीजमाह अन्यरूपेणेति रूपं रं कपो
 तादिकं अभेदताद्रूप्यवतया नान्यदीयधर्मेणान्यतद्वतां संपादनत्वात् सान्यादिह गोप्यारंजनशब्दप्रयोग इति भावः तच्चेति रंजनचेत्यर्थः प्रसिद्धं

अयं हि धूर्जटिः साक्षाद्येन दग्धाः पुरः क्षणात् अयमास्ते विना शंभुस्तीर्ता योक्तं विलोचनं १९ शंभुर्विभ्रमवत्यद्यस्वीकृत्य समदृष्टितां अ
 स्यात्मुखेन्दुना लब्धेनेत्रानेदेकिमिन्दुना २० साध्वीयमपरा लक्ष्मीरसुधासागरोदिता अयं कलंकितश्चंद्रान्मुखचंद्रोतिरिच्यते २१ विषय्युप
 मानभूतपद्मादिविषयस्तद्रूपमेवं वर्णनीयं मुखादिविषयिणो रूपेण विषयस्य संजननं रूपकं अन्यरूपेण रूपवतः करणात् तच्च कवित्प्रसिद्धं
 विषय्यभेदपर्यवसितं कविद्वेदे प्रतीयमान एव तदीयधर्मा रोपमात्रपर्यवसितं ततश्च रूपकं तावद्विविधं अभेदरूपकं ताद्रूप्यरूपकं चे
 ति द्विविधमपि प्रत्येकं त्रिविधं प्रसिद्धं विषय्याधिक्यवर्णने नूनत्ववर्णने नानुभयोक्त्या चैवं रूपकं षड्विधं १९ स्वधनमित्यादौ वंगीकारात् एवं
 मुखनिष्ठभेदप्रतियोगी चंद्रस्तत्कार्यकारो वेति बोधान्न पुरां भेदरूपकापत्तिः मुखप्रतियोगिकाभेदस्याभावादिति एवमन्यत्राप्युक्तं २० असुधेति सुधासामरा
 दुदिता उत्पन्ना प्रसिद्धा लक्ष्मीः दुपंतु न तथेति नूनत्वोक्तिः अतिरिच्यत इति निष्कलंकतया अधिको भवतीत्यर्थः २१ लक्षणश्लोकेन्याचष्टे विषय्युपमानेत्यादि
 विषयिणो भेदेन रूपेण चेति पाठः रूपेण अहो दकत्वादिना ताद्रूप्येण क्वचित्ताद्रूप्येण चेत्सेव पाठः परमार्थतत्त्वप्रामाणिकपुस्तकेषु विषयिणो रूपेण विषय
 स्वरंजनमिति युक्ततरः पाठः तेन तच्चेत्यादेर्नयोनरुक्त्यमिति ध्येयं हरिद्रादिना परोदि रंजने प्रयुक्तस्वरंजनशब्दस्यैव प्रवृत्तौ बीजमाह अन्यरूपेणेति रूपं रं कपो
 तादिकं अभेदताद्रूप्यवतया नान्यदीयधर्मेणान्यतद्वतां संपादनत्वात् सान्यादिह गोप्यारंजनशब्दप्रयोग इति भावः तच्चेति रंजनचेत्यर्थः प्रसिद्धं

कु. टी.
चं.
८

रूपपदस्याभेदतादृषोभयसाधारणत्वादिति भावः अभेदेन रूपेण चेति पाठे तु तच्चेत्यत्र च पादो हेत्वर्थकः तेन पूर्वोक्तस्यैव ममर्थनमिति न पौनरुक्त्यं तावत्विधानरो
क्तैः प्राकृतदेशक्रमप्रातिलोम्येनेति निर्देशक्रमवैपरीत्येनेत्यर्थः एतदेव विशदयति येनेत्यादि विशेषणेनेति हेतौ तृतीया पुरदग्धत्वविशेषणहेतुकशिवाभेदानु
रंजनादित्यर्थः ननु न्यूनत्ववर्णने भेदाय कर्षयोः प्रतीतिः कथंचन मत्कारितेत्यत आह अभेददातृपादकत्वादिति विशेषनिषेधस्य शेषाभ्यनुज्ञाफलकतया निषिद्धव्यति
दित्सकलगुणशालिताप्रतीतावेकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीति न्यायेनाभेदनिश्चयसंपादकेत्यादित्यर्थः विभावनात् प्रकाशनात् चंद्रज्योत्स्नेति राजानं प्रतिकल्प
अपेक्षादि सार्धश्लोकेनाभेदरूपकाणि अस्मापुरेते दुनेत्यादि सार्धश्लोकेन तादृष्यरूपकाणि आधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्त्युद्देशक्रमप्रातिलोम्ये
नोदाहृतानि येन दग्धादिति विशेषणेन वर्णनीये राज्ञि प्रसिद्धशिवाभेदानुरंजनाच्छिवस्य पूर्वावस्थातो वर्णनीयराजभावावस्थायामन्यूनत्वाधिक्य
योस्वर्णनाच्चानुभयाभेदरूपकमाद्यं तृतीयलोचनप्रहाणोक्त्या पूर्वावस्थातो न्यूनताप्रदर्शनात् न्यूनाभेदरूपकं द्वितीयं न्यूनत्ववर्णनमपि अभेदरा
दृषोपादकत्वाच्च मत्कारिविषमदृष्टित्वपरित्यागेन जगद्रक्षकलोक्त्या शिवस्य पूर्वावस्थातो वर्णनीयराजभावावस्थायामुत्कर्षविभावनादधिकाभेदरू
पकं तृतीयं एव मुत्तरेषु तादृष्यरूपकोदाहरणेष्वपि क्रमेणानुभयन्यूनाधिकभावाउन्नेयाः अनेनैव क्रमेणोदाहोणांतराणि चंद्रज्योत्स्नाविशदपु
लिने सैकतेस्मिन् शरणावाद्युतं चिरतरमभूत्सिद्धयूतोः कयोश्चित् एकोवकिं प्रथमनिहतं कैटभं कंसं समन्यसत्त्वं सत्त्वं कथय भगवन् को हतस्तत्र
वं अत्र सत्त्वमित्यनेन यः कंसकैटभयोर्हितागुरुध्वजस्तदादात्म्यदर्शनीयस्मरज्ञः प्रतिपाद्यते प्रतिकंसकैटभवधयोः पौर्वाययं प्रश्रव्याजेन तता
चिदुक्तिः भगवन् चंद्रज्योत्स्नाविशदं चितं पुलिनयस्य तथाभूतः स्मिन् शरणाः शरपूनामकनद्याः सैकतेस्मिन् दातृपादार्थकरणात्पूर्वावस्थात उत्कर्षाय कपयोः वि
तामयदेशकयोश्चित्सिद्धतरुणयोः चिरतरं अतिचिरकालं वादरूपं यूतमभूत्कोट्कतत्राह एकः सिद्धयुवाकैटभं दैत्यविशेषं प्रथमं निहतं वक्तिवदति अन्यः कंसं प्रथमं निह
तं वक्तिसः कंसकैटभयोर्निहंतात्वं तत्रतयोर्मध्ये पूर्वोक्तो हत इति तत्त्वकथयेत्यन्वयः यद्यपि मुनिप्रभृतावेव भगवन् नित्यामंत्रणमुचितेन राजादौ तथापि राज्ञो भगवतादात्म्यवर्णना
दनौचित्यं परिहरणीयं क्वचित्तु भवतेति पाठः अत्र ज्योत्स्नापदेनैव चंद्रिकाकाभेपि चंद्रपदं शारदपूर्णं चंद्रपरतयानपृष्यमात्यस्य त्रपुष्यपदमिवोत्कृष्टपुष्यपरतयेति वैधर्म्यं
वादयोग्यतासूचनाय प्रनो रित्युक्तं अयं हीत्युदाहरणः भेदात् पदेन भूतं पुरदाहकत्वरूपसाधर्म्यमुपातदहं तु जगद्रक्षकत्वादिकं तत्तगम्यमानमिति भेदः

वेधाद्वेधा कांताधर्मिकत्वकनकधर्मिकत्वरूपविधाद्वययुक्तं भ्रमंवलवदनिश्चाननुवेधिसुखसाधनत्वभ्रमं सर्वेषामपिभ्रमाणांवेधसानिर्माणेपिप्राधान्यविवेक्षये
 त्यमभिधाने अयमास्तदसुदाहरणेशंभुसादृश्यगम्यमानमिहत्तनासक्तिरूपेतदुपात्तमितिभेदः त्वय्यागतद्वति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः सेतुश्चमंथश्चेतिद्वदम्य
 नंमंथः अमृतमथनद्दीपांतरेपोत्यपिनासुतरामेतत्तद्दीपेनास्तीतिस्त्वय्यने अयराजभावावस्थायां शंभुर्विश्वमित्यत्रविश्वसंरक्षकत्वंसादृश्यमुपातेद्वहनुनेति
 भेदः किंपद्मस्येति दयितांप्रतिनायकोक्तिः तववक्त्ररूपेद्वंदुकार्यकारिणिसति अयमपरः प्रसिद्धः शीतांशुश्चंद्रः यत्तज्जृम्भतेउदितोभवतितस्मात्तववक्त्रेद्वः पद्म

वेधाद्वेधाभ्रमंचक्रेकांतासुकनकेषुच तासुतेष्वप्यनासक्तः साक्षाद्भगोन्नराकृतिः अत्रसाक्षादिति विशेषणेनविरक्तस्यप्रसिद्धशिवतादात्म्य
 मुपदिश्यन्नराकृतिरितिदिव्यमूर्तिवैकल्यप्रतिपाद नान्यूनानाभेदरूपकं त्वय्यागतेकिमिति वेयतएषसिंधुस्त्वसेतुमंथकृदतः किमसौवि
 भेति द्वीपांतरेपिनहितेस्त्ववशंवदोयत्ताराजपुंगवनिषेवतएवलक्ष्मीः अत्रत्वंसेतुमंथकृदितिसेतोर्मंथनस्यचक्रांपुरुषोत्तमेनसहव
 र्णनीयस्यतादात्म्यमुक्तातथापित्वदागमनंसेतुबंधायमंथनायवेतिसमुद्रेणनभेतअंद्दीपांतराणामपित्वद्वशंवदत्वेनपूर्ववदोपांतरेजेत
 व्यामावात्प्राप्तलक्ष्मीकत्वेनमंथनप्रसक्त्यभावाच्चेतिपूर्वावस्थातउत्कर्षविभावनादधिकामेदरूपकं किंपद्मस्यरुचिंनहंतिनयनानंदविद्य
 तेनकिंवृद्धिंवाप्यषकेतनस्यकुरुतेनालोकमात्रेणकिं वक्त्रेदौतंवसत्ययंदपरः शीतांशुरुज्जृम्भतेदपंः स्यादमृतेनवेदिहत्तदप्यस्येवविवा
 धरेअत्रायरः शीतांशुरित्यनेनवक्त्रेद्वोः प्रसिद्धचंद्राद्वेदमाविष्टृत्यतस्यचप्रसिद्धचंद्र कार्यकारित्वमात्रप्रतिपादनेनोत्कर्षायकथयोरप्रदर्शनाद
 स्वरुचिंकांतिंकिंनहंतिप्रायोजनमनुद्दिश्यनमंदोपिप्रवर्ततद्वतिन्यायात् प्रयोजनस्यान्यतः संभवेतदुज्जृम्भणस्यासंगतेरिति किंनहंतीतिकाका अपितुहंस्येवेतिप
 र्थवसानेतदुज्जृम्भणोच्येतिप्रतीतिर्यवसानं एवमग्रिमवाक्ययोरपिद्वयोमकरः केतनेचिह्नमस्यतथाभूतस्यसमुद्रस्यकामस्यचआलोकनमालोकः प्रकाशश्च
 तन्मात्रेण अमृतेनदर्शोभिमानः उज्जृम्भणहेतुः स्याच्चेत् अयुक्तमेतत्तयतः इहवक्त्रेदौविंवाधरेतदप्यस्येवेतिसमुचितपदाध्याहारेणयोजनोपमच्छब्दस्योत्तरवाक्य
 गतेत्वेनतच्छब्दाद्येपक्षमतान्ततटतपाठानेधिन्नपदत्वदोषः कार्यकारित्वमात्रेणनेनाभेदव्यावृत्तिः अस्यामर्सेद्वनेत्यत्र किमिदनेतिपुनरुपादानमात्रेभेदविवक्षाज्ञाप

इदं त्वपरशब्दस्यापुपादानमिति विशेषः

क० टी०
च०
१०

अचतुर्वदनइति वादरायणोक्त्यासः भाल्लोचने यस्येति वादकराख्येपि गमकलादुद्धृष्टीहि ननु ह शवयरद्वितिविशेषणात्तदेषो एव तादृश्यरूपकस्यात् इतरं शैलभेदरूपकमेवेत्याशङ्क्याह अत्रेति त्रिष्वपीति एकत्रानेकारोपरुपायोरूपकमालाया मदेरूप्यतात्पर्यग्राहकस्येकत्रस्थितस्यापि साधारण्यमेवोचितमितिभावः अयमेव च साध्वीत्यादिपूर्वोदाहरणाद्विशेषः नूनरूपस्य च मत्कारित्वे पूर्वमुक्तं च द्वसंमत्यादृढयति इदमिति यदाहेत्यनंतरंसइतिशेषः एकगुणहानौ अभिहितायामितिशेषः गुणसाम्यदाह्यं शेषगुणप्रयुक्तसाम्यायोगवच्छेदः चतुर्वदनत्वाद्येकगुण्यतिरेकस्यप्रमाणोतरसिद्धस्य पुनर्वचने शेषगुणाभावपरिसंख्यार्थपर्यवस्यतीतिभावः अत्रचरूपकप्रभेदत्वेनैव च मत्कारोपपत्तीनालंकारोतरत्वेनूनत्ववर्णनस्ययुक्तं सामग्रीकालोनकार्याभावस्यत्वलंकारोतरसंभिन्नस्यतद्वस्यमाणयुक्तमित्यस्वरसे मतमित्यनेन सूचितः किमसुभिरिति मूर्खजलमयसाधारणचंद्रसंबोधनग्लपितैर्नष्टैरसुभिर्निमित्तभूतैर्भौममुतायादमयंत्यामनः मयिनिमज्जतुनिलीयतामि जडेति६

अचतुर्वदनोवत्स्याद्विवाहुरपराहरिः अभाल्लोचनः शंभुर्भगवान्वादरायणः अत्रहरावपरद्वितिविशेषणात्रिष्वपितादृश्यमात्रविवक्षाविभाविता चतुर्वदनत्वादिवैकल्यं चोक्तमिति नूनतादृश्यरूपकं इदं विशेषोक्त्युदाहरणमिति वामनमते यदाह एकगुणहानौ गुणसाम्यदाह्यं विशेषोक्तिरिति किमसुभिर्ग्लपितैर्जडमन्यसेमयिनिमज्जतुभीममुतामनः समकिलश्रुतिमाह तदर्थिकानलमुखे दुयरां विवुधः स्मरः अत्रदमयती कृतचंद्रोपालंभे प्रसिद्धचंद्रो न निराणकालिकमनः प्रवेशश्रुतितात्पर्यविषयः किंतु नलमुखचंद्र एवेति ततोऽस्याधिक्यप्रतिपादनादधिकतादृश्य इति मन्यसे किमिति सोपहासकाकुः तेन मैवं संस्था इत्यर्थः अत्रहेतुमाह किल निश्चिः रूपकं रूपकस्य सावयवत्वनिवयवत्वादिभेदप्रपंचने तु विवर्तमानासायौदृश्यं तं समविवुधः पंडितः स्मरः तदर्थिकांसः प्राणनिर्गमकालीनमनः प्रवेशः अर्थोयस्यास्तांश्रुतिनलमुखेदुपरांमनः प्रवेशाधिकरणत्वेन नलमुखचंद्रतात्पर्यवतीमाहेति अथैकलंकिनद्रुदाहरणे दोषभूतत्वप्रयुक्तं शब्दमाधिकं इह तु गुणविशेषप्रयुक्तं गम्यमानं तदिति विशेषः सावयवत्वनिवयवत्वादीति आदिना समस्तवस्तुविषयतादिरूपे तत्प्रभेदानापरंपरितत्वरूपभेदांतरस्य च परिग्रहः तथा हि सावयवं निवयवं परंपरितं चेति त्रिविधं रूपकं प्रत्येकं क्रमेण द्विविधं समस्तवस्तुविषयं एकदेशविवर्ति च केवलमालाचक्षिष्टवाचकं अश्लिष्टवाचकं चेति श्लिष्टाश्लिष्टभेदयोः केवलमालारूपत्वाभ्यामेतत्तुर्विधमित्यष्टौभेदाः तत्र ज्योत्स्नाभस्मक्षुरणधवलावित्रतीतारका रानीत्यर्धानव्यसनरसिका

दीपातर्दीपेभ्रमतिदधतीचंद्रमुद्राकपालेन्यस्तं सिद्धं जनपरिमलेलांछनस्यल्लेनेति पद्येरात्रौकापालिकील्लारो यस्यप्रधानतयावयविनोऽवयवरूपाणिज्जो
 त्त्राभस्मेत्यादिरूपकाणीति सावयवत्वं समस्तस्यवस्तुन आरोप्यमाणस्यशब्दविषयत्वंचद्रष्टव्यं प्रौढमौक्तिकरुचः पयोमुचांविंदवःकुटजपुष्पबंधवःविद्युतांन
 भसिनाख्यमंडलेकुर्वतेस्मकुसुमांजलिश्रियमित्यत्रप्रधानस्यनभसिनाख्यमंडलत्वारोपस्यावयवभूतंविद्युतांनर्तकील्लरूपसामार्थ्येनशब्दमित्येकदेशेविशेषेण
 शब्दतयावर्तनादेकदेशविवर्तित्वं कुंरगीवांगानिस्तिमितयतिगीतध्वनिषुयत्संखीकांतोदंतश्रुतमपिपुनःप्रश्रयतियत् अनिद्रं पञ्चातः सपितितदहोवेद्यमि
 नवांप्रवृत्तोस्याः सेकुंलदिमनसिजः प्रेमलतिकामित्यत्रप्रेमलतिकामित्यमालारूपंनिखयवं सौंदर्यस्यतरंगिणीतरुणिमोल्कष्यस्यहर्षोद्धमः कांतेः कामेणकमेनक
 रहसामुह्यासनावासभूः वियावकगिरिविधेरनवधिप्रावीण्यसाक्षात्क्रियावाणाः पंचशिलीमुखस्यललनाचूडामणिः साप्रियेत्यत्रचमालारूपंनिरवयववाध्य एव

परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयोविषयात्मना प्रसन्नेनदृग्ज्ञेनवोक्षतेमदिरक्षणा यत्रारोपमाणोविषयोकिंचित्कार्योपयोगित्वेनविवध्यमानः सन
 सस्यतदुपयोगित्वासेभवात्प्रकृतात्मतायतिमपेक्षतेतत्रपरिणामालंकारः अत्रोदाहरणंप्रसन्नेनेति अत्रहिअज्ञस्यवीक्षणोपयोगित्वंनिव
 ध्यतेनतुदृशः मयूरव्यसकादिसमासेनउत्तरपदार्थप्राधान्यात् नचोपमितसमासाश्रयणेनदृग्ज्ञमिवेतिपूर्वपदप्राधान्यसस्तीतिवाच्यंप्रस
 न्नेनेतिसामान्यधर्मप्रयोगादुपमितंआप्रादिभिः सामान्याप्रयोगद्वितितदप्रयोगएवोपमितसमासानुशासनात् अज्ञस्यवीक्षणोपयोगित्वंनिव

अलौकिकमहालोकप्रकाशितजगन्त्रयः स्तूयतेदेवसद्वंशमुत्तारत्ननकैर्भवानित्य सात्मनासेभवति जनस्तस्यप्रकृतदृगात्मतापरिणत्यपेक्षणात्परिणा
 नवेणुकुलपोः श्लिष्टेनवंशयदेनकुलेवेणुत्वारोपपूर्वकएवराज्ञिमुत्तारत्नत्वारोपइतिश्लिष्टवाचकंकेवलंशरपरितरूपकंविद्वन्मानसेत्यादावेतदेवमात्मारूपंचतुर्द
 शलोकवद्विकंदद्वत्पित्राश्लिष्टवाचकंकेवलपरंपरितं पर्येकीराज्यलक्षयाद्व्यादावालानंजयकुंजरसेत्यादौचाश्लिष्टवाचकंमालापरंपरितंवद्रष्टव्यविस्तरमया
 नेहप्रपंचते इत्यलेकारचंद्रिकायांरूपकप्रकरणं परिणामलक्षयति परिणामद्विति विषयिनिष्ठायाः प्रकृतकार्योपयोगितायाअवच्छेदिकाविषयात्मतापरिण
 तिः परिणामः साचविषयतादातपाध्ववस्यायविपर्यता एवंचविषयाभेदस्यैवविषयिणिविवक्षणात्दृग्ज्ञमिन्नेनाज्ञेनेतिस्वारसिकएववोधः नतुरूपकइवदृष्टिष्टा
 भेदप्रतियोगिनावेतेत्यनयो

नित्यमखदुतिरूपकाद्वयोऽयः

कुं टी-
च-
११

असमासेषु दाहरति नील्वन्ति मुरारिनाटकगतमेतत्पद्यं आत्मना तृतीयः सीतालक्ष्मणसहित इति यावत् असौ प्रकांतो रामः भूतेशस्य शोभो मालमालारूपाममरत-
दीर्गगीतीर्त्वा तस्मै नाविकायगुहसंज्ञाय निषादयंत ये सौमित्रैर्लक्ष्मणस्य मैत्रीरूपमातरं तरंगामूल्यमुपकृतवान् उपकाररूपतया दत्तवान् अथोऽनंतरं चित्र-
कूटं प्रति प्रतस्थे प्रस्थितवान् कोटशः स्वामेनतिर्यक् प्रसारितभुजद्वयांतराले न ग्राह्योत्तावत्परिणाहौ सनौ यासांतया भूतभिः शवरणां व्याधानां युवतिभि-
कोतुकेनोदं वतिविकसं त्यक्षोणि यत्र क्रियायां तथा कृत्वा त्क्लेशादत एव क्षणमन्वीयमानोऽनुगम्यमान इत्यर्थः इति परिणामप्रकरणं अथोच्चैस्वालंकारं लक्षयति
वहुभिरिति एकस्य बहुधोल्लेखादित्यन्वयः उल्लेखनं विषयीकरणमुल्लेखः हेतौ पंचमी तथा चैवं विधोल्लेखादेतौ रुल्लेखद्वयते उल्लेख इति व्यवहियत इत्यर्थः अ-
यथावा नोत्तां भूतेनामौ लिखजममरधुनीमात्मना सौतृतीयस्तस्यै सौमित्रि मैत्रीमयमुपकृतवानातरं नाविकाय आमयाह्य सनीभिः शवरयु-
वतिभिः कोतुकोदं च दक्षं कृत्वा दन्वीयमानः क्षणमवलमथोचित्रकूटं प्रतस्थे अत्रारोप्यमाण आतरः सौमित्रि मैत्रीरूपतापत्यागुहोपकारलक्षण-
कायोपयोगीन सात्मना गुहस्यरघुनाय प्रसादै कार्थित्वेन वेतनार्थित्वाभावादिति परिणामालंकारः बहुभिर्वहुधोल्लेखादेकस्योल्लेखद्वयते
स्वीभिः कामोर्थिभिः स्वर्गः कालः शत्रुभिरैक्षिप्तः यत्र नानाविधधर्मयोग्येकं वस्तु तत्तद् धर्मयोग्यरूपनिमित्तभेदेन अनेकेन गृहीता अनेकधोल्ले-
ख्यते तत्रोल्लेखः अनेकधोल्लेखने रुच्यर्थित्वभयादिकं यथार्हं प्रयोजकं रुचिरभिरितिः अर्थित्वं लिप्ता स्त्रीभिरित्याद्युदाहरणं अत्रैक एव राजा
सौंदर्यवितरणयराक्रमशालीति कृत्वा स्त्रीभिरर्थिभिः प्रत्यर्थिभिश्च रुच्यर्थित्वभयैः कामकल्पतरुकालरूपोद्दृष्टः ॥ वहारं प्रतिलक्षणस्य प्रयोजक-
त्वात् स्त्रीभिरिति स्वर्गः स्वर्गसंबंधी दुःसहकल्पतरुः कालो यमः सप्रकृतो राजा श्लोकं व्याचष्टे यत्रेति नानाविधेति सौंदर्यदातृत्वात् भूरत्नादिरूपेत्यर्थः तत्तद् धर्म इति रुच्यर्थित्व-
भयादिरूपेत्यर्थः एतच्च स्वरूपकथनेन तुल्यक्षणांतर्गतमननुदाभ्यां गृहीतभ्यां निमित्तद्वयवशात्प्रकारद्वयेनोल्लेखेऽप्यग्निरत आह अनेकेनेत्यादितया चलक्षणे च
रूपदमने कपरमिति भावः एवं च गृहीतविषयाद्यन्यतमानेकत्वप्रयुक्तमेकस्योच्चैस्वालंकारं लक्षणं बोध्यं सौंदर्यस्य तरंगिणीत्यादिमाला-
रूपकवार्णयाद्यविशेषणं तत्र गृहीतभेदप्रयुक्तं नानेकप्रकारत्वमिति नातिव्याप्तिः वक्ष्यमाणोल्लेखप्रभेदसाधारण्यायान्यतमत्वप्रवेशः तद्विवेचनेन तद्व्याख्याना-

एकस्योच्चैस्वालंकारं लक्षयति
अन्यतमानेकत्वप्रयुक्त एकस्योच्चैस्वालंकारं लक्षयति
लभियेतावदुक्तौ
वसरैरिष्यामः अन्यतमानेकत्वप्रयुक्त एकस्योच्चैस्वालंकारं लक्षयति

विष्णुविक्रमसौंदर्यतपसांनिधिमागतं पश्यन्तिविबुधाः भूराः स्त्रियो वृद्धाश्च कौतुकादित्यन्तानि व्याप्तिरतोऽनेकप्रकारत्वमित्युक्तं न चोलिखमानप्रकारत्वमित्येवास्तु
उक्रोदाहरणे प्रकारस्य कस्याप्यनुल्लेखादेवानतिप्रसंगादिनिवाच्यं एवमपि नृत्तत्वाजिराजिप्रखरसुरपुरप्रोद्धतैर्धूलिजालैरालोकालोकभूमीधरमनुलनि
गल्लोकभावे प्रयाते विश्रान्तिकामयन्ते रजनिरिति धियाभूतले सर्वलोकाः कोकाः कंदंति शोकानलविकलतया किंचनंदत्युल्लाङ्घ्य न धूलिजालरूपस्यैकस्य
वस्तुनोऽनेकैर्लोकैर्कोकोलूकैर्ग्रहीतृभिरेकेनैव रजनोत्वेन प्रकारेणोत्सेस्नादतिव्यासे वारणाप्रकारेऽनेकलोपादानस्यावश्यकत्वात् सिंजमैर्मजरीतिसानकलश
युगंचुवितववरीकैस्तत्रासोत्त्रासलीलाः किसलयमनसापाणयः कीरदृष्टाः त्रलोपायालपंत्यः पिकनिनदपियाताडिताः काकलोकैरिथ्यंचोले दसिंहत्वदरि

यथावा गजत्रातेति वृद्धाभिः श्रोकान्तइति यौवतैः यथास्थितश्चवालाभिर्दृष्टः शौरिः सकौतुकं अत्रयस्तथाभीतं भक्तं गजं त्वरया त्रायते
स्मसोयमादि पुरुषोत्तम इति वृद्धाभिः संसारभोत्यातदभयार्थिनीभिः कृष्णायं मथुरापुरं प्रविशन् दृष्टः यस्तथाचंचलत्वेन प्रसिद्धायाः
प्रियोऽपिकामोपचारवैदग्ध्येन नित्यं वक्ष्य भः सोयदिव्ययुवेति युवतिसमूहैः सोत्कंडैर्दृष्टः वालाभिस्तद्वाह्यगत रूपवेषालंकारदर्शनमा
त्रालालसाभिर्यथास्थितवेषादियुक्तो दृष्ट इति बहुधोल्लेखः पूर्वः कामलायारोप रूपकसंकीर्णः अयंतुमुदइति भेदः एकेन बहुधोल्लेखे
ष्यसौ विषयभेदतः गुरुर्वचस्य जुनोयं कीर्तौ भीषाः शरासने ॥

मृगदंशानाप्परणं शरणमित्यनेकगतभ्रान्तिपरंपरायामतिप्रसंगवारणार्थमेकस्य
तुक्तमितिसंक्षेपः यथाहंमिति स्त्रीभिः कामलोत्सेस्वतासां रुचिरनृगः प्रयोजकः अर्थिभिः कल्पतरुत्वोत्सेस्वतेषां लिप्ताप्रयोजिकाशत्रुभिर्यमलोत्सेस्वतेषां
भयं प्रयोजकमित्येवं यथायोग्यमित्यर्थः उदाहरणान्तरमाह यथावेति श्रीकृष्णस्य मथुराप्रवेशवर्णने शौरिः श्रीकृष्णः वृद्धाभिर्जगन्नातेति दृष्ट इत्याद्यन्व
यः सकौतुकं सोत्कंडमिति दर्शनक्रियाविशेषणं सर्वत्र संवध्यते श्लोकं व्याचष्टे पदतिसयामहाग्रहणं येन युवतिसमूहैः तरुणीसमूहैः पूर्वमिति वृद्धात् तदइति के
वः उल्लेख इत्यनुषज्यत आरोपस्वरूपसंकीर्ण इति पाठे आरोपस्वरूपं यद्रूपकं तत्संकीर्ण इत्यर्थः आरोपस्वरूपकैः त्रिपाठस्तु स्पष्टार्थ एव उल्लेखप्रमेदान्तरमाह एके

कु. सं.
च.
१२

यहं चिति विषयभेदादित्यनेतरमेकस्येति शेषः विषयपदमाश्रयसंबन्धिनोरुपलक्षणं अतएव लक्षणे ग्रहीतृविषयादोत्यादिपदेन न तत्संग्रहः कृतः नत्र विषयसु
तमो निर्दिष्टो विषय इत्युच्यते अधिकरणमसमो निर्दिष्टस्तथाश्रयः प्रत्यादि निर्दिष्टः संबन्धीति विवेकः गुरुरित्यस्यार्थकथने महानिति गुरुर्महतिवा अवदिति विश्व
कोशात् पट्टरितितु तस्य वसितार्थकथने पटुः स्रज्ज्यादीत्यादिना कीर्तिविषयेऽनुनोधवल इति वसार्थ इत्यर्थोतरस्य घनविषये भोष्मभोषण इति वत् गंगेय
इत्यर्थोतरस्य च संग्रहः भोष्मसुभोषणे रुद्रेणाश्रये च निशाचर इति विश्वः क्रोडीकरणात् एकवृत्तगतफलद्वयन्यायेन संग्रहात् अकृशमिति कपालिनो हरस्य भ
गधेयभागे तत्त्वेनाध्यवसितं पार्वतीसूर्यं चित्ते आविरस्तु प्रकटीभवत्विति संबन्धः किंभूते कुचयोः बुत्वविषये अकृशस्थूले एवमग्रेपि विलग्नमध्यः विल
ग्रहीतृमेदाभावेपि विषयभेदाद्बहुधो ह्येखनादसा बुद्धेः खः उदाहरणं श्लेषसंकीर्णं वचोविषये महान्यदुरित्यादिवत् रहस्यति
रित्याद्यर्थोतरस्यापि क्रोडीकरणात् मुह्ययथा अकृशं कुचयोः कृशं विलग्रे विपुले च क्षुषि विस्मृतं नितं वे अधरेरुणमाविरस्तु चित्ते
करुणाशालिकाया लिभागधेये स्यात्स्मृतिभ्रान्तिसंदेहैस्तदं कालं कृत्तित्रयं पंकजं यश्यतः कातामुखं मेगाहते मनः अयं प्रमत्तमधु
पस्तन्मुखं मेवेति पंकजं पंकजं वा सुधां सुर्वेत्यस्माकं नुन निरायः

ग्रामप्यलग्रयोरिति विश्वः विपुलं आयतं अथरे अधरोष्ट्रे अरुणमारक्तं अरुणाधरमिति पादस्तु प्रक्रमभंगादयुक्तः चित्ते इति करुणाशालीत्यत्रापि मध्यम
णिन्यायेन संबध्यते एवं तुषारास्तापमवातेतामसेषु च तापिनः दृगंतास्ताडकाशत्रेभूंयासुर्ममभूतयदस्यादावधिकरणाने कत्वप्रयुक्तः यमः प्रतिमहीभूता
हुतवहोसितो वृतांस्तां खलु सुधिष्ठिरोधनपतिर्धनाकांक्षिणा गृहं शरणाभिच्छृता कलिशकौटिभिर्निर्मितं त्वमेक इह भूतले वदति षोडशवक्रत इत्यादीं
विधिभेदप्रयुक्तश्चो ह्येखोदृष्टमिति दिक् इत्यलंकारचंद्रिकायां मुखेखप्रकरणे अयज्ञानप्राधान्यसाम्यात्स्मृत्यादीनलंकारानलक्षयति स्यादिति स्मृतिभ्रान्ति
संदेहैर्व्यवहर्तव्यतया हेतुभूतैस्तदं कते यामं कस्तदं कः तदं को विद्यते अस्मिन् तथाभूतं मत्वर्यो याच प्रत्ययात् अकश्चिद्दं संज्ञेति यावत् तेन तत्संज्ञा संज्ञित
मित्यर्थः अलंकृतित्रयव्यवहारविषयः स्यादिति योजना

एवं वस्मृत्तित्वं भ्रांतित्वसंदेहत्वा निग्रीणिलक्षणानि तत्र स्मृतित्वं तावत्सामोत्यनुभवसाक्षिको जातिविशेषः भ्रांतित्वं विशेष्यवृत्तिप्रकारकज्ञानत्वं संदेहत्वं तु निश्चयमिन्नत्वे सति संभावनामिन्नज्ञानत्वं पारिभाषिकं स्मृतिभ्रांत्यादिवारणाय सत्यं तं उत्प्रेक्षावारणाय संभावनामिन्नेति च मत्कारित्वं पुनरखिलालंकारसाधारणलक्षणवयेपि निवेशनीयं तेन संघट्टति स्मृताविदं रजतमिति भ्रांतावयं स्थाणुः पुरुषो वेति संशयेनातिप्रसंगइति ध्येयं गाहते आकलयति स्मरतीति यावत् सादृश्यान्निवध्यमानैरिति च मत्कारित्वोपलक्षकं न त्वेतस्यापि स्वातंत्र्येण लक्षणे प्रवेशः सादृश्यामूलकानामपि स्मृत्यादीनां च मत्कारित्वेऽलंकारताया अनिवार्यत्वात् च मत्कारित्वैकजीवा तुल्यत्वात् स्याः अत्र च मत्कारित्वे तु तेनैव वारणमिति व्यर्थं सादृश्यहेतुकत्वं विशेषणं न वै तदेवोपादीयतां न तु च मत्कारित्वविशेषणमिति वाच्यं उदाहृत्येषु सा

स्मृतिभ्रांतिसंदेहैः सादृश्यान्निवध्यमानैः स्मृतिमान् भ्रांतिमान् संदेहइति स्मृत्यादिपदां कृतमलंकारत्रयं भवति तच्च क्रमेणोदाहृतं यथा वा दिव्यानामपि कृतविस्मयां पुरस्तादं भस्तः स्फुरदरविंदचारुहस्ता उद्दीक्ष्य श्रियमिव कोविदुत्तरं तीमस्मा र्षीं जलनिधिमंथनस्य शौरिः पूर्वत्र स्मृतिमदुदाहरणे सदृशस्यैव स्मृतिरत्र सदृशलक्ष्मी स्मृतिपूर्वकं तत्संवधिनीजलनिधिमंथनस्यापि स्मृतिरिति भेदः पलाशमुकुलभ्रांत्याश्रुकुतुं डेपतसलिः सोपि जंबूफलभ्रांत्या तमलिं धर्तुमिच्छति अत्रान्योन्यविषयभ्रांतिनिबंधनः पूर्वोदाहरणद्विशेषः जीव नग्रहणेन आगृहीत्वा पुनरुद्धताः किं कनिष्ठाः किं मुज्येष्टा घंटीयं त्रस्य दुर्जनाः पूर्वोदाहृतसंदेहः प्रसिद्धकोटिकः अयं तु कल्पितकोटिकइति

दृश्यमूलकस्मृत्यादिष्वतिप्रसंगवारणार्थं तस्यावश्यकत्वादिति संक्षेपः दिव्यानामिति माधेजलक्रोडावर्गनप्रस्तावेपद्यमिदं शौरिः श्रीकृष्णः अंभस्तः जलात् उत्तरं तीर्णगच्छतीति श्रियमिव श्रीसदृशी कोविदुरस्तादये उद्दीक्ष्य जलनिधिमंथनस्य अस्मा र्षीं स्मृतवान् अधोगर्थेति कर्मणि षष्ठी किं भूतां दिवि भवादि व्यासेषां देवानामपि सौंदर्यातिशयेन कृताश्चर्या तथा स्फुरताश्चरविंदेन कमलेन चारुः रमणीयः हस्तो यस्यास्तथा भूतां तथा चैव विधनापिकासदृशलक्ष्मी स्मरणात् तत्संवधिजलनिधिमंथनस्मरणमिति भावः अत्र श्रियमिवेत्युपमायाः स्मृत्यंगत्वात् तयोरेणांगित्वलक्षणः संकरः पलाशेति वक्तिमत्तौ हित्य रूपसादृश्यात् भ्रांतिः अलिः भ्रमरः सोपि शुकोपि भ्रांतिनिबंधनइति भ्रांतिप्रयुक्तइत्यर्थः जीवनेति जीवने जलप्राणसंयोगश्च अपवाजीवंतेनेनेति जीवने धने नश्चाप्यधोमुखाः विनीताश्च उन्नताः

उत्प्रेक्षाः उद्दीक्ष्य श्रियं त्रस्य दुर्जनाः पूर्वोदाहृतसंदेहः प्रसिद्धकोटिकः अयं तु कल्पितकोटिकइति

कु. टी.
च.
१३

अप्रसिद्धेति पटीयं त्रसंविधिनो ज्यैष्ठ्यकनिष्ठयोः कोट्योरप्रसिद्धेरिति भावः इत्यलंकारचंद्रिकायां स्मृतिभ्रान्तिसंदेहप्रकरणं अथापहृतिः तत्र तावदभेदप्रतिपत्तिनिरूपिता
गोभिलान्यतरवान्निषेधोपहृतिरित्यपहृति सामान्यलक्षणं निषेधश्च न जादिसत्त्वे वाच्यः क्वचित्तु तदभावात्कैतवादिपदैः परमतत्त्वोपन्यासादिभिश्च व्यंग्यः तथा क्वचि
दंभेदप्रतिपत्तिसामानाधिकरणः क्वचिन्तद्व्यधिकरणद्वितिविवेकः एवमभेदः क्वचिदाशेष्यमाणः क्वचितुस्वाभाविकः एव तत्प्रतिपत्तिरपि क्वचित् व्यंजनया प्रापश
स्नुवाच्चवृत्तेति बोध्यं निषेधोऽपहृतिरित्येतावदुक्तौ न घृतमेतत्किं तव क्रीडनं निमित्तैः शरैरिति प्रसिद्धनिषेधानुवादरूपो प्रतिषेधालंकारेति व्याप्तिरतोऽभेदप्र
तिपत्तिनिरूपितेत्यादिविशेषणमुपाते तत्र हि युद्धप्रवृत्तं कितवं प्रतिपुद्ब्यूतत्वाभावे निज्ञातोपिकीर्त्यमानो यत एव तव प्रागल्भ्यं न तु युद्धइत्युपहासार्थो न तु यु
द्धाभेदप्रतिपत्त्यं तस्यास्तदुपन्यासं विनापि सिद्धत्वात् नाप्यभिभूतः निज्ञातत्वेन तदुपायानपेक्षणादिति तद्वारणं अभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगित्वमात्रोक्तौ सुद्धा
पहृतिहेत्वपहृतिपर्यास्तापहृतिर्कैतवापहृतिश्च व्याप्तिः तत्र सर्वत्र नायं सुधांशुरित्यादेर्निषेधस्य व्योमगंगासरोरुहाद्यभेदप्रतिपत्त्यर्थत्वेन तदंगतयांगित्वाभावा
शुद्धापहृतिरन्यस्यारोपार्थो धर्मनिह्नवः नायं सुधांशुः किंतर्हि व्योमगंगासरोरुहं वर्णनीये वस्तुनितस्मदृशधर्मोपफलकस्तदीयधर्म
निह्नवः कविमतिविकासोत्प्रेक्षितधर्मांतरस्यापि निह्नवः शुद्धापहृतिः यथा चेद्रेवियन्नदीपुंडरीकत्वारोपफलकस्तदीयधर्मस्य चंद्रत्व
तत्र अभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगत्वमात्रोक्तौ च भ्रान्तापहृतिच्छेकापहृत्योरव्याप्तिः तयोर्भ्रान्तिशंका निवारणरूपनिषेधस्य प्रधान्येनाभेदप्रतिपत्त्यांगत्वाभावादतस्तदन्यतस्त
त्वनिवेशः तदाहुः साम्यायापहृत्वो यत्र साविज्ञेयात्पहृतिः अपहृत्वायसादृश्यं यस्मिन्नेषाप्यपहृतिरिति सर्वे चैतत्तदुदाहरणव्याख्यानावसरे व्यक्तीभविष्यती
तिनप्रपंचितं एवं सामान्यलक्षणं मनसि निधाय शुद्धापहृत्वादीस्तद्वेदान्वक्तुमुपक्रमते शुद्धापहृतिरिति लक्षणव्याचष्टे वर्णनीय इति कविमतेर्विकासः स्मृतिशा
स्त्रिता तथा चोपमेये उपमानारोपफलक उपमेयधर्मत्वा भिमतनिषेधः शुद्धापहृतिरितिलक्षणमिति भावः अत्र चानुक्तनिमित्तत्वेकैतवादिपदाव्यंग्यत्वं च निषेधवि
शेषणंबोध्यं तेन हेत्वपहृत्तौ कैतवापहृत्तौ च नातिप्रसंगः कांतः किं न हि नृपुरइति छेकापहृत्तौ उपमेयधर्मस्य कांतत्वस्य निषेधसत्त्वादिति प्रसंगवारणायार्थं विशेष
णं तत्र हि न कांतत्वनिषेधो नृपुरारोपार्थोऽपि नृपुरारोप एव शंकितकांतत्वनिषेधार्थ इति तद्व्यावृत्तिः पर्यस्तापहृतिवारणायोपमेयधर्मस्युक्तं तत्रोपमानधर्मस्यैव नृ

पुंडरीकेति १३
शुद्धापहृतिरिति मते सर्वे सुस्थं पुंडरीकेति १३
शुद्धापहृतिरिति मते सर्वे सुस्थं पुंडरीकेति १३
शुद्धापहृतिरिति मते सर्वे सुस्थं पुंडरीकेति १३

एवंचसरोरुहपदविशेषपरमितिभावः अंकमिति द्वंद्वौद्वयस्यस्फुरितस्येद्वनीलमणेः शकलवत्पणामेयदूरीदृश्यतेतत्केपिकवयः अंकंकलंकंशशंकिरेशंकितवेतः
 परेऽन्येजलनिधेः पंकमेनिरेकतिचित्पुनः सारंगं संजगदिरे अत्रुवनपरेदतरेभुवः भूमेच्छायाभूच्छायेरेकं विभाषासेनासुखायायेत्यादिनाज्जीवत्वं वयंतुसांद्रघनेति
 शिरात्रौपीतं अतएवकुक्षिस्यमं धतमसंगादध्यातं आचक्ष्महेब्रूमहदस्यन्यः औत्प्रेक्षिकाः उत्प्रेक्षामात्रविषयाः कलंकादयः अपिनास्वाभाविकस्यभूच्छापत्व
 स्पसमुच्चयः अर्थसिद्धइति नायं सुधांशुरित्यनेतिशब्दोपात्तत्वाच्छब्दः दहतुपरमतत्वेत्कीर्तनेनस्वानभिमतलसूचनादयंगम्यइत्यर्थः एकत्रानेकापङ्कवरूपतपाप
 त्रवैचित्र्यं बोध्यं हेत्वपङ्कतिमाह सएवेति शुद्धापङ्कवएवेत्यर्थः युक्तिपूर्वइ ते योज्यतेसाध्यमनेनेति युक्तिर्हेतुः तत्पूर्वस्तत्सहितइत्यर्थः तथाचशुद्धापङ्कवलक्षण

यथावा अंकंकेपिशशंकिरेजलनिधेः पंकंपरेमेनिरेसारंगं कतिविच्चसंजगदिरेभूच्छायमैलुन्यरे द्वंद्वौपद्वलितेद्वनीलशकलपणामंदरोदृश्यते
 तत्सांद्रनिशिपोतमं धतमसंकुक्षिस्यमाचक्ष्महे अत्रोत्प्रेक्षिकधर्माणामप्यपङ्कवः परपक्षलोपन्यासादर्थसिद्धः सएवयुक्तिपूर्वश्चेदुच्यतेहेत्व
 पङ्कतिः नेदुस्तीव्राननिष्पर्कः सिंधोर्मेवौयमुत्थितः अत्रचंद्रएवतीव्रत्वने शत्वयुक्तिभ्यांवद्वत्सूर्यत्वापङ्कवोवडवानलत्वारोपायः यथावा
 मंथानभूमिधरमूलशिलासहस्र संघट्टनव्रणकिणः स्फुरतीदुमध्ये छायाभृगः शशकइत्यतिपामरोक्तिस्तेषां कथंचिदपि तत्रहिनप्रस
 क्तिः अत्रचंद्रमध्येमंथनकालिकमंदरशिलासंघट्टनव्रणकिणस्येवछायादीनांसंभवोनास्तीतिछायात्वाद्यपपङ्कवः पामरवचनलोपन्यासे

एवानुक्तनिमित्तइत्यस्यस्थानेउक्तनिमित्तइत्युक्तौहेत्वपङ्कतिलक्षणसंपर्घनाविश्रुतः अन्यत्रतस्यारोपायः पर्यस्तापङ्कतिस्तुसः नायं सुधांशुः किंतहिं
 तइतिभावः नेदुरित्यादिविरहाकुलोक्तिः तीव्रोदारुणायतः अतोनेदुः निशिरात्रौसत्त्वान्नार्कः और्वस्तुवडवानलइत्यमरः नैशत्वेति निशिभवोने शस्तत्वमित्यर्थः अत्रा
 पिचंद्रत्वं स्वाभाविको धर्मः सूर्यत्वं तौत्प्रेक्षिकमिति बोध्यं मंथानेति मंथानोमंथनेदंडः सचासौभूमिधरः पर्वतोमंदरस्तस्यमूलभारोयत् शिलासहस्रं तेनसेघट्टना
 योव्रणस्तस्यकिणश्चिद्वमिंदुमध्येस्फुरतिप्रकाशते छायाभृगोः भृगोहरिणः शशकः शशइत्येषा अतिपामराणां मुखतमानामुक्तिः ह्रियस्मातेषांछायादीनांत
 त्रदुमध्यभागेकयंचिदपिकेनापिप्रकारेणप्रसक्तिनास्तीत्यन्वयः वैशाखमंथमथानमंथनोमंथदंडकेइत्यमरः नास्तीतीतिइतिहेतोर्वित्यर्थः

कु. टी.
चं.
१४

पर्यस्तापङ्कतिमाह अन्यत्रेति सः अपङ्कवः तथा च तदारोपार्थस्तस्यापङ्कवदितिलक्षणं निषेधस्य च न स्वाधिकरणे प्रातियोग्यारोपार्थत्वं भवोन वा स्वाधिकरणे स्त
रोप इत्यर्थं सिद्धमेव आरोपस्यान्याधिकरणत्वमन्यत्रेत्यनेनोक्तं अतएव पर्यस्तापङ्कतिरित्युच्यते पर्यस्ता आरोपविपरीता आरोपव्यधिकरणेति तदर्थं न च
चंद्रे च द्रत्वनिषेधस्य कथं मुखे तदारोपार्थत्वमिति वाच्यं आरोपदादेयसंपादकत्वेन निषेधस्य तदर्थताया अनुभवसिद्धत्वात् अतएव दृढारोपरूपकमेवे
दनापङ्कतिरिति प्राचा सिद्धांतस्तदनुसारेणैव च चित्रमोमासायां प्रकृतस्य निषेधेन यदन्यत्प्रकल्पनमित्यपङ्कतिलक्षणमुक्तं इह त्वलंकाररत्नाकरादानुसा
रेणायं प्रमेदउपदर्शितसामान्यलक्षणाभिप्रायेणापङ्कतित्वेनोक्तदतिनिरवयं हालाहल इति हालाहलो विषे नैव भवति किंतु रमालक्ष्मीर्विषजनाः परं केव
अन्यत्र वर्णनीये वस्तुनितस्य धर्मस्यारोपार्थः पर्यस्तापङ्कतिः यथा चंद्रे चंद्रत्वनिष्कवो वर्णनीये मुखे तदारोपार्थः यथा वा हालाहलो नै
व विषे विषेरमाजनाः परं व्यस्यमत्रमन्वते निपीय जागर्ति मुखेन तं शिवः स्पृशन्निमां मुह्यति निद्रया हरिः पूर्वोदाहरणे हेतूक्तिर्ना
स्ति अत्र तु सास्तीति विशेषः ततश्च पूर्वापङ्कतिवदत्रापि द्वैविध्यमपि दृष्टं भ्रांतापङ्कतिरन्यस्य शकाया भ्रांतिवारणे तापं करोतीति सोक्तं
पञ्चरः किं न सखि स्मरः अत्र तापं करोतीति स्मरवृत्ताते कथिते तस्य ज्वरसाधारण्याद्देजुबुध्यासस्याज्वरः किमिति पृष्टेन सखि स्मरद
लमत्रास्मिन्विषये व्यत्ययं वै परोक्षमन्वते अभ्युपगच्छति कुतस्तत्राह यस्मात् शिवस्तं हालनिपीयसखेन जागर्ति तत्त्वोक्त्या भ्रांतिवारणं कृतं ॥
ति हरिस्तु इमारमां स्पृशन् सान्निद्र्यामह्यति स्मरन्निति पाठे स्मरन्नपि मुह्यति किमु स्पृशन्नित्यर्थः तथा च रमाया विषरूपत्वे मोहजनकत्वं हेतुः हालाहलस्य त
त्तापङ्कवे च जागरसुखप्रयोजकत्वमिति वाच्यं हालाहलं विषे इति विप्रः अत्र स्पृशन्मुह्यतीति कार्यकारणयोः पूर्वोपर्ययरूपातिशयोक्तिरलंकारः साहेतूक्तिः
ततश्चेति हेतूक्तिस्तदनुक्तिरूपभेदादित्यर्थः पूर्वापङ्कतिवत् शुद्धापङ्कतिवत् द्वैविध्यं शुद्धपर्यस्तापङ्कतिः हेतुपर्यस्तापङ्कतिरित्येवं द्विप्रकारत्वं भ्रांतापङ्कतिरिति
अन्यस्य प्रकृतस्य भ्रांतिवारणे वार्यते नेनेति वारणं तथा च भ्रांतिवारके तत्त्वाख्याने सतीत्यर्थः भ्रांते भ्रमः भावे कः भ्रांत्यपङ्कतिरित्यर्थः एवं च तत्त्वकथनहेतुक
भ्रांतिविषयनिषेधो भ्रांतापङ्कतिरितिलक्षणं वाच्यं तस्य तापकारित्वरूपस्मरवृत्तांतस्य ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

नागरिकेति नगरेभवो नागरिकस्तेप्रतिग्रामीणस्यप्रश्नः समधिकापञ्चतरेभ्यः उन्नतिरुच्चतायस्यैवंभूतउभयतःमुखदृष्टभागयोः पुच्छंयस्यैवंभूतश्चकोपंमहि
षद्वत्तिनहिनहीत्युत्तरंमहिषद्वत्यनुषज्यते अयंकरिकलमः करिशावकः कलमः करिशावकइतिकोशात्कलमइत्येतावतैवमिदंकरिषदमुत्कृष्टकरिता
धार्यं अयमस्यशुडादंडोनतुपुच्छमिति पुच्छइतिपाठोप्यद्वंद्वौदित्वात्साधुरेव अप्रयुक्तत्वंतुतत्रपरंविचार्यमिति पूर्वोदाहरणेतेदेहस्यभ्रांतिविषयज्वर
त्वापह्नवः ज्वरः किमितिप्रश्नेनतद्विषयसंदेहावगमात् इहनुमहिषत्वनिश्चयरूपभ्रांतिविषयस्यमहिषत्वस्येतिततोभेदः जटेति विरहिण्यादयमुक्तिः हे
कुसुमशरपुरारातेर्हरस्यभ्रांत्यामांकिंकुतः प्रहरसिपीडयसि यतोनेयंजट किंतुवेणीकृतः अवेणीवेणीसपद्यतेतथाकृतः कचानांकलापः तथागलेगर

यथावा नागरिकसमधिकोन्नतिरिहमहिषः कोयमुभयतः पुच्छः नहिनहिकरिकलभोयंशुडादंडोयमस्यनतुपुच्छंददंसंभवद्वा
तिपूर्विकायांभ्रांतापह्नवावदाहरणं कल्पितभ्रांतिपूर्वायथा जटानेयंवेणीकृतकचकलापोनगरलंगलेकस्तूरीयंशिरसिशाशि
लेखानुकुसुमंदयंभूतिर्नोगेप्रियविरहजन्माधवलिमापुरारातिभ्रांत्याकुसुमशरकिंमांप्रहरसि अत्रकल्पितभ्रांतिर्जटानेयमि
त्यादिनिषेधमात्रेणियापूर्ववत्प्रभावात् दंडीत्वत्रत्वाख्यानोपमेत्युपमाभेदमेने यदाहनपद्मंमुखमेवेदंनभृगौचक्षुषीद
मे इतिविस्पष्टसादृश्यात्तत्वाख्यानोपमामतेति ॥

लंनैतदपितुदुपंकस्तूरी एवंशिरसिनैपाशशिलेखाकिंतुकुसुमे तथादयमंगेभूतिर्भस्मनभवतिपरंतुप्रियविरहाज्जन्मयस्यैवंभूतोधवलिमापांडिमेति
अवर्ज्योवह्नुत्रीहिर्त्यधिकरणोजन्माद्युत्तरपदइतिवामनसूत्राद्यधिकरणोपिवह्नुत्रीहिर्नदृष्टः कल्पितेति कुसुमशरेउत्प्रेक्षितेत्यर्थः निषेधमात्रेणे
येति निषेधस्यप्रसक्तिपूर्वकत्वादितिमावः मेनेइत्यस्तरसोद्भावनं तद्दीजंतूपमाबोधकस्येवादेरसत्वेपितदुपगमरूपकस्यासुपमात्वंस्यादितिस्यष्टमेव
छेकापह्नविरिति छेकोविदग्धस्तलताअपह्नुतिः छेकापह्नविरितिलक्ष्यनिर्देशः वाक्यान्यथायोजनहेतुकः शंकिततात्विकवस्तुनिषेधइतिलक्षणे अन्य
स्पशंकाः इत्यन्यशंकायाजिवर्तनीयत्वेनहेतुतयाव्यपदेशः संतापात्तातीतिवत् अत्रचशुद्धापह्नवनिवारणायाद्यंविशेषणंममकितश्रुतिमाहनदर्शिक

मिस्यधिकतादृश्यस्यकवारणायशंकितेति

कु. टी.
चं.
१५

नवानेनैव मुहापङ्कतिवारणाच्चाकेत्यादिव्यर्थमिति वाच्यं कस्यचानप्येदोवः प्रिदाणसवर्णेधरे सभृगंपद्मनाप्रासीवारितापि मया धुना तव्याजोक्ताव
तिप्रसंगवारकत्वेन तत्कार्यक्यात् यद्वक्ष्यति छेकापङ्कतेरस्याश्चायं विशेषो यत्स्यावचनस्यान्यथानयनेनापङ्कवः अस्यामाकारस्य हेतुतरवर्णनेन गोपन
मिति तथ्यनिङ्गवदिति तात्त्विकनिषेधे इत्यर्थः नूपुरमेजीरः मंजीरेनूपुरोऽस्त्रियामित्यमरः नर्मसखी श्रीडासखी अत्र कांतयरायाः प्रजल्पन्मत्यदेत्वा
ग्रदत्युक्तेनूपुरतात्यर्थकत्ववर्णनेन कांतत्वापङ्कवोमुख्यः नूपुरभेदप्रतिपत्तिस्तु तदंगमिति बोध्यं सीत्कारमिति सीत्कारं तदनुकारिमुखध्वनिं शिक्षयति
अधरं अधरोष्ठं व्रणयति व्रणोऽस्तीति व्रणीव्रणिनेकरोतीत्यर्थे तत्करोतीति णिच् तयारोमांचंतनोति विस्तारयतीति वाक्यत्रयं नागरिकाभिप्रायेण प्रियस
छेकापङ्कतिरन्यस्य शंका तस्तथ्यनिङ्गवे प्रजल्पन्मत्यदेत्वाः कांतः किं नहि नूपुरः कस्यचित्कंचित्प्रतिरहस्योक्तावन्त्येन श्रुतायामुक्ते
स्तास्यैतद्वर्णनेन तथ्यनिङ्गवे छेकापङ्कतिः यथानापिकयानर्मसखी प्रतिप्रजल्पन्मत्यदेत्वाग्रदतिस्वनापकर्त्ता ते निगद्यमाने तदा
कर्ण्यकांतः किमिति शंकितवती अन्यो प्रतिनूपुरदतिनिङ्गवः सीत्कारं शिक्षयति व्रणस्य धरंतनोति रोमांचं नागरिकः किं मिलितो
नहि नहि सखि हैमनः पवनः इदमर्थं योजनया तथ्यनिङ्गवे उदाहरणां शब्दयोजनया यथा पद्मे त्वन्वयने स्मरामि सततं भावो भवतु
तलेनोले मुह्यति किं करोमि महि तैः श्रीतोऽस्मिन्ने विभ्रमैः इत्युत्त्वप्रवचोनिशम्य सरूपा निर्मर्त्ति तोराध या कृष्णस्तत्परमेव तद्व्यादे
खोप्रतिकयापुक्तं तदा कर्ण्यनागरिकः किमु मिलित इति शंकितवती मंन्यां प्रतिनच्छं कानि च तयेन हीत्यादिना हैमंति कपवनपरत्ववर्णनेन तात्त्विकस्य ना
गरिकस्यापङ्कवः सीत्कारशिक्षादिकर्तृत्वस्य नागरिक इव पवनेपि सत्वात् तदाह अर्थयोजनयेति विवक्षिता विवक्षितसाधारणस्यार्थस्याविवक्षितार्थसं
वेधित्ववर्णनयेत्यर्थः इदमित्युदाहरणमिति च जात्यभिप्रायेणैकवचने हेमंतशब्दात्तत्र भवदित्यर्थे सर्वत्राण्वतलोपश्चेत्यणितलोपे च हैमन इति रूप
सि प्रजल्पन्मत्युदाहरणे एकस्य वाक्यस्यान्यथायोजनमिह त्वनेकेषामिति भेदः शब्दयोजनयेति अर्थभेदेपि शब्दश्लेषमात्रेणेत्यर्थः पद्मे इति श्रीडा
याविरोभोक्ता कृष्णो वीपुष्मान्यातुरक्षत्विति संवेधः कीदृश इति उत्त्वप्रवचः स्वप्ने उद्गतमुत्त्वमेव च न मार्था लक्षणास्य अनुभाष्य अनूया ध्यानिर्भक्तितः

मनतवचनेतत्परमेवमपदिशन्कथयन् इतिकिंहेपद्वेस्मेत्वनयनेसततंस्मरामि नीलेभवत्याः कुंतलेकेषापाशेसमभावंतः करणवतिरूपः सुहृन्मो
हंप्राप्नोति ननुचित्तासंगोनिवर्तितोतत्राह किं करोमि अकिंचित्करोस्मि यतस्तवमहितैः पूज्यैः विभ्रमेर्विलासैः क्रीतोस्मिमूलेनगृहोतोस्मीति किं
करोस्मीतिक्वचित्प्रायोक्ततरः तत्रवास्मीत्यहमर्थकमवयं अहंकिंकरोदासः क्रीतोस्मीत्यर्थः राधापरत्वेतुहेराधेइत्यर्थात्संवोधनेपद्मरूपेत्वन
यनेस्मरामीति विशेषः शेषपूर्ववत् अत्ररमासंवोधकस्तन्नयनस्मरणरूपो नवाकार्थिः पितृत्वसंवोधकः पद्मस्त्वन्नयनस्मरणरूपइत्यप
द्मवस्तत्परमेवतद्यपदिशन्नित्यनेन प्रकाश्यते नवान्नायंस्मरमारधासाधारणत्वमपितु पद्मेइति लिंगवचनस्मिष्टशब्दयोजनैवेति विषयातरेति

सर्वमिदंविषयांतस्योजनेउदाहरणं विषयेकोप्यवस्थाभेदेनयोजनेयथा वंदंतोजारवृत्तांतं पत्न्यो धूर्तां सखीधिया पतिं बुध्या सखिततः प्रदु
द्वास्मीत्यपूरयत् कैतवापद्मतिर्व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निर्दुतेः पदैः निर्याति स्मरनाराचाः कांता हं कं यात कैतवात् अत्रासत्यत्वाभिधायि
नाकैतवपदेननेमेकांताकरीक्षाः किंतुस्मरनाराचाइत्यपद्मप्रतीयते रिक्तेषु वारिकथया विपिनोदरेषु मध्याङ्गजृम्भितमहातप
तायतमाः स्कंधांतरस्थितदवाग्निशिखाच्छलेनजिह्वाप्रसायंतरवोजलमर्थंयते संभावनास्यादुत्प्लावस्तुहेतुफलात्मना ॥

विवक्षितविषयभिन्नेत्यर्थः अवस्थाजायत्प्रप्रादिरूपावदंतीति पत्न्योर्भर्तारिसखीधियासखिभ्रमेणजारवृत्तांतंस्वकामुकवार्तावदंतीधूर्ताकावित्यतिबु
ध्यासखीत्यादिवाक्यशेषमपूरयत् पूरितवती सखीतिपुनः संवोधनमप्रतार्थतासूचनाय ततः उक्तवृत्तांतानंतरंप्रबुद्धाजारणवती अत्रनासोजाय
तवस्थावृत्तांतः किंतुस्वामिकइत्यवस्थाभेदयोजनयापद्मवः मसीत्यादिवाक्यशेषेणप्रकाश्यते कैतवापद्मतिरिति लक्ष्यनिर्देशः व्याजाद्यैः पदैर्निर्दुते
र्व्यक्तौ अभिषक्तौ सत्यं कैतवापद्मतिरिति व्यवहर्तव्यमित्यर्थः कैतवेनापद्मतिरित्युच्यते व्याजाद्यैरित्यनेन भिषकपटच्छलच्छन्नकैतवादयोग्यं त ए
वैवकैतवादियद्व्यंग्यपद्मतिर्लक्षणेवोधनं नाराचावाणाः दक्षाताः कदासा अपद्मवः निषेधः प्रतीयतइति असत्यत्वस्यविषयबाधाधीनताइतिभावः

कु. टी.
चं.
१६

रिक्तेष्विति वीष्मवर्णने तरवोदृक्षाः वारिणोजलस्य कथयावार्त्तयापिरिक्तेषु भून्वेषु विपिनस्यारण्यस्योदरेषु मध्यप्रदेशेषु जलं अर्थयंते प्रार्थयंते कीदृशाः म
आद्रे जंभितः प्रवृद्धो यो महानातपउष्णतस्य तापस्तपने तेन तप्ताः संतप्ताः किं कृतास्केधातरात् प्रकांडाभ्यंतरादुत्थितो यो दवाग्निर्दीवानलस्तस्य याशिखाज्वाला
तस्याः कृतेन जिह्वा प्रसार्येति अस्त्री प्रकांडः स्कंधः स्यान्मूलाब्जाखावधिस्रो रित्तरमरः अत्रनेयं दवाग्निशिखा अपितु जिह्वेति छलपदास्यतीयते अत्र चानभि
हितवाच्यतादोषे निरासा यकथयापिवनोदरेष्विति पठनीये इत्यपह्नुति प्रकरणं लक्षयति संभावनेति अत्रोत्प्रेक्षे त्यनंतरसा च त्रिधेत्यध्याहार्यं तथा च सं
भावना उत्प्रेक्षा यदवाच्यास्यात्सा च वस्तुहेतुफलरूपेण त्रिधेत्यर्थः वस्तुहेतुफलानां च संभावना धर्मत्वं स्वविधेयकत्वसंवेधेन तेन वस्तुहेतुफलविधेय

उक्तानुक्ता सदायात्र सिद्धा सिद्धास्य दे परे धूमस्तोमं तमः प्रांके कोकी विरहशुष्मणां लिंपती वतमों गानि वर्धती चांजनं नभः रक्तौत
अंघ्रौ मृदुलौ भुवि विक्षेपणाद्भुवं त्वन्मुखे लुपानूनं पद्मैर्वैराय तेशां मध्यः किंकुचयोर्धृत्यैव हः कनकदामभिः प्रायो ज्वलत्स्य
देनैकां प्राप्नुतो ये तपस्यति अन्यधर्मसंवेधनिमित्तेन अन्यस्य अन्यतादात्म्यसंभावनमुत्प्रेक्षा सा वस्तुहेतुफलात्मतागोचरत्वेन
त्रिविधा अत्र वस्तुनः कस्यचिद्वस्त्वंतरतादात्म्यसंभावनाप्रथमा स्वरूपोत्प्रेक्षेत्युच्यते ॥

कत्वेनेति पर्यवसितार्थः वस्तुत्वं च हेतुत्वेन फलत्वेन वा विवक्षितं यतद्भिन्नत्वं नातो वस्तुत्वस्य केवलान्वयितया विभागासंगतिः उक्तेत्यादि अत्र आसा
मुत्प्रेक्षाणां मध्ये आयावस्तत्प्रेक्षा उक्तवानुक्तं चोक्तानुक्ते आस्य देयस्यादिति विग्रहः आस्य देवोत्प्रेक्षाया धर्मरूपो विषयः सिद्धा सिद्धेत्यत्र विग्रहः पूर्वव
त् धूमेति तमः कोकी विरहशुष्मणां धूमस्तोमं प्रांके इत्यन्वयः कोकस्य चक्रवाकस्य स्त्री कोकी तस्या विरहरूपाणां शुष्मणां अंग्रौ नां संवेधिनं धूमसमूहमि
त्यर्थः लिंपती वेति अत्र तमद्वृत्तिं नभ इति चं कर्तृपदरक्तावित्यादिदपिता प्रतिनायकस्योक्तिः तव मृदुलौ सुकुमारवंग्री चरणौ ध्रुवं भुवि विक्षेपणाद्वेतोः
रक्तवर्णाविति त्वन्मुखेति पद्मगतायास्त्वन्मुखकोतेरित्युया हेतुनेत्यर्थः वैरायत इति वैरं करोतीत्यर्थं शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेधेभ्यः करण इति वय उभय

इति मध्यभागः कुचपि

धृत्यै धरणायेकनकस्य दामभिः रज्जुभिरिति निगोर्था धवसानरूपातिशयोक्त्वा वलोभिः बद्धः किमित्यर्थः प्राय इति अङ्गकर्तृप्रायः बहुधा तच्चरणे त्रसहक्ये प्रा-
प्तो ये जले तपस्यति तपश्चरतीत्यर्थः कर्मणो रोमे यतपो भ्यां वर्ति चरोरिति क्यङ्. तपसः परस्मैपदं चेति परस्मैपदलक्षणं परिष्कुरुते अन्यधर्मेति अन्यस्य
विषयिणो यो धर्मस्तत्संबंधरूपेण निमित्तेन अन्यस्य अन्यविषयिकं अन्यस्य विषयिणः तादात्म्येन संभावनमित्यर्थः अन्यस्य विषयस्य विषयता धर्मिता
रूपा विषयिण इति यस्यार्थस्तु विशेषणतारूपा विषयता अन्यत्वेनोक्तोक्तं न च संभावनाया आहार्यता सूचनाय तथा च विषयिनिष्ठ धर्मसंबंध प्रयुक्तं वि-
षयधर्मिकं तादात्म्यसंसर्गणविषयि विधेयकमाहार्यं संभावनमुत्प्रेक्षेति पर्यवसितं तन्निष्ठ धर्मसंबंध प्रयुक्तमाहार्यं तत्संभावनमिति तु निष्कर्षः इ-
तरोऽस्या व्यावर्तकतया स्वरूपकथनमात्रपरत्वात् मुखे चंद्रमन्य इत्युत्प्रेक्षायां चंद्रनिष्ठा द्वादकत्वादि धर्मसंबंध प्रयुक्तं मुखे चंद्रसंभावनमाहार्यमस्तीति

अहेतोर्हेतुभावेनाफलस्य फलत्वेनात्प्रेक्षाहेतुत्प्रेक्षाफलोत्प्रेक्षेत्युच्यते अत्र आद्यास्वरूपोत्प्रेक्षा उक्तविषयानुक्तविषयाचेति द्वि-
विधा परे हेतुफलोत्प्रेक्षे सिद्धविषयाऽ सिद्धविषयाचेति प्रत्येकं द्विविधे एवं घण्टामुत्प्रेक्षाणां धूमस्तोमेत्यादीनि क्रमेणोदाहरणाः ॥

लक्षणसमन्वयः बाधाय भावदशायां तु जायमाना मुखादौ चंद्रादिसंभावना नोत्प्रेक्षेति तद्वारणायाहार्येति एतेन विरक्तसंध्यापरूपेण परस्ताद्यथारजःपायिं वमुज्जि-
हीते शंकेहृन्मत्कथितप्रवृत्तिप्रत्युद्गतो मां भानः ससैन्य इत्यत्र जोभरोद्धमनरूपससैन्यप्रत्युद्गत् धर्मसंबंध प्रयुक्तायां भरते तत्संभावनायामपि नातिव्याप्तिः तस्या
अनाहार्यत्वात् संभावने यदीत्यस्यादित्यूहौ न्यस्य सिद्धय इति वक्ष्यमाणसंभावनालंकारविषये यद्विशेषो भवेद्वक्ता कथिताः स्युर्गुणास्तवेत्यादावतिव्याप्तिना
रणा यप्रयुक्तोत्तं सर्वातिशयिसौंदर्यशंके सत्यवतो मुखे येन सा मृगशावासी सा वित्री तरलो कृतेत्यादावतिप्रसंगवारणाय तन्निष्ठेति संभाव्यमानवृत्तित्वं धर्मविशेषणं
तत्र सा वित्री तरलो कारकत्वरूपो धर्मो मुखवृत्तिर्नेतु संभाव्यमानवृत्तिरिति नातिप्रसंग इति दिक् वस्तुहेतुफलात्मता वस्तुहेतुफलतादात्म्यं ननु संबंधांतरेणोत्प्रेक्षा
या असंयद् इति चेन्न सर्वत्राभेदेनैवोत्प्रेक्षणमिति प्राचीनमतानुसारेणेत्यमभिधानात् एतत्सूचनायैवलक्षणोऽत्र तादात्म्यापादानमिति नन्वलंकारसर्वस्वकारादिभिः
स्वरूपोत्प्रेक्षेति व्यवहृतायास्तु शेषाया अपि स

ह्यतन्निष्ठेति प्रयुक्तमित्यादि

कुटी-
च
१७

अत्रेति आसामधेयाप्रयमावस्तुत्प्रेक्षासै वस्वरूपेत्प्रेक्षेत्युच्यत इत्यर्थः विसृत्तरस्येति प्रसरणशीलस्येत्यर्थः तमस इति संभावनेत्यनेनान्वेतिष्यस्यैविषयः
ता तमोविषयेत्यर्थः प्रतिरोधकत्वादीत्यादिपदात् प्रसरणशीलत्वस्य संग्रहः प्रियैः पतिभिर्विघटितावियुक्ताः व्यापनस्येतिष्यंनस्यपूर्ववदुत्प्रेक्षापदे-
नान्वयः एवमग्रेतनस्यतमस इत्यस्यापि अनुपादानादिति विषयिवाचकाभ्यां लिपनिवर्षतिभ्यामन्येनानुपदानादित्यर्थः यथाश्रुतेनाभ्यामेव साध्यवसान

रजनीमुखे सर्वत्र विसृत्तरस्य तमसो नैत्यदृष्टिप्रतिरोधकत्वादिधर्मसंबन्धेन गम्यमानेन निमित्तेन सद्यः प्रियविघटितसर्वदेशस्थि-
तकोकांगनादुपगतप्रज्वलिष्यद्विरहानलधूमस्तोमतादात्म्याभावनास्वरूपोत्प्रेक्षा तमसोविषयस्योपादानादुक्तविषया तमो-
व्यापनस्य नभःप्रभृतिभूषणतसकलवस्तुसांद्रमलिनीकरणेन निमित्तेन तम्कर्तृकलेपनतादात्म्योत्प्रेक्षानभःकर्तृकांजनवर्षण-
तादात्म्योत्प्रेक्षाचानुक्तविषयास्वरूपोत्प्रेक्षा उभयत्रापि विषयभूततमोव्यापनस्य अनुपादानात् नन्वत्र तमसो व्यापनेन निमित्तेन
लेपनकर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षानभसोभूषणतंगादनीलिमव्याप्तत्वेन निमित्तेनांजनवर्षणकर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षावेति उत्प्रेक्षाद्वयमुक्तविषय-
मेवास्तु मैवं लिपनिवर्षतीत्याख्यातयोः कर्तृवाचकत्वेपि भावप्रधानमाख्यातमिति स्मृतेर्यत्त्वर्थक्रियाया एव प्रधान्येन तदुपसर्जनत्वे-
नान्वितस्य कर्तृरुत्प्रेक्षणीयतया अन्यत्रान्वयासंभवात् अतएवाख्यातार्थस्य कर्तुः क्रियोपसर्जनत्वेनान्यत्रान्वयासंभवादेवास्याप-
मायामुपमानतयान्वयोपि देडिना निरुक्तः कर्तायद्युपमानं स्यान्न्यग्भूतोसौ क्रियापदे स्तुक्रियासाधनव्यग्रोनालमन्यद्वपेक्षितु-
मिति केचित्तु तमोनभसोर्विषययोस्तत्कर्तृकलेपनवर्षणस्वरूपधर्मोत्प्रेक्षेत्याहुः

लक्षणयोपादानादसंगतेः उक्तविषयमेवेतिसकृदुच्चरिता-
भ्यां लिपनिवर्षतिभ्यां शक्त्यालेपनवर्षणयोः साध्यवसानलक्षणयावसाधारणधर्मप्रसारेणाव्यापनस्योपरथापनस्य पुण्यदृष्टिद्वयविरोधेनासंभवादि-
त्याशयः स्मृतेः निरुक्तस्मृतेः उत्प्रेक्षणीयतया उत्प्रेक्षाविषयतया अन्यत्र उत्प्रेक्षायां अन्ययसंभवादिति निरुकांशत्वादिभावः अतएव आख्यातार्थस्य कर्तु-

क्रियोपसर्जनत्वनान्यत्रान्वयासंभवादेवः क्वचिदतएवेत्युत्तरं अयमेव व्याख्यातग्रंथः प्रमादलिखितो दृश्यते न्यभूतेति गुणभूत इत्यर्थः स्वक्रियेति क्रियां
 प्रति साधनत्वेनान्वित इत्यर्थः अपेक्षितुं आकांक्षितुं नालनसमर्थः तथाच निष्कांक्षतादुपमानत्वेनान्वयोनसंभवतीति भावः एतेन तमसिलेपनकसंलक्षमु
 त्येक्ष्यमित्यलंकारसर्वस्वकारमतयास्त तस्यापि कर्तृविशेषणत्वात् विवक्षितविवेकेनलेपनस्यैवोत्प्रेक्ष्यत्वाच्च एवं च प्रधानभूतलेपनक्रियागोचरभा
 वनैव निगोर्णव्यापनविषयेति सिद्धं नच युगपद्विद्वयविरोधः शङ्क्यः तदनभ्युपगमात् केचिदिति तमइति चास्वरसोद्भावनं तद्दीजेतु तमोनभसोः क
 र्तृत्वेन विषयत्वेन च वारद्वयमन्वयकेशः तथा धर्म्युत्प्रेक्षासाधर्मप्रयुक्ता धर्मोत्प्रेक्षानुतत्सहचरितधर्मसंबंधप्रसुतेति लक्षणानुगमः नच तन्निष्ठत
 तन्मतेस्वरूपोत्प्रेक्षायां धर्म्युत्प्रेक्षाधर्मोत्प्रेक्षात्वेत्येवं द्वैविध्यं दृष्टं चरणयोः स्वतः सिद्धेरक्तिमनिवस्तुतो विक्षेपणं न हेतुरिति अहे
 तोस्तस्य हेतुत्वेन संभावना हेतुत्वेन विक्षेपणस्य विषयस्य सत्ता त्तिद्विविधया चंद्रपद्मविरोधे स्वाभाविकेनाधिकावदनकातिप्रेक्षानहे
 तुरिति तत्र तद्देतुत्वसंभावना हेतुत्वेन विक्षेपावस्तुतस्तदिच्छाया अभावात् सिद्धविषया मध्यः स्वयमेव कुचौघरतिनतुकनकदामबंधत्वेना
 ध्यवसितायावलित्रयशालितायावलादिति मध्यकत्वं कुचघटतेस्तत्फलत्वेनोत्प्रेक्षासिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा जलजस्य जलावा
 स्थितेरुदवासतपस्त्वेनाध्यवसितायाः कामिनीचरणसायुज्यप्राप्तिर्न फलमिति तस्यागगनकुमुदायमानायास्तपः फलत्वेनोत्प्रे
 क्षणात् असिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा अनेनैव क्रमेणोदाहरणांतराणि

तमानाधिकरणान्यतरत्वेन धर्मनिवेशान्नावनुगमइति वाच्यं सर्वत्र साह

श्च निमित्ताया एवोत्प्रेक्षायाः संभवेनान्यतरत्वादिनिवेशप्रयुक्तगोचरस्यानुपादेयत्वादिति हेतुत्वेनेति हेतुरूपतयेत्यर्थः हेतुत्वसंभावना हेतुरूपता संभावना फलत्वे
 न फलरूपतया एवमग्रेपि बोध्यं अथोदाहृतास्त्येक्षासु बोधः प्रकारः प्रदर्श्यते तत्र धूमस्तोममित्यादीकाकांगनाविरहानलसंबंधिधूमस्तोमाभिन्नतमोविया
 यासंभावनेति बोधः नामार्थयोर्भेदान्वयात् एवंमुखे चंद्रमन्यदस्यादावपि नूनं मुखे चंद्रइत्यादौ तु चंद्रप्रकारकसंभावनाविषयो मुखमिति बोधः मुखविषया

चंद्रप्रकारिकावसंभावनादात्यसंसर्गिकैव तस्यानुभावत्

ऊ. टी.
चं.
५२

रात्रौ रवेर्दिवा चंदोरभावादिवसः प्रभुः भूमौ प्रतापयशसी सृष्टवान्निर्मितवानित्यर्थः रक्तावित्युद-
हरणे भावरूपो हेतुरित्युक्तं भावरूप इति भेदः दिवस्तेति विवस्वता सूर्येण स्वस्वगोसहस्रेणाकिरणसहस्रेण समं मिश्राः मिश्रिताः जनाङ्गानेत्रापरनामेधे याग-
वोपि अनायिषते वनीता इव यथा गोपालेन परकीयाभिर्गोभिर्मिश्राः स्त्रीयागावोनीयंते तथा गोपदवाच्यत्वसाजात्येन मिश्रिता विवस्वतापि नीता इवेत्यर्थः
खलु संभावनायां तेन नयनेन हेतुना इदमोध्यं न त्वंधकारैरित्यन्वयः गोः स्वर्गचवली चंदेरशमो वकुलिशेषुमानस्योसोरभेपीदृक्वाणां दग्वाभूषणसुभूषित-
तिभेदिनी अत्र चानायिषतेवेति विषयो त्वेक्ष्येण पूर्वकृतस्य हेतुत्वेनोत्प्रेक्ष्येण मिति पूर्वस्माद्भेदः एवं पूर्ववत् इच्छयेति गुणरूपो हेतुरित्युक्तं क्रियारूप इत्यपि दृष्टव्यं
रात्रौ रवेर्दिवा चंदोरभावादिवसः प्रभुः भूमौ प्रतापयशसी सृष्टवान्सततोदिते रात्रौ रवेर्दिवा चंदस्याभावः सन्नपि प्रतापयशसोः सर्गे न हे-
तुरिति तस्य तद्धेतुत्वसंभावना सिद्धविषया हेतुत्वेक्ष्या विवस्वतानापिषतेव मिश्राः स्वगोसहस्रेण समं जनानां गावोपि नेत्रापरनामधे-
पालेनेदमोध्यं खलु नांधकारैः अत्र विवस्वता कृतस्वकिरणैः सह जनलोचनानां नयनमसदेव रात्रावाध्यं प्रति हेतुत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति आ-
सिद्धविषया हेतुत्वेक्ष्या पूरं विधुर्वद्धं पितुं पयोधेः शंकेयमेणां कमणिं कियंति पयांसि दोग्धिप्रियविप्रयोगे सशोककोकीनयने कियं-
ति अत्र चंद्रेण कृतं समुद्रस्य वृंहणं सदेव तदा तेन कृतं स्पष्टं कांतद्रावणस्य कोकाङ्गनावाप्यस्यावणस्य च फलत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति सिद्धविषया
अत्र चोत्प्रेक्षाद्वयसत्त्वेपि हेतुत्वेक्ष्यायाः प्राधान्यात् तत्त्वेनैव व्यपदेशो न तु स्वरूपोत्प्रेक्ष्यात्वेन तस्याः अगत्यात् एवमन्यत्रापि बोध्यं पूरमिति अयं विधुश्चंद्रः पयोधे-
पूरं वद्धं पितुं एणां कमणिं चंद्रकांतं कियंति लोकोत्तरतया अपरिमितानि पयांसि दोग्धीति शंकेतया प्रियैः पतिभिर्विप्रयोगे सति सशोकानां कोकाङ्गनां नय-
ने कर्मभूते कियंति पयांसि दोग्धीति शंक इत्यन्वयः दुहेर्द्विकर्मकत्वादेयां कमणिमिति द्वितीया एवं नयने इत्यत्रापि मध्यः किमित्यत्रैकस्य वद्धत्वस्य फलत्वेन कुच-
तेरुत्प्रेक्ष्येण मिह तुद्रावणस्यावणयोर्द्वयोः फलत्वेन शूरवर्धनस्य तदिति भेदः वृंहणं वद्धं न तदा वद्धं न काले तेन चंद्रेण रयस्थितानामिति रविः रये स्थितानां निपु-

कानां वाहनानां च भवानां परिवर्तनायेवतुरगोत्तमानां उत्पत्तिभूमावुत्तरस्यादिशि प्रतस्थदस्यन्वयः प्रायो वृत्तित्यत्रैक्यस्य गुणस्य फलत्वेनोत्प्रेक्ष्य भिन्नतुल्यपरिवर्तन
क्रियापादतिभेदः नन्वलेकारसर्वस्वकारादिभिरन्येषामपि जात्यादिभेदानामुक्तत्वात्कुतस्तेन प्रदर्शिता इत्याशङ्क्याह एता एवेति उक्तभेदा एवेत्यर्थः उत्प्रेक्षा इत्य
नेतरं च मतकारविशेषप्रयोजिका इति शेषः तथा च जात्यादिभेदानां च मतकारविशेषानां धायकत्वादप्रतीतिमिति भावः इत्युत्प्रेक्षेति इत्यनेनोत्प्रेक्षा बोधत्वेने
त्यर्थः त्वत्कीर्तिरिति अत्रानुपात्तस्वर्गगमनविषयास्वर्गगा प्रवेशतादात्म्यात्प्रेक्षाविशेषणीभूतभ्रमणश्रान्तत्वरूपहेतुत्वेक्षावाप्रतीयत इति बोध्यं इति श्रीमतत
स्तदुपाख्यवैद्यनाथकृता पामलंकारचंद्रिकायां श्रीमत्कुवलयानंदीयटीकायां मुत्प्रेक्षाप्रकरणं अतिशयोक्तिरेक्षयति रूपकातिशयोक्तिरिति ग्रहण उपस्था

अत्रोत्तराण्यस्याश्च परिवर्तनमसदेव फलत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति असिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा एता एवोत्प्रेक्षाः मन्वेष्टां के प्रवं प्रायो नूनमित्येव
मादिभिः उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्देरिव शब्दोपि तादृश इत्युत्प्रेक्षा व्यञ्जकत्वेन परिगणितानां शब्दानां प्रयोगे वाच्याः तेषामप्रयोगे गम्यो
त्प्रेक्षायथा त्वत्कीर्तिर्भ्रमणश्रान्ता विवेशस्वर्गनिम्नगो रूपकातिशयोक्तिः स्यान्निगीर्याध्यवसानतः पश्यनीलोत्पलद्वंद्वान्निःसरति
शिताः शराः विषयस्य स्वशब्देनोत्प्रेक्ष्यने विना विषयिवाचकेनैव शब्देन ग्रहणं विषयनिगरणं तत्पूर्वं कं विषयस्य विषयिरूपतया

पने विषयिरूपतयेति विषयिणो रूपमस्य तस्य भावस्तत्ता तयेत्यर्थः रूपं चाभेदतादृश्यान्तरत् तस्मिन्सतीति सप्तमी समर्था तत्तिरित्यभिप्रायेण एवं चानु
पात्तविषयमिकाहार्यनिश्चयविषयीभूतं विषयभेदतादृश्यान्तरत् रूपकातिशयोक्तिरितिलक्षणं बोध्यं अत्र रूपकवारणायानुपात्तेति अयमेव रूपका
दस्यां विशेषोः निशय इत्युच्यते अतिवारणायार्थेति प्रेक्षावारणाय निश्चयेति नीलोत्पलेति अत्र नीलोत्पलपदात्ताध्यवसानलक्षणयाशकलक्ष्योभयानु
गतकातिविशेषादिपुरस्कारेणोपस्थिते कामिनीनेयने शक्त्युपस्थितस्य नीलोत्पलत्वविशिष्टस्याभेदसंसर्गेणान्वयः शक्त्युपस्थितयोः कृतीष्टसाधनतयो नि
वशक्तिलक्षणाभ्यामुपस्थितयोरप्येकपदार्थयोस्तात्पर्यवशेनान्वयांगीकारे बाधकाभावात् एवं च नीलोत्पलाभिन्नकांतिविशेषवद्वादितीवोपादियमभेदाति

पकादये लक्षणमिति वाच्यं

क्र. १०
चं.
२०

रूपकेविषयिभेदमाप्यस्यविषयतावच्छेदकस्यभानेतत्त्वलक्षणस्यसुदृढत्वात् यदात्वभेदभानेतदात्पर्यं किंनुभेदभानेतदाकांतिविशेषादिरूपताद्रूपस्यैववाधा
ताद्रूप्यातिशयोक्तिर्वक्ष्यतेइतिबोध्यं वापीति मध्यभागसारभ्यमुखपर्यंतंनान्यिकागवर्णनमिदं गगनेस्त्वक्ष्मतयातद्वत्तुल्येमध्येकापिअनिर्वचनीयशोभा
वापीतद्वद्वंभोरानाभिः स्फुरतिशोभतेतत्परंतदूर्ध्वभागे ऐदनीलीद्वंद्वनीलपरितास्त्वक्ष्मपद्यासरणिस्तद्वत्तुल्यमागोमावलीस्फुरतीत्यनुषज्यते किंनूनांका
चननिर्मितासोपानपक्तिरित्यदृशोत्रिवलीमधिगतवतीप्राप्तवती तथाअग्रेतदूर्ध्वदेशे शैलौतद्वत्तुंगविशालौकुचौस्फुरतइतिविभक्तिपरिणामेनसं
वध्यते कीदृशोसुकृतिनापुण्यकृतासुगमौसुलभगमनौसुलभौचपुनः कीदृशोचंदनरुभिश्चंदनपंकेनचाच्छन्नोच्चाप्तोदेशोययोस्तथाभूतौ तत्रत्यानां

यथानीलोत्पलशब्दाभ्यांलोचनयोः कटाक्षाणां च ग्रहणपूर्वकं तद्रूपताध्यवसानं यथावा वापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परंस्त्वक्ष्मपद्यासो
पानानीमधिगतवतीकांचनीमैद्वनीली अग्रे शैलौसुकृति सुगमौचंदनच्छन्नदेशौ तत्रत्यानां सुलभममृतंसन्निधानात्सुधांशोः अ
त्रवाप्यादिशब्देनाभिप्रभृतयोनिगीर्णाः अत्रातिशयोक्तौरूपकविशेषणंरूपकेदर्शितानांविधानामिहापिसंभवोस्तीत्यतिदे
शेनप्रदर्शनार्थं तेनात्राप्यभेदातिशयोक्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिहैविध्यंद्रष्टव्यं तत्राप्याधिक्यनूनताविभागश्चेतिसर्वमनुसं

तदाश्लिष्टानांचसुधांशोस्तद्वत्त्वादकस्यमुखस्यसन्निधानादमृतंतद्वदास्वाद्यमधरमाधुर्यंसुलभमित्यन्वयः विधानांभेदानां इतीत्यस्यप्रदर्शनार्थमित्य
नेनान्वयः अतिदेशेनेति सादृश्येनेत्यर्थः मुख्यरूपकाभेदस्यापिशयोक्तावभावाद्रूपकपदरूपकंसदृशपरंषण्णाममग्निहोत्रेजुह्वतीत्यत्राग्निहोत्रपरव
त्तुर्मानिदेशकमित्याशयः आधिक्यनूनतेत्यत्रात्रभयोक्तेरुक्तोदाहरणेषुप्रसिद्धतरत्वादनुपादानंबोध्यं यत्तत्रके श्रिदुक्ते विषयिवाचकपदस्यविषयेसाध्य
वसानलक्षणायाः शक्यतावच्छेदकमात्रप्रकारकलक्ष्यविशेष्यकबोधत्वंकार्यतावच्छेदकं एवंचनिर्गणोसर्वत्रविषयतावच्छेदकधर्मरूपेणैवविषयस्य
भानेनविषय्यनिन्नत्वेनेतिस्थितेऽभेदातिशयोक्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिहैविध्यमयुक्तमितितत्त्वोदिविलसितं शक्यतावच्छेदकस्यलक्ष्येपूर्वमप्रतीतत्वेन

नहि शिष्टताया लक्षणाया अभेदा

यद्वर्मविशिष्टशक्यसंबंधग्रहस्तद्वर्मप्रकारकलक्ष्योपस्थितेः समानप्रकारकशब्दबोधे हेतुत्वात् लक्षणापरिहाया या अनुपपत्तेस्तदवस्थत्वाच्च एवमपि तदप्येवशा-
तादृशबोधांगाकार तद्वशादेव शक्यामेदप्रकारकबोधेपि बाधकाभावान्मात्रपदेन विषयतावच्छेदकस्यैव व्यावर्तनादिति दिक् सुधावद्वेति विद्वशालभंजिकास्या-
योस्मृदिकप्रकारशिखरगतामृगाकावलीमालोकयतोराशो विदूषकं प्रत्युक्तिरियं प्रकारग्रसमीपेन यने प्रहिण प्रेरयमना कर्दयतर्कय अनाकाशे अकंतरिक्षे को-
यं शीतकिरणश्चंद्र इति मुखे चंद्रगताल्हादकारित्वरूपतादृष्याध्यवसाने कीदृशः गलितश्च्युतो हरिणो यस्मात् तथाभूतः तेन तिः कलेकतयोत्कर्षाभिप्यक्तिः पुनः
कोदक् सुधापोबद्धः यासस्तदभिलाषोपैस्ते रूपवनसंवधिभिश्च कोरैरनुसृतोलवल्याः फलपाकस्य प्रणयिनीं सदृशीं अच्छस्वच्छां ज्योत्स्नातत्वेनाध्यवसेतां का-
नारिकायां ३ उ०

यथा वा सुधावद्व्यासैरुपवनचकोरैरनुसृतां किरन्ज्योत्स्नामच्छोलवलिफलपाकप्रणयिनीं उपप्राकारग्रं प्रहिणुनयने तर्कयमना गनाका-
शो कोयं गलितहरिणः शीतकिरणइत्यत्र कोयमित्युक्त्या प्रसिद्धचेद्रादेस्तत्तत्कथंश्च गभितः एवमन्यत्राप्युदनीधे यद्यप्यद्गुतिगर्भ-
त्वे सैव सापद्गुतिगर्भता त्वत्सूक्तिषु सुधाराजन्मताः पश्यंति ताविधौ अत्र त्वत्सूक्तिमाधुर्यमेवामृतमित्यतिशयोक्तिः चंद्रमंडलस्य
ममृतेन भवतीत्यप्यद्गुतिगर्भा यथा वा मुक्ताविद्रुममेतत्तमधुरसः पुष्पं परं धूर्तं हं प्राप्ते पुद्युतिमंडले खलु तयोरेकासिकानां गर्भे

तिं प्रभां किरन् प्रसारयन्नित्यर्थः लवलीलताविशेषो हरफारेव इति भाषाप्रसिद्धः प्राकारो वरणः शालद्वयमरः समावह व्यासैरिति कचित्स्यात्स नानाप्युक्त एवार्थः
नवलवलीति यावेन वश्चासौ लवलिपाकश्चेत्यन्वयो बोध्यः नन्विहामेदविवक्षैव किं न स्यादत आह अत्रेति कोयमित्यनेनाभिहीतत्वप्रकाशनात्प्रसिद्धस्य
निर्ज्ञातत्वात् तद्वैलक्षण्यावगतिरिति भावः गभितः गलितेत्यादिविशेषणं च्युतत्वेनाभिप्रेतः अन्यत्रापीति अनुच्छिद्योदेवैरपरिदलितोराहृदशनेः कलेकेना-
स्तिष्ठो नवलुपतिभूतो दिनरुता कुहमिनीत्वमो नवयुवतिवक्त्रेण विजितः कलानाथः कोयं कनकलतिकापा सुदयतइत्यादवित्यर्थः अथवा न्यत्रापि नूना-
नापामपीत्यर्थः कोयं भूमिगतश्चंद्र इत्यादावदिव्यत्वरूपनूनाप्रकाशनमूहनीयमिति भावः ननु तोदाहरणे च यमिति विषयस्योपादानात्कथं मतिशयोक्तिरिति

क. २१
च.
२१

यत्राहुः इदं त्वस्वविषयविशेषणत्वेन विवक्षाया मतिशयेतिरेव यदानुविषयविशेषणत्वे विवक्षा तदा रूपकमिति व्यवस्था अतएव प्रकाशितत्वाद् इदं त्वस्वक-
तिशयोक्तादिसेदं हसं करं यथानंददायीदोर्विवमेतत्सीदतीत्युदाहृतमिति एनां किं भजते यद्यप्युक्तीति अपहृतिगर्भत्वं पर्यस्तापहृतिगर्भत्वं सैव रूपका-
तिशयोक्तिरेव तथानसापहृत्वत्वनिरपहृत्वत्वं भेदेन द्विविधातिशयोक्तिरिति भावः मुक्तीति तात्पर्यमुभयैकत्वे द्यानिदमानिवस्तूनि ते इमे जेनाः विकल्पयंति सर-
सद्वेति विकल्पविषयाणि कुर्वन्ति येषां जनानां साप्रकांता सुंदरीदृश्ये लोचनभागेनास्तीत्यन्वयः तादृश सुंदरीदृशान् प्रालिप्तु विकल्पयंतीति भावः तानि
कानिवस्तूनि तत्राह मुक्तामौक्तिकं विदुमं प्रवाले चान्तरा अनयोर्मध्ये मधुरसः अन्तरातरेण युक्ते इति द्वितीया उपपत्त्येकैव लघूवंहं भारवाहकेन तु मधुरसयुतं

तच्चोदं चतिशंस्वमूर्ध्नि न पुनः पूर्वाचलाभ्यन्तरे तानोमानि विवक्ष्यंति तद्विषये येषां न सादृश्ये अत्रापररस एव मधुरस इत्याद्यतिशयो-
क्तिः पुष्परसो मधुरसो न भवतीत्यपहृतिगर्भा अलंकारसंस्वरुतास्वरूपोत्प्रेक्षाया सापहृत्वमुदाहृतं गता सुतीरतिमिच्छन्नेन
संभ्रमं योराविलासिनीषु यत्रोत्सवस्येन तत्तिलेन मुक्तादृहासं च विभाति शिप्रा ततस्त्वियान्नभेदः एतनुभुङ्गापहृतिगर्भं यत्र फेनत-
तित्वमपहृतं तत्रैवादृहासत्वोत्प्रेक्षणादिहेतुपर्यस्तापहृतिगर्भत्वं मिंदुमंडलादावपहृतस्यामृतादः सूक्त्यादिषु निवेशनात् इदं च पर्यस्ता-
पहृतिगर्भत्वं मुत्प्रेक्षायामपि संभवति तत्र स्वरूपोत्प्रेक्षायां यथा जानेति रागादिदमेव विवविषयव्यक्तमितो धरत्वं द्वयोर्विशेषावगमा-

तयोर्मुक्ताविदुमयोः खलु निश्चितं प्रालेययुतिमंडले चंद्रमंडले एकासिका एकस्मिन्नासिका अवस्थितिः ऐकाधिकरणमित्यर्थः न त्वर्णवैसमुद्रे तच्च चं-
द्रमंडलं च शंखस्वमूर्ध्नि मस्तके उदंचति उदयं प्राप्नोति न पुनः पूर्वाचलस्योदयगिरेरभ्यन्तरे उदंचति अत्र मुक्ताविदुममधुरसप्रालेययुतिमंडलशंखशब्दैः क-
मेण दंताधरतन्माधुर्यमुखकं रानिगीर्णाः पूर्वादाहरणभ्यां तत्त्वोत्प्रेक्षास्पष्टोपहृत्वः इहतुपरंधूवंहमित्युक्त्या गूढद्विभेदः प्रालेयं मिहिकाचेत्यमरा गतस्त्विति
उरेभवाः पर्यस्ता सुविलासिनीषु तिनीनां मत्स्यानां संघटनेन संभ्रमं संभ्रमं यतीरं प्रतिगता सुसतीषु यत्र न गयो शिप्रा नदी उत्पत्तिं तीनां फेनततीनां छलेन मुक्तः कृतः
अदृहासः उदतहास्यं यथा नद्यां नद्यं नद्यं विभातीत्य-

इतीति दुस्येत्यर्थः इदं मंडलं तावद्विषयपरिप्राप्त्यर्थं
परिप्राप्तः

सत्त्वादिष्विति सूक्तिमाधुर्यादिष्वित्यर्थः आदिना अधरमाधुर्यपरिग्रहः निवेशनात् अनेदाध्यवसानात् जानेद्विति दमयंतीवर्णयतो नलस्योक्तिः अतिशयिना
 द्रागाद्वोदित्यादिदमधरस्वरूपमेव विंवमिति जानेन तु विंवफलमित्येवकार्यः विंवस्य विंवफलस्यातोस्मादोष्ठादधरत्वं निरुद्धत्वं व्यक्तं स्फुटं कथ्येत हि विंव
 रोतालोके प्रसिद्धिस्तत्राह द्वयोरनयोर्विशेषस्य तारतम्यस्यावगमे बोधः क्षमाणमसमर्थानां जनानां नाम्निभ्रमोदिययासअभूदिति अन्यत्रेति सू
 र्यकर्तृकेनेत्रापरपर्यायगोनयनेद्वत्यर्थः निवेशिते उत्प्रेक्षिते रवीति रविणा संतप्तो गजः तत्स्पर्शवेगं ह्यान पक्ष्यान्धूनि नितियावत् ध्रुवं प्रायोवाधितुं सरः
 प्रविशते न तु स्नानुस्नाना र्ये हि यस्माद्गजस्पर्शाने निष्फलं निः प्रयोजनमित्यन्वयः प्रसक्तानु प्रसक्त्येति अतिशयोक्तेः सापेक्षवत्त्वकथनप्रसंगादनेकारस

अत्र प्रसिद्धं फले विंवतामपद्रुत्यातिगरेण निमित्तेन दमयंत्यधरेतदुत्प्रेक्षापर्यस्तापद्रुतिगर्भा हेतुत्प्रेक्षायां तद्गर्भत्वं प्राकूलिखिते हे
 तुत्प्रेक्षोदाहरणे एव दृश्यते तेन बाधकारेणाध्यहेतुत्वमपद्रुत्यान्यत्र तन्निवेशितफलोत्प्रेक्षायां यथा रवितप्तो गजः पद्मान्तद्रुह्यान्वा
 धितुं ध्रुवं सरोविशति न स्नातुं गजस्नानं हि निष्फलं अत्र गजस्य सरः प्रवेशं प्रति फले स्नाने फलत्वमपद्रुत्यपद्रुवाधनेन निवेशितं ए
 अलमनया प्रसक्ता न प्रसक्त्या प्रकृतमनुसरामः भेदकातिशयोक्तिस्तु तस्यैवान्यत्ववर्णनं अन्यदेवास्यां भीर्यमन्यदेवैर्यम

होपेतेः अत्र लोकप्रसिद्धां भीर्याद्यभेदेऽपि भेदो वर्णितः यथावा अन्येयं रूपसंपत्तिरन्यावैदग्ध्यधोरणी नैषानलिनपत्राक्षीसृष्टिः सा क
 र्वसत्तु तैस्वरूपोत्प्रेक्षायां पुद्गापद्रुतिगर्भत्वं दर्शितं तदनु प्रसक्त्या च निविधास्तु त्प्रेक्षासु पर्यस्तापद्रुतिगर्भत्वमित्यर्थः भेदकेति तस्यैव तज्जातीयस्यैव अन्य
 त्ववर्णनं तज्जातीयभिन्नवनवर्णनेन च्चाहर्गं बोध्यं एवमप्येति तेन भ्रांतौ नातिशयिः इदं च लोकोत्तरत्वं प्रतिपत्त्यर्थः अन्यदेवेति अस्मिन् होपनेर्गोभीर्ये अन्य
 देवप्रसिद्धां भीर्ये भिन्नमेवेत्यर्थः अन्येयमिति रूपसौंदर्यवैदग्ध्यं चातुर्यधोरणी परिपाटी एषानलिनपत्राक्षीविधेः साधारणी सृष्टिः नैवेत्यन्वयः अत्रो
 त्तरार्धेन जन्मभ्यामन्यत्ववर्णनं निषेधः संवधेति अयोगे असेवधे योगकल्पनं संवधवर्णनं संवधश्चाभेदभिन्नत्वं सत्यन्यत्वाद्यनिरूपितो ग्राह्यः तेन रूपकातिश
 योक्त्यादिप्रभेदेषु नातिशयिः नैवेति सौधोस्त्रीराजसद नमित्यमरः नन्वैव सृष्टंती वेदुमंडलमिती वपदप्रयोगे उत्प्रेक्षाप्रतीते सद्प्रयोगे गम्यात्प्रेक्षात्वमुचितं

कु.टी.
चं.
२२

इवादिसत्त्वेयावाच्यात्वेक्षासेवेवाद्यभावेगम्योत्प्रेक्षेतिनियमात् अन्यथात्वत्कीर्तिर्भ्रमराश्रान्तेत्यादिपूर्वोदाहृते पद्येपिगम्योत्प्रेक्षानस्याद्विशेषाभावादितिवत्
मेवेउपदर्शितनियमस्यालंकारांतराविषयगवाभ्युपगमात् अन्ययानूनंमुखं चंद्रइत्यादौनूतमित्यप्रयोगेगम्योत्प्रेक्षापतेःएवचप्रकृतेसंवंधेसंवंधवर्णनरूपाति
शयोक्त्यलंकारविषयेनगम्योत्प्रेक्षावसरःत्वत्कीर्तिरित्युदाहरणे तुभ्रमराश्रान्तत्वरूपहेत्वंगम्योत्प्रेक्षाभिप्रेतानतुस्वर्गंगाप्रवेशांशइतिसर्वमवदाते असंदि
ग्धमुदाहरणांतरमाह यथावेति कतिपयेति वीररुद्रदेवाख्येनृपेवितरणशालिनिदानशालिनिसतिचक्रवाकी इतिमुदंसंतोषमुपयातिप्राप्नोति इति किं क
तं वासरस्यावसानेनाशयेनसः कनकगिरिः सुमेरुः कतिपयैरत्यैर्दिवसैः क्षयं प्रयायादिति संभावनापालिङ् योगपीति योगेसत्यप्ययोगवर्णनमित्यर्थः स

संवंधातिशयोक्तिः स्यादयोगेयोगकल्यनं सौधाग्राणिपुरस्यास्यसृष्टांतिविधुमंडलं यथावा कतिपयदिवसैः क्षयं प्रयात्कनकगिरिः
कृतवासरवसानः इतिमुदमुपयातिचक्रवाकीवितरणशालिनिवीररुद्रदेवे अत्रचक्रवाक्याः सूर्यास्तमयकारकमहामेरुक्षयसंभाव
नाप्रयुक्तसंतोषासंवंधेपितत्संवंधोवर्णितः योगेप्ययोगः संवंधातिशयोक्तिरित्येतत् त्वयिदातरिराजेंद्रस्वर्दुमान्नादियामहे अत्र
स्वर्दुमेखादरसंवंधेपितदसंवंधोवर्णितइति असंवंधातिशयोक्तिः यथावा अनयोरनवद्यां गिस्तनयोः अवकाशोनपर्याप्तस्तववाहुल
तांतरं अक्रमातिशयोक्तिः स्यात्सहत्वेहेतुकार्ययोः आलिंगंति समंदेवज्यांशरश्चपराश्वते अत्रमौर्व्यापदाशरसंधानंतदानीमेव

गस्यादुमाः कल्पवृक्षादयः स्वर्दुमेखिति विषयसप्तमीस्वर्दुमविषयेय आदरस्तस्यसंवंधेपि अर्थादर्थेषुयद्वा शत्रवः क्षितौपततीतिहेतुकार्ययोः
अर्थेषुस्वर्दुमेविषयादरसंवंधाभावप्रतीतौतत्समानवितिवेद्यतयास्वर्दुमेखयादरविषयत्वाभावावगमाद्यथाश्रुतमेवसाधु अनयोरिति अनवद्यानिनिर्दुष्टान्यगा
नियस्यास्तथाभूतेइतिसंवोधनमज्जंभमाणयोर्वर्द्धमानयोरनयोस्तनयोस्तववाहुलतयोरंतरमध्यपर्याप्तः अवकाशोनास्तीत्यन्वयः अत्रवाहुलतयोरंतरस्तनपर्या
प्तावकाशसंवंधेपितदसंवंधोवर्णितः अक्रमेतिक्रमः पौर्वापर्यतदभावोऽक्रमस्तद्रूपस्यातिशयशोक्तिरित्यर्थः सहत्वेसमकालत्वे आलिंगंति समंयुगपत् ज्योमौर्वीपृथ्वी

सहसंवर्णितः

तपराः शत्रवः

मुंचतीति हंमीरसंज्ञकस्पर्शस्पर्शवद्भेदोऽपिधानं मुंचति सति अरिणां वर्गः समूहोऽपि कोशोऽभांशं मुंचति तथा खड्गे प्रकंपमुद्धासनं भजति सति सः प्रकृष्टकंपं भजति ए
 वं खड्गे क्षमां क्षांतिं त्यजति सति सोऽपि क्षमां पृथ्यां त्यजतीत्यर्थः कोशो स्त्रीकुञ्जलेखद्वेषिधानेऽर्थोऽपि दिव्ययोरित्यमरः अत्र शात्प्रत्यये भंग्या यौगपद्यवर्णनं विशेषः धनं
 गृहेति धनसंबन्धिगृहेत्यर्थः चपलेति हेतोः प्रसक्तिज्ञानं तज्जन्ये कार्ये सतीत्यर्थः यास्यामीति उदिते उक्ते प्रयेणेति शेषः तन्वा ऊर्मिका अंगुलीयकं वलयः कं
 कणमभवदित्यर्थः उर्मिका त्वंगुलीये स्याद्वस्त्रभंगतरंगयोरिति विश्वः कार्यं मुखेनेति अंगुलीयकस्य कंकणपदप्राप्तिरूपकार्यवर्णनद्वारेणेत्यर्थः आदातुमि
 ति सहजसौकुमार्यवत्याः विरहदशायां तदतिशयवर्णनमिदं हंतेति खेदे आदातुं गृहीतुं सकृदेकवारमपि कुमुमे ईक्षिते सति अर्धरदशः हस्ताग्रमालो हितं

यथावा मुंचति मुंचति कोशं भजति च भजति प्रकंपं वरिवर्गः हंमीरवीरखड्गे त्यजति त्यजति क्षमामाशु अत्र खड्गस्य कोशस्यागादिकाल ए
 वरिषूणां धनगृहत्यागादिवर्णितं चपलातिशयोक्तिसुकार्यहेतुप्रसक्तिजे यास्यामीत्युदिते तन्वा वलयो भवदूर्मिका अत्र नायकप्रवा
 सप्रसक्तिमात्रेण योषितो तिकाशं कार्यं मुखेन दर्शितं यथावा आदातुं सकृदीक्षिते पिकुमुमे हस्ताग्रमालो हिते लाक्षारंजनवार्तयापिस
 हसारं तं तलं पादयोः अंगानामनुलेपनस्मरणमप्यत्यंतखेदावहं हंता धोरदशः किमन्यदलकामोदोऽपि भारयते यामिनयामीति धवेव द

भवतीति शेषः अपि नाकिमुगृहीते इति गम्यते लाक्षया यत्तरं जनं तद्वार्तयापिसहसा अकस्मात्पादयोस्तलं रक्तं भवति किमु रंजनेनेति पुरस्तात्स्थणेन तत्त्वंग्याः
 निपूर्ववत् एव मंगानां चंदनादिना यदनुलेपनं तस्मरणमपि अत्यंतखेदकरं किमु तानुलेपनं किमन्यत्वा न्यमिति शेषः अलकानामगुरुधूपाद्यामोदोऽपि भार
 यते भारद्वयाचरतीत्यर्थः कर्तृरिक्वड् अत्रादानादिरूपहेतुप्रसक्तिमात्रेण हस्ताग्रलौहित्यादिरूपकार्येत्यनेः साक्षादेव वर्णनं न तु कार्यं मुखेनेति पूर्वस्माद्देदः
 हेतुकार्ययोरिव हेतुप्रसक्ति कार्ययोरपि समकालत्वं स भवतीति सूचयितुं उदाहरणात्तरमाह यामीति धवेदयिते यामिनयामीति वदति सति तत्स्थणेन तत्कालमे
 व तत्त्वंग्याः पुरोवलया नि अग्रिमकंकणानि पुरः प्रथमं गलितानि अग्रण्यपि तथैव तत्कालमेव दलितानि भग्यानीत्यन्वयः पुरोऽप्यथमेव स्यादिति विश्वः ॥

कु. टी.
वं.
२३

अत्रवदतिगलितानीति शतप्रत्ययेन समकालतावगतिः अयंतेति अत्रहेतुकार्ययोरित्यनुवर्तते तत्पौर्वापर्येति काचित्प्रादः साधुरेव व्यतिक्रमेऽत्रैवरीत्यं अत्रप्रय
मा अनुनीता समाहिता कवीद्राणां मिति कविश्रेष्ठानामंगणं संधिन्योभूमयः प्रथमतः प्रथममेव चलतां च पदानां भृंगाणां अमराणां मासंगेनाकुलानां करिणो
मदजलस्यामोदेन परिमलेन मधुगरमणीया आसन् अभवत् पश्चादनेतरं तेषां कवीनामुपरिरुद्रसंज्ञकस्तनूपते अमी वृथ्यमानाः कटाक्षाः पतिताः कीदृशाः
क्षीरमुदकं यस्य तथाभूतस्य क्षीरार्णवस्य प्रसरंतीनामु रूचीचीनां वृहतरंगाणां सहवरास्तत्तदृशादित्यर्थः उदकस्योदः संज्ञायामित्युदादेशः अत्र यथोक्तकटाक्ष
रूपकार्यमुखेन नृपतिप्रसादरूपहेतुकथनं पूर्वस्माद्विशेषः एताः अवबहिनोक्ताः अथोक्तेषु प्रभेदेषु अनुगतप्रवृत्तिनिमित्ताभावात्कथमतिशयोक्तिपदप्र
योगइति चेत् अत्राहुः तावत्प्रभेदान्यतमत्वमेव सर्वानुगतमतिशयोक्तिपदप्रवृत्तिनिमित्तं तदेव च सामान्यलक्षणमिति नव्यास्तु निगीर्याध्यवसानमेवातिशयोक्तिः
प्रभेदांतरं त्वनुगतरूपाभावादलंकारांतरनेवन चान्यत्वादिप्रभेदेषु अन्यत्वादिभिरभेदादीनां निगरणं संभवतीति वाच्यं अन्यत्वादिभिरभिन्नवस्तुप्रतीतेरेव च म
गलितानि पुरोवलया न्यपराणि तथैव दलितानि अस्यंतातिशयोक्तिस्तु पौर्वापर्यव्यतिक्रमे अत्रेमानो गतः पश्चादनुनीताप्रियेण सा ॥
यथा वा कवीद्राणां मासं प्रथमतः प्रथममेव वांगणभुवश्चलङ्गासंगाकुलकरिमदामोदमधुराः अमी पश्चातेषामुपरिपतिता रुद्र नृपतेः ॥
त्कारित्वेनानुभवसिद्धतया न्यत्वादिभिरभेदप्रतीत्यङ्गीकारेऽनुभवासंगतेऽन्यतमत्वं तुनालंकारविभाजकोपाधितो भजते चमत्कारप्रयोजकत्वादिति वदंति
वस्तुतस्तु रूपकभिन्नत्वे सति चमत्कृतिजनकाहार्योपनिश्चयत्वमेवातिशयोक्तिसामान्यलक्षणं रूपकवारणा यस्य त्वं भ्रांतिवारणायाहार्येति उत्प्रेक्षानिरासा
पनिश्चयेति रूपकतिशयोक्तावभेदस्य द्वितीयप्रभेदेऽन्यत्वस्य तृतीये संवधस्य चतुर्थे असंवधस्य पंचमे सहत्वस्य षष्ठे हेतुप्रसक्तिजन्यत्वस्य सप्तमे पूर्वापरत्वयो
अतथाविधारेपविषयत्वसत्तात्त्वत्वं च लक्षणसमन्वयः न चैवं विधारेपस्य रूपकस्वभावोक्तिभिन्नेषु प्रायशः सर्वलंकारेषु सत्त्वादतिप्रसंगइति वाच्यं इष्टापत्ते
अलंकारांतराणां चमत्कारे प्रधानतया तदंगत्वेनावस्थिताया अतिशयोक्तेरप्राधान्येन व्यपदेशानर्हत्वात् प्राधान्येन व्यपदेशाभवंतीति न्यायात् अलंकारांतराणा
मेव प्रधानत्वेन व्यपदेशार्हत्वात् अतएव काव्यप्रकाशकृता विशेषालंकारप्रसंगेऽभिहितं सर्वत्रैव विधेविषयेऽतिशयोक्तिरेव प्राणत्वेनावतिष्ठते तां विना प्राये

लंकारांतराभावात्

प्रतएवोक्तं सैषा सर्वत्र चोक्तिरनपार्थो विभाव्यते यत्नोऽस्यां कविभिः कार्यः कोलंकारेण याविनेति दंडिनाप्युक्तं अलंकारांतराणामप्येकमाहुः परस्परं वागीशसहि
तामुक्तिमिसामतिशयाद्भूयामिति इति श्रीमतस्तदुपाख्यवैद्यनाथकृतायामलंकारचंद्रिकायां श्रीमदंगराजाध्वरींद्रस्तु श्रीमदपदीक्षितकृतकुवलयानंदरी
कायामतिशयोक्तिप्रकरणं संपूर्णम् तुल्ययोगितां लक्षयति वर्णयानामिति वर्ण्यत्वेन प्रस्तुतानामित्यर्थः इतरेषां अप्रस्तुतानां एतच्चाभयमपि सावधारणं व
र्णयानामेव इतरेषामेव वेत्यर्थः बहुवचनमनेकार्थकं द्वयोर्धर्मकस्यापि संग्राह्यत्वात् धर्मकं धर्मस्यैकं एकत्वं एको धर्म इति यावत् सचचमत्कारका
री बोध्यः एवं चानेकप्रस्तुतमात्रसंबद्धैकचमत्कारि धर्मानेकाप्रस्तुतमात्रसंबद्धैकधर्मान्यतरत्वं लक्षणं बोध्यं मुखे विकसितस्मितमित्यादावतिप्रसंगव

कटाक्षाः क्षीणेदं प्रसरदुस्त्वोचोसहचराः एतास्तिस्त्रोपतिषायेतयः कार्यशेषप्रत्यापनार्थाः वर्णयानामितरेषां वा धर्मैकं तुल्ययो
गिता संकुचंति सरोजानि स्वरिणीवदनानि च त्वदंगमार्दवे दृष्टे कस्यचित्तेन भासते मालतीशशभृत्लेखाकदलीनांकरीरता प्र
स्तुतानामप्रस्तुतानां वा गुणक्रियारूपैकधर्मान्वयस्तुल्ययोगिता संकुचंतीति प्रस्तुततुल्ययोगिताया उदाहरणं तत्र प्रस्तुतचंद्रो
दयकार्यतया वर्णनीयानां सरोजानां प्रकाशभोरुस्वरिणीवदनानां वसंकोचरूपैकक्रियान्वयो दर्शितः उत्तरश्लोकेनापि कासौ कुमा
र्य वर्णने प्रस्तुते प्रस्तुतानां मालत्यादीनांकरीरता

रणायानेकेति अत्र च मुखप्रेक्षितादिरूपानेकवर्ण्यसंबंधो नैको धर्म इति तन्निरासः दीपकवार
णायमाश्रेति प्रस्तुताप्रस्तुतप्रभेदसाधारण्यायान्यतरत्वं निवेशः त्वदंगेति प्रियाप्रतिदयितोक्तिः त्वदंगस्य मार्दवे सौ कुमार्ये दृष्टे सति कस्यचित्ते मालत्यादीनांक
रीरतानभासते अपितु संबंधैवेत्यर्थः शशविभतीति शशभृच्चंद्रस्तस्य लेखाकला गुणक्रियारूपेति एवञ्च तथा विधधर्मस्य प्रायशोगुणक्रियारूपत्वमि
त्यभिप्रेत्योक्तं न तु लक्षणे तेन रूपेण धर्मस्य निवेशः गौरवात्प्रयोजनाभावाच्च पतुकैश्चिदेतद्भूय दूषणलालसे धर्मस्य गुणक्रियारूपत्वेन लक्षणे निवेश इति
हृष्मारोण्याभिहितं तदेतदापाततः शासितव्यिहेराजन्तस्वडावनिमंडलं नम नागपि निश्चितं मंडलं शत्रुमित्रयोरित्यत्राभावस्वरूपधर्मस्यैवान्वयादिति ॥

कु. टी. नदिदमापाततोपिनमनोरमं तथाहि शासतीति त्वदुदात्तपद्येनिश्चितेनेति निश्चितभेदः शत्रुमित्रमंडलधर्मतपोपातः सच गुणस्वरूप एव चिंताभावव
 चं. द्वेदस्य चिंतानतिरिक्तत्वात् अन्यथा चिंताभावभावस्याप्यतिरिक्तत्वापत्तेः अथ तत्रापि वैपरीत्यादिष्टापत्तिमालेवसेभवत्वेवं तुष्यतुभवात् एवमप्यभावस्य
 २४ कयंगुणावहिर्भावः जातिक्रियाद्व्यातिरिक्तस्यैव चतुष्टयीत्राब्दानां प्रवृत्तिरिति वदद्भिर्वैपाकरणेनानुसारिभिश्चालेकारिकैर्गुणत्वांगीकारात् अतएव जा
 तिगुणयोर्विरोधे प्रकाशकद्विरुदाहृतं गिरयोप्यनुन्नतियुजइति तथावियानाथेनापि अमदः सार्वभौमोपीति वस्तुतस्तुलक्षणेन तेन रूपेण धर्मस्य निवेशो
 भिप्रेतइत्यावेदितमतोनकाप्यनुपपत्तिरिति सैरिणी स्वेन ईरितुं शीलमस्यास्तादृशी व्यभिचारिणीति यावत् स्वादीरेरिणोरिति वृद्धिः सैरिणीयां सुलाचस्या
 दित्यमरः संजातेति दिनानि पद्मानि च वृद्धिमीयुः प्रापुः कीदृशानि संजातैः पत्राणां प्रकरैः समूहैरन्वितानि पूर्वपत्राणां वसंतेन विगलनात् तथा स्फुटिका
 यथावा संजातपत्रप्रकरणान्वितानि समुद्रहंति स्फुटपाटलत्वं चिकस्वरण्यर्ककराभिर्मर्शाद्विन्नानि पद्मानि च वृद्धिमीयुः नागेंद्रहस्तास्त
 चिकर्कशत्वादेकांतशोत्यात्कदलीविशेषाः लब्धापिलोके परिणाहिरूपं जातास्तदूर्वरूपमानवाह्याः अत्र योष्मवर्णनेतदीपत्वेन प्रसु
 तानां दिनानां पद्मानां चैकक्रियान्वयः ऊरुवर्णने अग्रस्तुतानां करिकराणां कदलीविशेषाणां चैकगुणान्वयः हिताहितेवृत्तिर्तौल्यमप्या
 सिताः पाटलावृक्षविशेषा येषु तानि तेषां भावस्तुत्वं समुद्रहंतीति शत्रुतं दधानानीत्यर्थः पद्मपक्षेतुस्तु तुल्ययोगिता प्रदीयते पराभूतिर्मित्रशात्रवयोस्त
 दानिविकसितानि च तानि पाटलानि पाटलवर्णानि तेषां भावस्तत्त्वमित्यादि पूर्ववत् एवमर्कस्य करैः करिणैरभिर्मर्शनादिकस्वरणिभासुराणि दिनानि पद्मानि तु
 विकासशालीनि नागेंद्रेति नागेंद्राणां गजश्रेष्ठानां हस्ताः शृङ्गाः कदलीविशेषाश्च परिणाहोविशालतातच्छालिरूपं स्वरूपं लब्धापि यथाक्रमेण चिकर्कशत्वा
 कटोरत्वादेकांतनियमेन शोत्याच्चहेतौ लोके तस्याः पार्वत्याः उर्वीः उपमानाद्वाह्याः उपमानत्वरहिता जाता इत्यन्वयः तदीपत्वेनेति तत्कालिकत्वेनेत्य
 र्थः ग्रीष्मकालिकवस्तुवर्णनस्यैव ग्रीष्मवर्णनरूपत्वादिति भावः एकक्रियेति वृद्धिप्राप्तिरूपैकक्रियान्वयः इत्यर्थः एकगुरोति उपमानवाह्यात्वरूपैकगुणेत्यर्थः
 हिताहिते इति हिताहितविषये इत्यर्थः वृत्तिर्तौल्यमिति वृत्तिर्वर्तनं व्यवहरणमिति यावत् तस्य तौल्यसाम्यं अपरापूर्वोक्तविलक्षणा प्रदीयत इति पशुत्कष्टाभूति

संपत्तिरदपराभूतिः पराभवः शत्रूणां समूहः शास्त्रं तस्य समूह इत्यण् पराभवदानस्येति शत्रुसंबन्धिपराभवसंपादनस्येत्यर्थः पराभवस्य मुख्यदानासंभवात् अत
एव संप्रदानत्वासंभवान्मित्रशात्रवयोरिति संबंधसामान्येषर्षां श्लेषेण पराभूतिपदश्लेषेण यथावेति अत्र च शब्दा अप्यर्था विरोधयोक्तः अत्रेति योपि निव
परशुनाच्छिनत्ति योप्येनं मधुयुक्तैः सर्पिषां आयेन सिंचति योप्येनं गंधमाल्याद्यै रर्चति इति क्रमेणेत्यर्थः उक्तप्रकारस्य तुल्ययोगितापदवाच्यत्वे वृद्धसंमतिद
कृत्यति इयमिति तथा च वृद्धस्य वहारान्नानार्थस्तुल्ययोगिताशब्द इति भावः अत्र केति दाहः नेयं तुल्ययोगिता पूर्वोक्त तुल्ययोगितातो भेदमर्हति वर्णयाना
मितरेषां वेत्यादि पूर्वोक्तलक्षणां क्रांतत्वात् एकानुपूर्वी बोधितवस्तु कर्म कदानमात्रत्वस्य परंपरया तादृशशब्दस्य बाधर्मस्यैक्यात् यश्च निवमित्यत्रापि कटुत्व
विशिष्टनिवस्यैव परंपरया त्वेदकसेचकपूजकधर्मत्वसंभवादिति तदेतदपेशलं तथा हि यत्रानेकान्वयित्वेन ज्ञातो धर्मस्तथा सोपम्यगमकत्वेन च मल्लतिज
अत्र हि ताहितयोर्मित्रशात्रवयोरुक्तभूतिदानस्य पराभवदानस्य वश्लेषेणाभेदाध्यवसायादिति तौल्यं यथा वा यश्च निवंपरशुनाय

श्चैनं मधुसर्पिषा यश्चैनं गंधमाल्याद्यैः सर्वस्य कटुरेव सः अत्र वृश्चति सिंचत्यर्चति इत्यध्याहारेण वाक्यानि पूरणीयानि पूर्वोदाहरणं
स्तुतिपर्यवसायं इदं तु निंदापर्यवसायीति भेदः इयं सरस्वती कंठाभरणोक्ता तुल्ययोगिता गुणोक्तैः समीकृत्य वचो न्या तुल्ययोगिता
लोकपालो यमः पाशो श्रीदः शक्रो भवानपि अत्र वर्णनो यो राजा शक्रादिभिर्लोकपालत्वेन समीकृतः यथा वा ॥

न कस्तत्र पूर्वोक्तप्रकारः यत्र तु हिताहितोभयविषयकमुभाशुभरूपैकव्यवहारस्य व्यवहृतं गतस्तुतिनिंदान्यतरयोक्ततया च मल्लतिजनकत्वं तत्रा पारद्विभेदात्
न ह्यत्र पराभूतिशब्दस्य तदर्थकर्मदानस्य वा परंपरया शत्रुमित्रगतत्वेन भानमपि तुल्यवत्त्वादेकत्वेनाध्यवसितस्य तादृशदानस्य राजगतत्वेनैवेति कथं पूर्वोक्तल
क्षणां क्रांतत्वं एतेन यश्च निवमित्यत्र कटुत्वदि विशिष्टनिवस्यैव परंपरया त्वेदकसेचकपूजकधर्मत्वमिति निरस्तं वस्तुगत्या तद्धर्मत्वस्यालंकारतासंपादकत्वाभावा
त् अन्यथा संकुचतिसरोजानीत्येतावतैव तुल्ययोगितालंकारयुक्तेः किं त्वनेकगतत्वेन ज्ञायमानधर्मत्वस्यैव तुल्ययोगिताप्रयोजकत्वमिति तदभावे तदंतर्गतिकथन
मममंतसमेव अथाप्युक्तोदाहरणयोस्तथाभानमस्तीत्याग्रहस्तथापि न पूर्वोक्तलक्षणस्यात्र संभवः प्रमोदवृष्टिर्गोस्त्वपिराजन्विराजत इति प्रकृतयोस्त्यमायामिति

३-टी
चं
२५
आसिद्धारण्यमनेकानुगतधर्मत्वपर्याप्तविषयितासंबंधावलिन्नावच्छेदकतात्त्विकमल्लतिजनकनाश्रयज्ञानविषयधर्मत्वमिति विवक्षायास्तत्राप्यपकलात्प्रकृते
वहितत्वाहितत्वादेर्विषयस्याधिकस्यानुप्रवेशादिति विभावर्नोपगुणोक्तैरिति गुणैरुक्त्याः श्रेयास्तेरित्यर्थः समाकृत्यसाम्यविवक्षित्वावच्छेदति वचनेवचप्र
तिपादनमिति यावत् अर्थात्तत्त्वाधारणधर्मस्य अन्येति धर्मस्ववर्ण्यवर्ण्यगतत्वादुक्तविलक्षणेत्यर्थः पाशोऽस्यास्तीति पाशीवरुणः प्रचेतावरुणः पाशीत्य
मरः श्रीदः कुवेरः शक्रदंडः लोकपालपदे चंद्रादिषु रूढराजितुयोगमात्रेण प्रयुक्तसंगतानीति संगतानिसंगमाः तद्विज्ञां विद्युतां विलसितानि घनं निविडं य
थास्यात्तथा आरध्यानीति संगमयस्ते घनैर्मध्ये राध्यानीति च तद्विलसितपक्षेऽर्थः काष्ठादर्शे एतन्नामकदंडिकृतये ददर्शिता तुल्ययोगितापदवाच्यत्वेन नि

संगतानिमृगाक्षीणांतद्विलसितान्यपि क्षणद्वयेन तिष्ठन्ति घनारध्यान्यपि स्वयं पूर्ववस्तुतिरिहतुनिंदा इयं काव्यादर्शे दर्शिता इ
मानुल्ययोगितासिद्धिरिति केचिन्नवजहः यदाह जयदेवः सिद्धिः ख्यातेषु चेन्नामकीर्त्यते तुल्यता कये युवामेव हि विख्यातो त्वं व
लैर्जलधिर्जलैः इति मत्तांतरे खत्रवक्ष्यमाणं दीपकमेव वेदति वर्ण्यवर्ण्यनाधमकं दीपकं तु याः मदेन भातिकलभः प्रतापेन मही
पतिः प्रस्तुता प्रस्तुतानामेकधर्मान्वयो दीपकं यथा कलभममहीयालयोः प्रस्तुता प्रस्तुतयोर्भाति क्रियान्वयः

जहः व्यवहृतवतः ख्यातेषु गुणत्वेन सिद्धेयु युवामेवेति इह भूलोके वलैः सैन्यैः अत्र च सैन्यजलयोः प्रसरणशीलत्वादिसादृश्याद्विप्रतिविंबावेनाभेद
माश्रित्य घर्मकं बोध्यं मत्तांतरे स्थिति बहुवचनेन बहुसंमततया देयुक्तं तुल्ययोगितायामस्वरसौध्वन्यते सच दीपकतुल्ययोगितायोर्भिदकयनावसरे व्यतीभि
ष्यतीति संक्षेपः इति श्रीमततत्सदुपाख्येयनायकतायामलंकारचंद्रिकाख्यायां कुवलया नेदं ठीकाणां तुल्य योगिताप्रकाणं दीपकं लक्ष्यति वदंतीति वर्ण्य
वर्ण्यान्वितैकदमत्कारिधर्मो दीपकमित्यर्थः उपमादिवाण्यायात्रापि पूर्ववत्तलक्षणपरिष्कारेण बोध्यः कलभः करिणावकः भानक्रियेति क्रियास्त्वैकधर्मान्वयद
त्यर्थः अत्रापि क्रियाविशेषणीभूतयोर्भेदप्रतापयोर्विवप्रतिविंबाभावा बोध्यः यथावेति शाणेन निकषपाषाणेनोद्धोद उल्लिखितो मणिः तथा हेति भिरपुधैर्निह

कृतकतः समरेसंगामे विजयशीलोपोद्दामदेनक्षीणो नागो हस्ती शरत्कालेष्वपानानि शुष्कानि पुलिनानि जलनिर्मुक्ततरानि पासांताः सरितो नद्यः कलाभावावशि
 एश्वद्रः सुरतमृदितां चुंबना लिंगनामुपमर्द्दस्ताथितां गीवात्मानवयौवना वनितास्त्री एवमर्थेषु यत्त्वकेषु गलितः संक्रांतो विभवः समृद्धिपेषांते नृपाश्च न
 निम्ना तनोः कदास्यभावस्तु निभाकार्यतेन शोभत इत्यन्वयः शाणस्तु निकषः कथं इत्यमरः शोभेकेति शोभास्त्वैकधर्मस्यार्थः पूर्वोदाहरणे आदिदीपकं इह
 त्वं दीपकमिति भेदः प्रस्तुता प्रस्तुतसाधारणधर्मस्य दीपकपदवाच्यतायां बीजमाह प्रस्तुतैकेत्यादि प्रस्तुतैकनिष्ठः प्रस्तुतैः कपरः प्रस्तुतान्वयविवक्षयाभिहि
 तइति यावत् रथ्यायामिवेत्यनेतरमुपवरोतीत्यनुवच्यते इतीति चाध्याहार्यं नतिदीपकसादृश्यात्समानो धर्मो दीपकमुच्यत इति शेषः पत्रधर्मस्य पूर्वप्रस्तु

यथावा मणिः शाणो ह्योदः समरविजयी हेति दलितो मदक्षीणो नागः शरदिसरितः श्यानपुलिनाः कलाशेषश्चंद्रः सुरतमृदिता
 वालवनिता तनिम्ना शोभंते गलितविभवाश्चाथियुनृपाः अत्र प्रस्तुतानां नृपाणामप्रस्तुतानां मण्यादीनां च शोभैकधर्मान्वयः प्रस्तु
 वैकनिष्ठः समानो धर्मः प्रसंगादन्यत्रोपकरोति प्रासादार्थमाह पितो दीप इव रथ्यायामिति दीपसांस्पादीपकं संज्ञायामेति इवार्थकम्
 तयः यद्यपि सुवर्णं पुष्पां प्रथिवीं चिन्वति पुरुषास्त्रयः शूरश्च कृतविद्यश्च जानाति सेवितुमित्यत्र प्रस्तुतानामप्रस्तुतानां युगपद्धर्मान्वयः ॥

तेन च यः पश्चादन्वयथोक्तो दाहरणयोस्तत्रैवेतरत्र प्रसंगोपकारित्वमित्याशयेन शङ्कते यद्यपीति सुवर्णेति सुवर्णमेव पुष्पं यस्यादिति विग्रहः ययः पुरुषा
 नृपान्यतममुक्ताः शूरश्चेत्यादिप्रत्येकंचकारो नैरपक्षयोतकः कृतविद्यः परमातुविद्यः एतच्च प्रासंगिकं पद्यं यदायत्प्रसंगे पर्युते तदा तस्य प्रस्तुतत्वमिति
 योस्तत्प्रस्तुतत्वमिति बोध्यं युगपदिति त्रपश्चिन्वतीति विष्णुपुगपदन्वय इत्यर्थः चिन्वतीति बहुवचनात् तस्य प्रस्तुतमात्रेणैकवचनात्तेन पूर्वमन्वयायोगादि
 तिभावः समाधत्ते तथापीति प्रासंगिकत्वे प्रसंगोपकारित्वं न हीयत इति तथा च धर्मस्य पश्चादन्वयो न तत्र प्रयोजक इति भावः किंतु हिं प्रयोजकं तत्राह वस्तुमत्त
 निगस्तु तोद्रे शेन प्रस्तुतोद्रे श्चकान्वयबोधेन यथापठ्यते तस्यैव यदाभिहितस्यैव वर्णनस्य कर्मव्युत्पत्त्यात् द्विषयधर्मस्य तथा च चमत्कारय प्रस्तुता प्रस्तुतान्वितस्यार्थः

ॐ श्री गणेशाय नमः ॥ बोधयन्ति तीक्ष्णोच्चरितपदाभिहितधर्मस्योभयत्रान्वयेषु द्वे श्यतास्येच्छाविषयताप्रस्तुतएव नत्वप्रस्तुते किंतु विंशयणतास्य विषयतैवेति तथा विधौ द्वे श्यताविरहएव प्रासंगिकत्वे वा जमित्याशयः एतदेवोपपादयति न हीति प्रासंगिकत्वमिति दीपसूर्ययोरुच्यते इति विषये प्रसंगोपकारित्वमित्यर्थः तथा च त्वन्मते तस्य प्रासंगिकत्वेन स्यादिति भावः इदमुपलक्षणे ज्ञाता तविषये प्रासंगिकत्वापत्तिरपि बोध्या एतदेव तुल्ययोगितातो भेदकमित्याह तुल्ययोगितायां त्विति न नूद्वे श्यत्वा नुद्वे श्यतयोश्च मत्कारप्रयोजकत्वान्नालंकारभेदप्रयोजकत्वे युक्तमित्यस्वरमादाह अयंचेति अयं वक्ष्यमाणः अनयोः दीपकतुल्ययोगितयोः अत्र दीपके उपमानोपमेयभाव इत्यनंतरंगम्य इति शेषः तत्र तुल्ययोगितायां विशेषाय हणात् प्रस्तुता प्रस्तुतत्वरूपव्यवस्थापकाभावात् ऐच्छिकः अव्यवस्थितः सः उपमानोपमेयभावः न न्या

तथापि प्रासंगिकत्वेन हीयते वस्तुगत्या प्रस्तुतोद्देशेन प्रसक्तस्यैव वर्णनस्या प्रस्तुतेऽन्वयात् न हि दीपस्याप्याप्रासादयोर्पुण्यवदुपकारत्वेन जानात्रयं श्रुतस्य सस्यस्यातिथिभ्यः प्रथमपरिवेक्षणेन च प्रासंगिकत्वं हीयते तुल्ययोगितायां त्वेकप्रस्तुतमन्यद्प्रस्तुतमिति विशेषाग्रहणात् सर्वोद्देशेनैव धर्मान्वय इति विशेषः अथेवानयो रपरो विशेष उभयोरुण्योरुपमालेकारस्य गम्यत्वाविशेष्यत्रा प्रस्तुतमुपमानं प्रस्तुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभावस्तत्र तु विशेषाग्रहणादैच्छिकः स इति त्रिविधं दीपकादौ भवेदादृतिदीपकं व

स्तुनैनावतापितुल्यायोगिताः तोदीपकस्य गृह्यभाव उचितः धर्मस्य सङ्कटवृत्तिः
मृत्वाया विद्धि नैरविशेषात् अन्यथा तुल्ययोगितायामपि धर्मिणां केवलप्रकृतत्वस्य केवलाप्रकृतत्वस्य च विशेषस्य सत्त्वात् अलंकारद्वैतापत्तेः तस्मात् तुल्ययोगिताया ए
व त्रैविध्यमुचितमित्याहुः इत्यलंकारचंद्रिकायां दीपकप्रकरणे त्रिविधमिति दीपकस्यावृत्तौ आवृत्तिर्दीपकं भवेत्तच्च त्रिविधमित्यर्थः वर्षतीति शब्देरेण त्रिः वर्षवत्स
रदवाचरतीत्यर्थः कदेवानिकदेवकुसुमानि उन्मीलंति विकसंति कुटजोद्गमाः कुटजकलिकाः स्फुटंति विकसंति तृप्ताश्चातकामाद्येति मवाभवंति शिखावलामपू
श्वाभ्यंतीत्यन्वयः त्रैविध्यमुपपादयन्नवव्याचरे दीपकस्येति ऋमेणेति आद्येर्द्विवर्षतीति शब्दावृत्तिः अलंकारसंयादकत्वाच्च न कथितपदत्वं दोषः द्वितीयेविका

संरूपणार्थं स्यादितिः

३-री-
नं-
७६

बोधयन्तिर्नोक्तयोश्चरितपदाभिहितधर्मस्योभयत्रान्वयेऽप्युद्देश्यताख्येष्टाविषयताप्रस्तुतएव नत्प्रस्तुते किंतु विंशषणताख्यविषयतैवेति तथाविधोद्देश्यताविरहएव
प्रासंगिकत्वेनोक्तमित्याशयः एतदेवोपपादयति नहीति प्रासंगिकत्वमिति दीपसूर्ययोरध्यातिथिविषये प्रसंगोपकारित्वमित्यर्थः तथाच त्वन्मते तस्य प्रासंगिक
त्वेन स्यादिति भावः इदमुपलक्षणे ज्ञाता तविषये प्रासंगिकत्वापत्तिरपि बोध्या एतदेव तुल्ययोगितातो भेदकमित्याह तुल्ययोगितायां त्विति न नूद्देश्यत्वानुद्देश्यत्व
योश्च मत्कारप्रयोजकत्वान्नालंकारभेदप्रयोजकत्वे युक्तमित्यस्तरसादाह अये चेति अयं वक्ष्यमाणः अनयोः दीपकतुल्ययोगितयोः अत्र दीपके उपमानोपमेय
भावद्वयनंतरंगम्य इति शेषः तत्र तुल्ययोगितायां विशेषाग्रहणात् प्रस्तुताप्रस्तुतत्वरूपव्यवस्थापकाभावात् ऐच्छिकः अव्यवस्थितः सः उपमानोपमेयभावः नव्या

तथापि प्रासंगिकत्वेन हीयते वस्तुगत्या प्रस्तुतोद्देशेन प्रसक्तस्यैव वर्णनस्या प्रस्तुतेऽन्वयात् न हि दीपस्याध्याप्रासादयोर्पुण्यदुपकारत्वेन
ज्ञानात्रयं अपि तस्य स्य स्यातिथिभ्यः प्रथमपरिवेष्टणेन च प्रासंगिकत्वे हीयते तुल्ययोगितायां लेकप्रस्तुतमन्यद्प्रस्तुतमिति विशेषे
षाग्रहणात् सर्वोद्देशेनैव धर्मान्वय इति विशेषः अये चानयोरपरो विशेष उभयोरुणयोरुपमालंकारस्य गम्यत्वाविशेषेऽप्यत्रा प्रस्तुतमुप
मानं प्रस्तुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभावस्तत्र तु विशेषाग्रहणादेच्छिकः स इति त्रिविधं दीपकावृत्तौ भवेदावृत्तिर्दीपकं व

र्षत्वं बुद्धमालेपं वर्षत्वेऽप्यचशर्वरी उन्मीलंति कदंति कदंति स्फुरंति कुट

स्तुनैतावतापि तुल्ययोगिताऽतो दीपकस्य पृथग्भाव उचितः धर्मस्य सकृद्वृत्तित्व

मूलाया विच्छिन्नैरविशेषात् अन्यया तुल्ययोगितायामपि धर्मिणा केवलप्रकृतत्वस्य केवलाप्रकृतत्वस्य च विशेषस्य सत्त्वादलंकारद्वैतापत्तेः तस्मात्तुल्ययोगिताया ए
व त्रैविध्यमुचितमित्याहुः इत्यलंकारचंद्रिकायां दीपकप्रकरणे त्रिविधमिति दीपकस्यावृत्तौ आवृत्तिर्दीपकं भवेतच्च त्रिविधमित्यर्थः वर्षतीति शर्वरी त्रिः वर्षवत्स
रदवाचरतीत्यर्थः कदंति कदंति कुसुमानि उन्मीलंति विकसंति कुटजोद्गमाः कुटजकलिकाः स्फुरंति विकसंति तृप्ताश्चातकामाद्येति मवाभवन्ति शिखावलामृणा
अमाद्येतीत्यन्वयः त्रैविध्यमुपपादयन्नेव व्याचष्टे दीपकस्येति क्रमेणेति आद्ये द्वे वर्षतीति शब्दावृत्तिः अलंकारसंघादकत्वाच्च न कथितपदत्वं दोषः द्वितीयेविका

मं
३-री-
नं-
७६

उन्मीलनस्फुरेतीति शब्दभेदेन तस्यैव बोधनात् तृतीये तु द्वयोरावृत्तिः स्फुरेवेति उत्कंठयतीति मेघानां मालापेक्तिः कलापिनां मपूराणां वर्गसमूहं उत्कंठयति ऊर्ध्वकरो
 पस्यतादृशं करोति तथा मकरध्वजः कामः यूनां तरुणानां मानसमुत्कंठयत्युत्कंठयतीत्यर्थः भेदेपि शब्दावृत्तिः शमयतीति जलधरस्य मेघस्य धारापेक्तिश्चातकतरुणा
 नां चिरकालमुपनतां प्राप्तातपेपि पासां शमयति वधूलोचनयोर्जलधारा अश्रुपेक्तिश्च कामिनां प्रवासेच्छाक्षययतीत्येक एव नाशरूपोऽर्थः शब्दभेदेनोक्त इत्य
 थावृत्तिः वदनेनेति पाथसां जलानां अत्र निलीयते शब्दस्य तदर्थस्य तिरोधानस्य चावृत्तिः ननु प्रस्तुतार्थं सकृदुपातस्य प्रसंगादप्रस्तुतोपकारित्वे दीपकमित्युक्तं
 न चावृत्तौ तत्संभवतीति कथमावृत्तिर्दीपकमुक्तमित्याशङ्क्याह एवं चेति दीपस्यानीपशब्दार्थयोरावृत्तौ चेत्यर्थः प्रस्तुता प्रस्तुतेति अंबुदमालादीनां विरहो दीपकतया के
 वनप्रस्तुतत्वात् चंद्रविंवारविंदयोश्च केवलाप्रस्तुतत्वादिति भावः दीपकच्छायेति दीपकसादृश्येत्यर्थः तच्च प्रस्तुता प्रस्तुतोपकीरयोग्यत्वं वर्धयतीत्योदाश्लेषवशेन

मायंति चातकास्तु प्रामाद्यंति च शिखावलाः दीपकस्थाने कोपरार्थतया दीपस्यानीपस्य पदस्यार्थस्योभयोर्वावृत्तौ त्रिविधमावृत्तिर्दीपकं

क्रमेणार्धत्रयेणोदाहरणानि दर्शितानि यथा वा उत्कंठयति मेघानां मालावर्गं कलापिनां यूनां चोत्कंठयत्ययमानसं मकरध्वजः शम

यति जलधराचातकयूनां तृषेचिरोपनतां क्षययति च वधूलोचनजलधारा कामिनां प्रवासरुचिं वदनेन निर्जितं तव निलीयते चंद्रविं

वसंबुधरे अरविंदमपि च सुंदरि निलीयते पाथसां पूरे एव चावृत्तीनां प्रस्तुता प्रस्तुतोभयविषयत्वाभावेपि दीपकच्छायापतिमात्रेण दी

नास्तीति भावः मात्रपदेन दीपकात्प्रयोगो वापनलंकारे तत्तु तल्लभेद इति सूचितं अत एव दंडिना अर्थावृत्तिः यदावृत्तिरुभयावृत्तिरित्यपि दीपकस्थानमेवैष्टमलंका

त्रयं यथेत्युक्ता विकसंतीत्याद्युदाहृतं दीपकस्थाने स्थानापन्ने सकृद्वर्णमिति यावत् इत्यलंकारचंद्रिकायां आवृत्तिर्दीपकप्रकरणे सकृद्वर्णमिति प्रसंगादसकृद्वर्णमिति

गम्यवाक्यार्थसादृश्यकं प्रतिवस्तूपमालंकारं लक्षयति वाक्ययोरिति द्विवचनमनेकाभिप्रायं मालानुरोधादिति बोध्यं एकसामान्ये एकस्मिन्समानधर्मे सति सरः

सूर्यः लक्षणं व्याचष्टे यत्रेति उपमानोपमेयेति भावप्रधाने उपमानोपमेयभावपरपोस्त्यर्थः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः अपमेव च वस्तु प्रतिवस्तुभाव इत्युच्यते स्थि

रिति शैलीसदृशे रत्नमेव दीपो रत्नदीपः अत्र पूर्वार्द्धमुपमेयवाक्ये उत्तरार्द्धमुपमानवाक्ये उभयत्रचनाशाभावरूपः सामान्यधर्मः शब्दभेदेनोपातः सामान्याभावमात्रेण

प्र

क. टी.
च.
२७

वाधतेरन्ननाशरूपविशेषपरत्वात् अयमवचपूर्वोदाहरणाद्भेदः नवेति द्वंश्वरं प्रतिभक्तस्योक्तिः अमृतप्रसवणशीलेतवपादपंकजे निवेशित आत्मोतः करणे येन ता
दृशोभक्तः अन्यदमृतातिरिक्तं फलं कयमिच्छति न कयमपीत्यर्थः अमृतं चात्र ब्रह्मानंदरूपं हि निश्चितं सधुव्रतोभ्रमरः मकरं देनरसेन निर्भरे व्यासेः रविं दे स्थिते सति इ
शुरसेन वीक्षत इत्युपमानवाक्यं अवर्जनीयस्येति अनिष्टेपि स्वसामग्रीवशाज्जायमानस्येत्यर्थः इच्छापूर्वकेति तथा च वीक्षते रिच्छा पूर्वक वीक्षणे लक्षणेति
भावः इच्छापर्यवसित इति सविशेषणे हीति न्यायादिति भावः उन्मीलनिकद्वानोति पूर्वोदाहृततायामप्यवज्ञावतिव्याप्तिमाशङ्काह अर्थावृत्तिरित्यादि शब्दात्

वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमा मता तापेन भ्राजते सूर्यः शूरश्चापेन राजते यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोरेकः समानोधर्मः एव क
निर्दिश्यते सा प्रतिवस्तूपमा प्रतिवस्तु प्रतिवाक्यार्थमुपम समानधर्मोस्यामिति व्युत्पत्तेः यथात्रैव भ्राजते राजत इत्येक एव धर्म उ
पमानोपमेयवाक्ययोः एव भिन्नपदाभ्यां निर्दिष्टः यथा वा स्थिराशैलोगुणावतां सुलबुध्यानवाध्यते रत्नदीपस्य हि शिखावात्यया
पिननाश्यते यथा वा नवामृतस्य दिनिपादयंकजे निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छते स्थितेरविंदेमकरंदनिर्भरे मधुव्रतोनेक्षरसंसमीक्षते
अत्र यद्यपि उपमेयवाक्ये अनिच्छा उपमानवाक्ये अवीक्षेति धर्मभेदः प्रतिभाति तथापि वीक्षणमात्रस्यावर्जनीयस्य प्रतिषेधानर्हत्वा
त् इच्छापूर्वक वीक्षा प्रतिषेधोपे अनिच्छापर्यवसित एवेति धर्मैक्यमनुसंधेयं अर्थावृत्तिदीपकं प्रस्तुतानां वा प्रतिवस्तूपमा तु प्रस्तु
तानां मिति विशेषः आवृत्तिदीपकं वैधर्म्येण न संभवति प्रतिवस्तूपमा तु वैधर्म्येण दृश्यते तानामप्रस्तु २३५

त्वमिति नातिव्याप्तिरतोर्थावृत्तिपर्यंतानुधावनं एवं च भिन्नशब्दबोधैकधर्मगम्यं प्रस्तुता प्रस्तुतवाक्यार्थसादृश्यं प्रतिवस्तुपमेतिलक्षणं बोध्यं दृष्टान्तालंकारेति
व्याप्तिवारणाय भिन्नशब्दबोधेति तत्र तु विवप्रतिविंवभावापन्न धर्मगम्यं सादृश्यमिति नातिव्याप्तिः दिविभाति यथा भानुस्तथा त्वं भ्राजसे भुवोत्यादि वाक्या
र्योपमाया मतिव्याप्तिवारणाय गम्यमिति अर्थावृत्तिवारणाय प्रस्तुता प्रस्तुतेति आनने मृगशावाद्या वीक्ष्य लोलालकावृत्तं भ्रमद्भ्रमरसंकीर्णं सारामिसरसोरु

हमिति सरणं लंकारेति व्याप्तिवारणाय वाक्यार्थेति

कु. टी.
चै.
२८

शययेन न विभाव्यते किं तु स्वयमेवेति प्रकृतार्थानुरूपतयैव पर्यवसानादिति तत्रेदं वक्तव्यं वंशमवदत्यादिभवदुदाहृतपद्येपिकथं वैधर्म्यादाहरणत्वं नहीत्या-
देस्नुवीफलविकलो महिमानेन प्रयात्यपितु तद्युक्त इति प्रकृतार्थानुरूपतयैव पर्यवसानादिति किं बहुना सर्वत्रैव वैधर्म्यादाहारणसाधर्म्यपर्यवसाने वि-
नानोपमानिवाह इति तदुल्लेखप्रसंगः अथापाते प्रतिपन्नेनाप्रकृतवाक्यार्थेन वैधर्म्यात्तदुदाहरणत्वं तर्हि प्रकृतेऽपि तदस्तीति तुल्यं यदपि प्रस्तुतेत्यादिवै-
धर्म्यादाहरणत्वं निर्वचनं तदयुक्तं भटाः परेषां विषयारुतामगुर्दधत्यवाते स्थिरतां हि पांसुवदिति वैधर्म्यदृष्टांता व्यापनात् न ह्यत्र प्रस्तुतवाक्यार्थः त-
दतिरेकमोक्षिपति किं त्वप्रकृतवाक्यार्थ एवेति दिक् इत्यलंकारचंद्रिकायां प्रतिवस्तूपमलंकारप्रकरणदृष्टांतालंकारलक्ष्यति चेदिति वाक्ययोरित्य-

त्वमेव कीर्तिमान् राजन्विधुरेव हि कांतिमान् यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोर्भिन्नावेव धर्मो विव प्रतिविंवभावेन निर्दिष्टो तत्र दृष्टांतः त्व-
मेव कीर्तिमानित्यत्र कीर्तिकांत्योर्विव प्रतिविंवभावः यथावा कामं नृपाः संतिसहस्रशो न्ये राजन्वतीमादुरनेन भूमिं नक्षत्रताराग्रह-
संकुलापि ज्योतिष्मती चंद्रमसैव रात्रिः यथावा देवी वाचमुपासते हि वहवः सारंतु सारस्वतं जानीते नितरामसौ गुरुकुलं क्लिष्टो मुरारिः
कविः अश्लिष्टोऽपि एव वानरभट्टः किं त्वस्य गंभीरतामापातालनिमग्नपीवरनुर्जनातिमंथाचलः नन्वत्रोपमानोपमेयवाक्ययोर्ज्ञानमेक-
एव धर्म इति प्रतिवस्तूपमायुक्तामेवं ॥

नुवर्तते धर्मयोरित्यध्याहार्यं तदितितदस्यैकं अयतोऽप्यचष्टे यत्रेति यत्र काव्ये तथाचोपमानोपमेयवाक्ये यदृकधर्मयोर्विव प्रतिविंवभावो दृष्टांत इति ल-
क्षणं काममिति अनेन प्रकृतराजविशेषेण राजन्वती शोभनराजवती राजन्वानसौ राज्ये इति निपातः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि सप्तविंशतिः तारास्तदितराः
गोवलीवर्दस्यायात् ग्रहाभौमादयः संकुला व्याप्ता ज्योतिष्मतीति प्राशस्त्ये मतुषः अत्र राजन्वती ज्योतिष्मतीसनयोर्विव प्रतिविंवभावः पूर्वोदाहरणे कीर्तिकां-
त्यार्विव प्रतिविंवभावप्रयोजकं मनोहारित्वरूपं सादृश्यमार्थद्वहतराजज्योतिषोः प्राशस्त्ये रूपं तच्छब्दमिति नेदः देवीमिति देवीवाचं सरस्वतीवहवउपास-
ने हि संवेत एव हि हि शब्दस्यैव कारणत्वात् तु परं सरस्वती संवेधिसारं असौ प्रसिद्धः गुरुकुले क्लिष्टः अध्ययनं अमवान् मुरारिनामा कविर्नितरामतिशयेन जा-

नो अत्र दृष्टमाह

नानरसूयैर्भेदोऽर्थभिर्गुणैर्लघित एव किंतु अस्याभेदोऽभीरतां पातालपर्यंतं निमग्नो वरास्थूलातनुर्पस्यैव विधोमंथाचलमंदराद्विरंजनातीति दृष्टो तोदा
हरणत्वा संगतिमाशंकते नन्विति वाक्ययोरिति सप्तमी एकधर्म इत्यनेन शब्दभेदेन निर्दिष्ट इति शेषः सागरस्याधस्तनो योऽवधिरिति गभीरतापदार्थकथने स
स्पर्शानुलक्षणया जानात्यर्थ इति बोध्यं तथा च धर्मभेदात् प्रतिवस्तूपमा किंतु सारस्वतसारज्ञानसागराधस्तलावधिसंस्पर्शयोर्विवं प्रतिविवं भावाद् दृष्टं ता
लंकार एवेत्याशयः वर्षस्य बुदमालेयं वर्षत्येषा च शर्वरीति वत्यदावृत्तिदीपकं स्यादित्याशंक्य समाधत्ते अत्रेति पूर्ववत् आर्यावृत्तिप्रतिवस्तूपमयोरिव प्रस्तु
ता प्रस्तुतेति दृष्टांतः प्रस्तुता प्रस्तुतविषयः यदावृत्तिस्तुतदन्यतरमात्रविषयेत्यर्थः यद्यप्यत्रात्मनेपदपरस्मैपदभेदेन पदभेदान्न पदावृत्तिशोको चित्तात्तथापि

अचेतने मंथाचले ज्ञानस्य बाधितत्वेन तत्र जानातीत्यनेन सागराधस्तलावधिसंस्पर्शमात्रस्य विवक्षितत्वात् अत्रोदाहरणे यदा
वृत्तिदीपकाद्विशेषः पूर्ववत् प्रस्तुता प्रस्तुतविषयत्वकृतो द्रष्टव्यः वैधर्म्येणाप्ययं दृश्यते कृतं च गवांभिमुखं मनस्त्वया किमन्यदेवं
निहताश्च नो द्विषः तमांसि तिष्ठति हि तावदं शुभान्नयावदायात्पुदयादिमौलितां वाक्यार्थयोः सदृशयोरेकारोपो निदर्शना यद्वातुः
सौम्यतासेयं पूर्णंदोरकलंकता अत्र दाहपुरुषसौम्यत्वस्योपमेयवाक्यार्थस्य पूर्णंदोरकलंकत्वस्योपमानवाक्यार्थस्य यत्तद्ग्राभैका

पाठपरिवर्तनेन यदाभेदं पि न पदावृत्तेरयं विषय इति बोधयितुमेव दुक्तं अयं दृष्टांतः कृतं चेति नृपं प्रतिमं त्रिण उक्तिः हे राजन् त्वायामनो गर्वस्याभिमुखं न तु ग
र्वितं कृतं च किमन्यदपेक्षितमिति शेषः एवं शस्यप्रयोगादिकं विनानोऽस्माकं द्विषः शत्रवो निहताश्च न तु निहनिष्यंते अंशुमान् सूर्यो यावदुदयाद्रेमौलितां
शिरोलंकारतां नायाति तावदेव तमांसि तिष्ठति तस्मिंस्तु तथाभूतेन तिष्ठतीति दृष्टांतः अत्र मनो गवांभिमुखीकरणवैरिह न न योरेकमुदयाचलमस्तकाग
गमनतमः स्थितोऽथ यथाक्रमेण वैधर्म्येण विव प्रतिविवभावः इत्यलंकारचंद्रिकायां दृष्टांतालंकारप्रकरणं निदर्शनालक्षयति वाक्यार्थयोरिति सदृश
वाक्यार्थसंबंधीयस्येकारोपः उपमेयवाक्यार्थोपमानवाक्यार्थाभेदो यदित्यावत् यद्वातुरिति दातुः सौम्यतेति यत् इति सामान्येन पुनरुक्तं सेयमिति

कु. टी.
च.
र.

विधेयाभिप्रायकं स्त्रीलिंगं घनद्रामिति यद्यपि मुखचंद्र इति वत् दातुः सौम्यता पूर्णं दोरुलंकनेत्येतावताप्येकारोपः संभवति तथापि यत्तद्ग्राहिघ्नं स्फुटतया
द्वगमातदपन्यासः अरण्येति अत्रुधोमूर्खोजनः सेवितायदिति गुणोभूतसेवनक्रियापराभ्रंशः उत्तरवाक्यगतेन पल्लवेन तच्छब्दासपात् नत अरण्य
रुदितं कृतमित्याद्यन्वयः उद्धर्तनेयवगोपूमादिदूषणं नमलापकर्षणं स्थले निजं लप्रदेशे अज्जंजलजं ऊखरे अंकुरायोगक्षारभूभागे अतः पुच्छं अथ पुच्छं अ
वनामितं क्रजुतासंपादनाय नम्रीकृतं वधिरस्य कर्णे जपसवजापः प्रलाप इत्यर्थः अधस्य मुखे तत्तं मुखं दर्पणो धृतं दत्ते वनिरयं कत्वेन सदृशनामनेके
पांवाक्यार्थानामवुधजनसेवनरूपप्रकृतवाक्यार्थेरोकारोपः पूर्वत्रत्वेकस्यैवेत्यारोप इति विशेषः निदर्शनात्तरमाह पदार्थेति पदार्थवृत्तिं पदार्थसंबन्धि

यथावा अरण्यरुदितं कृतं शवशरीरमुद्धर्तितं स्थलेः ज्ञमवरोपितं सुचिरमूर्खरेवर्षितं अपुच्छमवनामितं वधिरकर्णजायः कृतो ध
तौ धमुस्तदर्पणो यदवुधोजनः सेवितः अत्रावुधजनसेवाया अरण्यरोदनादीनां यत्तद्ग्रामैकारोपः पदार्थवृत्तिमप्येकेवदंत्यन्यानि
दर्शनां त्वन्नेत्रयुगुले धत्ते लीलां नीलां बुजन्मनोः अत्रनेत्रयुगले नीलां बुजगतलीला पदार्थारोपो निदर्शना यथावा वियोगे गौ
डनारीणां योगे डतलपांडिमा अदृश्यतस्खर्जूरीमंजरीगर्भरेणुषु पूर्वस्मिन्नुदाहरणे उपमेये उपमानधर्मारोपः

नी एके आलंकारिकाः अन्यां पूर्वोक्तविलक्षणां त्वन्नेत्रेति लीलां शोभां नीलां बुजन्मनोः नीलोत्पलयोः वियोगवृत्ति गौडदेशगतानां नारीणां वियोगे स्वकां न वि
योगकाले योगे डतलपांडिमा पांडवर्णो भवति सः खर्जूरीणां लतानां मंजरीगर्भस्थे खुरेणुषु अदृश्यतदृष्ट्यन्वयः उपमाने पथोत्तरेणुरूपे उपमेये उपमानध
र्मारोप एव पदार्थनिदर्शनायाः प्रोत्तीनेरुदाहरणाल्पमिसं पदार्थनिदर्शना अत इति शंका यामाह उभयत्रेति उपमेये उपमानधर्मारोपे उपमाने उपमेय
धर्मारोपे चेत्यर्थः तथा चोपस्य पर्यवसायित्वस्यैव पदार्थनिदर्शना जीवा तु त्वेनारोपविषयस्योपमेयत्वेन निवेशे प्रयोजनाभावादिहापि सायुक्तैवेति भावः
नन्वेवं सति वाक्यार्थनिदर्शनालक्षणस्यात्रातिआप्तिरिस्मादंकाशयवानाह यद्यपीति वियोगकालीनगे डनारीगे डतलपांडिम्न खर्जूरीमंजरीगर्भरेणु

इत्यदि मुच्यते ग्रामैकारोपसत्तादिति भावः

अथविशेषविवक्षयातिव्याप्तिपरिहरन्नेवसाभिमतनिदर्शनाद्वयविषयविभागेदशयति तथाप्यति विशिष्टयोःविवप्रतिविवभावापन्नधर्मविशिष्टयोः
 वचवाक्यार्थशब्देनैतादृशार्थविवक्षणाद्वियोगइत्याद्युदाहरणेनातिव्याप्तिरितिभावः उपमानेत्यादिएतच्चस्वरूपकयनेनत्वेवस्वये गन्तव्येतिवेषः
 दूष्यरूपकानिवाप्रिवारणायापमाकल्पकत्वस्यारोपविशेषणस्यावश्यकत्वेनउपमाकल्पकस्तत्तद्वर्माणपद्व्येतावतएवत्वंस्यस्यनिर्दिष्टत्वात्तदु
 क्तंअभवत्सुसंबन्धउपमापरिकल्पकइति तादृष्यरूपकेतुतादृष्यावच्छिन्नाभेदएवविवक्षितोनपुनरुपमेतितद्वारणमननुत्त्वपिमतीत्याद्युदाहरणवा
 पिनिदर्शनानेस्यात् अन्यधर्मस्यान्यत्रारोपात् एकवाक्यत्वेनवाक्यार्थभेदाभावाच्चपदार्थवाक्यार्थनिदर्शनयोरसंभवादित्याशंकाह एवंनेतिउक्तमव

इहूपमानेउपमेयधर्मोपदृतिभेदःउभयत्राप्यन्यधर्मस्यान्यत्रासंभवेनतत्सदृशधर्मोपेयादौपम्येयंवसानंतुल्येइदमर्था
 वृत्तिनिदर्शनाललितोपमेतिजयदेवेनव्याहृता यद्यपिवियोगेगोडनारीणामितिश्लोकः प्राचीनैर्वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायमुदा
 हृतःतथापिविशिष्टयोर्धर्मयोरैक्यारोपोवाक्यार्थवृत्तिनिदर्शना उपमानोपमेययोरन्यतरस्मिन्नन्यतरधर्मोपःपदार्थवृत्तिनि
 दर्शनेतिव्यवस्थामाश्रित्यास्माभिरिहोदाहृतःएवंचत्वपिसतिशिवदातयस्मदभ्यर्थितानामितरमनुसरंतोदर्शयंतोर्थिसुदा
 चरमचरणपातैर्दुर्ग्रहदोग्धुकामाःकरभमनुसरामःकामधेनौस्थितायां दोर्भ्यामभ्यंतितीर्थतस्तुष्टुवुस्तेगुणार्णवमित्यादिषुदा

स्याश्रयणेचेत्यर्थःविशिष्टयोरिति विवप्रतिविवभावापन्नस्तुविशिष्टयोरित्यर्थःतत्रतावत्पूर्वं पद्येभोःशिवअस्मदभ्य
 र्थितानोदातरित्वपिसतिइतरंस्तुदं प्रभुमनुसरंतोर्थिनोमुद्रांविहंगंदर्शयंतोवयंकामधेनौस्थितायांदोग्धुकामाश्चरमयोःपाश्चात्यदोश्चरणयोःपातैर्दुर्ग्रहदः
 स्तेनग्राह्यकरभमुष्टुशिभुमनुस्मदस्यैकेसकलकामदमहेश्वरकालीनक्षुद्रधनिकानुसरणकर्तुःकामधेनुस्थितिकालीनतथाविधकरभानुसरणक
 र्तुंश्रेयकारोपःतत्रोपमानकोटिविशेषणयोःकामधेनुकरभयोर्दुर्ग्रहमेयकोटिविशेषणयोश्चमहेश्वरक्षुद्रधनिकयोरेयाक्रमेविवप्रतिविवभावावाध्यः॥

एवमनुसरणयोरपि एवं दोषांमित्यत्रापि अभिगुणसमूहयोर्विवप्रतिविवभावो बोध्यः नन्विष्यवस्थासूत्रविरुद्धेत्याशंक्याह वाक्यार्थयोरिति ननु वाक्यार्थ-
शब्दस्यान्तरवाक्यार्थसाधारणानेकपदार्थपरत्वेनैवोक्तोदाहरणसंग्रहसंभवादेव विधगुरुतरार्थपरत्वेन युक्तमित्यत आह एवं चेति एव विधार्थविदक्ष-
णेचेत्यर्थः अवलेहने जिह्वाघटनेपचाननः सिंहस्तस्यपरिखंगालिगनव्यालीभुजंगी अशक्यत्वं वलवदनिष्टजनकत्वं च साधारणो धर्मः प्रस्तुतव-
त्तातेराजसेवा निदर्शनायाः तत्त्वक्षणस्य नक्षतिः नाव्याप्तिः तयोः प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांतयोः असिधारदिभिः संसंज्ञो विवप्रतिविव भावात् द्विशिष्टयोः

विशिष्टयोरेक्यारोपसद्भावात् वाक्यार्थयोः सदृशयोरितिलक्षणवाक्ये वाक्यार्थशब्देन विवभावापन्नवस्तु विशिष्टस्वरूपयोः प्र-
स्तुता प्रस्तुतधर्मयोर्विवक्षितत्वादिति एवं च राजसेवामनुव्याणमसिधारवलेहने पचाननपरिखंगो व्याली वदनचुवनमित्य-
त्र प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांतयोरेकैकपदोपात्तत्वेपि वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायानक्षतिः तयोर्विवप्रतिविवभावापन्नवस्तु विशिष्टस्य
वद्वाररूपत्वात् अतएव निदर्शनायारूपकाद्वेदः रूपकेह्यविशिष्टयोरेवमुखचंद्रादिकयोरेक्यारोपः अग्निदंडो हरेरूर्ध्वमुखिप्रो-
वदिति प्रहेविधिविष्टरपद्मस्यनालदंडो मुदेस्तु वदति विशिष्टरूपकोदाहरणपिन विवप्रतिविवभावापन्नवस्तु विशिष्टरूपता वि-
धिविष्टरकमलशिष्टत्वरूपसाधारणधर्मवता संपादनार्थमेव तद्विशेषणोपादानात् यद्वा तुः सौम्यतेत्यादिनिदर्शनोदाहरणेषु रा-

तृपूर्णे द्वादीनामानंदकरत्वादिनेवात्र विशेषणयोर्विवप्रतिविवभावाभावात्

अेक्यारोपादिति भावः एवं तर्हि सदृशयोरेक्यारोपदत्त्येवलक्षणा मस्त्वित्याशंक्याह अतएवेति एतादृशविशेषणविवक्षणादेवेत्यर्थः भेदो व्यावृत्तिः तथा च तदभा-
वे रूपकेति प्रसंगः स्यादिति भावः कथमेनेन तद्वारणतत्राह रूपकेह्येति अविशिष्टयोः विवप्रतिविवभावापन्नवस्तु विशिष्टयोर्विवप्रतिविवभावापन्नेत्यस्य व्या-
वृत्तिर्दर्शयति अग्निदंड इत्यादि वलेदंत्यविशेषस्य निप्रहेवंधने कर्तव्ये ऊर्ध्वमुखिप्रोहरेरग्निदंडो वायुव्याकं मुदेः स्त्विति संवेधः कोदृशः विधेर्ब्रह्मणो विष्ट-
रव्यापनेन तद्रूपस्य पद्मस्यनालदंड इत्यर्थः विशिष्टरूपकेति उर्ध्वोस्त्वित्यलविशिष्टाग्निदंडविधिविष्टरपद्मसंवेधित्वविशिष्टनालदंडसंवेधिरूपकेत्यर्थः ॥

विशेषणेति ऊर्ध्वोस्ति सत्त्व रूपोपमेयविशेषणविधिविष्टरपद्मसंबंधित्वरूपोपमानविशेषणयोरित्यर्थः एवकारसूचितविंवप्रतिविंवभावव्यतिरेकं स्फुरय
तियद्वानुरिति अभावादिति सादृश्याभावादिति भावः रूपकविशेषः त्रिआग्निमाशं क्यपरिहरतियत्र त्वित्यादिना यत्र त्वित्यस्य इति साधयवरूपकोदाहरणे
त्यग्रेतनेनान्वयः विषयविषयिविशेषणानां आरोपविषयारोप्यमाणसंबंधिनां विशेषणानां ज्योत्स्नातिदयं र्गात्रेव कापालिकी योगिनी द्वीपांत द्वीपांतरं भ्रम
नोत्पन्नयः एतत्प्रधानरूपकं एतदंगभूतान्यपराणि विशेषणेः प्रतिपाद्यंते यथा ज्योत्स्नारूपेण भस्मना क्षुरणमेगलेपस्तेन धवला तारकारूपाण्यस्यो निविभ्रती
अंतर्धानस्य व्यसनं कौतुकेरसिका चंद्ररूपमुद्राकपालेन्यस्तं लांछनस्य छलेन सिद्धं जनस्य परिमलं लांछनस्य छलेन सिद्धं लांछनस्य छलेन सिद्धं लांछनस्य छलेन सिद्धं

यत्र नुविषयिविशेषणानां परस्परसादृश्येन विंवप्रतिविंवभावोस्ति ज्योत्स्नाभस्मक्षुरणधवला विभ्रती तारकास्थो न्यंतर्धानव्यसन
रसिकारत्रिकापालिकीयं द्वीपाद्वीपं भ्रमति दधती चंद्रमुद्राकपालेन्यस्तं सिद्धं जनस्य परिमलं लांछनस्य छलेन सिद्धं लांछनस्य छलेन सिद्धं लांछनस्य छलेन सिद्धं
हरणे तत्रापि विषयविषयिणोस्तं द्विशेषणानां च प्रत्येकमैकारोपः न तु ज्योत्स्नादिविशिष्टरत्रिरूपविषयस्य भस्मादिविशिष्ट
कापालिकी रूपविषयिणश्च विशिष्टरूपेणैकारोपोस्तीति तस्माद्राजसेवामनुष्णाणामित्यादावपि वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनैव युक्ता
मतांतरेति ह्यपदार्थवृत्त्यैव निदर्शनयाभाव्यमिति अपरां बोधनं प्राहुः क्रिययाऽसत्सदर्थयोः न श्येद्राजविरोधीति स्त्रीणं चंद्रोदयेत मं

नाप्रापाखंडानां व्यवहार इति चंडीदासः मुद्रापरिमल शब्दो प्रशंसार्थवित्यन्ये मुद्राचिह्नं तद्रूपेकपाल इति वार्थः विषयविषयिणोः रत्रिकापालिक्योः तद्विशे
षणानां तत्संबंधिनां ज्योत्स्नाभस्मादीनां यथा श्रुते रत्रिकापालिकीति समासस्येतरपदार्थप्रधानतया ज्योत्स्नादीनां रत्रिविशेषणत्वाभावादसंगतेऽत्ये
कमेवेति शुद्धस्वरूपेणैवेत्यर्थः नन्विति उक्तयुक्त्या विशेषणत्वाभावादिति भावः वस्तुतो भस्मादेः कापालिकी प्रत्यपि न विशेषणत्वमपि न तत्कोटिनिवि
ष्टत्वमेवेत्यपि बोध्यं वाक्यार्थशब्दस्य विंवमतिविंवभावापन्नवस्तुविशिष्टार्थपरत्वमेगीकृत्य राजसेवेत्युदाहरो वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनात्त्वमुक्तमुपसंहरं

ति तस्मादिति

क. रं
चं
३१

उक्तलक्षणस्य व्यवस्थितत्वादित्यर्थः मतांतरत्विति सदृशयोर्वाक्यार्थयोरेकारोपदृतिपथाश्च तल्लक्षणांगीकर्तृमते इत्यर्थः इदं राजसंवेत्युदाहरणे पदार्थद्वयेवेति उपमाकल्पक एकपदार्थ्यं अपर पदार्थतद्वैमान्यतरां पदितिलक्षणस्य तदभिमतत्वादिति भावः निदर्शनांतरमाह अपरमिति पूर्वविलक्षणा। मित्यर्थः निदर्शनामित्यनुयज्यते क्रिययाः सत्सदर्थयोर्बोधनमपरां निदर्शनां प्राप्तिरितिसंबंधः सदसदर्थयोरिति वक्तव्ये पिछंदोऽनुरोधादित्यसंभिधानं स्मुद्राभ्राह्मद्वयादिसौत्रनिर्देशेन पूर्वनिर्दिष्टविधेरनित्यत्वं ज्ञापनात् लक्षणं व्याचष्टे कस्यचिदिति अत्रासतः सतोवेति विभागकथनं तु लक्षणांतरगतं उदासीनाथबोधने च मत्कारित्वाभावेनैवानतिप्रसंगात् सक्रियया सहकारिभूतया क्रियाविशिष्टस्य वस्तुनः संबन्धि अर्थस्य बोधाने बोधानु कूलो व्यापा

उदयन्नेव सविता पश्येत्स्वयं यतिश्रियं विभावयन्समृद्धीनां फलं मुहदनुग्रहः कस्यचित्किंचित्क्रियाविशिष्टस्य सक्रियया परान्तरस्य सतः सतो वार्थस्य बोधने यन्निवध्यते तदपरां निदर्शनामाहुः असदर्थबोधने उत्तरार्थमुदाहरणं तन्नश्येदिति बोधयदिति वक्तव्ये बोधयदित्यस्य गम्यमानत्वाद् प्रयोगः ततश्च राज्ञा चंद्रेण सह विरुध्य स्वयं नाशक्रियया विशिष्टं तमः स्वकीयनाशक्रियया दृष्टं तभूतया अन्योप्येवे राजविरुद्धश्चेत्तन्नश्येदित्यनिश्चयवसापिनमर्थबोधयदेवनष्टमिति निवंधनात् असदर्थनिदर्शना तथा उत्तरलोके सविता सोऽदयसमय एव पश्येत्षु लक्ष्मीमादधानः

रायन्निवध्यते वर्ण्यते सानिदर्शने तिलक्षणं अथ निवातपद्मोदरसोदराभ्यां विलोचनाभ्यामवलोकयंती न केवलं यन्निमनोभवेऽपि न किंचितपसः प्रभावमित्यादावतिगाप्तिः अवलोकनक्रियाविशिष्टया कामिन्या तपःप्रभावबोधनस्य वर्णनादिति चेत्तन्नक्रियेत्यनेन दृष्टं ताविधया बोधनस्य विवक्षितत्वात् उक्तोदाहरणे च लिंगविधया बोधकत्वेन तदभावात् इत्थं दृष्टं ततया क्रियाविशिष्टस्यार्थबोधकत्वं वर्ण्यमाने निदर्शनेति पर्यवसिते नश्येदित्यत्र बोधनस्यावर्णनात्कथमुदाहरणत्वमत आह तत्रेति उदाहरण इत्यर्थः लक्ष्ये लक्षणे गमयति ततश्चेति बोधनस्य गम्यमानत्वाच्चेत्यर्थः दृष्टं तभूतयेति दृष्टं तेऽस्मिन्भूतया वियमानेत्यर्थः दृष्टं तोभूतः संजातो ययेति वा एवं तमो वत चेदमर्थः

न लोकोऽसौ विवाहस्य नांराजस्योदिशुनिप्रसिद्ध

अनिष्टपर्यवसायिनमर्थं नाशरूपानिष्टमाधनं राजविरुद्धत्वरूपमर्थं उन्नतामिति योलघुल्यबुद्धिरल्पपरिमाणश्च सः उन्नतं पदं उत्कर्ष उच्च स्थानं च ।
वाप्यहेतुयैव यतेदिति ब्रुवन्कथं यन् शैलशेखरगतो गिरिमस्तकवर्तोऽष्टद्वयः जलविंदुसमूहश्चारुणामंदेनायिमारुतेन धुतः कंपितः अधः पत-
ति उत्कर्षाद्धीयते अथो देवो च पततीत्यर्थः ध्रुवमिति पाठे बोधनस्य पूर्ववद्भ्रम्यमानत्वादप्रयोगः दृष्यलक्षण इति पाठे पाषाणकण इत्यर्थः चूड इति य उ-
दयाचल आगतं देवं रविचूडामणेः पदे स्थानमस्तके धत्ते धारयति किं कुर्वन् गृहमेधिनः गृहस्यान्ततामातिथेयी कार्येति बोधयन् आतिथेयो आ-
तिथ्यं अत्र उक्तनिदर्शनात्त्रयविषये केचिदित्यस्येति न बह्वर्तोत्यनेनान्वयः धर्मिणोरिति धर्मयोः साम्यमात्रेण च मत्कारनिष्पत्तेस्तत्कृतविदप्र-

स्वपापद्वलक्ष्म्या धानक्रियया परान्प्रतिसमृद्धीनां फलं मुहदनुग्रह एवेति श्रेयस्करमर्थं बोधयन्निबद्ध इति सदर्थनिदर्शना ॥
यथा वा उन्नतं पदमवाप्य योलघुर्हेतुयैव स पतेदिति ब्रुवन् शैलशेखरगतः पृषद्वयश्चारुमारुतधुतः पतत्यधः अत्र गिरिशेख-
रगतो वृष्टिविंदुगणामंदमारुतमात्रेणापि कंपितः पतनलघोरुन्नतपदप्राप्तिः पतनहेतुरित्यसदर्थं बोधयन्निबद्ध इत्यसदर्थनि-
दर्शना चूडामणिपदे धत्ते यो देवं रविमागतं सतां कांतिथेयीति बोधयन् गृहमेधिनः अत्र समागतं रविं शिरसा संभावयन्नुदयाचलः
स्वनिष्ठयारविधारणक्रियया समागतानां सतामेव गृहमेधिभिरातिथ्यं कार्यमिति सदर्थं बोधयन्निबद्ध इति सदर्थनिदर्शना अत्र
केचित्वाक्यार्थद्वयनिपदार्थद्वयनिदर्शनादयमसंभ-

तिविवभावेन धर्मिणोः साम्यावगतिरिति भावः गर्भं करोतीति स्वविशेषणत्वेन स्वीकरोतीत्यर्थः दृष्टान्ततया बोधनस्यैव तत्र विवक्षितत्वात् एतदेवोपपादयति न
धयन्नित्यादिना करोषं शुक्लगोमयंतस्यायं कारीषः समर्थो वरणे समर्थं करणोऽसंमर्थ्यात्पादन इति यावत्भावप्राधान्यात् उपमानभावेन दृष्टान्तत्वेन एव प्रदर्शिते
निदर्शनात्त्रये निदर्शनापदप्रवृत्तिनिमित्तस्यैकस्याभावान्नानार्थ एव निदर्शनां शब्द इति बोध्यम् ६ इत्यन्तेकारचंद्रिकायां निदर्शनाप्रकरणं ९ व्यतिरेकलक्ष्य-
तिव्यतिरेक इति विशेषो वैलक्षण्यं उपमेयस्याधिक्य उत्कर्षः पद्मवत इति ये च मर्थे तस्मिन् कन्यतरोः पद्मवतः पद्मवादेशवक्ष्यमाणस्तत्र वक्रस्य विशेष इति

मूल्य

ऊ. टी.
चे.
३२

गकः पल्लवः परोहस्तः कर्णः राधेयंतिरस्करुतेदानातिशयेनेतिभावः अत्रोपमेयस्य करस्योत्कर्षः पूर्वोदाहरणे उन्नतत्वेनोपम्यंशाब्दं इह तुरक्तवत्कोमलत्वादिप्रयुक्तं न द्रुम्यमिति भेदः तन्मूनत्वेति उपमेयन्मूनत्वेत्यर्थः रक्तस्त्वमिति अशोकदृक्षं प्रति विरहिणः कस्यचिदुक्तिः हे अशोक आवयोः सर्वतुल्यं समानं अहं केवलं धात्रा विधात्रा स गोकः शोकसहितः कृतः त्वं तु शोकरहित इत्यशोकपदक्षेपादवगम्यते किंतु सर्वं समानं तत्राहरक इत्यादित्वं नूतनैः पल्लवैः रक्त-

तृतीया तु संभवद्वस्तुसंबंधनिबंधनेति च व्यवहरति तथाहि आद्यनिदर्शनायां वाक्यार्थयोरैक्यमसंभवतयोः साम्येपर्यवस्यति द्वितीयनिदर्शनायामपि अन्यधर्मोऽन्यत्रासंभवश्चर्मिणोः साम्येपर्यवस्यति तृतीयनिदर्शनायां तु स्वक्रियया परान्प्रतिसदसदर्थबोधनं संभवदेव समतां गभीं करोति बोधयन् गृहमेधिन इत्यादौ हिकारी यो गिरिः अपयतीति वत्समर्था चरणेणि चः प्रयोगः ततश्च यथा कारि यो गिरिः शीतापनयनेन वट् नध्ययनसमर्थान् करोति एवं वर्ण्यमानः पर्वतः स्वयमुपमानभावेन गृहमेधिनः उक्तबोधनसमर्थान्कृतुं क्षमते यथाप्यपर्वतः समागतं रविं शूरसा संभावयति एवं गृहमेधी समागतं संतमुचितपूजया संभावयेदिति अतः संभवति बोधनसंबंध इति व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः शीलाद्वोन्नताः संतः किंतु प्रकृतिकोमलाः अयमुपमेयाधिक्यपर्यवसायी व्यतिरेकः यथावा पल्लवतः कल्पतरोरेष विशेषः करस्य ते वीरभूषयतिकर्णमेकः परस्तु कर्णेति रस्करुते तन्मूनत्वपर्यवसायी यथा रक्तस्त्वनवयल्लवैरहमपि श्लाघ्यैः प्रियाया गुणैस्त्वा मायांति शिलीमुखाः स्मरधनुमुक्तास्तथा मामपि ॥

रक्तवर्णं अहमपि प्रियायाः आद्यनीयैर्गुणैः सौंदर्यादिभिः रक्तोऽनुरक्तः अर्थात्प्रियायां हे सखेत्वं प्रति शिलीमुखान्नमरायांति मोप्रत्यपि स्मरेण धनुषामुक्ताः प्रेक्षिताः शिलीमुखावाणा आयांति एवं कांतायाः पादतलस्याघातो यथा तव मुदे संतोषाय तद्वत्तथा ममापि संतोषायेत्यर्थः कामिनीपादाघातेनाशोकस्य पुष्पोद्गम इति कविप्रसिद्धिः अत्रोपमेयस्य शोकत्वेनापकर्षः अनुभयपर्यवसायी उपमेयोत्कर्षाय कर्षान्यनपर्यवसानरहितः दृढतरेति कृपणकृपाण-

रक्तवर्णं अहमपि प्रियायाः आद्यनीयैर्गुणैः सौंदर्यादिभिः रक्तोऽनुरक्तः अर्थात्प्रियायां हे सखेत्वं प्रति शिलीमुखान्नमरायांति मोप्रत्यपि स्मरेण धनुषामुक्ताः प्रेक्षिताः शिलीमुखावाणा आयांति एवं कांतायाः पादतलस्याघातो यथा तव मुदे संतोषाय तद्वत्तथा ममापि संतोषायेत्यर्थः कामिनीपादाघातेनाशोकस्य पुष्पोद्गम इति कविप्रसिद्धिः अत्रोपमेयस्य शोकत्वेनापकर्षः अनुभयपर्यवसायी उपमेयोत्कर्षाय कर्षान्यनपर्यवसानरहितः दृढतरेति कृपणकृपाण-

श्रीर्वाऽवर्णात् आकृते श्वकेवलं भेदो वैलक्षण्यं प्रकारांतरेण तु साम्यमेवेत्यर्थः कथं तत्राह दृढतरं निवद्धो मुष्टिर्द्येनेति रूपणपक्षे धनमप्यवेमुखे
न मुष्टिर्लोचनाभावात् खड्गपक्षे तु दृढतरं निवद्धः संबद्धो मुष्टिग्राह्यभागा यस्येत्यर्थः कोशो भोऽगृहं नत्रनिषण्ण उपविष्टः रूपणः कोशोऽपि धानके निषण्ण
स्थित इति खड्गपक्षे सहजमलिनः स्वभावमिनः मलिनवेषत्वात् रूपणः खड्गस्तु कृष्णवर्णत्वादिति एवं च किंचिद्वर्मप्रयुक्तसाम्यवत्तया प्रतीयमानयोः कि
चिद्वर्मप्रयुक्तवैलक्षण्यव्यतिरेकशरीरवैलक्षण्यं तु क्वचिदुपमेयस्योत्कर्षे क्वचिच्च तदपकर्षे पर्यवसन्नं क्वचित्तु तदन्यतरय पर्यवसानविरहेऽपि स्ववैचित्र्यवि

कांतापादतलाहतिस्तवमुदेतद्वन्ममाप्यातयोः सर्वतुल्यमशोककंचलमहंधात्रासशोकः कृतः अनुभयपर्यवसायी यथा दृढतरं निव
द्धमुष्टेः कोशनिषण्णस्य सहजमलिनस्य रूपणस्य रूपणस्य च केवलमाकारतो भेदः सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासते जनरंजनः दिगंतमगमतस्य
कीर्तिः प्रत्यर्थिभिः सह यथावा छाया संश्रयते तलं विटपिनां श्रांते वपांथैः समं मूलं याति सरोजलस्य जडता ग्लानेव मीनैः सह आवा
मत्यहिमांशुदीधिति रपस्तप्तेवल्लोकैः समं निद्रागर्भं गृहं सह प्रविशति क्वांतेव कांताजनैः जनरंजन इत्युक्ते रनेन सार्द्धं विहागं वरापो
रित्यादौ न सहोक्तिरलंकारः विनोक्तिश्चेद्दिना किंचित्यस्तु तं हीनमुच्यते विद्याहयापिसावया विनाविनयसंपदं यथावा यश्च रामेन
पश्येत्तु यंच रामो न पश्यति निन्दितः स भवेत्लोकैस्वात्माप्येन विगर्हते अत्र च रामदर्शनेन विना हीनत्वं विना शब्दमंतरेणैव दर्शितं ॥

आंतमात्रमिति बोध्यं एतेन चरमभेदद्वयतदुदाहरणदूषणकस्य चिदायातरमणो यमिव भासमानं प्रत्युक्तं वेदितव्यं अत्यांतासारतया तु नानुवादसहं तोत्यु
परम्यते इत्यलंकारचंद्रिकायां व्यतिरेकप्रकरणं सहोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः सहभाव इत्यादिलक्षणं सहभावः साहित्यं जनरंजनः सह दयजनात्त्वादकः
एवं च मत्कृतिजनकं साहित्यं सहोक्तिरितिलक्षणं दिगंतमिति तस्य राज्ञः कीर्तिः प्रत्यर्थिभिः शत्रुभिः सह दिग्मतमगमतस्य न्वयः अत्र तत्तृतीयायानिरूपित
त्यर्थकतया प्रत्यर्थिनिरूपितसाहित्यवती कीर्तिर्गमनाश्रय इति बोधे एकधर्मान्वपित्वा रूपसाहित्यवलात्प्रत्यर्थिनामपि गमनान्वयप्रतीतिः ५ ॥

क. टी.
चं.
३३

नदुक्तं सासहेक्तिः सहाय्यस्य वलादेकं द्विवाचकमिति व्याप्तेति योऽप्यतौ मध्याङ्गवर्णनमिदं छायापांथैरध्यगैः समं सार्धं विटपिनां तरूणां तलं मूलप्रदेशं संश्रयते
कुतस्त्याकांक्षाया मुत्प्रेक्षते अतं वेति अमश्रात्रात पातिशयकृतो बोध्यः एवमप्येपि जडताशीतलताग्लानेव सरोजलस्य मूलमपोदेशो मीनैर्मत्स्यैः सह याति ग
छति ग्रानिर्वलापचयः तथा अहिमा उष्णा अंशवः करयस्यैवं भूतस्य रेवेदी धितिस्तत्रैव सतमेव सती लोके समं अयः जलानि आचामति पिवति दीधिति लि
यामित्यमरः निद्राक्लानेव सती कांता जनैः सह गर्भगृहं अभ्यंतरगृहं प्रविशति तत्रैव तदुद्भवा तक्कातिस्ते जोहानिः सीकुमार्यातिशयेन तत्सौ लभ्यात्कांतोपादा
ने इत्यादाविति इदमतीत्येवं रघुवंशे अनेन सह विरहं वुरापो स्तीरेषु तालीवनममरेषु हीपांतरानीतलवंगपुष्पैरपाकृतस्तेदलवामरुद्धिरिति पद्यं अ
प्रसहोक्तिरचमत्कारित्वान्नालंकाररूपेत्यर्थः इत्यलंकारचंद्रिकायां सहेक्तिप्रकरणं विलेकिरिति किंचिद्विनाप्रस्तुतं वर्ण्ये हीनं दुष्टमुच्यते चेत्तदा विनोक्ति
तच्चेत्किंचिद्विनारम्यं विनोक्तिः सापिकथ्यते विनास्वलैर्विभात्येषा राजेंद्रभवतः सभाययावा अविर्भूतेशशिनि तमसामुच्यमानेव
रात्रिर्नैशस्पर्चिर्हुं तमुजद्वल्लिन्तभूयिष्ठधूमा मोहेनांतर्वरतनु रियलक्ष्यते मुक्तकल्याणगंगारोधः पतनकलुषागृह्णीव प्रसादं अत्र किं

नामालंकार इत्यर्थः वियेति विनयसंपत्तिं विनाया विद्या सात्त्वधामनोहरापि दुष्टेत्यन्वयः अत्र प्रस्तुताया विद्यायां विनये विना दुष्टत्वमुक्तं यश्चेति यः पुरुषः स्वा
त्मास्वांतः करणविगर्हते निंदति रामदर्शने विनेति रामकर्मकरामकर्तृकं च दर्शनं विनेत्यर्थः अंतरणापीति विनापीत्यर्थः तथा च विनोक्तिरित्यर्थप्रहणनतु श
ब्दप्रहणमिति भावः प्रकारंतरमाह तच्चेदिति तत्प्रस्तुतं किंचिद्विनारम्यं चेत्सापि विनोक्तिः कथ्यत इत्यन्वयः इत्यं च किंचिद्व्यतिरेकेण प्रस्तुतं स्वरम्यत्वा
रम्यत्वान्यतरवर्णनं विनोक्तिरिति प्रकारद्वयसाधारणं सामान्यलक्षणं बोध्यं यतु ह्यो विनार्यसंबंध एव विनोक्तिः तद्वत्त्वं च विना कृतं स्पष्टं नारमणीयत्वा
रमणीयत्वाभ्यां भवतीत्यर्वाचीनैरुक्तं तदयुक्तं कारणं विना कार्योत्पत्तिकथनरूपे विभावनालंकारेति व्याप्तेर्वारणाय विनार्यसंबंधप्रयुक्तं प्रस्तुतं गतरमणीय
त्वादेरपिलक्षणे निवेशस्यावश्यकत्वादिति अविर्भूत इति मानवती विषये नायकस्य परामर्शो यं इयं वरतनुरंतः अंतः करणो मोहेन मानावेशेन मुक्तकल्याण

तस्यैव मुक्तकल्याणस्यैव केव प्रवृत्तेः पमस्तरस्य पतेन न कन्या

अनेतरं कालुष्यापगमात्प्रसादं नैर्मल्यं यत्कृती आश्रयं तो गंगेव तथा शशिनि चंद्रे आविर्भूते उदिते सति तमसा मुच्यमाना रात्रि रिव एवं छिन्नो नयः भूयिष्ठो धूमो यस्या एवं
भूतानि शिभवस्य हत भुजो वद्वे रचिः शिखे वेति दक्षिते मिति अर्थतो बोधितमित्यर्थः इत्यलंकारचंद्रिकायां विनोक्तिप्रकरणम् समासोक्तिं लक्षयति समासोक्तिरिति
प्रस्तुते वर्ण्यमाने अप्रस्तुतस्य अप्रस्तुतवृत्तांतस्य परिस्फूर्तिश्चेतदा समासोक्तिरित्यन्वयः अप्रमितिद्वयस्य यमैंद्री प्राचीमुखमादिभागः वदनं चरत्तोरक्तवर्णः
अनुरक्तश्च चंवनं संवंधः वक्रसंयोगविशेषश्च यथा श्रुतलक्षणस्य वक्ष्यमाणे असावुदयमारूढः कातिमान्नक्तमंडलः राजा हरति सर्वं स्पृहयं मृदुलैः करैरि

प्रभृतीन् विना निशादीनां रम्पत्वं विना शब्दसंतरणदर्शितं समासोक्तिः परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेः प्रस्तुतस्य चेत अप्रमैंद्रीमुखं पश्य रक्तश्चुव
तिचंद्रमाः यत्र प्रस्तुतवृत्तांतं वर्ण्यमाने विशेषणसाम्यवत्तादप्रस्तुतवृत्तांतस्यापि परिस्फूर्तिस्तत्र समासोक्तिं लंकारः समासेन सं
क्षेपेण प्रस्तुतवृत्तांतयोर्वचनात् उदाहरणमयमैंद्रीति अत्र हि चंद्रस्य प्राचीप्रारंभलक्षणमुखसंवंधलक्षणे उदये वर्ण्यमाने मुख
शब्दस्य प्रारंभवदनसाधारण्यात् रक्तशब्दस्यारूढकामुकसाधारण्यात् चुवतीत्यस्य प्रस्तुतार्थसंवंधमात्रपरस्य शक्यार्थंतरसा
धारण्याच्च चंद्रमः शब्दगतपुल्लिङ्गेन ऐंद्रीशब्दगतस्त्रीलिङ्गेन तत्प्रतिपाद्येद्रसंवंधित्वेन चोपस्कृतादप्रस्तुतपरवनितासक्तपुरुषवृ
त्तांतः प्रतीयते यथावा व्यावलाकुचभारमाकुलकचं व्यालोलहारावलिप्रेस्वकुंडलशोभिगंडयुगलं प्रस्तेदिवक्रां बुजं शश्वदनक
रप्रहारमधिकश्चासंरसादेतया यस्मात्कुंडकसादरं सुभगया संसेव्यसे यत्कृती अत्र कुंडकवृत्तांतं वर्ण्यमाने व्यावलाकुचभारमित्यादि
क्रियाविशेषण

त्वादप्रकृताप्रकृतशेषेः तिव्यासे राह विशेषणसाम्यवत्तादिति विशेषणमात्रसाम्यवत्तादित्यर्थः एवं च विशेषणमात्रसाम्यगम्याप्रस्तुतवृत्तांतत्वं लक्षणं बोध्यं
उदात्ततशेषे वा प्रकृतपृष्ठतांतस्य विशेषणविना श्लिष्टेन राजपदेनाप्यवगमान्नाति आक्तिः संज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तमवयवार्थे दशयति समासेनेति वचनात् प्रति
पादनात् लक्ष्यलक्षणसंगमयति अत्रेति प्रारंभः आदिभागाः साधारण्यात् शिष्टलान् पद्यपि चुवतीत्यत्र न श्लेषस्तथाप्यर्थद्वयबोधकत्वमात्रेण न साधारण्योक्तिः

अन्तर्गतमाधारण्यदित्यस्य विशेषणं तत्र चंद्रमः शब्दगतेन पुलिङ्गेन नायकत्वाभिव्यक्त्या उपस्कारः ऐंद्रीति स्वरूपपरंतद्गतेन स्त्रीलिङ्गेन तदर्थं स्पना-
यिकात्वाभिव्यक्त्या ऐंद्रीशब्दप्रतिपाद्येनैंद्रसंबधित्वेन च परकीयत्वाभिव्यक्त्येति बोध्यं वृत्तान्तः अवहारो मुखं च वनरूपः आवर्त्तादिति नायिकानुरक्तस्य क-
स्य चित्कोटालं वने कंदुकं प्रत्युक्तिरियं हे कंदुक सुभग या सुंदर्या एतया नायिकया रसात्प्रीतिविशेषात्सादरमादरसहितं यथा स्यात्तथायत् यस्मात्संसेव्यसेन
तस्मात्कृतो धन्यो सीत्यन्वयः कथमित्याकांक्षायां संसेवनक्रियां विशिनष्टि व्यावलादित्यादिना व्यावलात् विशेषत आसमेताच्च लक्ष्मचभारो यत्र तथा आकु-
लाः कोटो वेदो नेतस्ततः पर्यस्ताः कचाः केशा यत्र एव आलोला दोलायिता हारावलि र्यत्र तथा प्रेम्बद्धांच चलाभ्यां कुंडलाभ्यां शोभा युक्तं गंडयुगलं यत्र एव प्र-

विपरीतरतासक्तनायिकावृत्तान्तः प्रतीयते पूर्वत्र विंशत्यष्टानि श्लिष्टानि द्रह साधारणानीति भेदः सारूप्यादपि समासोक्तिर्दृश्यते ॥
यथावा पुरायत्र स्त्रोतः पुलिनमधुना तत्र सरितां विपर्यासं या तोधन विरलभावः क्षितिरुहां वहोर्दृष्टं कालादपरमिव मन्ये वनमिदं
निवेशः शैलानां तदिदमिति बुद्धिर्दृश्यति अत्र वनवर्णने प्रस्तुते तत्सारूप्यात् कुटुंबविशुधनसंतानादिसमृद्धा समृद्धि विपर्यासं प्राप्त
स्य तत्समाश्रयस्य ग्रामनगरादेर्यत्तान्तः प्रतीयते अत्र च प्रस्तुता प्रस्तुतसाधारणविशेषणवलात् सारूप्यवलाद्वाऽप्रस्तुतवृत्तान्तस्य प्र-

वेदयुक्तं वक्रावुज्जेषत्र शश्वन्निरंतरंदतः करेण प्रहारो यत्र तथा अधिकः श्वासे यत्र सायनं तत्प्रस्तुते विशेष्ये तत्समारोपायं सर्वथैव प्रस्तुतानन्वपि
तथैति वृत्तान्तः विपरीतरतरूपः अत्रापि कंदुकशब्दगत पुलिङ्गेन नायकत्वाभिव्यक्तिर्बोध्यः श्लिष्टानीति श्लेषमूलकाभेदाव्यवसायविषयाणीत्यर्थः साधा-
रणानीति श्लेषविनोवप्रकृता प्रकृतवृत्तान्तयोरनुगतानीत्यर्थः तथा च लक्षणे साम्यशब्देन श्लेषकृतं स्वारसिकं च साम्यं विरक्षितमिति भावः सारूप्यात् साद-
रमादरः पुरेति उत्तरचरिते सीतात्यागानंतरं कदाचिद्वनं प्रतिगतस्य भगवतो रामचंद्रस्येयमुक्तिः पुरा वनवासकाले सरिनां नदीनां स्त्रोतः प्रवाहो यत्र प्रदेशो आ-
सीत् तत्र धुला पुलिनं अस्तीति शेषः तथा क्षितिरुहां तस्मात् धन विरलभावः विपर्यासं वैपरीत्यपातः प्राप्तः सांद्धानां विरलता विरलानां शाखापत्तवादि वृद्धासां द-

तथाचवहोर्भयसः कालादनंतरं दृष्टमिदं वनमपरमन्ये परंतु शैलानां पर्वतानां निवेशः विन्यासविशेषः तदेवेदं वनमिति बुद्धिं प्रत्यभिज्ञारूपां दृष्टयति दृढीकरो-
 तोत्यर्थः तत्सारूप्यादिति वनसादृश्यादित्यर्थः ग्रामादौ किं वनसादृश्यमित्याकांक्षायां तद्गर्भविशेषणमाह कुटं विधित्यादिकुटुंबविषुक्तुं विगतो यो धनसमृद्धसमृ-
 द्धोर्विपर्ययसंज्ञे प्राप्तेत्यर्थः तत्समाश्रयस्य तादृशकुटुंबसमाश्रयस्य तथाच समृद्धसमृद्धिविपर्ययसर्वदाश्रयत्वं सादृश्यमिति भावः किमस्य सादृश्यस्योपस्थापकमि-
 ति चेत् धनविरलेति विपर्ययसमिति च ताभ्यामुक्तसादृश्यगर्भीकरणात् एतेनैवासादृश्यगर्भविशेषणेत्यापितसादृश्यमूला समासोक्तिरिति मूलग्रथानवतो-
 धस्तद्विरोधश्चेति दूषणमलप्रकं वेदितं च अथात्राप्रस्तुतवृत्तांतस्य विशेषणसाम्यगम्यत्वाभावादुक्तलक्षणस्याव्याप्तिरिति चेन्न विशेषणसाम्यगम्यसादृ-

कविसंरंभगोचरत्वायोगात् ततश्च समासोक्तावप्रस्तुतव्यवहारसमारोपश्चाह ताहेतुः नतुरूपकद्वयप्रस्तुते अप्रस्तुतरूपसमारोपो-
 स्ति मुखचंद्रइत्यत्र मुखचंद्रत्वारोपहेतुचंद्रपदसमभिव्याहारवत्तरुश्रुवतिचंद्रमादित्यादिसमासोक्त्युदाहरणे चंद्रादौ जारत्वाद्या-
 रोपहेतोस्तद्वाचकपदसमभिव्यवहारस्याभावात् निरीक्ष्यविद्युन्नयनैः पयोदोमुखं निशायामभिसारिकायाः धारानिपातैः स-
 ह किंनुवांतश्चंद्रोयमित्यार्ततरं रासैद्रत्येकदेशविवर्तिरूपकोदाहरणद्वयप्रस्तुते अप्रस्तुतरूपसमारोपगमकस्याप्यभावात् ॥

श्रगम्यत्वेपि विशेषणसाम्यगम्यत्वानपायात् प्राधान्यात् परं सारूप्यस्य गमकलोपदर्शनं सारूप्यादिति ग्रंथेन एवमग्रेपि विशेषणसाम्यात्सादृश्याद्वेति
 विकल्पातिरपि प्राधान्याभिप्रायैवेति निरवयं एवमलंकारं निरूप्यतद्वोधप्रकारमुपदर्शयितुं भूमिकामारचयति अत्रचेति अत्र एषु उदाहरणेषु अप्र-
 स्तुतवृत्तांतस्येति अप्रकृतजारदिसंबंधिनश्रुवनादि व्यवहारस्येत्यर्थः विशेष्ये चंद्रादौ सर्वथा आरोपानारोपान्यतरविधया प्रस्तुतानन्वयिनः प्रक-
 तोन्वयशून्यस्य यद्वासर्वथैवेत्यस्य कवीत्यादिनान्वयः कविसंरंभेति सप्रतीत्युद्देश्यकशब्दसंदर्भरूपकविव्यापारेत्यर्थः ॐ अप्रस्तुतवृत्तांतस्य चूं-
 वनादेरिवाप्रस्तुतस्य जारदेरपि चंद्रादौ समारोपइति मते निराकरोति नत्विति अप्रस्तुतस्त्विति अप्रस्तुतस्वरूपेत्यर्थः कुतस्तः नाहमुखमित्यादि ॥

क. टी.
च.
३१

तादात्म्येन चंद्रोपेतादात्म्यस्यापि संसर्गः । यथा आरोपविषयत्वात् न स्पष्टं दृष्ट्वा नतिरेकाच्चंद्रत्वापेक्षेत्युक्तिः ननु प्रकारतया चंद्रत्वारोप उक्त इति भ्रमितव्यं चंद्र
इति शब्देन चंद्रविशेषणत्वेनोपस्थितस्य चंद्रत्वस्य मुख्यविशेषणतयाऽरोपासंभवात् एव जारत्वेत्यत्रापि बोध्यं तद्वाचकेति जारवाचकेत्यर्थः ननु जार
दिपदसमभिवाहाराभावात् औत्तारोपासंभवेऽप्यर्थो जारोपासंभवेऽपि न हि तत्रापि तादृशसमभिवाहारो हेतुः रूपकध्वनेरुच्छेदापत्तेरित्याशंकाह
निर्गच्छेति पयोदोमेघो विद्युत्तरूपेण नयने निर्दिश्याममभिसारिकायामुखे वीक्ष्य धारानिधानैः सह वातः किं त्वयं चंद्र इति मत्वा आर्ततरं यथा स्यात्तथा ररा
सेऽप्युक्तं दनं कृतवानित्यर्थः उदाहरण इवेति नतिरेक दृष्टोतः अत्र यथागमकमस्ति तादृशस्य समासोक्त्युदाहरणे अभावादित्यर्थः तथा चार्थारोपोऽप्य

तत्र हि विद्युन्नयने रित्यत्र निरीक्षणानुगुण्यादुत्तरपदार्थप्रधानरूपमयूरव्यं सकादिसमासव्यवस्थितावुत्तरपदार्थभूतनयनान्व
यानुरोधात् पयोदेऽनुक्तमपि दृष्टृषु रूपत्वस्य गंगम्यमुपगम्यते न चेह तथानिरीक्षणवत्त्वस्यागते किमिति वेपत एष सिंधुरि
ति श्लाके सेतुकृत्वादिवच्चा प्रस्तुता साधारणवृत्तांत उपातोस्ति नापि श्लिष्टसाधारणादिविशेषणसमर्पितयोः प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांत
तयोरप्रस्तुतवृत्तांतविद्युन्नयनवत्साधारण्यमस्ति येन तदनुरोधात् त्वं सेतुमंथकृदित्यत्रेव प्रस्तुतेन उक्तमप्यप्रस्तुतरूपसमारोपमभ्यु

नाशंक्य इति भावः ननु विद्युन्नयनोऽपि त्वं किमप्रस्तुतारोपगमकं पदभावात् समासोक्तौ तदभाव इत्यतोगमकं दर्शयितुमाह तत्रेति आनुगुण्यात् आनुकल्यात्
उपमितसमासस्य पूर्वपदार्थप्रधानतया नयनसदृशविद्युत्करणकत्वस्य निरीक्षणेऽसंभवात् प्रतिकूलत्वमिति भावः अनुक्तमपि अत्रोक्तमपि रूपं आ
रोपः न चेहेति इह समासोक्त्युदाहरणे तथानिरीक्षणवत् नयनकरणकनिरीक्षणवत् सेतुकृत्वादीत्यादिना मथनकरित्वपरिग्रहः नन्विहापि परनायिका
मुख्यत्वेन रूपस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्याप्रस्तुता साधारण्यमस्ति तादृशप्रस्तुतारोपगमकत्वं स्यादित्याशंकापरिहरति नापीति साधारणादीत्यादिना सादृश्यगर्भविशे
षणसंग्रहः वृत्तांतयोरिति निर्धारणार्थं वृत्तांतयोर्मध्ये इत्यर्थः विद्युन्नयनवदिति प्रस्तुता प्रस्तुतयोर्विद्युन्नयनयोर्मध्ये यथानयनस्य उत्तरपदार्थप्रधानसम

प्राधान्यतथानास्तीत्यर्थः सेतुमेयकदितिपाठः सेतुबंधकदितित्वंयपाठः कथंचिदर्थतोऽनुवादत्वेनव्याख्येयः उपसेहरति तस्मादिति मात्रपदेनाप्रस्तुतारोपस्य
वच्छेदः विद्युन्मयनवत्समासकृतश्चोतप्राधान्याभावेपिविशेषणसामर्थ्यावगतस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्यार्थतः प्राधान्यप्रस्तीतिशङ्कते यद्यपीतिनन्वप्रस्तुतवृत्तां
ताभिन्नत्वेनावगतस्यप्रस्तुतवृत्तांतस्यप्रस्तुतविशेष्येणान्वयात्कथमप्रस्तुतरत्नांतस्यप्राधान्यमितिशङ्कानिरासायाहविशेष्येणेवेतिननुतद्विशेषणीभू
तप्रस्तुतवृत्तांतनेनेत्यवकारार्थः सभाधत्तेतथापीति अयमाशयः नात्रश्लिष्टादिविशेषणैः समर्पितः परनायिकामुखचुंबनादिरूपोऽप्रस्तुतवृत्तांतः प्रागेवक

तस्माद्विशेषणसमर्पिताप्रस्तुतव्यवहारसमारोपमात्रमिहचारुताहेतुः यद्यपिप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोरिहश्लिष्टसाधारणविशेष
णसमर्पितयोर्भिन्नपदोपातविशेषणयोरिवविशेष्येणैवसाक्षादन्वयादस्ति समप्राधान्यं तथाप्यप्रस्तुतवृत्तांतान्वयानुरोधान्न
प्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारोपयोगीकार्यः तथाहि यथाप्रस्तुतविशेष्येऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यान्वयायोग्यता तथैवाप्रस्तुतेपिजागदौनास्ति
प्रस्तुतवृत्तांतस्यान्वययोग्यताएवंचसमप्रधानयोः प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोरन्यतरस्यावश्यमारोपेभ्युपगतयेऽश्रुतएवप्रस्तुतेऽप्रस्तु
तस्यारोपश्चारुताहेतुरित्युक्तं नन्वेवंसतिविशेषणसाम्यादप्रस्तुतस्यगम्यत्वंसमासोक्तिः विशेषणानां साम्येनयत्रप्रस्तुतवर्ति
नां अप्रस्तुतस्यगम्यत्वंसासमासोक्तिरिष्यतइत्यादीनिप्राचीनानां समासोक्तिलक्षणानि न संगच्छेरन् प्रस्तुतेऽश्लिष्टसाधारणाः
दिविशेषणसमर्पितानुरागपूर्वकवदनचुंबनाद्यप्रस्तुतवृत्तांतसमारोपमात्रस्यचारुताहेतुत्वाभ्युपगमेनविशेषणसाम्यकृतका

मुकाद्यप्रस्तुतधर्मी अंजनानयेक्षणादितिचेत् ॥

यापिबुद्ध्याप्रस्तुतगतत्वेनभासतेयद्वत्तादप्रस्तुतजारयारोपावगतिः स्यात् आपेतुताद
स्थेनावगतेतस्मिन्प्रस्तुतासंबद्धस्यकविसंरभगोदरत्वायोगात्प्रस्तुतसमारोपितत्वेनपर्यवसानमिति नन्वेवंतर्हिप्रस्तुतवृत्तांतस्याप्यप्रस्तुतवृत्तांतानां
पेधर्मिण्यन्वयोस्तु असंबद्धाभिधानप्रसंगपरिहारस्यतुल्यत्वादित्याशङ्क्याह तथाहीत्यादि एवंच योग्यतारूपविनिगमकधिरहेचमास्तुतर्हिकस्याप्य

नरसमश्रुतव्यवस्थिति

कुटी
३५

अन्यथाऽसंबद्धाभिधानं प्रसंगात्तेरिति भावः किं तर्हि विनिगमकं तत्राह श्रुत एव तितथाच श्रुतप्रस्तुतार्थोपस्कारकतयाचमत्कारहेतुत्वमेव विनिगमकमिति भावः अप्रस्तुतस्य अप्रस्तुतवृत्तांतस्य नत्वेवमिति एवमप्रस्तुतसमारोपानेगोकारे विशेषणानामित्यादिविधानाद्योक्तलक्षणं प्रस्तुतवर्तिना विशेषणानां साम्येनेत्यन्वयः प्रस्तुते समारोपार्थे अप्रस्तुतधर्मिव्यंजनानपेक्षायामपि समारोप्यमाणवृत्तांतविशेषणत्वार्थे तदपेक्षणात्तल्लक्षणासंगतिरित्याह स्वरूपतदसादिस्वरूपतः अप्रस्तुतसंबंधित्वेनाज्ञायमानस्य नन्वपेक्षासत्त्वेपिविशेषणसाम्यस्य तद्व्यंजनासामर्थ्याल्लक्षणासंगतितादवस्थमित्याशक्यसाक्षादसामर्थ्यापि वृत्तांताभिव्यक्तिद्वारा तत्संभावान्न दोष इत्याह नचेत्यादितदीयत्वानुसंधानं कामुकसंबंधित्वानुसंधानं तत्रमुखचुंबनादौ अनुसंधानं तद्वदिति पाठः

उच्यते स्वरूपतोऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यारोपो न चारुताहेतुः किं त्वप्रस्तुतकामुकादिसंबंधित्वेनावगम्यमानस्य तस्यारोपः तथाभूतस्यैव सानुगुणत्वात् न च तावदवगमने विशेषणपदानां सामर्थ्यमस्ति अतः श्लेषादिमहिम्ना विशेषणपदैः स्वरूपतः समर्थितेन वद नचुंबनादिना तत्संबंधिनि कामुकादावभिव्यक्तेषु नस्तदीयत्वानुसंधानं तत्रभवति यथास्वरूपतोदृष्टेन राजाभवादिना तत्संबंधिनि राजादौ स्मारिते पुनरभवादौ तदीयत्वानुसंधानमिति विशेषणसाम्येन वाच्योपस्कारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यास्त्यपेक्षा अतएव श्लिष्टविशेषणायामिवसाधारणविशेषणायामप्यप्रस्तुतव्यवहारसमारोप इत्येव प्राचीनानां प्रवादः कंदुके व्यावृत्तात्कुचभारत्वा

रापणीयस्मात्

अनुसंधानवदिति पाठे यथेत्यस्यासंगतेः अतएव अप्रस्तुतव्यंजनस्यापेक्षणादेकनन्वप्रस्तुतधर्मिव्यंजनानपेक्षणेर्दृष्टः प्रवादः कुतो न युक्तस्तत्राह कंदुक इति विशिष्टेत्यस्य सेव्यत्वेनान्वयः संबंधित्वेनैवैत्येवकारोक्तमेवार्थसोपपत्तिकमाह स्वरूपतद्वति अप्रस्तुतकामुकसंबंधित्वानालिङ्गितरूपेणेत्यर्थः तथाचारोपासंभवात्तादृशप्रवादानुपपत्तिरिति भावः श्लिष्टविशेषणायामयमेवैद्रीत्यादौ मुखचुंबनादेः स्वरूपतोप्यारोपस्यैव सत्तात्साधारणविशेषणायामुपशृंभकत्वेन प्रवादोपन्यासः ननु तत्रापि तादृशवनितासेव्यत्वस्य तादृशवनिताकृतविपरि

संरतपात्रत्वस्य सा

प्रस्तुतवृत्तांतरूपस्य स्वरूपतोप्यारोपस्यैव संभवान्न तादृशप्रवादोपपत्तिरत आह किंचित् युक्तमिति तत्सामान्यादितरेषु तथात्वमिति न्यायादिति भावः लक्षणमिति जातानेकवचने तदेव मुक्तरीत्याप्यसंदोमुखे पश्यरक्तश्रुवति चंद्रमादित्यत्र शक्तिव्यजनाभ्यां प्राची प्रारंभसंवेधाश्रयश्चंद्रो जारसंवेधिसानुगपरनापिका मुखचुंबनाश्रय इति बोधः अप्रस्तुतवृत्तांताभिन्नत्वेनाप्यवसितस्य प्रस्तुतवृत्तोतस्य तादात्म्येनाप्रस्तुतारोपविषये प्रस्तुतधर्मिण्यन्वय इति मते तु सानुगपरनापिका मुखचुंबनाभिन्नप्राची प्रारंभसंयोगाश्रयो जारभिन्नश्चंद्र इति बोधः एवमुदाहरणोत्तरेप्यनेनैव प्रकारेण बोधप्रकार ऊहनीया इत्यलंकारनंदिताया समासोक्तिप्रकारेण गुणीभूतव्यंग्यप्रभेदभूतसमासोत्पलंकारप्रसंगात्त्येभेदपरिकरालंकारं लक्षयति अलंकार इति अलं

स्वरूपतः कंदुके पित्तस्य सत्वेनासमारोपणीयत्वात् किंच सारूप्यनिवंधनत्वेनोदाहृतायां समासोक्तावप्रस्तुतरत्नात् न्याश
वार्थस्याप्रस्तुतरत्नात् रूपेणैव गम्यतया तेन रूपेण तन्न समारोपसिद्धेः अन्यत्रापितयैव युक्तमित्ययं मेव प्राचीनानां लक्षण
मिति विभावनीया अलंकारः परिकरः साभिप्राये विशेषणे सुधांशुकलितो तं सस्तापहरतु वः शिवः अत्र सुधांशुकलितो
तंसदृतिविशेषणं तापहरणं सामर्थ्याभिप्रायगर्भं यथावा तव प्रसादात्कुसुमायुधोपि सहायमेकं मधुमेवलब्ध्वा कुर्याह
रस्यापि चिनाकपाणेर्धैर्यं न्युतिके मम धन्विनो न्ये अत्र पिनाकपाणे रिति हरविशेषणं कुसुमायुध इत्यर्थं लभ्याहमर्थविशेष
णं तस्य सायसायधत्वात् तेषां प्रायगर्भं यथावा

कारत्वात्कीर्तने च दोषाभावेनैव गतार्थत्वमिति शंका निरासाय तत्प्रपञ्चने चाग्रे करिष्यते साभिप्राये
प्रकृतार्थोपपादकाद्यविषयकाभिप्रायपूर्वके तथा भूतार्थव्यञ्जक इति यावत् इत्थं च प्रकृतार्थोपपादकार्यव्यञ्जकविशेषणत्वे लक्षणो बोध्यः ध्वनावतिव्या
प्तिवारणाय प्रकृतार्थोपपादकेति हेत्वत्त्वं कारवारणाय बोधकत्वं विहाय व्यञ्जकत्वं निवेशः दक्ष्यमाणपरिकरं कुलं कारवारणाय विशेषणेति तत्र तु वि
षयतयेति नातिप्रसंगः सुधांश्विति सुधांशुना कलितः कृतउत्तमः शोखरो येवमिति हरविशेषणं उत्तमः कर्णपूरे स्यात् शोखरे चावतं सवदिति विश्वः ॥

क. टी.
च.
२७

सामर्थ्याभिप्राये सामर्थ्यं जकते वेति इदं प्रतिकामस्योक्तिः तव प्रसादात्कुसुमायुधोप्यहं न पुं वसे तमेवैकं मुख्यं सहायत्नव्यापिना को धनुर्विशेषः पारो
यस्य तादृशस्यापि हरस्य धैर्यं च्युतिं धैर्यं स्वतन्त्रं कुप्यं अन्ये धन्विनो धनुर्धरामपुः के अगणनीया इत्यर्थः कुसुमायुध इति विशेषणं चेत्पुनर्यः अर्थल
भ्येति कुर्यामित्युत्तमपुरुषास्ति प्रेत्यर्थः अभिप्रायगर्भं अभिप्रायपूर्वकं अतएवात्र यवार्थमात्रविश्रांतत्वाद्द्वयदेन न पौनरुक्त्यमपि सर्वेति सर्वेषाम
शुचो नारक्तपूर्वरेतो विष्मृतादीनां निधानस्य स्थानभूतस्य कृतघ्नस्य उत्तमान्नपानादिरुतोपकारनाशकस्य शरीरकस्येति निंदायां कप्रत्ययः कृतेत

सर्वाशुचिनिधानस्य कृतघ्नस्य विनाशिनः शरीरकस्यापि कृते मूढाः पापानि कुर्वते अत्र शरीरविशेषणानितस्य हेयत्वेनासं
रक्षणीयत्वाभिप्रायगर्भाणि व्याख्यानं कृतं वा स्थितं श्रुतिगणं जन्मीनवल्मीकतो नाभौ नाभवमव्युत्तस्य सुमहद्भाष्यं च नाभाषि
षं चित्रार्थानरुहत्कथामचकथं मुत्राग्निना संगुरुदेवत्वद्गुणं वृंदवर्णनमहकर्तुं कथं शक्नुया अत्र श्रुतिगणं न व्यास्यमित्या
दीनि विशेषणानि स्वस्मिन्व्यासाद्य साधारणकार्यकर्तृत्वे निषेधमुखेन नाहं व्यास इत्याद्यभिप्रायगर्भाणि तत्राद्ययोरुदाहरण
पारेकैकं विशेषणम् समनेतरयोः प्रत्येकं वृंहं निविशेषणानि तत्रापि प्रथमोदाहरणे सर्वाणि विशेषणान्येकाभिप्रायगर्भाणि प
दार्थरूपाणि च द्वितीयोदाहरणे भिन्नाभिप्रायगर्भाणि वाक्यार्थरूपाणि चेति भेदः एतेषु व्यंग्यार्थसद्भावेऽपि न ध्वनिव्यपदेशः शि
वस्य तापहरणे मन्मथस्य कैमुतिकन्यायेन सर्वधन्वि धैर्यं जकते शरीरसंरक्षणार्थं पापमाचरतां मूढत्वे स्वस्ववर्णनीयराजगुणक
यनाशक्तत्वे च वाच्य एवोपस्कारकत्वात् ॥ ११ ॥ ५ ॥ ॥

दर्थं तत्संरक्षणार्थमिति यावत् विशेषणानि पूर्वार्थोक्तानि तस्य शरीरस्य व्या
स्यमिति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः हे देवराज न त्वद्गुणानां वृंदस्य समूहस्य वर्णनं कर्तुमहं कथं शक्नुया शक्तो मवेयमित्यन्वयः कुतस्तत्राह यतो हं एक रूपतया
स्थितं वेदसमूहं न व्यास्यं अनेकशाखा रूपेण न विस्तारितवान् तथा च तत्कर्ता व्यासो न भवाभौ निव्यज्यते एवमप्येपि वल्मीकतो वल्मीकात् जन्माऽस्यास्तीति ज

श्रीनभवाभौतिशेषः तथा च नाहं वल्मीकितिरिति

अव्युत्पन्नाभौनाऽभवं नोत्पन्नइत्यनेन नाहं चतुर्मुखइति सुमहद्वाच्यं महाभाष्यं च नाभाषिषं न भाषितवानित्यनेन नाहं सहस्रजिह्वः शेषइति चित्रो विचित्र-
 अर्थो यस्य स्तोत्रहृत्कथान् अवकथं कथितवानित्यनेन नाहं तद्वत्ता शिवो गुणाद्येवेति सुत्रास्मिन् द्वांद्वे गुरुपदेशकोना समित्यनेन नाहं वा क्यतिरिति च
 अज्यते उच्येषूदाहरणेषु वैलक्षण्यं दर्शयति तत्रेत्यादिना एकैकं एकस्य विशेष्यस्य एकमेव समन्तरयोः अनन्तरोक्तयोः प्रत्येकं एकं विशेष्यं प्रति तत्रापि
 तयोर्मध्ये पि एकाभिप्रायगर्भाणि एकार्यभिप्रायपूर्वकाणि वाक्यार्थेति न आस्थमित्यादिनिषेधवाक्यार्थषट्कस्योक्तरीत्या हेतुत्वेनातिमवाक्यार्थविशेषो
 षणत्वादिति भावः तेषु उक्तोदाहरणेषु ध्वनिव्यपदेशः ध्वनिव्यवहारः तत्र हेतुमाह तापहरणइत्यादिना तापहरणे इत्यादिसप्तम्यंतवत्पुष्टयस्य वाच्य

अतएव व्यंग्यस्य वाच्यपरिकरत्वात् परिकरइति नामास्यालंकारस्य केचितु निष्प्रयोजनविशेषणोपादाने अपुष्टार्थत्वदोषस्योक्तत्वा
 त्सप्रयोजनत्वं विशेषणस्य दोषाभावमात्रेण कश्चिदलंकारः एकनिष्ठतादृशानेकविशेषणोपन्यासे परं वैचित्र्यविशेषात् परिकर
 इति अलंकारमध्ये परिगणितइत्याहुः वस्तुतस्तत्त्वेनैकविशेषणोपन्यास एव परिकरइति नियमः श्लेषयमकादिष्वपुष्टार्थदोषा
 भावेन तत्रैकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्य विन्यासे विच्छित्तिविशेषसद्भावात् परिकरोपपत्तेः इत्यनेन सामानाधिकरण्येनान्वयः उप

स्कारकत्वादिति तथा चापरांशरूपगुणीभूतव्यंग्यभेदत्वान्न ध्वनिव्यवहारइति भावः न चैवमपि यथाश्रुतलक्षणस्य निःशेषव्युत्पत्त्यादिध्वनावतिव्याप्तिमि
 त्यत आह अतएवेति वाच्योपस्कारकत्वादेवेत्यर्थः परिकरत्वात् अंगत्वात् तथा च परिकरपदमहिम्ना प्रकृतार्थोपपादकत्वस्या व्यंग्यविशेषणस्य लभान्ना
 तिव्याप्तिरिति भावः अपुष्टार्थेति भावप्रधानं उक्तत्वादिति अर्थोऽपुष्टः कष्टो व्याहृतपुनरुक्तदुःक्रमग्राम्या इत्यानाऽलंकारिकैरुक्तत्वादित्यर्थः कथं तर्हि तैरेवा
 स्यालंकारत्वेन कथनमत आह एकनिष्ठेति तादृशेति साभिप्रायेत्यर्थः दोषाभावेनैति आपुष्टार्थत्वस्य दोषताभावेनेत्यर्थः उद्भूतालंकारसंयत्यासहृदयवैमुख्य
 रूपदूषकता बीजाभावादिति भावः विच्छित्तिश्च मत्कृति परिकरत्वात्पत्तेः परिकरस्यालंकारत्वात्पत्तेः तत्र दोषस्याप्रसक्त्या विच्छित्तिविशेषस्य तदभावप्रयुक्तत्वात् संभवा

अतएव व्यंग्यस्य वाच्यपरिकरत्वात् परिकरइति नामास्यालंकारस्य केचितु निष्प्रयोजनविशेषणोपादाने अपुष्टार्थत्वदोषस्योक्तत्वा त्सप्रयोजनत्वं विशेषणस्य दोषाभावमात्रेण कश्चिदलंकारः एकनिष्ठतादृशानेकविशेषणोपन्यासे परं वैचित्र्यविशेषात् परिकर इति अलंकारमध्ये परिगणितइत्याहुः वस्तुतस्तत्त्वेनैकविशेषणोपन्यास एव परिकरइति नियमः श्लेषयमकादिष्वपुष्टार्थदोषा भावेन तत्रैकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्य विन्यासे विच्छित्तिविशेषसद्भावात् परिकरोपपत्तेः इत्यनेन सामानाधिकरण्येनान्वयः उप

क- री
वं
३८

यमकस्यले उदाहरति यथेति निजां देवतामति कस्यपदियजेत अर्थाद्देवतांतरं पूजयेत्तदा उभयतः लोकद्वयात् व्यवते भ्रश्यति अपं पापमपि जुषते सेवते प्राप्नो-
तीति यावत् कानि जादेवता तत्राह वयं वनवता प्रशस्तवनयुक्तेन क्षितिभृता गोवर्धनगिरिणे वसदैवतकाः देवतसहिताः स एवास्माकं देवतमित्यर्थः अनन्ता-
अरक्षकेण अहिदुहादुद्रेण किं प्रयोजनमिति शेषः अहिर्हृत्रासुरे संपर्पदति विश्वः नन्वेवं सति तत्रैवालंकारतास्यान्वतुमुधांशुकलितो तं स-
दस्यादावत आह एवमिति विच्छित्तिविशेषेति दोषाभावप्रयुक्तविच्छित्तिव्यावृत्तेत्यर्थः ननु यमकदावपि तादृशविच्छित्तिविशेषे मानाभावः विच्छित्ति सामान्यतुप

यथा अति यजेत निजां यद्विदेवतामुभयतश्च व्यवते जुषते प्यद्यं क्षितिभृते वसदैवतका वयं वनवतान वता किमहिदुहा अत्रहि
पुरुदूतपूजोयुक्तान्दादीन्यतिभगवतः कृष्णस्य वाक्ये गोवर्धनगिरिरेव चास्माकं रक्षकत्वेन देवतमितिस एव पूजनीयः न
त्वरक्षकः पुरुदूतदत्येवं परे वनवतेति गोवर्धनगिरिरे विशेषणकाननवत्वान्निर्गन्तादिमत्वाच्च पुष्पमूलफलतृणादिभिरारण्यका-
नामस्माकमस्मद्वनानां गवां चायमेवरक्षक इत्यभिप्रायगर्भं एवमत्र साभिप्रायेकविशेषणविन्यासस्यापिच्छित्तिविशेषव-
शादस्य साभिप्रायस्यालंकारत्वसिद्धौ अन्यत्रापि मुधांशुकलितो तं सदस्यादौ तस्यात्मलाभो न निवार्यते अपिच एकपदार्थहे-
तुकं काव्यलिङ्गमलंकार इति सर्वसमतं तद्देकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्यालंकारत्वे युक्तमेव साभिप्राये विशेष्येतु भवेत्

क- री

पुंरस्तदोषाभावेनाप्युपपन्नं आयत्तालपर्युदस्तस्य मृद्धौ च हीनता दोषस्याभावेनेव तदानीमपि मृद्धौ च कर्तुरतिशयाधानमितिनालंकारत्वसिद्धिरि-
त्यत आह अपिचेति भस्मोद्गलनभद्रमस्तुभवते रुद्राक्षमालेश्रुमंहासोयानपरंपरां गिरिसुताकांतालपालं कृतिः अद्या राधनतोषितेन विभुना युष्मत्स-
पर्यामुखा लोकोच्छेदिनिमोक्षनामनिम हामोहे निधीयामद्वत्यादौ मोक्षस्य महामोहत्वे सुखालोकोच्छेदित्वं सुखालोकोच्छेदिनात्येकपदार्थहेतुरितिकाव्य-
लिङ्गमलंकारत्वेन यथाश्लोक्तं ननु निहेतुत्वोपाभावमात्रतया विच्छित्तिविशेषस्यानुभवसिद्धित्वात्तथेहापोति भावः द्यलंकारचट्टिकायां परिकरप्रकरणम्

साभिप्रायइति अत्रविशेषणपदस्थानेविशेष्येतिप्रक्षिप्यपूर्ववत्क्षणेवोध्यं तत्रपरिकरेअतिव्याप्तिवारणार्थे लक्ष्ये लक्षणसंगमयति अत्रवेति यद्यपिदेवा
 तरव्यावर्तकतयाचतुर्भुजइतिविशेषणं तथापिनृपादिसाधारणदेवपदशक्तेर्विष्णोर्नियमनेनविशेष्यप्रतीत्योपयिकतयाविशेष्यपदत्वमभिमतंवोध्यं ॥
 असंदिग्धमुदाहरति फणीद्रइति राजानंमतिकवेरुक्तिः तवगुणान्वक्तुंफणीद्रः शेषः समर्थइत्यध्याहार्यं एवमग्रेपि हैहयाधियः कार्तवीर्यः आखंडल
 इन्द्रः उभयत्रगुणानित्यनुषज्यते एषः मर्त्यधर्मः अहंकृतेगुणाः केतिकशब्दोमहदंतरं सूचयत सहस्रमुखत्वादीत्यादिनासहस्रबाहुत्वसहस्रनयन

चतुर्णांपुरुषार्थानांदातादेवश्चतुर्भुजः अत्रचतुर्भुजइतिविशेष्यपुरुषार्थचतुष्टयदानसामर्थ्याभिप्रायगर्भं यथावा फणीद्रस्ते
 गुणान्वक्तुंलिखितुं हैहयाधियः द्रष्टुमाखंडलः शक्तः काहमेवकृतेगुणाः फणीद्रइत्यादिविशेष्यपदानिसहस्रवदनाद्यभिप्रा
 यगर्भाणि नानार्थसंश्रयः श्लेषोवर्ण्यवर्ण्यभयाश्रितः सर्वदोमाधवः पायात्सयोगगामदोधरत अत्रेनत्वन्मुखेतुल्यंहरिणा
 हितशक्तिना उच्चरद्भूरि कीलालः शुशुभेवाहिनीपतिः अनेकार्थशब्दविन्यासः श्लेषः सचत्रिविधः प्रकृतानेकविषयः अप्रकृ
 तानेकविषयः प्रकृताप्रकृतानेकविषयश्चसर्वदेत्यादिक्रमेणोदाहरणानितत्रसर्वदोमाधवइतिस्तोतमत्वेनप्रकृतयोर्हरिहर
 योः कीर्तनेनप्रकृतश्लेषाः अत्रकमलं अत्रश्वेद्रस्तयोरुपमानमात्रत्वेनाप्रकृतयोः कीर्तनमित्यप्रकृतश्लेषः वाहिनीपतिः सेनापतिः

सुधिरयस्यसर्वाहिनीपतिः सेनापतिः

त्वयोः संग्रहः अत्रानेकेषांविशेष्यपदानांतत्तदभिप्रायगर्भत्वंविशेषः इतिपरिक समुद्रश्चतत्रसमितौशस्त्रप्रहारोत्पत्तदुधिरस्यसेनापतेरेव
 रं कुरप्रकरणम् श्लेषंलक्षयति नानार्थेति नानार्थस्यशब्दस्यसंश्रयोयोजनश्लेषइतिलक्षणं वर्ण्यस्यादिविभागः वर्ण्यचावर्ण्यचवर्ण्यवर्ण्यभयेचएत
 त्रयाश्रितस्तद्विषयइत्यर्थः सर्वेति सर्वदः समाधवः पायात्तयः अगंगोर्वधनं पर्वतं गंगं पृथ्वी च वराहावतारे धृतवानिति विष्णुपक्षे हरपक्षेतुसमाधवः सर्वदापा
 पात् योगगो धृतवानित्यर्थः हरिणेन मृगेणांकरूपतया आहिताकृताशक्तिः संगोपस्येति चंद्रपक्षे हरिणा स्वर्येणेति कमलपक्षे उच्चरत् शस्त्रपातैरुद्धृत् कीलालः

कु. री. ५९ तथावाहिनीनां नदीनां पतिः समुद्रश्चेति पक्षं कीलालं जलं समितौ संप्रामेजात इति येन करुणा युक्ता तः करणेन द्रोहकर्तापि अदरो भयभूत्यः का कस्वातो रक्षितः न
 नुहतः संपवित्रना मारणे रखातः विभृशमो भे शरणमस्त्वित्यर्थः कृष्णपक्षे तु काकोदरः कालियसूर्यः पूतनाया रक्षस्या मारणे न रखात इति विशेषः नीता
 नामिति दयिता प्रतिनायकोक्तिः तव दक्षणे नेत्रे कमलानां पद्मानां हरिणानां च सदृशेऽस्तद्वत्पुष्पः कीदृशानां वने जले अरण्ये च वृद्धिं प्राप्नोति तथाल
 ध्ये लोभशीले भूरिभिः शिलीमुखैर्भूमौ ग कुलोभा वव्याप्ततां नोतानामिति पद्मपक्षे हरिणपक्षे तु लब्धेर्वाधेः कर्तुं भिभूरि शिलीमुखैर्वाणेः करणभूतैरा
 यथावा त्रातः काकोदरो येन द्रोहधुपिकरुणात्मना पूतना मारणस्यातः समेस्तु शरणं प्रभुः नीतानामा कुलीभावं लुब्धे भूरि शिलीमु
 खैः सदृशे वनवृद्धानां कमलानां त्वदीक्षणे असावुदयमारुहः कांतिमान् च कर्मंडलः राजा हरतिलोकस्य तदयं मृदुलैः करैः तत्राद्य
 स्तोतव्यत्वेन प्रकृतयोः रामकृष्णयोः श्लेषः द्वितीये उपमानत्वेना प्रकृतयोः यद्गहरिणयोः श्लेषः तृतीये राजा हरतिलोकस्येति च
 द्रवणेन प्रस्तावे प्रकृतस्य प्रत्ययो दित चंद्रस्या प्रकृतस्य नवाभिषिक्तस्य नृपतेः श्लेषः यदत्र प्रकृता प्रकृतशेषोदाहरणेशब्दश
 क्तिमूलध्वनिमिच्छेति प्राचः तत्प्रकृता प्रकृताभिधानमूलकस्योपमादेरलंकारस्य व्यंग्यत्वाभिप्रायं न त्वप्रकृतार्थस्येव व्यंग्यत्वाभि
 मिप्रायं अप्रकृतार्थस्यापि शक्त्या प्रतिपाद्यस्याभिधेयत्वावशंभावेन व्यक्त्यनपेक्षणात् यद्यपि प्रकृतार्थे प्रकरणवलात् सति तिवुद्धिस्थे
 सत्येव पश्चान्नृपति तद्वाह्यधनादिवाचिनां राजकरादिपदानामन्योन्यसन्निधानवलात् तत्तद्विषयशक्त्यंतरोन्मेषपूर्वकमप्रस्तु
 कुलीभावं च पलतां नोतानामित्यर्थः मृगप्रभेदे कमल इति विश्वः असाविति उदयं शैले अभिवृद्धिं च रक्तवर्णं अनुरक्तं च मंडलं विवृण्वेदेशश्च राजचंद्रो
 नृपश्च मृदुलैरभिनवैः अल्यैश्च करैः किरणैः आह्वयनैश्च प्रत्ययो दितेति अभिनवोदिनेत्यर्थः ननु प्रकरणेनाभिधायानियमनादप्रकृतार्थस्य व्यंग्यत्वमेवेति
 कयं श्लेष इत्याशंकाहयदिति अलंकारस्येति न चैवं शब्दशक्तिमूलवस्तु ध्वनेरुच्छेद इति वाच्यं शनिरशनिश्च तमुच्चैर्निहंति कुप्यसिनरेद्रयस्मेत्वं यवप्रसीद

समात्युदागनुदारश्चेत्यत्र शनिविरुद्धरूपे प्रस्तुतेः शनिशब्देनाभिधायं प्रतीयमाने पितृमूलकस्य विरुद्धावपितृत्वदत्तवर्तनार्थमेकं कार्यं कुरुत इति वस्तु ध्य
निरशनिशब्दव्यक्तिमूलस्य संभवात् अलंकारस्येत्यस्योपलक्षणत्वात् अन्योन्यसन्निधानवत्त्वात् परस्परार्थसंबन्धयवाचकशब्दसमभिप्राहाररूपशब्दो
तरसन्निधिवत्त्वात् तथाचाप्रकृतं यमिधानियामकमस्तीति भावः एतावता पूर्वापरभावमात्रेण तस्य अप्रकृतार्थस्य गूढश्लेषद्विगूढत्वं चाप्रकृतत्वेनाद्वे
तीयार्थस्य प्रमप्रत्ययात् अयमिति माधैरैवतकगिरिखणनं अयंगिरिस्तटीविभर्तात्यन्वयः किंभूताः अतिजरदाः अत्यंतकरिनाः प्रकामगुर्वीः अति

न चैतावता तस्य व्यंग्यत्वं शक्या प्रतिपाद्यमाने सर्वथैव व्यक्त्यनपेक्ष गत्यर्थवसिते प्रकृतार्थाभिधाने पश्चात्स्फुरति चेत् कामगूढश्लेषो
भवतु अस्ति वा न चापि गूढश्लेषः अयमिति जरदाः प्रकामगुर्वीरलघुविलंबविषयो धरोपरुद्धाः सततमसुमतामगम्यरूपाः परिण
तदिक करिकास्तटीविभर्ति मंदमग्निमधुर्यमोपलादर्शितश्च यथुचाभवत्तमः दृष्टयस्तिमिरजं सिधे विरेदोषमोषधिपतेरस
न्निधौ अत्र हि समासोत्पुदाहरणयोः प्राकरणिके र्थे प्रकरणवशात् इति तिवुद्धिस्थे विशेषणसाम्यादप्रकृतोपि वृद्धवेषपाठ
त्तातादिः प्रतीयते तत्र समासोक्तिरभंगश्लेषद्वितिसर्वेषामभिमतमेव एवमन्यत्रापि गूढश्लेषे ध्वनिबुद्धिर्न कार्या यथा वा रम्या
इति प्राप्तवतीः यताकाशगोविविता इति वद्वयंतीः यस्यामसेवंतनमद्वलीकाः समेव धूमिर्बलभीर्युवानः अत्र द्वितीयांत विशेषण
महत्स्यः अलघुभिर्विलंबमानैर्मधैः आसाः निरंतरं प्राणिनामगम्यरूपाः परिणतास्तिर्यंकदंतप्रहारिणः समर्पिता र्थांतराणां न शब्दसामर्थ्येन व

दिग्गजायासुताः वृद्धवेद्यापक्षेतुजरुजीर्णाः पयोधराः कुवाः अगम्याः संगमायोग्याः परिणते प्रकटे दिक करिके यासां तादृत्यर्थः दिकवर्तुलंदशानक्ष
तं करिकानखस्तं दिकदंष्ट्रवर्तुलाकारकरिकानखरेखिकेति यादवः मंदमिति ओषधीनां पत्युश्चंद्रस्यासंनिधौ सति अर्पमोपलाः सूर्यकांतामंदीभूतमग्नि
धृतवंतः तमः दर्शितः श्वयथुः पुष्टत्वेन तथाऽभवत् दृष्टयस्तिमिरजंदोषं आध्यं सिधे विरेपक्षांतरे ओषधिपतिर्वैद्यः एवं मंदान्निवशोयति मिमणिरोम

विशेषः

वृत्तांतादिरित्यादिपदाद्गोविन्दैरुत्तानः परिगृह्यते अभंगश्लेष इति तथा च श्लेषस्य लेख्यं जनाविरुद्धादप्रकृते तत्स्वीकारे श्लेष व्यवहारः सर्वे यामनुपपन्नः स्यादिति भावः रम्या इति साधन एव द्वारकावर्णनं यस्या द्वारकाया युवानो वधूभिः समवलम्बीः प्रासादोपरितनगृहाणि असेवते सेवितवन्तः किंभूताः रम्या इति हेतोः यता कावेजयंतीः प्राप्तवतीः विविक्ता विजना इति हेतोः रागं रतिं वर्द्धयंतीः नमन्ति वली कानिष्ठादनपरलप्रांतायासांताः वधूपक्षेपताकाः सौभाग्या निपताका वै जयंत्या स्यात्सौभाग्यनारका कयोरिति मेदिनी रागगगनुरागं विविक्ताः सती तेन पवित्राः नमन्ति वली काश्चेति न चेति यत इत्यस्य इत्यत्रैवाक्षितः श्लेषो भवेदित्यत्रे

नवविभक्तिभेदे पितृदन्वयापेक्षकं साधर्म्यमिह निवृद्धमस्ति यतः एतस्मिन्नधिकपयः श्रियं वहेत्यः संक्षोभं पवनभुवाजवेन नीताः वाल्मीकिरहितरामलक्ष्मणानां साधर्म्यं दधति गिरं महसरस्यः इत्यत्रैवाक्षितः श्लेषो भवेत् सममित्येतत्तु क्रियाविशेषणं संहार्यत्वेनाप्युपपन्नं वधूषु स्त्रियविशेषणार्थं न्वयात्पाकद्रागप्रतीतं साम्यं नालं वते तस्मादर्थसौंदर्यवलादेव न दन्वयानुसंधानमिति गूढश्लेषः तदनुतद्गुणादेव समशब्दस्य साधर्म्यार्थकत्वनमिति वाच्यं सौंदर्यमालंकारस्यांगमयमित्यलं प्रपञ्चेन तस्मात्सिद्धं श्लेषत्रैविध्यं एवं च श्लेषः प्रकारान्तरेणापि द्विविधः संपन्नः उदाहरणगतेषु अञ्जुकीलालवाहिनीयत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणं पदभंगमनपेक्ष्याने कार्यं क्रौडीकारादभंगः सर्वदोसाधवः योगैर्गोहरिणाहितमक्तिनेत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणं पदभंगमपेक्ष्यानानार्थक्रौडीकारात्सभंगः श्लेष इति तत्र सभंगश्लेषः शब्दालंकारः अभंगश्लेषस्त्वर्थालंकार इति केचित् उभयमपि शब्दालंकार इत्यन्ये उच्यन्ते

ननेनान्वयः एतस्मिन्निनि तत्रैवैवतकगिरिवर्णनं एतस्मिन्निरोमहत्यः सरस्यः वाल्मीकेर्मुनेर्गिरं भयमप्यर्थालंकार इति स्वाभिप्रायः एतद्विवेचनं ननेनान्वयः एतस्मिन्निनि तत्रैवैवतकगिरिवर्णनं एतस्मिन्निरोमहत्यः सरस्यः वाल्मीकेर्मुनेर्गिरं भयमप्यर्थालंकार इति स्वाभिप्रायः एतद्विवेचनं साधर्म्यं सादृश्यं दधति धारयंति किंभूतानां गिरं अरहितौ संवदौ रामलक्ष्मणौ यामुतायाभूतानां सरसीपक्षे अरहिताः संयुक्ता रामाः यतयोयासांतयाभूतालक्ष्मणाः सारसवनितायासुता इति किंभूताः सरस्यः अधिकांजलशोभां वहेत्यः पवनसंभूतेन वेगेन संक्षोभं तरंगकुलत्वं नीताः प्रापिताः वाल्मीकिगिरस्तु अधिकाः

कापयोयासुताः पवनभुवाहन्मतावेगेन निजेन संक्षोभमुद्भूतं प्रापिता इति नन्वत्रापि सममित्यस्य तुल्यार्थत्वात्साधर्म्यनिबंधोऽस्तीतिकुतो न श्लेषाक्षेपस्तत्रा
ह सममिति द्राक् शोघं साम्यार्थं साम्यार्थकत्वं तथा चानुपपत्त्यभावात् नन्वत्रापि साक्षेपो न संभवतीति भावः कथं तर्हि तदवगमस्तत्राह अर्थसौंदर्येति वि
शेषणानां वधूभिरन्वये च मत्कृते रनुसंधानात् तदन्वयतात्पर्यं प्रवृत्तिभावः तदनुश्लेषानुसंधानानंतरं तद्वलात् श्लेषवलात् साधर्म्यार्थेति साधर्म्यरूपार्थस्य
त्यर्थः अर्थसाम्याभावेऽपि सकलकलपुरमेतज्जातं संप्रति सुभांशु विविभिर्वैत्यादिवन्द्वा साम्यस्य संभवादिति भावः एवकारेण व्यंग्यत्वव्यवच्छेदः तत्र तयोर्मध्येश

अप्रस्तुतप्रशंसास्यात्सायत्र प्रस्तुताश्रया एकः कृतीशकुंतेषु योन्यंशकान्नयाचते यत्राप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनं प्रस्तुतवृत्तांतावगतिपर्यव
सायितत्राप्रस्तुतप्रशंसा लंकारः अप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनेन प्रस्तुतावगतिश्च प्रस्तुताप्रस्तुतयोः संबंधे सति भवति संबंधश्च स्वरूपं
सामान्यविशेषभावः कार्यकारणभावो वा संभवति तत्र सामान्याद्विशेषस्य विशेषाद्वा सामान्यस्यावगतौ द्वैविध्यं कार्यकारणभा
वेऽपि कार्योत्कारणस्य कारणद्वा कार्यस्यावगतौ द्वैविध्यं सारूप्यस्य तु एकोऽभेद इत्यस्याः पंचप्रकारः यदाहुः कार्ये निमित्ते सामान्ये
विशेषे प्रस्तुते सति तदन्यस्य वचस्तुल्ये तुल्यस्येति वचनं चेति तत्र सारूप्यनिबंधनाः प्रस्तुतप्रशंसोदाहरणं एकः कृतीति अत्र
अप्रस्तुतचातकस्य प्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन प्रस्तुते तत्सरूपे सुद्रेभ्यो याचना निवृत्ते मानि निपर्यवस्यति १ ॥

इति जतुकष्टन्यायेन शब्दयोरेव श्लिष्टत्वादिति भावः अर्थे निशब्दाभेदादेकवृत्तगतफलद्वयन्यायेनार्थयोरेव श्लिष्टत्वादिति भावः केचित् अलंकारस
र्वस्वकारादयः उभयमपीति समंगाभंगश्लेषद्वयमपीत्यर्थः शब्दस्य परिवृत्य सहत्वेनान्वयव्यतिरेकाभ्यां तद्गतत्वावधारणादिति भावः अन्ये भग्नमद
भट्टाः नन्वभिप्रायस्यार्थालंकारमध्यकथनादेव तस्यापि विशेषतः कथनमंतरेण कथमुपपत्तिरित्याशंक्याह एतदिति यद्यप्युत्प्रेक्षाग्रंथानंतरं चित्रमोका
सानक्तापि दृश्यते तथाप्ययमाशय उन्नीयते चमत्कारेण मुखप्रेक्षित्वादर्थालंकारत्वमिति अनुप्रासयमकादेस्तु न च मत्कारेण मुखप्रेक्षित्वमिति तत्र तयोर्मध्येश

अलंकारस्य निवृत्तिरिति भावः

शब्दालंकारत्वमेवेति इत्यलंकारचंद्रिकायां श्लेषप्रकरणं अप्रस्तुते निभा अप्रस्तुत प्रशंसा प्रस्तुता अप्राप्रस्तुतमाश्रयः प्राधान्येन तात्पर्यविषयो पस्वास्तथाभूता
प्रस्तुतपरमप्रस्तुतवर्णनमप्रस्तुतप्रशंसेत्यर्थः एकइतिरुक्तीकुत्रालः शकुंतेषुपक्षिषुमध्येयश्चातकः शक्रादिद्रादन्यनयाचतदन्यर्थः कार्यइतिकार्यं प्रस्तुते सतितद
न्यस्य कारणस्यवचः प्रतिपादनं निमित्तकारणे प्रस्तुते सतितदन्यस्य कार्यस्य एवं सामान्ये प्रस्तुते सतितदन्यस्य विशेषे प्रस्तुते सतितदन्यस्या सामान्यस्य तुल्ये प्रस्तु
ते तदन्यस्य तत्सदृशस्येत्यर्थः अन्यशब्दस्य प्रतिसंबंधि परत्वात् तत्सरूपे तत्सदृशे आवहेति आवद्धाः पाः कृत्रिमाः सराः स्कंधलोमानि तैर्जटिला व्याप्ता अंस

यथावा आवद्धकृत्रिमसराजटिलांसभित्तिरारोपितो मृगपतेः पदवीयदिश्वा मते भकुंभतटपाटनलंपटस्पनादंकरिष्यतिकथं हरि
णाधियस्य अत्र मुनकस्य निंदानिंदनीयत्वेन प्रस्तुते तत्सरूपे कृत्रिमवेषव्यवहारदिमात्रेण विद्वताभिनयवतिवैधेये पर्यवस्यति
यथावा अंतश्छिद्राणि भूयांसिकंठकावहवो वहिः कथं कमलनालस्य माभूवन्मंगुरागुणाः अत्र कमलनालरत्नांत कीर्तने तत्सरूपे
वहिः खलेषु जाग्रत्सु भ्रातृपुत्रादिभिरेतः कलहं कुर्वाणे पुरुषे पर्यवस्यति एवं चलक्ष्यलक्षणयोः प्रशंसा शब्दः स्तुतिनिंदास्वरूपा
ख्यानसाधारणकीर्तनमात्रपरोद्वृष्ट्यः सामान्यनिबंधनायथा विधायवैरं सामर्थ्येन रोः रोयउदासते प्रक्षिप्योदर्विषं कक्षे शरते
तेऽभिमारुते अत्र प्रागेव सामर्थ्यं शिशुपाले रुक्मिणीहरणाद्वैरं दृढीकृतवता कृष्णेन तस्मिन्नुदासिन्नुमयुक्तमिति वक्तव्येऽर्थप्रस्तु
ते तत्प्रत्यायनार्थं सामान्यमभिहितं यथावा सौहार्दस्वर्णरेखाणां मुञ्चावचभिदाजुषां परोक्षमिति कोप्यस्ति परीक्षानिकषोपलः ॥

भित्तिः स्कंधदेशो यस्यैवंभूतः श्वा मुनकः मृगपतेः सिंहस्य पदवीस्थानेय्यारोपितः तादृशसरायुक्तत्वेन सिंहसाम्यं प्रापितइत्यर्थः तथापि मतानामिभानां
जानां कुंभतटस्य पाटने विदारणे लंपटस्पनो हरिणानामपि पस्पनादंसिंहनादं कथं करिष्यतीत्यर्थः अभिनयवति अनुकुर्वतीति सप्तम्यंतं वैधेये मूर्खे
मूर्खवैधेयवालिशादित्यमरः अंतरिति छिद्राणि रंध्राणि दोषस्थानानि च कंठकाः भूकाः खलाश्च मंगुराः भंगशीलाः गुणाः सौभाग्यादयः तैर्जटिभिश्च ॥ ४९ ॥

अत्रस्तुतिनिंदोदासीनस्वरूपाख्यानमात्रमिति शिष्टविशेषणत्वमिति च भेदः एवं चेति उक्तोदाहरणेषु प्रस्तुतपरस्याप्रस्तुतवर्णनस्य निरूपत्वे सतीत्यर्थः विधाये
ति येन गः मनुष्याः सक्तो धेः शत्रोर्वैरविधायोदासीना भवेति ते कश्चिन्मृगं च यमग्रिं निक्षिप्य अभिमारुतं पवनं भिमुखं शरते निद्रां कुर्वतीत्यर्थः सोहाहंति से
हादीनि मैत्र्याण्येव स्वर्णरेखा इति रूपकं तासां परीक्षणं निकषोपलः परोक्षमिति संज्ञितः कोप्यस्तीत्यन्वयः अंकेति मृगलाञ्छन इत्युच्यत इति शेषः निष्ठुरं हि सा

अत्र यदि त्वं प्रत्यक्षमिव परोक्षेऽपि समहितमाचरसितदा त्वमुत्तमः सुहृदिति विशेषेव कथ्यत्वेन प्रस्तुते सामान्यमभिहितं विशेषनिव
धनापथा अंकाधिरोपितमृगश्चंद्रमा मृगलाञ्छनः केसरी निष्ठुरस्ति मृगपूथो मृगाधिपः अत्र कृष्णं प्रतिक्लभद्रवाको माद्वदूष
णपरे पूर्वप्रस्तावानुसारेण कूरुवरख्यातिभाग्भवति न तु मृदुरितिसामान्यवक्तव्ये तत्प्रत्यायनार्थं प्रस्तुतो विशेषोभिहितः एव ह
हृत्कथादिषु सामान्यतः कंचिदर्थं प्रस्तुत्य तद्विवर्णार्थं प्रस्तुतकथाविशेषोदाहरणे खियमेवाप्रस्तुतप्रशंसादृष्ट्या कारणनिव
धनायथा हृतसारमिवेंदुमंडलं दमयंती वदनं यवेधसा कृतमध्यविलं विलोक्यते धृतगंभीरखनी स्वनीलिम अत्रा प्राकरणिकेंदु
मंडलगततयोत्प्रेक्ष्यमाणेन दमयंती वदननिर्माणार्थं सारं शहरणेन तत्कार्यरूपं नर्णनीयतया प्रस्तुतं दमयंती वदनगतलोकोत्तर
सौंदर्यं प्रतीयते यथावा मदीयवरदराजस्तवे आश्रित्य नूनममृतं युतयः पदं ते देहक्षयोपनतदिव्यपदमिमुखाः लावण्यपुण्यनिच
यं सुहृदित्वदास्ये विन्यस्योतिमिहिरं प्रतिमासभिन्नाः अत्रा प्राकरणिके चंद्रकतैकतयोत्प्रेक्ष्यमाणेन लावण्यनिचयविन्यासे
न कारणेन तत्कार्यमनंतकोटिचंद्रलावण्यशालित्वं अनन्यमुखसाधारणं भगवन्मुखे वर्णनीयतया प्रस्तुतं प्रतीयते तथाहि ॥

निनिरस्तानि मृगयूथानियेन तादृशः केसरी सिंहो मृगाधिप इत्युच्यत इति शेषः हतेति धृतो गंभीरं स्वस्यां मर्ते खस्याकाशास्य नीलिमायेनेति मंडलविशेषम्
म आश्रित्येति इदं प्रतिमासंभिन्ना अमृतयुतपश्चंद्रास्ते विष्णोः षडमाकाशमेव पदं चरणमाश्रित्य देहस्य स्ये उपनतं स पदं दिव्यपदस्याभिमुखत्वं येषामे

कु. टी.
चं.
४२

संतस्त्वदास्यरूपे सुहृदि मित्रे दने लावण्यसंरूपस्य पुण्यस्य निचये विन्यस्य मिहि रंत्तं प्रति यांतीत्यन्वयः मंत्रलिङ्गादिति न वोनवो भवति जायमान इत्यादि मंत्रसा-
मर्थ्यादित्यर्थः मंत्रस्य मानोतरसिद्धान्तानुवादकत्वादाह वृद्धीति श्रुतीति तत्सुकृतदुष्कृते विधूनुते तस्य प्रियाज्ञातयः सुकृतमुपयति अप्रियादुष्कृतमिति कौशान-
की श्रुतिः स यावच्छिष्ये न्नमस्तावदादित्यगच्छतीति स वायुमागच्छति स तत्र विजिहोते यथारयचक्रस्य संतेन स ऊर्ध्वं आक्रमते स आदित्यमागच्छतीति च श्रुती-

चंद्रस्तावन्मंत्रलिङ्गाद्विस्तृप्ताभ्यामभेदेऽपि भेदाभ्यवसायाद्वा प्रतिमासं भिन्नत्वेन वर्णितः तेनातीताश्चंद्रा अनंतकोटय इति लब्धं का-
लस्यानादित्वात्सर्वेषां च ते यामाकाशसमाश्रयणं श्लेषमहिम्ना भगवच्चरणसमाश्रयत्वेनाप्यवसितं भगवच्चरणं प्रपन्नानां च देहस-
योपस्थितौ परमपदप्राप्त्याभिमुख्यं तदानीमेव स्वसुहृद्वर्गस्वकीयसुकृतस्नोमनिवेशनं ततः सूर्यमंडलप्राप्तिश्चेत्येतत्सर्वं श्रुति-
सिद्धमिति तदनुरोधेन ते यां देहक्षयकालस्यामावास्या रूपस्योपस्थितौ सूर्यमंडलप्राप्तेः प्राक् प्रत्यक्षसिद्धं पुण्यत्वेन निरूपितस्य
लावण्यस्य प्रहाणं निमित्तोक्त्यनस्य चंद्रसादृश्यस्वरूपोपचरिततत्सौहार्दवति भगवन्मुखेन्यसनमुत्प्रेक्षितं यद्यपि सुहृद्व-
त्वेनावदल्यपुण्यसंक्रमो भवति तथापि अत्र सुहृदित्येकवचनेन भगवन्मुखमेव चंद्रस्य सुहृद्वत्तनमुखांतराणि चंद्रसादृश्यगंध-
स्यास्पदानीति भगवन्मुखस्येतरमुखेभ्यो व्यतिरेकोपि व्यंजितः ततश्च तस्मिन्नेव सर्वेषां स्वस्वयावच्छ्रावण्यविन्यसनोत्प्रेक्षणेन प्रास्व-
र्णितः प्रस्तुतोर्थः स्पष्टमेव प्रतीयते यद्यपि श्रुतौ सूर्यमंडलप्राप्त्यनंतरभावि विविजानदीक्रमणानंतरमेव सुहृत्सुकृतसंक्रमणं श्रुयते त-
थापि शारीरकशास्त्रे तस्यार्थवादात्प्राग्भावः स्थापित इति तदनुसारेण विन्यस्य मिहि रं प्रति यांतीत्युक्तं कथं निबन्धनायथा नाथत्वं दधि-
नखधावनतोयलगास्तत्कानिलेशकणिका

स आदित्यमागच्छतीत्यनंतरं स आगच्छति विरजानदीनां मनसवात्येति तत्सुकृतदुष्कृते विधूनुत इति श्रु-
तौ शारीरकेति शारीरेभवः शारीरः स एव शारीरक आत्मा तत्प्रतिपादकेत्यर्थः अर्थवशात्प्रयोजनवशात् पूर्वपापादित्यागाभावे विरदिमार्गप्राप्तिपूर्वकव-

जलधिप्रविष्टः

संप्राप्तेरसंभवेन पारक्रमस्य अर्थकृतेण वाचादिति भावः
स्थापित इति

संपरयेत तत्राभावात्थाह्यन्यद्विनातीयाधिकरणे सिद्धांतित इत्यर्थः नाथेति हेनाथविष्णोत्वच्चरणनखप्रक्षालनजले गेगारूपे लयाः तेषां नखानां कांतिलेशकणिकाः भ
समुद्रं प्राप्ताः ता एव च कणिकास्तस्य जलधर्ममथनेन सांद्रतां प्राप्ता नूनं समुद्रसंवेधिनवनी तस्य चंद्रस्य पदं प्राप्ताः चंद्ररूपेण परिणता इत्यर्थः तया तद्वारेण तदित्यनेन
रहेतुरिति शेषः तद्देतुर्नखकांत्युत्कर्ष इत्यर्थः अस्याश्चेदिति अस्याः कामित्या गति सौकुमार्यं दृष्टं चेदित्यप्याहारेणान्वयः एवं संलापो भाषणं यदि श्रुतस्मदाप
रभूतैः को किलैवाचं यच्छतीति तया तस्य भावो मोनमेव ब्रतं साध्यतां अकरोरतामार्दवयदि दृश्यते तदा सा प्रसिद्धा मालती दृष्ट्या यैव पाषाण तुल्यैस्तस्य त

ता एव तस्य मथनेन घनीभवं सो नूनं समुद्रनवनी तपदं प्रपन्नाः भगवत्या दां बुज्जक्षालनरूपायां दिव्यसरित्यलक्तकरसादिवलया
नां तया सह समुद्रं प्रविष्टानां तन्वावकांतिलेशकणिकानां परिणामतया संभाव्यमानेन समुद्रनवनी तपदवाच्येन चंद्रेण कार्येण तेन
खकांत्युत्कर्षप्रतीयते यथा वा अस्याश्चेदिति सौकुमार्यमधुना हंसस्य गर्वैरलं संलापो यदि धार्यतां परभृतैर्वाचं यमत्त्वब्रतं अंगाना
मकरोरता यदि दृष्ट्या यैव सामालती कांतिश्चेत्कमला किमत्र बहुना काषायमालंबतां अत्र नायिका गति सौकुमार्यां दिशु वर्णनीय
त्वेन प्रस्तुतेषु हंसादिगतगर्वशांत्यादिरूपाणि औचित्येन संभाव्यमानानि कार्याणि अभिहितानि एतानि च पूर्वोदाहरणद्वयनवल्लुका
यां किंतु तन्निरीक्षणकार्याणि लज्जातिरश्वादिचेतसि स्यादसंशयं पर्वतराजपुत्रा तं केशपाशं प्रसमीक्ष्य कुपुंर्बालप्रियत्वं शिषि
लं च मयं दत्ति उदाहरणं तरे तथैव दस्युं अंगानामकरोरतेति तृतीयपादे तु वर्णनीयां गसौकुमार्यातिशयनिरीक्षणकार्यत्वम

इति कांतिं दृष्टा चेत्तदा कमलालक्ष्मीः काषायं वस्त्रमालम्बतामाश्रयतु किमत्र बहुनोक्तेनेत्यन्वयः गत्यादिषु गति सौंदर्ये पिनाथोक्षेपमालती कथेरत्वेति
दयोदिषु संभाव्यमानानि ठत्येक्षमाणानि पूर्वोदाहरणद्वैलक्षण्यमाह एतानि कार्याणोत्यर्थः लज्जेति तिरश्चां पश्चादीनां चेतसि यदिलज्जा स्यात्तदा च मयः गोमृ
गाः पर्वतराजपुत्रास्तंतथारमणीयं केशपाशं प्रसमीक्ष्य वालाः केशाः प्रियाया सांतास्तथा तत्वं शिषिलं कुपुंरित्यन्वयः तथैव निरीक्षणकार्यत्वमेव अर्थाक्षेपेति

क-टी-
कं-
४३

दृष्टत्वाप्यत्र रूपार्थाक्षितेत्यर्थः इदमपि अप्रस्तुतबुद्धेः कार्यत्वमपि अपिनाप्रस्तुतबुद्धेः कारणत्वागुरुं समुच्चीयते त्वदंगमार्दवेदृष्टकस्यापि तेन भासते मालतीश-
शश्वत्स्वाकदलीनां कठोरतेति तुल्ययोगितायां प्रागुदाहृतं ननु कार्यरूपेण प्रस्तुतं तार्थं न यत्र प्रस्तुतं तत्कारणमवगम्यते सा कार्यनिवधना अप्रस्तुतप्रशंसोच्यते
नवीदाहतेषु तत्संभवः मालतीकठोरत्वादेरप्रस्तुतस्यायं सा कार्यता यास्त्यैव दर्शितात् एवं प्रस्तुतस्य कामिनीगतिनिष्ठसौंदर्यातिशयादेर्निरीक्षणस्यैव कारणम्

प्रतियोगिविशेषापेक्षकठोरत्वस्य तदकार्यत्वात् किंतु तद्बुद्धेरेव इदमपि त्वदंगमार्दवेदृष्टदृष्ट्या युदाहरणान्तरेतथैव स्पष्टं अर्थस्य का-
र्यत्वबुद्धेः कार्यत्वेपि कार्यनिवधनत्वं न हीयत इति एतादृशान्यपि कार्यनिवधना प्रस्तुतप्रशंसायामुदाहृतानि प्राचीनैः वस्तुतस्तु
तदतिरेकेण दोषः न ह्यप्रस्तुतप्रशंसायां प्रस्तुताप्रस्तुतयोः पंचविध एव संबंध इति नियंतुं शक्यते संबंधोतरेष्वपि तदृशेनात् य-
था तापत्रयौषधवरस्य तवस्मितस्य निश्वासमंदमरुतानि वसुसीकृतस्य एते कडंकरचयादवविप्रकीर्णा जैवात्कस्य किरणा जगति
भ्रमंति अत्र ह्यप्रस्तुतानां चंद्रकिरणानां भगवन्मंदस्मितरूपदिव्यौषधधान्यविशेषकडंकरचयत्वोत्प्रेक्षणेन भगवन्मंदस्मित-
स्य तत्सारतारूपः कोऽयुत्कर्षः प्रतीयते न च धान्यकडंकरचययोः कार्यकारणभावादिसंबंधोक्तिः अतः सहोत्पत्त्यादिकमपि संब-
धान्तरमाश्रयणीयमेव एव सुपमानोपमेयावाश्रित्य तत्र कविकल्पितकार्यकारणभावनिवंधने अप्रस्तुतप्रशंसोदर्शिते ततोऽन्य-
त्रापि दृश्यते यथा कालिंदिबृहिकुम्भोद्भवजलधिरहं नाम गृह्णासि कस्माच्छत्रोर्मै नर्मदाहं त्वमपि वदसि मे नाम कस्मात्सपत्न्याः

त्वेन स्वरूपतस्तस्या कारणत्वादित्यत आह अर्थस्येति अप्रमाशयः अर्थस्याप्रस्तुतत्वे सुतरां तद्बुद्धेरप्रस्तुतत्वाकार्यत्वाच्च न तावदप्रस्तुतकार्यत्वांशसंभ-
वः अर्थत्वस्य प्रयोजनाभावेन लक्षणे अनिवेशादव्यावर्तकत्वाच्च नापि प्रस्तुतस्य कारणत्वांशस्यासंभवः स्वरूपतस्तस्या हेतुत्वेपि ज्ञातस्य हेतुत्वादिति ननु ग-
तिसौंदर्यादेर्ज्ञानमेव हेतुर्न तु ज्ञापमानं गतिसौंदर्यादि तदभावेपि ज्ञानमात्राकार्योत्पत्तेरित्यस्तरसादाह्वस्तुतस्त्विति तदतिरेकेतस्याः प्राचीनोदाहृतप्रस्तु-

न प्रशंसाया अतिरेके प्रकाशय च का धिभ्य

नापेति हेहरेतवनिश्वासरूपमंदमारुतेन निवृत्तीकृतस्य बुसरहितीकृतस्य स्थितरूपस्य आध्यात्मिकादितापत्रयौषधश्रेष्ठस्य विप्रकीर्णाः कंडकस्वभावसमूहाद्वैते जैवात्कस्य चंद्रस्य किरणजगति भ्रमंतीत्यन्वयः तत्सारतारुतः किरणसारतारुतः एवमिति तत्सारमित्युदाहरणे चंद्रवदने उपमानोपमेयपदयोवाश्रित्य चंद्रसारं शहरणस्य सतः कविप्रौढोक्तिः कस्मिन् कारणत्वे एव मन्येष्वपि दृष्टव्यम् कालिंदीति नर्मदायाः समुद्रस्य वसंवादाय तत्र यमुनाभ्रांस्यासमुद्रेण कालिंदीत्युक्ते कोपात्साकूतं नर्मदाया उत्तरं हे कुंभोद्भव अगस्त्यमुने ब्रूहीति ततः पुनः समुद्रस्य प्रतिवचनं अहं जलधिर्भवामि मम शत्रोर्नाम कस्मा

मालिन्यं तर्हि कस्मादनुभवसि मिलत्कज्जलैर्मालवीनां नेत्रांभोभिः किमासांसमजनिकुपितः कुंतलक्षोणिपालः अत्र किमासांसमजनीति मालवीनां तयारोदनस्य निमित्ते एष्येत्प्रियमरणरूपनिमित्तमनाख्यायकूपितः कुंतलक्षोणिपाल इति तत्कारणमभिहितमिति कारणनिबंधना मालवान्प्रतिप्रस्थितेन कुंतलेश्वरेण किं तेनाशिता इति एष्येत्तद्वधानंतरभाविजलधिनर्मदाप्रश्नांतररूपे कार्यमभिहितमिति श्रैव कार्यनिबंधनापि पूर्वस्यां प्रश्नः शब्दः अस्यामार्थ इति मेदः प्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य द्योतने प्रस्तुतां कुरः किं भृगसत्यां मालत्यां केतक्या कंदके द्वया यत्र प्रस्तुतेन वर्ण्यमानेनाभिमतमन्यत्प्रस्तुतं द्योत्यते तत्र प्रस्तुतां कुरालंकारः उत्तराद्वमुदाहरणं इह प्रियतमेन साकमुद्याने विहरती काचिद्वृंगं प्रत्येवाहेति वाच्यार्थस्य प्रस्तुतत्वं न चानामंत्रणीयामंत्रणेन वा आसंभवादप्रस्तुतमेव वाच्यमिह स्वस्वप्रस्तुतावगतयेति हि

प्रतिवाच्य

हे तोर्मल्लासीति सापुनराहनर्मदाहमित्यादिततः समुद्रः पुनराह तर्हि कुतो मालिन्यमनुभवसीति सापुनराह मिलत्कज्जलैर्मालवदेशांगनानां नेत्रांभिरिति ततः किमासां जातमिति समुद्रस्य प्रश्नः कुंतलदेशाधिपः कूपित इति नर्मदाया उत्तरमिति इत्यलंकारवद्विजायामप्रस्तुतप्रशंसाप्रकरणं प्रस्तुतेनेति प्रधानभूतप्रस्तुतांतराभिग्नं जकं प्रस्तुतवर्णने प्रस्तुतां कुरालंकारः प्रस्तुतस्याभिग्नं जकत्वादं कुरद्ववा कुरद्वतिभ्युत्पत्तेकिमिति हे भ्रमर मालत्यां चिद्यमानायां कंदके द्वया कंदक्या प्रयाकेतक्या किं प्रयोजनमिति प्रस्तुतेन भ्रमरवृत्तांतेन मयिमनोहारिण्यां सत्यां किमुदेगकारिण्यापरा

च नित्येति नायकसंवातः

लोलेचपलं मनोविनोदय लोलमिति क्रियाविशेषणं वा नव मल्लिकापालताविशेषस्सवालामभिनवां असेजातरजस्कांकलिकामकालेय्ये किमिति कदर्थयसिपो
 डपसीत्यन्वयः रजःपुष्परजःस्त्रीणारेतश्च मृष्यतीति एतद्वचनं भ्रूषवतिसतीत्यर्थः कोशेति । इयं नलिनी कमलिनी कोशद्वंद्वं मुकुलयुगलं कादंवस्य हंसस्य चंद्रा
 क्षतं कृतं क्षतं दधाति यत्तेतथेपंचूतस्याम्रस्य लतानूतनपल्लवं पुंरूपैः कोकिलैरसादितं चर्वितं धत्ते इति दीर्घिकाया वाप्यास्तरे मिथः परस्परं सखीजनस्य वचनं

अत्रेयमिति नलिनी व्यक्तिविशेषनिर्देशेन दीर्घिकायास्तद्व्यत्यनेन च वाच्यार्थस्य प्रस्तुतत्वं स्पष्टं प्रस्तुतांतरयोतनं चोत्तरार्थे स्वयमेव क
 विनाविष्कृतं अत्रायोदाहरणयोरन्यापदेशध्वनिमाह लोचनकारः अप्रस्तुतप्रशंसायां वाच्यार्थः प्रस्तुतत्वादवर्णनीय इति तत्राभि
 धायामपर्यवसितायां तेन प्रस्तुतार्थव्यक्तिरलंकारः इह तु वाच्यस्य प्रस्तुतत्वेन तत्राभिधायां पर्यवसितायामर्थसौंदर्यवत्त्वेनाभिमतार्थ
 व्यक्तिर्ध्वनिरेवति वस्तुतस्त्वयमप्यलंकार एव न ध्वनिरिति व्यवस्थापितं चित्रमीमांसायां तृतीयादाहरणस्य त्वलंकारत्वेकस्यापि न
 विवादः उक्तं हि ध्वनिकृता शब्दार्थशक्त्या सिद्धोपि व्यंग्योर्थः कविना पुनः यत्राविष्क्रियते स्तोत्रासां न्येवालेकृतिर्ध्वनेरिति एतान्यपि
 सारूप्यनिबंधनान्युदाहरणानि संवेधांतरनिबंधनान्यपि कथं विहाय व्यंग्ययोः प्रस्तुतत्वं निबंधनेनोदाहरणीयानि दिङ्मात्रमुदा
 ह्रीयते रात्रिः शिवाकाचनसन्निधत्ते विलोचने जायते मप्रमत्ते समानधर्मा युवयोः सकाशे सखा भविष्यत्यचिरेण कश्चित् अत्र शि
 वसारूप्यमिव तदेकदेशतपातद्वाच्यं ललाटलोचनमपि शिवरात्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेन वर्णनीयमिति तन्मुखेन कृत्स्नशिवसारूप्य

कर्ण्यसाप्रस्तुतानायािका कमलमुकुलाम्रपल्लवव्याजेनैतामदीयस्तनाधरक्षतवृत्तांतं कथयंते तिलात्वात् न स्य वस्त्रस्यां तेन प्रांतेन स्तनतटं तिरोदधे विंवरू
 पमधरं च पाणिना तिरोदधे आच्छादितवतीत्यन्वयः अन्यापदेशेति अन्यस्यापदेशो मिथं यत्रा दृशमित्यर्थः तदीयमेव ग्रंथं दर्शयति अप्रस्तुतेत्यादिव्यव
 स्थापितमिति प्रस्तुतत्वेपि मुरजतपातात्यर्थाभावादनाप्यभिधापर्यवसानाभावादिति भावः सौंदर्येति साम्यं लंकृतिर्ध्वनेः सकाशादन्यैवेत्यर्थः प्रस्तुतत्वं भवे

न प्रस्तुतत्वात् प्राप्ताविति

कु. टी.
च.
४५

हेविर्लविर्नैर्विवाकल्याणरूपाकाचनअनिर्वचनीयप्रभावारविः शिवरात्रिरित्यर्थः संनिधते संनिहिताभवति अतः युवां अप्रमत्ते जाग्रतं जाग्रद्रूपे भवते कुतस्तम
ब्राह्मयुवयोः सकाशे समीपे अचिरेण समानधर्मा सदृशः सखाकश्चिद्भविष्यति तृतीयं लोचनं भाले भविष्यातीत्यर्थः तदेकदेशतयेति शिवरात्रिमाहात्म्यप्र
युक्तत्वे हेतुः तच्च वर्ण्यत्वे तद्वाच्यं उदाहृतं काव्यवाच्यं एवं चैकदेशेकदेशभावसंबन्धनिबन्धनत्वमत्र दर्शितं वहंतीति भगवत्याः सीमंतवर्णनमिदं अपिशिवे
तव सीमंतसरणिः नः सीमंतनोलित्यन्वयः कोट्यं सिंदूरं वहती किमिव प्रवृत्तानां केशपात्ररूपांधकारदीप्तीनां समूहैर्वदीकृतं वालार्ककिरणमिव सरणिः

यथा वा वहंतीं सिंदूरं प्रवलकवरोभारतिमिरत्विषां वृंदैर्वदीकृतमिव नवीनार्ककिरणं तनोतुक्षेपेन सववदनसौंदर्यलहरीपरीवा
हस्रोतः सरणिरिव सीमंतसरणिः अत्र वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतायाः सीमंतसरणे वदनसौंदर्यपरीवाह त्वोत्प्रेक्षणेन परिपूर्णतरा
कवत्यरोवाहकारणीभूतास्वस्थाने अमांती वदनसौंदर्यसमृद्धिः प्रतीयते सापि वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैव यथा वा अंगासंगिमृणा
लकांडमयते भृगावलीनारुचं नासाभौतिकमिद्रनोलसरणिश्चासानिलाद्गाहते दत्तेयं हिमवाल्मुकापि कुचयोर्धत्ते स्रग्दीपतां
तप्तायः पतितो वुक्तरतले धारां वुसंलीयते अत्र नायिकाया विरहासहत्वातिशयप्रकटनापसंतापवल्कार्याणि मृणालमालि
न्यादीन्यपि वर्णनीयत्वेन विवक्षितानोति तन्मुखेन संतापेव गम्यः यत्र कार्यं मुखेन कारणस्यावगतिरपिश्लोके निवृत्तानतत्रायम
लंकारः किं त्वनुमानमेव यथा परिमलानपीनस्तनजघनसंगादुभयतस्तनोर्मध्यस्यांतः परिमिलनमप्राप्य हरितं द्रव्यं स्तन्यासं

केवलद्वदनसौंदर्यलहरीणां परीवाहरूपास्त्रोतसः सरणिरिवैति परीवाहो जलनिर्गममार्गः जलोत्सूसाः प्रशिथिलभुजाक्षेपवल्कनैः रुद्रांग्याः स
परीवाहादुत्पन्नः अंगेति विरहसंतापवर्णने अंगसंबद्धं मृणालकांडभृंगेभ्यो विशेषरहितां तत्समां रुचं कांतिमयते प्राप्नोति तापातिशयेन मल्लिनीभावात्
नासाभौतिकंश्चासानिलादत्युष्णाद्देतो रिरिद्रनः लमणेः पदवीतत्साम्यगाहते प्राप्नोति तथा कुचपौर्दत्तानि हितेयं हिमवाल्मुकाकर्पूरं क्षुण्णदीप रूपतां धत्ते

परीवाहो जलनिर्गममार्गः जलोत्सूसाः प्रशिथिलभुजाक्षेपवल्कनैः रुद्रांग्याः स

एवंकरतलेधाररूपेणसिक्तंजलंतप्रापःपिंडुपतितजलवत्संलीयतेतापातिशयात्तृणं प्राप्नोतीत्यर्थः उदाहरणद्वयेपिकार्यनिबंधनत्वंयक्तंनतत्रायमिति ह
 योरपिवाच्यत्वादितिभावःअयमित्युपलक्षणंअप्रस्तुतप्रशंसाधिनेतिबोधंकिंकृतस्तर्हितत्रचमत्कारोतत्राहकिंतित्तिपरीतिरत्नावल्यास्वविरहानुरागाःसा
 गरिकायाःशयनमुपगतस्यराजद्वयमुक्तिःददंविस्मिनीपत्ररचितंशयनंरुशंग्याःसतापवदत्यनुमापयतिकिंभूतंपीनस्तनजघनभंगादुभयत ऊर्ध्वाधोभागयो
 परिस्नानंतनोःरुशस्यमध्यस्यपरिमिलनंसघमंमप्राप्यअंतमध्यभागेहरितवर्णंएवंप्रकर्षेणशिथिलयोर्भुजयोरक्षेपेअलनैश्वव्यस्तःविषमीकृतोत्यासोर

पर्यायोक्तंतुगम्यस्यचोभंग्यंतराअयंनमस्तस्मेकृतौयेनमुधाराद्बद्धधूकुचौपदेवगम्यविवक्षितंतस्यैवभंग्यंतरेणविवक्षितरूपादपि
 चारुतरेणकेनचिद्रूपांतरेणाभिधानंपर्यायोक्तंउत्तरार्धमुदाहरणंअत्रभगवान्वासुदेवःस्वासाधारणगम्यःराहुवधूकुचवैयर्थ्य
 कारकत्वेनरूपांतरेणसएवाभिहितःलोकंपश्यतियस्यांप्रिःसपस्यांघ्निनपश्यतिताभ्यामप्यपरिल्लेद्याविद्याविश्वगुरोस्तवअत्र
 गौतमःपतंजलिश्चस्वासाधारणरूपाभ्यांगम्यैरूपांतराभ्यामभिहितौयथावा निवेद्यतांहंतसमापयंतौशिरीषकोशम्रदिमा
 भिमानं पादौकिंचदूरमिमौप्रयासेनिधित्सतेतुछदयंमनसोअत्रकिंदूरंजिगमिषेतिगम्यएवार्थोरूपांतरेणाभिहितःयथावादे
 वंदेजलधिसरधिंदेवतासार्वभौमं व्यासप्रश्नाभुवनविदितायस्यवाहाधिवाहाःभूषापेटीभुवनमधरंपुष्करंपुष्पवादीशाली
 पालाःशतमखमुखाश्चंदनदुर्मनोभूः

चनायस्यतादृशमितिइत्यलंकारचंदिकायांप्रस्तुतांकुरप्रकरणम्ननुप्रस्तुतकार्याभिधानमुखेनकारेणानुपपत्तिरिति
 रास्पगम्यत्वमपिप्रस्तुतांकुरविषयश्चेत्किंतहिंपर्यायोक्तमित्याकांक्षापामाहपर्यायोक्तमित्तिवचःप्रतिपादनंभंग्यंतराअयंभंग्यंतरंप्रकारकलक्षणं
 रिकुरुतेयदेवेतितथाचविवक्षितस्वप्रकारतिरिक्तंनचारुतरेणरूपेणव्यंग्यस्याभिधानंपर्यायोक्तमितिनक्षणेपर्यायेणभंग्यंतरेणोक्तमभिहितंव्यंग्यनेतिबु
 ततैःअनेष्वपदेव्यंग्यपरंनचव्यंग्यस्यैववाच्यत्वेनिष्फलविरुद्धेतिवाच्यंप्रकारभेदात्तदुक्तंयदेवोच्यतेतदेवव्यंग्यंयथातुव्यंग्येनतयोच्यतेइतिचारुतरेण

निवेद्यता

ऊ. नी.
च.
४६

नमो राहु शिरश्छेदकारिणे दुःखहारिणे इत्यत्र न पर्यायोक्तप्रसंगः स्वासाधारणरूपेण वासुदेवत्वेन यत्तु राहु शिरश्छेदकारित्वरूपव्यंग्यमादायैव पर्यायोक्तं वक्तुं
मर्हेन तु विशेषणसामर्थ्यं लभ्यं वासुदेवत्वमादायेति तदयुक्तं राहु शिरश्छेदकारित्वस्य वाच्यसिद्ध्यंगत्वेन तेनापि विवक्षितं व्यंग्यं प्रधानभूतं वासुदेवत्वं त
दादायैव तत्कथनौचित्यात् राहुस्त्रीकुचनैष्कल्पकारिणे हरये न मद्स्यन्नतु राहु शिरश्छेदकारित्वमेव विवक्षितं व्यंग्यमिति युक्तं तदादाय पर्यायोक्तमिति
विभावनीयं लोकमिति यस्याक्षपादस्याग्निः लोकं पश्यति अथ च सः लोकः यस्य पतंजलेः शेषावतारस्याग्निं न पश्यति उरगत्वा त ताभ्यां अक्षपादपतंज
लिभ्यां अपरिच्छेद्या अनाकलनीया निवेद्यतामिति नलं प्रतिदमयं त्याउक्तिः तव अल्पदयं मनः कर्तुं शिरीषकलिका मृदुत्वाभिमानमयनयेतौ इमौ पा

अत्र यस्य वेदावाहा भुजंगमाभूषणानीत्यादितद्वाक्यार्थमवस्थितौ वेदत्वाद्याकारेण गम्या एव वेदादयो व्यासप्रमुखविनेयत्वाद्याका
रेणाभिहिताः परंतु देवतासर्वभौमत्वस्फुटोकरणा य विशेषणविशेष्यभावव्यत्यासेन प्रतिपादिताः अत्रालंकारसंर्वस्वरूपाविय
र्यायोक्तस्य संप्रदायागतमिदमेवलक्षणमंगीकृतं गम्यस्यापि भंग्यंतरेणाभिधानं पर्यायोक्तमिति चक्राभिधातप्रसभाज्ञयैव च का
रयो राहुवधूजनस्य आलिंगनोद्दामविलासवंध्यं रतोत्सवं च वनमान्नशेषमिति प्रार्चनं तदुदाहरणं त्वन्यथायोजितं राहुवधूग
तेनाविशिष्टं नरतोत्सवेन राहु शिरश्छेदः कारणरूपो गम्यत इति एवं च गम्यस्यैवाभिधानमिति लक्षणस्यानुपपत्तिमाशङ्क्या ह्यदु
म्यंतस्यैवाभिधानायोगात्कार्यं

दौकिय दूरपर्यंतं प्रयासे निधातुमिच्छति हंतस्वेदेन तन्निवेद्यतां कथ्यतामित्यर्थः देवमिति देवतासर्वभौमसंकल
देवताः धीश्वरं देवं वेदे कीदृशं जलधिरेव शरधिस्तूष्णं यस्य तथा भूतं त्रिपुरसंहारेशरीकृतस्य विष्णोर्विश्रान्तिस्थानत्वात् तथा भुवनेषु विदिताः स्मृताः व्यास
प्रष्टोऽप्रोयेषां ते व्यासप्रमुखा वसिष्ठाद्याः यस्य बाह्यानां वाहनानां वेदानां अधिवाहाः नाहनाधिकृता भवन्ति पुरोगाग्रे सरप्रस्थाग्रतः सरपुरः सरादुत्पत्त्यमर एव
मभरं भुवनं पातालं भूषणपेटिका सर्पभूषणत्वात् पुष्करमाकाशं पुष्पवाटिका पुष्पस्थानीयचंद्रोद्गमाधारत्वात् शतमखदं दस्त्यमुखा अग्न्यादयः दिक्ताः

शादीपालनाधिकृताः दिगंबरत्वेन दिशामेव शादीरूपत्वात् मनोभूश्चंदनतरुः चंदनस्थानीयभस्मसंबंधित्वात् मदनभस्मनाशिवेनांगानामनुलेपनस्य पुराणेषु प्र
सिद्धेः अत्र लक्षणसंगमयति अत्रेति व्यवस्थितौ विवक्षायां सत्या अवगम्याः अंग्याः विनेयत्वेति शिक्षणीयतेत्यर्थः आदिना पातालगुप्तत्वादि परिग्रहः अ
भिहिता इति वाहाद्यधिकृतत्वादिना व्यासादिप्रतिपत्तौ समानवित्तिवेद्यत्वेन व्यासादिविनेयत्वदिरपिते सुवगमादिति भावः साक्षादेव व्यासादिविनेयत्वाप्याकारेण
किमिति निर्दिष्टा इत्याशं क्वाह परंत्विति यद्यस्युक्तविशेषणमावेपि देवता सार्वभौमत्वमवगम्यते तथापि स्फुटप्रतिपत्त्यर्थं तद्वैपरीत्यं कृतमित्यर्थः चक्रेति यो
देवः सुदर्शनचक्रस्याभिघाते या प्रसभं आज्ञातपैवराहुचधूजनस्य सुरतोत्सवं आलिंगनस्य उद्दामा उद्ग्राये विलासास्तैवं ध्यं रहितं च वनमानावशेषं च का
रेत्यन्वयः विशिष्टेन उक्तविशेषणविशिष्टेन एवं च ईदृशोदाहरणयोजनेन अनुपपत्तिमिति गम्यस्वरुहशिरश्छेदस्य भंग्यंतरेणानभिधानादव्याप्तिमाशं
लक्षणे विवक्षितमितिलक्षणं क्लृष्टगत्या योजितं लोचनकृतापर्यायोक्तं यदन्येन प्रकारेण अभिधीयत इतीदमेव लक्षणमंगीकृत्य
तदुदाहरणे च कार्येण शब्दाभिहितेन कारणव्यंग्यं प्रदर्श्य तत्र लक्षणं लक्ष्यनाम च क्लृष्टगत्या योजितं वाच्यादन्येन प्रकारेण व्यं
ग्येनापलक्षितं यद्यदभिधीयते तत्पर्यायेण प्रकारंतरेण व्यंग्येनापलक्षितमुक्तमिति सर्वोपलक्षणः किमर्थ इति न विद्मः ॥

कोत्यर्थः अभिधानायोगादिति अयमाशयः अत्र हि रुहशिरश्छेदकारीति वासुदेव इति वा व्यंग्यं राहुवधूजनसंबंधितादृशरतोत्सवकारित्वेन प्रकारंतरेण
भिधीयत इति न च कुंशकंधर्मिणो वासुदेवस्य प्रकातत्वनयच्छब्दाभिहितत्वेन च व्यंग्यत्वायोगात् व्यंग्यस्य च राहुशिरश्छेदकारित्वस्य वासुदेवत्वस्य वा
धर्मस्य प्रकारंतरेणानभिधानात् तस्मात्पर्यायेण कार्यदिद्वारेणोक्तं गम्यमाक्षिप्तं वेतिलक्षणार्थं न अभिधानं आक्षेपो व्यंजनं वा पर्यायोक्तमिति क्वि
त्यर्था योक्त इति पाठस्त्वयुक्तः व्यंग्येनापलक्षितमुक्तमिति व्याख्यानं ग्रंथविरोधात् न विद्म इति पच्छब्दाभिहितस्यापि भगवतो वासुदेवत्वादिना स्तुतांतरेण व्यं
ग्यतया यथाश्रुतेर्बोधकाभावादिति भावः न चाभिधाविषये कथं व्यंजनेति वाच्यं वासुदेवलादिगात्रतोयमाने भगवत्स्य भिधाविषयत्वा संभवात् ॥

क. शी.
च.
४७

नस्याः स्वाच्छेदकधर्मेणैव बोधकत्वात् अतएवोक्तं शक्यादत्येन रूपेण ज्ञाते भवतिलक्षणेति इह तु लक्षणाहेत्वाभावाच्च जनोपगम्यतइति ननु प्रस्तुतेन तादृ-
शरतोत्तररूपेण कोर्येण प्रस्तुतस्यैव राहुशिरश्छेद रूपकारणस्य प्रतीतोचमत्कृतिविशेषस्तस्या अलंकारत्वेगमयति तच्चालोच्यमानमप्रस्तुतशसाया अ-
संभवादुक्तरीत्या पर्यायोक्त रूपतयैव स्वीकर्तव्यमित्याशंक्याह यत्त्विति अलंकाराणामियतानिमाभाभावेन प्रस्तुतां कुरस्याप्यलंकारंतरत्वादेव विधिशब्दा-
रस्यभंगेन प्राचीनलक्षणव्याख्यानमयुक्तमिति भावः संक्षेपतोदर्शितमपि पर्यायोक्तं निश्चयति प्रस्तुतेनेत्यादिना यतु भगवद्रूपेणावगमने विशेषणमर्था-
दालम्ब्यतेनासुंदरं पर्यायोक्तस्य विषय इति तद्विचारितरमणीयं नहि पर्यायोक्ते व्यंग्यसौंदर्यरुतो विच्छित्तिविशेषः किंतु भंग्यंतराभिधानकृतस्य व्यंग्यंतराभि-

प्रदर्शितानि हि गम्यस्यैव रूपांतरेणाभिधीने वदन्त्युदाहरणानि चक्राभिधात प्रसभाज्ञयैवेति प्राचीनोदाहरणमपि स्वरूपेण गम्यस्य म-
गवतोरूपांतरेणाभिधानसत्तात्सु योजमेव यतु तत्र राहुशिरश्छेदावगमने तत्र प्रागुक्तरीत्या प्रस्तुतां कुरएव प्रस्तुतेन च राहोः शिरोमा-
त्रावशेषेणालिङ्गनवंध्यत्वाद्यापादानरूपेवाच्ये भगवतोरूपांतरे उपपादिते तेन भगवतः स्वरूपेणावगमने पर्यायोक्तस्य विषयः ॥
पर्यायोक्तं तदप्याहु र्यद्वाजेनेष्टसाधनं यामिचूतल तांद्रं युवाभ्यामास्यतामिह अत्र नापिकां नायकेन संगमस्य चूतलतादर्शनव्या-
जेन निर्गच्छत्या संख्यातत्वाच्छेद्यसंपादनरूपेष्टसाधनं पर्यायोक्तं यथावा देहिमत्कंदं कंराधेपरिधाननिगूहिते इति विसं सयन्नीवीते ॥

धानतोऽसुंदरमेव प्रायशोदृश्यते पश्याद्वागंतव्यमिति विवक्षिते व्यंग्ये अयं देशोऽलंक रणीयः सफलतानुपनेतव्य इत्यादावतस्तदसुंदरत्वोद्भावनमकिंचित्क-
रमेव अलंकारसर्वस्वकारग्रंथविरोधोद्भावनं तु तच्छिक्षाकारिणं प्रतिनशोभते उपजीव्यत्वोद्भावनमपि ग्रंथस्याकिंचित्करमेव युक्तिविरोध इति परात्कर्षा सहिष्णु-
त्वमात्रमुद्भावयितुं खगमयतीत्यलं विस्तरेण प्रकारांतरेण पर्यायोक्तं लक्ष्यति पर्यायोक्तमिति रमणीयेन व्याजेन मिषेण स्वस्य परस्य चादृष्टस्य यत्साधनं संपा-
दनं तदपि पर्यायोक्तं पर्यायेण व्याजरूपेणे कं यत्रेति व्युत्पत्तेः संपादनेति संपादनरूपं पटिष्ठं तत्साधनं तत्करणमित्यर्थः देहीति परिधानेन अधरवस्त्रेण निगू-

हितमास्त्रिदितमित्यर्थः

एवं च प्रकारद्वयसाधारणतदन्यतरत्वं सामान्यलक्षणे बोध्यं इत्यलंकारवेदिकायां पर्यायोक्तप्रकरणम् उक्तिरिति अत्र निंदास्तुतिभ्यामितिस्तुतिनिंदयोरिति चेत्तरे
 त्रयो गो न विवक्षितः तथा च निंदया स्तुतेः स्तुत्या च निंदायाः स्तुत्यास्तुतेः श्रौक्तिरभिव्यक्तिर्व्याजस्तुतिरित्यर्थः प्रथमे व्याजेन स्तुतिरिति चारमयो व्याजरूपास्तु
 तिरिति च व्युत्पत्तेः अतएव व्याजस्तुतिपदार्थानुगमाभावा निंदया निंदाभिव्यक्तिर्व्याजनिंदाभिव्यक्तिमत्त्वं कारणं तस्मिन्नेव दृश्यते एवमाद्ये प्रकारद्वये स्तुतिनिंदयोः
 समानविषयत्वभिन्नविषयत्वाभ्यां प्रत्येकं द्वैविध्यमिति चत्वारिभेदाः अतस्तुभिन्नविषयस्तुतिक एक एवेति पंचभेदाः लक्षणं तु व्याजनिंदाभिन्नत्वे स

रूप्यो मुदेस्तुनः पूर्वत्र परेष्टसाधनमत्र कंदुकशोधनार्थं नीवी विसृज्य स्तनव्याजेन स्वेष्टसाधनमिति भेदः उक्तिर्व्याजस्तुतिनिंदास्तुतिभ्यां
 स्तुतिनिंदयोः कः स्वधुनि विवेकस्ते पापिना नयसे दिवं साधुदूतिपुनः साधु कर्तव्यं किमतः परं यन्मदर्थं विलूना सिद्धं तैरपि न स्वैर
 पिनिं दयास्तुतेः स्तुत्या निंदाया वा अवगमने व्याजस्तुतिः कः स्वधुनीत्युदाहरणे विवेको नास्तीति निंदा व्याजेन गंगासुकृतिवदेव स
 हापातकारि कृतव तोपि स्वर्गे न यतीति व्याजरूपया निंदया तत्प्रभावातिशयस्तुतिः साधुदूतीत्युदाहरणे मदर्थं महांतं क्लेशमनुभूतव
 त्यसीति व्याजरूपया स्तुत्या मदर्थं न गतासि किंतु रंतु मेव गतासि धिक्कां दूति का धर्म विरुद्धकारिणी मिति निंदा वगम्यते यथा वा कस्ते
 शोयं मदी यो दुं त्येकं सप्तिमा स्थिते सप्त सप्तिमा रूढा भवन्ति परिपंथिनः अर्द्धदानव वैरिणा गिरिजया प्यर्द्ध शिवस्यात्तं देवस्य
 जगती तले स्म रहराभावे समुन्मीलति गंगासागरमंवरं शशिकलानागाधियः क्षमातलं सर्वज्ञत्वमधीश्वरत्वमगमत्

तिस्तुतिनिंदान्यतरपर्यवसायिस्तुतिनिंदा न्यतरत्वं सर्वानुगतं बोध्यं कस्तदति नृपं प्रतिकवेरुक्तिः त्वयि यो दु मेकं सप्तिमा स्थिते आरूढे सति परिपंथि
 नः शत्रवः सप्ताश्वसमारूढा भवन्तीत्यन्वयः सप्त सप्तयोऽश्व आस्येति स्वर्यः सप्त च ते सप्तयः अश्वस्तत्समारूढा इति द्वितीये र्थो निंदायोक्तकः त्वया संमु
 खं हताः सूर्यमंडलं भित्वा दिवमुपगता इतिस्तुतौ पर्यवसानं ५ ॥ अर्द्धमिति शिवस्य देहाधं दानवानां वैरिणा हरिणा आहूतं हरिहरात्मकस्यैकस्य विरुद्ध

ॐ
 नमो
 भगवते

३. टी.
चं.
४८

एवंगिरिजयाप्यवशिष्टार्धमाह तं हे देव राजन् इत्यमुक्तप्रकारेण जगतीतले स्मरहरस्याभावे समुन्मीलति प्रकाशमाने सति गंगासागरं प्रत्यगमदित्याद्यन्वयः
शेषः स्मृतत्वं पातात्वं त्वामिति पूर्वोन्वितं वैदुष्यादीति विद्वत्तादीत्यर्थः आदिना तपः शीलादिपरिग्रहः दारिद्र्यादीत्यादियदेन कुटुंबवाहल्यादिप
रिग्रहः न चात्र राजवर्णनप्रस्तावे कथंस्तु ते व्यंजरूपत्वमिति वाच्यं स्तुतिपर्यवसानविवक्षायां स्वकीयमिक्षादनाद्वाटनस्यासंगतत्वेन स्तुतेरुक्तनिंदारू
पोपालंभपर्यवसानस्यानुभवसिद्धस्याविरुद्धत्वात् कस्त्वमिति अंगदं प्रतिकस्पचिद्राक्षसस्य प्रश्नः रामरूपस्य राज्ञो भवने लेखार्थस्य सैदेवास्पवाहको

त्वां मां च भिक्षाटनं अत्राघोदाहरणे सप्त सप्तिपदात् श्लेषमूलनिंदाव्याजेन स्तुतिर्व्यज्यते द्वितीयोदाहरणे सर्वज्ञः सर्वेश्वरोसीति
राज्ञस्तुत्याव्याजरूपयामदीयवैदुष्यादिदारिद्र्यादिसर्वज्ञानन्नपिवद्भुप्रदानेन रक्षितुं शक्नोषिमह्यं किमपि न ददासीति निंदाव्यज
ते सर्वमिदं निंदास्तुत्योरेकविषयत्वे उदाहरणं भिन्नविषयत्वे निंदयास्तुभिव्यक्तिर्यथा कस्त्वं वानररासराज भवने लेखार्थं संवाह
को यातः कुत्र पुरागतः सहनुमानिर्दग्धलंकापुरः वद्धो राक्षससूनुनेति कपिभिः संताडितस्तर्जितः सत्रीडात्त परामवो वनमृगः
कुत्रेति न ज्ञायते अत्र हनुमन्निंदया इतरवानरस्तुत्यभिव्यक्तिः स्तुत्यानिंदाभिव्यक्तियंथा यद्वक्त्रं मुहुरी क्षसेन धनिनां ब्रूयेन चार्
नृयानैषां गर्ववचः शृणोषि न च तान्प्रत्याशयाधावसिकाले वालतृणानि स्वादसि यरं निंदासि निंदागमे तन्मे ब्रूहि कुत्र भू
वता किं नाम तप्तं तपः अत्र हरिणस्तुत्या राजसेवा निर्विण्णस्यात्मनो निंदाऽभिव्यज्यते अयमप्रस्तुतप्रज्ञासाविषय इति अलंकारः

स्त्रीस्तुतरं पुरा पूर्वमागतः निर्दग्धलंकापुरः सहनुमान् कुत्र यात इति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः वद्ध इत्याद्युत्तरार्धमंगदस्योत्तरं राक्षसस्य रावणस्य सूनुना वद्ध इति
हेतोः कपिभिर्वानरैः सम्यक्ताडितस्तर्जितः सवनमृगः हनुमान्त्रीडपालज्जया आतः प्राप्तः परामवो येन तादृशः कुत्र यात इति न ज्ञायत इत्यन्वयः यदि
निहेकुरंगययस्माद्धनिनां सुखं मुहुर्मुहुर्द्वारं वारं नेक्षसे न पश्यसि मृषामिथ्या चादून् प्रियशब्दान्न वदसि यदि तिसर्वत्र संवध्यते एषां धनिनां गर्वयुक्तं वचनं

संकोचः

नमृणो धिताभ्यनि कान्प्रति आशयाधनाशयानधाय सि

आजनिंदांलक्षयति निंदाया इति यत्रान्यनिंदयाः न्यस्य निंदाया अभिजातिः पर्यवस्यतिसावाजनिंदादुत्तरनिंदायाजेननिंदेति युत्पत्तेः विधेदिति हे विधेव्रक्षदप्राक्
पूर्वतेतदैकमेवशिरो यः अहरत् अछिनत् स एवार्थात् हरेनिंद्यदत्यन्तयः निंदयेत्यभिव्यंग्ये सनेनान्वितं निंदयाभिभंग्याविधेर्निंदायाजनिंदेत्यन्तयः वि
यमविपाकं दारुणपरिणामं विधिरेवेति विशेषतो गह्वणीयः निंदनीयः हेकरटकाकत्वरटरटनेकुरुयोसौविधिः आम्बवृक्षेसरलेनसौम्येनकोकिलेन
सहवासंतवचकारेत्यन्तयः ननुकेनाप्यालंकारिकेणानुक्तायाजनिंदायाः कथमलंकारत्वेनांगीकरणमित्याशंक्याह प्रतिवंदीति तुल्ययुत्पाप्रतिवंदीत्या

कैविधिनिदयातन्मूलकाकनि
दया

नीयेत्यर्थः तथाचस्तुतिवन्निदायामप्यप्रस्तुतप्रशंसातोवैचित्र्यविशेषात्तदनन्तर्भावेऽप्यज्ञस्तुतौचार्यानुगमाभावात् धिरेवविशेषगर्हणीयइति श्लो॥
 दनन्तर्भावेष्टयगलंकारतायाश्चैवित्यायात्तत्वात्प्राचीनैरनुक्तापिस्वीकर्तुमुचितेत्याशयः प्रागुक्तयोरेकः कृतीशकुंतैश्चित्तावद्वक्तृभिरेत्यनयोरप्रस्तुतप्रशंसा
 दाहरणत्वात्संगतिमाशंकते नन्विति क्रीडीकारः स्वविषयीकरणं अन्यत्रलब्धात्मकस्यालंकारद्वयस्य क्वचित्संकरेपिन दोषइत्याशयेन समाधत्ते ॥ एतच्च इत्यादावित्यने

गमि त अस्याः

अप्रस्तुतप्रशंसायाः सैव अप्रस्तुतप्रशंसा सैव ५ लावण्येति दुर्मांतर्नीतन्वताम्रजतावेधसाचेतसिकोऽर्थः कामनाविषयभूतः विनिहितः अमिसंहितः किंप्रयोजनमु
दृष्टेयनिर्मितेत्यर्थः नन्वनायासेनातिमुंदरतन्वी निष्पतिरेव प्रयोजनं तदभावेपिवालीलाभात्रेण तन्निर्माणं स्यादत आह लावण्येत्यादि यतो लावण्यरूप
स्पद्रविणस्य धनस्य व्ययोनगणितः महात्क्लेशोर्जितः कृतः स्वच्छाचारिणोजनस्य उदासीनस्यापि हृदये चिंतैव ज्वरो निर्मितः एषापिव राकीरीनास्वगुणानुरूप
पस्य वरस्याभावाद्द्वतेव हृतानष्टप्राया तथा च वद्वा याससाध्यत्वादनित्यानुबंधित्वाच्च न तन्म्याः प्रयोजनत्वं नापिलीलाभात्रेण तन्निर्माणं च संभवतीति भावः

चाविशेषज्ञस्य प्रभोस्तेन च विद्वत्समतया स्थापितस्य मूलस्य च निंदा प्रतीयत इति तत्र सारूप्यनिवेधनाः प्रस्तुतप्रशंसाप्यस्ति ५
तथापि सैव व्याजनिंदा मूलेति प्रथमोपस्थिता सापितत्रदुर्वारा एवं च व्याजनिंदा मूलकव्याजनिंदा रूपेयमप्रस्तुतप्रशंसेति च म
त्कारातिशयः एवमेव व्याजस्तुतिमूलकव्याजस्तुतिरूपाप्यप्रस्तुतप्रशंसा दृश्यते यथावा लावण्यद्रविणव्ययोनगणितः क्ले
शो महानर्जितः स्वच्छंदं चरतो जनस्य हृदये चिंताज्वरो निर्मितः एषापि स्वगुणानुरूपरमणाभावाद्द्वराकीहता कोऽर्थश्चेतसिवेध
सा विनिहितस्तन्वीमिमांतन्वता अत्राप्रस्तुताया स्तरुण्याः सृष्टिनिंदा व्याजेन ते निंदा व्याजेन च तत्सौंदर्यप्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन
कवि विवक्षितायाः स्वकवितायाः सृष्टिनिंदा व्याजेन तन्निंदा व्याजेन च शब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायां पर्यवस्यति अस्य श्लो
कस्य चाव्यर्थविषये यद्यपि नात्यंतसामंजस्य न हीमे विकल्पा वीतरागस्येति कल्पयितुं शक्ये ५ तन्निंदा व्याजेन तरूणी निंदा व्याजेन त

त्सौंदर्यप्रशंसा शब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायां पर्यवस्यतीत्यन्वयः तन्निंदा व्याजेन स्वकवितानिंदा व्याजेन कवितासौंदर्यरूपा प्रस्तुतार्थसात्यंत
मस्फुरत्वात्कथमस्य पद्यस्य तत्परत्वं मित्याशं कामपनेतुं भूमिकामारचयति अस्येत्यादिस्ताननुगुणत्वादिति वीतरागेष्टंगारस्यासंभवादिति भावः न
नुष्टंगारसंभवेपितन्वीनिर्माणनिंद्याशंतरसपरिपोषादस्य वरसानुगुणत्वमत आह वीतरागेति नापिरागिण इत्यनेतरं रमेविकल्पा इत्यनुषज्यते ॥

कु. टी.
चं.
५०

विवक्षितेति भवकवितामोदयेत्यर्थः अतएव वाच्यायामासेजस्यादेव वाच्यासंभवेपि वाच्यासामेजस्यासंभवेपि तथाच वाच्यायामेजस्यमेवास्तुदेव वा-
च्युतवितान्तयेगमयतीतिभावः इत्यलंकारचंद्रिकायां व्याजनिंदाप्रकरणे आक्षेपइति स्वयमुक्तस्यार्थस्य किंचिन्निमित्तमभिसंधायप्रतिषेधआक्षेपः
सूचितेति पक्षांतरपरिग्रहस्य पूर्वपक्षप्रतिक्षेपनियतत्वादितिभावः नचात्रकैमर्थ्यरूपपंचमप्रतीपप्रभेदेन गतार्थत्वं शंकनीयं तस्यात्रप्रतिषेधप्रतिनि-
मित्तत्वेनाप्राधान्यात् असंदिग्धमुदाहरति साहित्येति हेकविशेषः साहित्यसमुद्ररूपाणां भारतादीनां संयनादिवपरिशीलनादुत्थितं उत्पन्नं कर्णयो-

रमाननुगुणत्वात् वीतरागहृदयस्याप्येवंविधविषयेष्वप्रवृत्तेऽनापिरागिण इति पुज्यते तदीयविकल्पेषु वराकीतिरूपणता-
लिगितस्पृहतेत्यमंगलोपहितस्य च वचसोऽनुचितत्वात् तुल्यरमणाभावादित्यस्यात्यंतमनुचितत्वाच्च स्वात्मनितदनुरूपतासंभा-
वनायामपिरागित्वेहि पशुप्रायतास्यात् ५ तथापि विवक्षितप्रस्तुतार्थतायां न किंचिदसामेजस्यां अतएवास्वश्लोकस्याप्रस्तु-
तप्रशंसापरत्वमुक्तं प्राचीनैः वाच्यासंभवेऽप्यप्रस्तुतप्रशंसोपपत्तेरिति आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो विचारणात् चंद्रसंदर्शना-
त्मानमथवास्तिप्रियामुखं अत्रप्रार्थितस्य चंद्रदर्शनस्य प्रियां मुखसत्त्वेनानर्थक्यं विचार्य अथवेत्यादिसूचितः प्रतिषेधआक्षे-
पः यथावा साहित्ययाथोनिधिमंथनो यंकर्णामृतेरक्षतहेकवीद्राः यत्तस्य दैत्या इव लुंठनाय काव्याय चोराः प्रगुणी भवंति गृह्ण-
तु सर्वे यदि वा यदि वापथेच्छं नास्ति क्षतिः कापि कवी श्वराणारत्नेषु लुंठनेषु वहुष्वमर्त्यं रद्यापिरत्नाकरणवसिंधुः

रमृतमिवाह्लादकं काव्यं रक्षतपद्यस्मात्तस्य लुंठनार्थं दैत्या इव काव्यरूपस्यार्थस्य वितस्य चोराः प्रगुणी भवंति वहुली भवंतीत्यन्वयः गृह्णंति पदिवोत्यथवे-
त्यनेन समानार्थलुंठनेषु अपहृतेषु स्त्रोत्रिस्त्रितेति स्वयमुद्भावितेत्यर्थः वैचित्र्याणां अर्थवैचित्र्याणां अर्थोत्तरपर्यवसितः अर्थोत्तरप्रतिपोगिकत्वेनावस्थितः
विशेषं व्यंग्यार्थविशेषं संघटनेति संयोजनकाले उचितं यत्कैतववचनं मिथ्यावचनं तस्य परिहारस्तेनोपलक्षिते पथार्थवादित्वे इत्यर्थः नाहं दूतीत्यत्र हि दूतीपदेन

रतीगतमिथ्यावादित्वविशिष्टं लक्ष्यते तदभावसुपधायि

नयथार्थवादित्वं तथापि तदुपलक्ष्यत्वात् तत्पर्यवसानोक्तिः ५ नरेंद्रेति संधिकरणार्थमागतानां दूतानामुक्तिः नरेंद्राणां राज्ञां मौलिः श्रेष्ठः संधीति संधिकाले उचितं यत्कैतववचनं तत्परिहारेणोपलक्षिते इति पूर्ववदर्थः ॥ अत्राहुः संदेशहारिषु तन्निषेधस्य बाधात् संदेशहारिपदेन कैतवचनप्रयोक्तृत्वविशिष्टं लक्ष्यते तन्निषेधेन च सत्यवादित्वरूपो विशेषोऽप्युपलक्ष्यत इत्ययमेव निषेधेन विशेषाक्षेपो न तु सर्वजगतीपालकस्येत्यादि विशेषो निषेधेन केवलेनाक्षेपेण शक्यते तस्य जगत्कुटुंबिन इत्युत्तरार्धगम्यत्वात् एवं स्थिते कथमुच्यते तदनकश्चिदपीत्यादीति तत्रोच्यते न वयमिति निषेधाभावे केवलादुत्तरार्धान्नोक्तविशेषावगतिः स्यात् संधि

अत्र प्रथमश्लोकेन प्रार्थितस्य काम्यार्थचोरेभ्योरक्षणस्य स्तोत्रिस्वित्वं विन्यासां समुद्रगतरत्नजालवदक्षयत्वं विचिंत्य प्रतिषेध आक्षेपः निषेधाभासमाक्षेपं बुधाः केचन मन्वते नाहं दूतीतनो स्तापस्तस्याः कालानलोपमः केचिदलंकारसर्वस्वकारादय इत्यमाहुः न निषेधमात्रमाक्षेपः किंतु यो निषेधो बाधितः सन् अर्थोतरपर्यवसितः किंचिद्विशेषमाक्षिपति स आक्षेपः यथा दूत्या उक्तो नाहं दूतीति निषेधो बाधितत्वादाभासरूपः संघटनकालोचितकैतववचनपरिहारेण यथार्थवादित्वे पर्यवस्य निदानीमेवागत्य नायिको ज्जीवनीयेति विशेषमाक्षिपति ५ यथावा नरेंद्रमौले न वयं राजसंदेशहारिणः जगत्कुटुंबिनस्तोयनशत्रुः कश्चिदीक्ष्यते अत्र संदेशहारिणामुक्तौ न वयं संदेशहारिण इति निषेधो नुपपन्नः संधिकालोचितकैतववचनपरिहारेण यथार्थवादित्वे पर्यवस्य सर्वजगतीपालकस्य तदनकश्चिदपि शत्रुभावेनावलोकनीयः किंतु सर्वे पिराजानो भृत्यभावेन संरक्षणीया इति विशेषमाक्षिपति ॥

कालोचितकैतववचनत्वेनैव संभाव्यमानत्वात् अपि तु तत्कालीनसंध्यभिप्रायमात्रावगमः निषेधेन तु तत्परिहारे युक्त उक्तविशेषावगम इत्यनुभवसाक्षिकमेतत् सत्यवादिकं तूक्तविशेषे व्यंजनीये द्वारभूतं न तु तदेव विशेषरूपमचमत्कारित्वात् अतएव नाहं दूतीत्यत्र वस्तुवादित्वादि विशेषोऽप्युपलक्ष्यत इत्यलंकारसर्वस्वकारः वस्तुवादित्वमादिद्वारभूतस्य नाहं शो विशेष इति तदर्थं इति एतेन नाहं दूतीति पूर्वोदाहरणे मपि व्याख्यातं अस्मैव प्रभेदोतरमाह आक्षेपो न्य इति

कुं टी-
चं-
५९

प्राथन्यामरणसूचनद्वारेण गर्भितः व्यंग्यत्वेनांतर्भावितः एतच्च तिरोहित इत्यस्यार्थकथनं तदेव मण्डुतिभिन्नत्वे सति च मत्कारकारिनिषेधत्वं सामान्यलक्षणवोध-
इत्यलंकारचंद्रिकायामाक्षेपात्कार्यकरणम् ५ आभासत्वं तिरोधस्य आभासत्वे आभासतोभासमानत्वं सति विरोधाभासो नामालंकारः आभासत इत्याभासः
विरोधश्चासावाभासश्चेति मुत्पत्तेः द्वेषदर्थकेन चाज्ञानस्यापातरूपत्वमर्थोत्तरपरिहायत्वरूपवोधने तथा चैकाधिकरण्येन प्रतीयमानयोः कार्यकारणत्वेना-
गृह्यमाणयोर्धर्मयोरभासमानाः पर्यवसन्नविरोधत्वं लक्षणं द्रष्टव्यं अनिराशनिश्चयमुच्चैरित्यादावतिव्याप्तिवारणाय विप्रोषणं अप्यलाक्षारसासिक्तं रं-
तच्चरणद्वयमिति विभावनावारणाय द्वितीयपर्यवसितस्य विरोधस्य दोषत्वादपर्यवसन्नत्वं विरोधविशेषणमिति दिक् श्लेषेति हारोः नयोरस्तीत्यर्थे विरोधः

आक्षेपो न्योविधौ व्यक्ते निषेधचतिरोहिते गच्छ गच्छसि चेत्यांततत्रैव स्याज्जनिर्मम अत्र गच्छेति विधिर्व्यक्तः मागादिति निषेधस्ति
रोहितः कांतो दृश्यदेशे निजजन्मप्राथन्यात्ममरणसंस्तवनेन गर्भोक्तः यथा वा न चिरं समतापायतवयात्रा भविष्यति यदिया-
स्पसिया तव्यमलमात्रं कयापिते अत्रापि न चिरं समतापायेति स्वमरणसंस्तवनेन गमननिषेधो गमोक्तः ५ आभासत्वे विरोधस्य
विरोधाभासदुष्यते विनापित निहारेण वक्षोजौतवहारिणौ अनहाररहितावपि हारिणौ हृद्याविति श्लेषमूलको विरोधाभासः यथा
वा प्रतीपभूयैरिव किंततोभियाविरुद्धधर्मैरपि मेतत्तौ द्भिस्ता अमित्रजिन्मित्रजिदोजसासयद्विचारदृक् चारदगप्यवर्तत ॥

मनोहारिणा वित्यर्थेन तत्परिहारः प्रतीयेति तस्मान्नलात् भयेन कृत्वा प्रतिकूलनृपैरिव विरुद्धधर्मैरपि मेतत्ताभेदकारितात् ताकिमित्युत्प्रेक्षापस्मात्सनलः अमित्राणां
शत्रूणां जयकृदपि ओजसामित्रस्पर्धेर्जयकृत् अथच मित्रजिदेवन मित्रजिदिति विरोधः चारदृष्टिरपि विचारे दृष्टिर्पस्यतादृशः विगतचारदगिति च विरोधः विरो-
धते विरोधसमाधानरूपोत्प्रेक्षाशिरः प्रधानं यस्य तादृश इत्यर्थः यतु विरोधसमाधानात्तिकया मुखस्थितयोत्प्रेक्षाया विरोधस्योत्थानमेव भ्रममिति कथमत्र विरोधात्वं का-
रदृत्तिकेन चित्तुमनसापि विमनसेवाभिहितं तदसारं विरोधभानमेतरेण विरुद्धधर्मैरपीत्याघुत्प्रेक्षाया एवानुत्थानेन श्लेषमूलमाभासमानं विरोधमुपजिघ्रैः विरोध-

विरोधस्योत्प्रेक्षाया अर्थोत्तरानुरोधात्तापास्तमाधानत्वेन प्रपञ्च-
स्थितत्वादिनि

इत्यलंकारचंद्रिकायां विरोधप्रकरणम् विभावनेति प्रसिद्धेकारणाभावेपिकार्योत्यतिविभावनालंकारः विभाव्यतेकारणोतरंयस्यामिति व्युत्पत्तेः कारणाभा
वश्चाण्डार्थोवेतिसर्वत्रलक्षणसमन्वयोबोध्यः एतदेवतत्रेण सकलविभावनाप्रकारसाधारणं सामान्यलक्षणमाद्यप्रकारविशेषलक्षणेचबोध्यं तत्रा
घं दर्शितमेव द्वितीयंतुकारणान्विताभावकथनपूर्वकं कार्योत्यतिकथनमित्युदाहरणविशेषवत्त्वादेवगम्यतइति विविच्यनदर्शितं प्रतिबंधकैसतिकार्योत्य
तिरूपे तृतीयप्रकारेऽतिव्याप्तेर्वारणायान्वितेति तत्रप्रतिबंधकस्यवस्तुतः कारणाभावरूपस्यकथनेपिनकारणान्वितत्वेनकथनमिति तन्निरासः प्रकारपं

अत्रविरोधसमाधानोत्प्रेक्षाशिरस्कोविरोधाभासइति पूर्वस्माद्देहः विभावनाविनापि स्यात्कारणं कार्यजन्मचेत् ५ अथपला
क्षारसासितंरक्तंत्वच्चरणद्वयं अत्रलाक्षारसासेकरूपकारणाभावेपिरक्तिमाकथितः साभाविकत्वेनविरोधपरिहारः यथावा
अपीतक्षीवकादं वमसंमृष्टमलावरं अप्रसादितसूक्ष्मां वुजगदासीन्मनोरमं अत्रपानादिप्रसिद्धेहेत्वभावेपि क्षीवत्वादि
निवृद्धं विभाव्यमानशास्त्रमयहेतुकत्वेनविरोधपरिहारः यथावा वरतनुकवरोविधायिना सुरभिनयेन नरेन्द्रपाणिना अ
वचितकुसुमापिवत्परोसमजनिर्दृष्टनिलीनघट्टयश्च अत्रवल्लर्योपुष्पाभावेपि भृंगालिंगनं निवृद्धं तत्र वरतनुकवरीसंक्रांतसौर
भनरपतिनरवसेसर्गरूपं हेत्वंतरविशेषणमुखेन दर्शितमिति विरोधपरिहारः हेतूनामसमग्रत्वे कार्योत्यतिश्च सामता अस्त्रैर
तीक्ष्णकठिनैर्जगज्जयतिमन्मयः अत्रजगज्जयेसाध्ये हेतूनामस्त्राणामसमग्रत्वतीक्ष्णत्वादिगुणवैकल्यं यथावा उद्यानमारु

चकेपिकारणान्विताभावस्यार्थतो गम्यत्वात्कथनेति अथपलाक्षेति लाक्षारसेन आसमेतात्सितं लाक्षारसासितं पश्चान्न जसमासः तस्याः कामिन्याः अपीतेति
अपीताः पानशून्याः क्षीवामताः कादंवाः कलहंसा यत्र तथा असंमृष्टं समाजं न मृत्युममलमं वरमाकांशं यत्र एवमप्रसादितं वस्त्रगालनकृतकक्षौद्रप्रक्षेपादि
नाल्यसादनं तच्छून्यसूक्ष्मलब्धं वयत्रैव भूतं जगन्मनोहरनासीदित्यन्वयः परमार्थतस्तु शुद्धादित्येव काव्यादर्शदृष्टः पाठः विभाव्यमानेति वर्ण्यमानेति

ऊरी-
च-
५२

वरेति वरतनोः केशपाशरचनासंपादकेन अतएव सुरभिनखेन राक्षोहस्तेन अवचितकुसुमात्तूनपुष्पापिलतावृतासक्तभ्रमरासंजातेत्यर्थः हेतूनामिति अम-
मग्रत्वेहेतुतावच्छेदकस्य धर्मस्य तत्संबंधस्य वा वैकल्ये सति अस्त्रैरिति धर्मवैकल्योदाहरणं संबंधवैकल्ये उदाहरति उद्यानेति विलोचने कर्मभूते उदस-
येति उद्गताश्रूणिकुर्वतीत्यर्थः क्रियति धात्वर्थत्वाभिप्रायं स्पर्शनस्य संयोगरूपत्वात् ५ इमां द्वितीयप्रकाररूपां विभावनां व्याजहारेति गुणजातिक्रि-
यादीनां यत्र वैकल्यदर्शनं विशेषदर्शनापेक्षया विशेषोक्तिरिष्यत इति ग्रंथेन व्यवहृतवानित्यर्थः एतेन प्रथमप्रकारात् द्वितीयप्रकारस्य वैलक्षण्यं पदुरूपपा-

उदस्येति पांशानामसृशंतो विलोचने अत्र वाष्योद्गमनहेतूनामसमग्रत्वस्पर्शनक्रियावैकल्यं ५ इमां विशेषोक्तिरिति दंडो-
व्याजहार यतस्तत्र प्रथमोदाहरणे मन्मथस्य महिमातिशयरूपो द्वितीयोदाहरणे चंपकरेणूनामुद्दीपकतातिशयरूपश्च विशेष-
षः स्थाप्यत इति अस्माभिस्तु तीक्ष्णत्वादिवैकल्यमपि कारणविशेषाभावरूपमिति विभावना प्रदर्शिता कार्योत्पत्तिस्तृतीया-
स्यात्सत्यपि प्रतिबंधके नरेन्द्रानेव ते राजन्द्रशत्यसिभुजंगमः अत्र नरेन्द्राविषवैद्याः सर्पदंशप्रतिबंधकमंशौषधिशालिनः श्लेषे-
ण गृहीतादतिसत्येव प्रतिबंधके कार्योत्पत्तिः यथावा चित्रंतपतिराजेंद्रप्रतापतपनस्तव अनातपत्र मुत्सृज्यसातपत्रं द्विषद्गुणं
अकारणात् कार्यजन्मचतुर्थी स्याद्विभावना शंखाद्वीणानिनादोयमुदेति महदद्भुतं अत्र शंखत्वेन कमनीयः कामिनीकंठस्तंत्री-
निनादत्वेन तद्गीतं चाध्यवसीयत इत्यकारणात् कार्यजन्म यथावा तिलपुष्पात्समायातिवापुश्च दनसौरभः इंदीवरयुगाच्चित्रं निः

रमिति वदन्तपास्तः वैलक्षण्याभावे हि प्राचामलंकारंतरत्वेन कथनमत्यंतानुपपन्नमेव स्यात् अस्ति च स्वरूपतः कारणाभावकथनात्कारणगतधर्मवैकल्य-
द्वारेण तद्विशिष्टकारणाभावकथने सत्त्वपसिद्धो विच्छित्तिविशेषः प्रकारंतरास्वीकारे लाघवमिति तु स्वीयलाघवोद्भावनमिति कृतमधिकेन कार्योत्पत्तिरिति
प्रतिबंधके सत्यतिकथने तृतीयाविभावना नरेन्द्रानिति नरेन्द्रोवार्तिके राज्ञि विषवैद्येपिकथ्यत इति श्वः अस्ति श्वद्वय एव भुजंगमः चित्रमिति प्रताप एव तपनः

मरिचिगिरीमुखं

स्यः आतपत्रं च तत्र दहितमनातपत्रं

आतपत्रेण सहितं सातपत्रं उदित इति कस्यचिद्राजकुमारस्य प्रतापवर्णनं कुमाररूपे सूर्ये उदिते सति कोऽप्यिव्यावलपं मंडलमेव कुवलयं कुमुदमुद्ग्रासं प्रा
 भोति क्षत्रं क्षत्रियकुलं न भाति अथ च न क्षत्रं भातीति चित्रतया परेषां राजकुमाराणां पाणिकमलानि मुकुली भवंति संकुचेति अंजलिबंधात् दाहृती निभवं
 तीत्यर्थः ५ अविवेकीति विवेकी विशेष दर्शने विशेषश्च तच्छून्यं परस्परं स्निग्धत्वात् कुचयुगं कतं जगत्रयं हंतुनामश्रुतिर्वेदः कर्णश्च प्रणयः परिवयः
 यश इति कार एव दाहृत्वात् कल्पतरुः अत्र योधिजन्मा कल्पतरोः कारणस्य यो धेरुत्पत्तिः षष्ठीविभावना जातेति जातु कदाचित् कनकलतेव कनकलता कामि

विरुद्धाकार्यसंपत्तिं दृष्ट्वा काचिद्विभावनाशीतां शुकिरणास्तन्वीहंतं संनाययंति तां अत्र तापनिवर्तकतया तापविरुद्धैरिंदुकिरणे
 स्तापजनिरुक्ता यथावा उदिते कुमारसूर्ये कुवलयमुद्भवसति भाति न क्षत्रं मुकुली भवंति चित्रपरराजकुमारपाणिपद्मानि ५॥
 यथावा अविवेकि कुवदं हंतुनामजगत्रयं श्रुतिप्रणयिनो रक्षणे रयुक्तं जनमारणं पूर्वोदाहरणयोः कारणस्य कार्यविरोधित्वं
 स्वाभाविकं दहतु श्रुतिप्रणयितृत्वात् तु कगुणप्रयुक्तमिति भेदः कार्यकारजन्मापि दृष्ट्वा काचिद्विभावना यशः पयोराशिरभूत्क
 रकल्पतरोस्तव यथावा जातालता हि शैले जातुलतायां न जायते शैलः संप्रतितद्विपरीतं कनकलता योगिरिद्वयं जातं कार्यजनि
 विशेषोक्तिः सति पुष्कलकारणे हृदि स्नेहस्योनाभूत्स्मादीये ज्वलत्यपि यथावा अनुरागवती संध्यादिवसस्तत्पूरः सरः अहो
 दैवगतिश्चित्रा तथापि न समागमः असंभवोऽर्थनिष्पत्तेरसंभाव्यत्ववर्णनं कोवेदगोपशि शुकः शैलमुत्पादयेदिति ॥ ५ ॥

नी गिरिद्वयमिव स्तनद्वयं इत्यलंकारचंद्रिकायां विभावनाप्रकरणं विशेषोक्तिं लक्षयति कार्यजनिरिति पुष्कले सहकारि संपन्नो कारणे सति प्रसिद्धकार
 णसमूहे सतीति यावत् कार्यस्याजनिरनुत्पत्तिर्विशेषोक्तिः विशेषस्य अनुत्पत्तिनिमित्तस्योक्तिरवगतिर्यत्रेति व्युत्पत्तेः अनुरागेति अनुरागो रक्तिमारतिश्च प
 रः सरोऽयवती आज्ञाकरश्च पूर्वोदाहरणेन कृतनिमिता इह दैवगतिर्वैविध्यस्य निमित्तस्योपादानादुक्तनिमित्तेति भेदः इति विशेषोक्तिप्रकरणम् असंभव इति ॥

कु-टी
चं.
५३

कस्यचित्सदार्थस्य निष्पत्तेरसंभावनीयत्ववर्णनमसंभवो नामालंकारः गोपशिशुकः गोपालबालकः निंदायां स्वार्थे वाकप्रत्ययः उद्धरेत् अयमिति वारं जलानां
निलयः स्थानं तृणापिपासा अर्थाभिलाषश्च तरलितं चंचलौक्यं श्रितः आश्रितः मुनिरास्यः एनेसमुद्रं क्षणात् आसमेतास्यास्यति इदं को जानीत इत्यन्व
यः कीदृशं निजकरपुटीकासं पुटमेव कोटरं विलेत दत्तं तथा ताम्पंतो ग्लायंतस्तिमयो मत्स्यामकारश्च यस्यैवं भूतमित्यर्थः इत्यसंभवालंकारप्रकरणं ५ विरु
द्धमिति ७ अदृष्टमित्यर्थः भिन्नदेशत्वं भिन्नाधिकरणत्वं विषजलं हालाहलं च संगतस्य भावः सांगत्यं तदभावोः संगत्यं अजस्रमिति दमयंती प्रतिहं सोति-

अपेक्षा मे को निलय इति रत्नाकर इति श्रितोऽस्माभिरुष्णातरलितमनोभिर्जलनिधिः कएवं जानीते निजकरपुटीकोटरंगतं
क्षणादेनं ताम्पतिमिमकरमायास्यति मुनिः ५ विरुद्धं भिन्नदेशत्वं कार्यहेत्वोरसंगतिः विषजलधरैः पीतं मूर्च्छिताः पथिकां
गनाः ययोः कार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वं विरुद्धं तयोस्तन्निवध्यमानमसंगत्यलंकारः यथात्र विषयानमूर्च्छयौर्भिन्नदेशत्वं यथावा
अहोखलभुजंगस्य विचित्रोपेवधक्रमः अन्यस्य दशतिश्रोत्रमन्यः प्राणैर्वियुज्यते क्वचिदसंगतिसमाधाननिवंधनेन चारु
तातिशयः यथावा अजस्रमारोहसि दूरदीर्घासंकल्पसोपानततितदीयां श्वासान्त्वर्षत्यधिकं पुनर्यद्धानातवत्त्वयता
मवाप्य विरुद्धमिति विशेषणायत्र कार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वं न विरुद्धं तत्र नासंगतिः यथा भ्रूचापवल्लीं सुमुखीयावन्त्ययति व
क्रतां तावत्कराश्च विशिरेवर्भिद्यते हृदयं मम अन्यत्र करणीयस्य ततो न्यत्र कृतिश्च सा अन्यत्कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकृतिसंस्था

हे दमयंतित्वं तदीयां नलसंवेधिनी दूरमत्यंतदीर्घासंकल्पो मनोरंथस्तद्रूपसोपानपरंपरां अजस्रनिरंतरमारोहसि सपुनर्नलः अधिकं श्वासान्त्वर्षति
मुच्यतेति यत्तत्र वध्यानात्त्वयतां त्वत्स्वरूपतामवाप्येत्यन्वयः अत्र चतुर्थपादेनासंगतिसमाधानं भ्रूचापेति भ्रूचापवल्लीं भ्रूस्वरूपधनुर्लतायादिति
परिमाणार्थवक्रतानयति आकर्ष्यतीति यावत् तावन्परिमाणं हृदयं भिद्यत इत्यर्थः अत्र हृदयभेदधनुर्लताकर्षणयोः कार्यकारणयोर्भिन्नदेशत्वमेव दृष्टमि

तिनासंगतिरलंकारः

अन्यत्रेति अन्यत्रकर्तव्यवस्तुनस्ततोऽन्यस्मिन्धिकरणोपाकृतिः करणं तदपि असंगतिरित्यनुषज्यते तथा अन्यत्कार्यकर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकार्यकरणात्ततोऽपि असंगतिः अपगतं पारिजातं यस्यां स्ताद्यां स्वर्गं तथा पारिजाततरुं रहितां अकृथाः कृतवान् एवं गोत्रायाः पृथिव्या उद्धारय पुरावराहावतारे प्रवृत्तोऽपि त्वं गोत्राणां पर्वतानामुद्देददलनमकरोः कृतवानि तस्यः श्लेषोऽपि ता श्लेषमूलकाभेदाध्यवसायोऽप्यपि तापथावेति हे भुवनकवीरचो लदेशाधियमिंहसदृशं तव खड्गेन खंडिता ये सपत्न्याः शत्रवस्तद्विलासिनीनामभिनवा अदृष्टपूर्वाभूषा भूषणानि भवंति यथानेत्रेषुकंकणं जलकणमेव कंकणं वलं ये भवतीत्यनुषंगः अथेति समुच्चये ऊरुषु च पत्रयुक्ता वल्ली सैव पत्रिकास्वना करपद्मवेषु तिलयुक्तं कंकजलमेव ललाटभूषणमिति मोहमिति हे अखिलेश्वर

अपारिजातां वसुधां च कीर्ष्यां तथा कृथाः गोत्रोद्धारप्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्देदं पुराकरोः अन्यरूपां प्रतिशक्रस्य सोपालं भवचने भुवि चि कीर्षिततया तत्र करणीयं अपारिजातत्वं दिविकृतमित्येकाऽसंगतिः पुरागोत्राया उद्धारप्रवृत्तेन वराहरूपिणा तद्विरुद्धं गोत्राणां दलनं खुरकुट्टनैः कृतमिति द्विविधापिश्लेषोऽपि ता ५ यथावा त्वत्खड्गेन खंडितसपत्न्या विलासिनीनां भूषाभवंत्यभिनवा मुव नैकवीरनेत्रेषुकंकणमथारुषु पत्रवल्लीवोलेन्द्रसिंहतिलक करपद्मवेषु मोहं जगत्रयभुवामयने तु मेतदादायरूपमखिलेश्वर देहभाजां निःसीमकांतिरसनीरधिना मुनैव मोहं प्रवर्द्धयसि मुग्ध विलासिनीनां अत्राद्योदाहरणे कंकणादीनामन्यत्रकर्तव्यत्वं प्र सिद्धमिति नोपन्यस्तं ॥

रजगत्रयवर्तिनां देहधारिणां मोहमयनेतुं एतत्तत्तत्पेक्षणाशरिमादाय मर्यादातिक्कांतकांतिरूपरससमुद्रेणा मुनैव रूपेण सुंदरस्त्रीणां मोहं प्रवर्द्धयसीत्यन्वयः अत्रेति अनयोर्मध्यव्यर्थः आद्योदाहरणे द्रवितलक्षणा नुगतिरित्यन्वयः भवति नाभवत्यर्थेन भवनेनेति यावत् भा वनारूपा भवनप्रयोजकया पाररूपा यतु अन्यत्र करणीयस्येत्याद्यसंगतिप्रकारद्वयोत्तरकथनमयुक्तं अपारिजातामित्युदाहरणे पारिजातराहित्यचिकी र्षारूपकारणस्याकार्येण पारिजातराहित्येनैव यधिकरण्येऽपि निवर्धनेन प्राथमिकासंगतितो वैलक्षण्यानुपपत्तेः आलंबनारूपविषयतासंबन्धनचिकीर्षायाः

कु. टी.
चं.
५४

सामानाधिकरण्येन कार्यमात्रं प्रतिहेतुत्वान् एवंनेत्रेषुकंकणमित्यादौ कंकणत्वेनेत्रालंकारत्वयोर्विरुद्धयोः सामानाधिकरण्यवर्णनाद्विरोधाभासत्वमुचितं ए
वंगोत्रोद्धारप्रवृत्तोपोत्पुदाहरणेविरुद्धाकार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिद्विभावेनेत्युक्तविभावनाप्रकारेणैवगतार्थत्वादसंगतिभेदांतरकल्पनानुविता मोहमित्या
दावपिमोहनीवर्तकत्वमोहजनकत्वयोर्विरुद्धयोरेकत्रवर्णनाद्विरोधाभासएवेतिकैश्चिदुक्तं तदसंगतं उक्तसंबंधेनचिकीर्षयाहेतुत्वासिद्धेः नहिय
दधिकरणकार्यचिकीर्षातदधिकरणसंतर्भाज्योक्तसंबंधेनचिकीर्षयाः कार्यहेतुत्वतां त्रिकसंमतं पुक्तं वा अन्यत्रचिकीर्षितस्यापिप्रमादादिनान्यत्र
करणेनअभिचारात् अतएवैवंविधैवेय्यधिकरण्यस्यविरुद्धत्वादपिनप्राथमिकासंगत्यंतर्भावसंभवः वस्तुतस्तुविषयजलधरैः पीतमूर्च्छिताः पथिका

भवतिनाभावनारूपा अन्यत्रकृतिराक्षिप्यतद्वतिलक्षणानुगतिः विषयमवर्ण्यते पत्रघटनाननुरूपयोः केयंशिरीषमृद्वंगीकृता
वन्मदनज्वरः अत्रातिमृदुत्वेनातिदुः सहत्वेनचाननुरूपयोरंगनामदनुज्वरयोर्धटना यथावा अभिलषसियदीदोवक्रलक्ष्मीं ॥
मृगास्याः पुनरपिसकृदभ्योमज्जसंक्षालयंकं सुविमलमयविंवंपारिजातप्रसूनैः सुरभयवदनोचेत्वंकृतस्यामुखंक्वपर्वत्रवस्तु ॥
सतीघटनाअत्रचचंद्रवदनलक्ष्म्यास्तर्किनाघटनेतिभेदः विरूपकार्यस्योत्पत्तिरपरंविषयसंमतं कीर्तिप्रसूतेधवलांश्यामातव ॥

गनादत्यत्रेवनात्रकार्यकारणवैय्यधिकरण्यप्रयुक्तोविच्छित्तिविशेषः पित्तन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणप्रयुक्तएवेतिस्वहृदयमेवप्रष्टव्येः एवंनेत्रेषुकंकणमित्या
त्रसत्यपिविरोधाभासेऽन्यत्रचमत्कारित्वेनङ्गमालंकारभावाऽन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणरूपाः संगतिरपिप्रतीयमानानाशक्यानिर्वाकर्तुं एवंगोत्रोद्धारप्रवृ
त्तोपोत्पुदाहरणेगोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तेर्गोत्रोद्देशरूपकार्यं विरुद्धत्वादिरुद्धाकार्यसंपत्तिरपिविभावेनेत्यपिनयुक्तं गोत्रोद्धारप्रवृत्तेर्गोत्रोद्देशनिवर्तक
त्वाभावेनतद्विरुद्धत्वाभावात् कथंचित्तदभ्युपगमेपिअन्यत्कार्यंकर्तुं प्रवृत्तेनतनतद्विरुद्धकार्यंतरकरणरूपाः संगतिरपिमोहजगत्रयभुवामित्यादौवम
कारित्वेनलब्धात्मिकाननिवारयितुंशक्यते नचात्रापिमोहनिवर्तकान्मोहोत्पत्तेः सेवविभावेनेतिवाच्यं मोहनिवर्तकस्यसिद्धवदप्रतीतेः ॥

अतएव न विरोधाभासोऽपि विज्ञेयो नैकिकथनेन तत्रासंगतमेव नहि गोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तिरूपकारणसत्त्वेऽपि गोत्रोद्धाररूपस्य कार्यस्यानुत्पत्तिरिति प्रतिपा-
द्यते किंतु विरुद्धकार्योत्पत्तिरेवेति विभावनीयम् इत्यसंगतिप्रकरणम् विषयमिति परस्परमानुरूप्यरहितयोः पदार्थयोर्यत्र घटना संबंधो वर्ण्यते
तत्र विषयमनामालंकारः संबंधश्च संयोगादिः उत्पाद्योत्पादकभावश्चेति सर्वप्रकारसाधारणमेतत्त्रक्षणबोध्यं अभिलषसीति अंककलंकं संज्ञा-
लय प्रक्षालय अथ प्रक्षालनानंतरं नोचेतस्यामुखं कलंक इति वदेत्यन्वयः वस्तुसती वस्तुगत्या विद्यमाना चंद्रेति चंद्रश्च वदनलक्ष्मीश्च तयो-
रित्यर्थः विरूपकार्यस्येति कारणविलक्षणस्वरूपस्येत्यर्थः कृपाणिका खड्गः प्रक्रमेणेति प्रक्रमः परियादी स्वसजातीयकार्यगुणोत्पादकत्वरूपा वि-

अत्र कारणगुणप्रक्रमेण विरुद्धाच्छ्रुत्यामाद्वलोत्पत्तिः कार्यकारणयोर्निवर्त्यनिवर्तकत्वे पंचमी विभावना विलक्षणगुणाशा-
लित्वे त्वयं विषय इति भेदः ५ अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चतुर्दशार्थसमुद्यमात् भक्ष्याशयाहिमंजूषां दृष्टाखुस्तेन भक्षितः दृष्टार्थ-
मुद्दिश्य किंचित्कर्माख्यवतो न केवलमिष्टस्यानवाप्तिः किंतु ततोऽनिष्टस्यापि प्रतिलंभश्चेत्तदपि विषयो यथा भक्ष्यप्रेक्षणपार्ष-
पेदिकां दृष्ट्वा प्रविष्टस्य मूषकस्य न केवलं भक्ष्यालाभः किंतु स्वरूपहानिरपीति यथावा गोपाल इति कृष्णं चंचुरक्षीरं वा
कृपाश्रितो मातृस्तनक्षीरमप्यलभ्यं त्वया कृतं इदमर्थं वाप्तिरूपेणार्थसमुद्यमादिष्टानवाप्तावनिष्टप्रतिलंभे चोदाहरणं ॥

रुद्धा कार्यसंपत्तिरिति पंचमविभावना प्रकारेणाभेदमाशङ्काहकार्येति अयं विषयः उक्तविषयालंकारप्रभेदः तृतीयप्रकारमाह ५ अनिष्टस्यापीति अपिभि-
न्नक्रमः दृष्टार्थसमुद्यमात् अनिष्टस्यावाप्तिरपि चतुर्विधमिति त्वर्थः अपिना दृष्टानवाप्तिः संगृह्यते चकारः पूर्वोक्तविषयसमुच्चयार्थः भक्ष्येति अ-
हिमंजूषां सर्पपेदिकां दृष्ट्वा भक्ष्यस्याशयाप्रविष्ट आखुर्मूषकस्तेन भक्षित इत्यन्वयः यत्तु प्रविष्ट इत्यस्यागम्यमानत्वात् न्यूनपदत्वमिति केन विदुर्गतेन द-
भिनिवेष्टादुष्टत्वहृदः यानुभवविकल्पनामित्युपेक्षणीयं अनिष्टस्यापि प्रतिलंभ इत्यत्राप्यपिभिन्नक्रमो बोध्यः गोपाल इति हे कृष्ण त्वं गोपाल इति हेतोः ॥

चंद्रश्च वदनलक्ष्मीश्च तयो-
रित्यर्थः विरूपकार्यस्येति कारणविलक्षणस्वरूपस्येत्यर्थः कृपाणिका खड्गः प्रक्रमेणेति प्रक्रमः परियादी स्वसजातीयकार्यगुणोत्पादकत्वरूपा वि-

भरेण शैलभारेण भुग्रावकाः वितता विस्रोणा वाहवो येषां तथा भूतेषु सत्सु हसन् अत्रेति नवभरभुग्रेत्यनेन बाहुगतास्थिसंधिभंगरूपा निष्टप्राप्तेः साक्षा
दुपातत्वात्सर्वगचूर्णीभावगर्वापहाररूपायाश्च स्फुटंगम्यमानत्वात्कथमिष्टप्राप्तिगोत्रमित्युच्यत इति वाच्यं अस्थिसंधिभंगस्याशब्दार्थत्वात् भगवद्भुज
शैथिल्याप्रयुक्तभारधिकेन वक्रतायात्र स्पशब्दोपातस्य चक्रेषु विशेषानाधायकत्वेन निष्टप्राप्त्यपदेशानर्हत्वात् सुहृद्भूतानां गोपानां मनिष्टप्राप्तौ हासा
नुपपत्तेश्च अतएव न सर्वगचूर्णीभावोपि गम्यः गर्वप्रसक्तभावाच्च न तदपहारेऽपि यतश्चिरकालशैलधारेण जन्यश्रमपरिजिहीर्षया गोपानां प्रवृत्तिरिति

अत्र पद्मानपत्रलिप्ताया पद्मवीजावापेक्षतवत्यास्तद्वाभोः स्येव किंतु मुखशोभाहरणरूपोत्कटानिष्टप्रतिलंभः केवलेष्टानवा
प्तिर्यथा खिन्नोसिमुंचशैले विमृमोवपमिति वदत्सु शिथिलभुजः भरभुग्नविततबाहुषु गोपेषु हसन् हरिर्जयति अत्र यद्यपिशै
लस्योपरिपतनरूपानिष्टावाप्तिरपि प्रसक्ता तथापि भगवत्कारुण्यसंसर्गमहिम्ना सानजातेति शैलधारेण रूपेष्टानवाप्तिमात्रं ॥
यथावा लोके कलंकमपहातुमयं मृगांको जातो मुखंतव पुनस्तिलकच्छलेन तत्रापि कल्पयसितत्विकलंकरेखां नार्यः समाश्रितज
नेहिकलंकयंति अत्रानिष्टपरिहाररूपेष्टानवाप्तिः यथावा शापोप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभे सानुग्रहो भगवता मयि पातितो यं
कलं दहन्नपि खलु क्षितिमिधनेद्वेवीजप्ररोहज ननोदहनः करोति ॥ २ ॥ अत्र परानिष्टप्रापणरूपेष्टानवाप्तिः ॥

हावगम्यत इति निरवय्वं लोक इति हेतुनिलोके प्रसिद्धं कलंकमपहंतुं निवारयितुं मृगां कस्तवमुखं जातः तत्रापि पुनस्तिलकव्याजेन कलंकरेखां त्वंकल्प
यसिकरोषि हियस्मान्नार्यः समाश्रितजनं स्वाश्रितजनं कलंकिने कुर्वतीत्यन्वयः शापोपीति मृगयायां प्रमादतो हतपुत्रेण तापसेनत्वमपि पुत्रशोका
न्मरिष्यसीति शापेदत्ते तं प्रतिदशरथस्येपमुक्तिः अदृष्टपुत्रमुखं कजशोभे मयि भगवता त्वया पातितः अयं शापोपि सानुग्रहो भवति खलु निश्चितेदं ध
नैरिद्वेदीप्तोदहनः कृषियोग्याक्षितिं दहनपिवीजां कुंजरजननीं करोतीति दृष्टान्तः ॥ २ ॥ परेति परस्य दशरथस्यानिष्टप्रापणरूपं यदिष्टं तस्यानवाप्तिरर्थात्

पस्येत्यर्थः कुतस्तत्राह स न इति नियुक्तः प्रेषयितुं

कु. टी.
चं.
५६

यंप्रतीतिमौल्यमृदुत्वं एवंविधायामामत्वबुद्धेः विधेर्देवस्यविपाकं परिपाकंफलमिति यावत् भानुरिति हेहरेभातः सूर्यः भवच्चरणकिरणशोभायालोभात्सीयम्
किरणसमूहं निशासुप्रभातपर्यंतं प्रताप्य एतौ सूर्यकिरणानामग्नौ प्रवेशातापयित्वा तत्र तस्मिन्किरणोत्करे हतवहादपेः सकाशादुद्धते सति र
क्ततादृशनात् मंदसंतापः सन्क्षणमात्रेण लुप्तगणेन श्लोहिते सत्यनुदिनं तापं भजतीत्यन्वयः त्वद्वक्त्रेति हेहरेऽयं विधुः पर्वणि पूर्णिमायां अंबुज

स्ततोऽनिष्ठस्यापि मुनिशापस्य महापुरुषार्थपुत्रलाभावश्यंभावगर्भतया दशरथेनेष्टत्वेन समर्थितत्वात् यत्र केनचित्स्त्वष्टसिध्म
र्थनियुक्तेनान्येननियोक्तुरिष्टमुपेक्ष्य स्वस्यैवेष्टं साध्यते तत्रापीष्टानवाप्तिरूपमेव विषयं यथा यंप्रतिप्रेषितादूती तस्मिन्नेवल
यंगता सख्यः पश्य तमौल्यमेविपाकं वा विधेरमुं तस्मिन्नेवल यंगतेति नायके दूत्याः स्वाह्वयं दर्शितं यथावा नेपुंसकमिति
ज्ञात्वा प्रियायै प्रेषितं मनः तत्तु तत्रैव रमते हताः पाणिनिनावयं एतानि सर्वथैवेष्टानवाप्तेरुदाहरणानि कदाचिदिष्टावा
प्तिपूर्वकं तदनवाप्तिर्यथा मदीये वरदराजस्तवे भानुर्निशासुभवदं धिमयूखशोभालोभात्प्रताप्यकिरणोत्करमाप्रभाते तत्रो
द्धते हतवहास्स लुप्तगणे तापं भजत्यनुदिनं सहि मंदतापः यथावा त्वद्वक्त्रसाभ्यमयमंबुजकोशमुद्राभंगात् तत्सुषुममित्र
करोपकृष्णालब्धापि पर्वणिविधुः क्रमहीयमानः शंसत्यनीत्युपवितां श्रियमाप्नुनाशां अत्रायश्लोकं सूर्यकिरणानां रात्रिष्व
ग्निप्रवेशनमागमसिद्धं सूर्यस्य निजकिरणेषु भगवच्चरणारुणिमप्रेक्ष्या तत्कृतं तेषामग्नौ प्रतापनं परिकल्प्य तेषामुदयकाल

स्यकोशः कुड्मलः सरवांबुजस्य भोडारगुहं तस्य मुद्रा मुकुलीनाद्योत्पुद्गवतस्प्रभंगेनातागृहीता तत्सुषुमा तत् शोभापैस्तादृशा ये मित्रकराः सूर्यकिरणाः
सुहृत्पाणयश्च तेषां सुपकृष्णालाभेन त्वद्वक्त्रस्य कोतिलब्धापि क्रमेण हीयमानः शीयमाणः सन् अनीत्या उपवितां प्रवृद्धां श्रियं आप्नुना शोयस्यास्तां शं
सतिकथयतीत्यन्वयः अत्रेति आगमसिद्धे तस्माद्विवाधिरादित्यं प्रविशति एवावादित्यस्य मिति श्रुतिसिद्धं प्रवेशनं तत्कृतं तेषां किरणानामग्नौ प्रतापनं

प्र
वि
श्रु
त
ि
सि
द्धं
प्र
वे
श
नं
त
त्
क
ृतं
ते
षां
कि
र
ण
ा
ना
म
ग्नौ
प्र
ता
प
नं

॥

एवेतेषां किरणानामरुणिमाने आरक्तत्वे च अरुणिमानुवृत्तिरूपं परिकल्प्य इति दर्शितमित्यन्वयः ५ एवमप्रेषिमुहत्वेन सूर्यं परिकल्प्य तत्किरणस्य चंद्रानुप्रवेशं
च शास्त्रमिदं सुहृत्पात्रेणैव योक्तुं विशेषणविशिष्टस्य चंद्रस्य रश्मिरूपं च परिकल्प्य इति दर्शितमित्यन्वयः वल्गालेति हे एतन्नामकभृपालत्वं च्छत्रनगरे सं
चरंती भेदो प्रकीर्णान्निर्त्तान्यादाय उरुतरमहतीयाखदि रांगारस्य शंका आतिस्तया आकुलां गीतदुपरि श्रीखंडकाष्टशकलं क्षिप्त्वा मुकुलीभूतनेत्रा

दृश्यमरुणिमानं च तप्तोद्गतनाराचानां मिवाग्निसंतापनप्रयुक्ता रुणिमानुवृत्तिं परिकल्प्य सूर्यस्य महतापि प्रयत्ने न तात्कालिके
ष्टावाप्तिरिति दर्शितं ॥ ५ द्वितीयं श्लोके चंद्रस्य भगवन्मुखलक्ष्मीलिप्तमानस्य सुहृत्वेन मित्रशब्दश्लेषवशात् सूर्यं परिकल्प्य
तत्किरणस्य कमलमुकुले विकासनं चंद्रानुप्रवेशनं च सुहृत्पात्रेण भगवन्मुखलक्ष्मीनिधानकोशागृहमुद्रामोचनपूर्वकं ततो
गृहीतभगवन्मुखलक्ष्मीकस्य तथा भगवन्मुखलक्ष्म्या चंद्रप्रसाधनार्थं चंद्रस्य रश्मिरूपं च परिकल्प्य तावतापि प्रयत्नेन पौर्णमास्यामे
व भगवन्मुखसाम्यरूपेष्टप्राप्तिर्जायते न सार्वकालिकेति दर्शितं क्वचिदिष्टानवाप्रावपित दवाग्निभ्रमनिवधनविच्छित्तिविशे
षः यथा वा वल्गालक्षोणिपालत्वं दहितनगरे संचरंती किराती रत्नान्यादाय कीर्णानुरुतरखदि रांगारशंका कुलां गीक्षिप्त्वा
श्रीखंडखंडंतदुपरि मुकुलीभूतनेत्रा धमंती आसामोदप्रसक्तैर्मधुकरपटलैर्धूमशंकां करोति अत्र प्रभूताग्नि संपादनोद्योगात्
संपादनालाभेऽपि तद्व्याभः भ्रमोपन्यासमुखेन निवद्धः संस्य दहर्णनं यत्र द्वयोरप्यनुरूपयोः स्वानुरूपं कृतं स ग्रहारेण कुचमंडलं
प्रथमविषमप्रतिद्वंद्वीयं संयथा वा

पुत्तारं कुर्वती सती आसपरिमलेन प्रसक्तोऽगते भ्रमरसमूहैर्धूमशंकां करोतीत्यन्वयः प्रभूतेति बहुलेत्यर्थः
एतेषु च सर्वेषु त्यागो त्यादकभावस्त्वसंवेधगर्भेषु प्रभेदेषु कार्यकारणयोः क्वचिद्विलक्षणगुणशालित्वेनानुरूपभावात् क्वचिच्चेष्टोत्पादकत्वेनाभिमतस्य
कारणस्येष्टानवाप्यनिष्ठावाप्तिरूपकार्येणानुरूपभावात्साभान्यलक्षणसमन्वयो बोध्यः इत्यलंकारचंद्रिकायां विषमालंकारः सममिति ५ ॥

कु. टी.
च.
५७

अनुरूपयोरित्यनेतरं संबंधस्येति शेषः परस्परमनुरूपयोः संबंधस्य वर्णने समं नामालंकारः सद्यस्यान शशिखंडमंडनं चंद्रकलाभूषणं हरं चित्रमिति ।
अत्र चित्रवतशब्दो वीष्माविस्मयातिशयद्योतनाय परिणते पक्षं स्मीतिः समृद्धिः एतस्याः फलसमृद्धेः कवलनकलनक्षणचातुर्यं तत्र कोविदः पठि-
तः ॥ सारूप्यमपीति कार्यस्य कारणेन सारूप्यमपि समालंकारः नीचेति नीचप्रवणतानीचासक्तता जलजायाः समुद्ररूपजलाज्जातायाः उचितेति ।
जलस्पतादृशत्वादिति भावः दवेति घनतां मेघरूपतां वर्षेर्जलवर्षणेः शमयति हियस्मात्सोपि दवदहनोपिवमेव सोत्पादकविनिर्दहति तथा चकार

कौमुदीवतुहिनामुमंडलं जाङ्गवीवशशिखंडमंडनं पश्यकीर्तिरनुरूपमाश्रितात्वां विभाति नरसिंहभूयते चित्रं चित्रवतवतमहच्चि ।
अमेन द्विचित्रं जातो देवादुचितघटना संविधाता विधाता यन्निवानोपरिणतफलस्मीति एसादनीयाय चैतस्याः कवलनकलाकोविदः
काकलोकः पूर्वे स्तुतिपर्यवसायीदं निंदापर्यवसायीति भेदः ५ सारूप्यमपि कार्यस्य कारणेन समं विदुः नीचप्रवणतालक्ष्मीर्जल-
जायास्तवोचिता इदं द्वितीयविषमप्रतिद्वंद्विसमं यथावा दवदहनादुत्पन्नो धूमो घनतामवाप्नोति सं यच्छमयति तद्युक्तं सो-
पि दवमेव निर्दहति यथावा आदौ हालाहलहृतभुजादतहस्तावलंबोवात्ये शोभोर्निदिलमहसावद्धमैत्री निरूढः प्रौढो एहो-
रपि मुखविषेणांतरंगीकृतो यः सोयं चंद्रस्तपतिकिरणैर्ममिति प्राप्तमेतत् पूर्वत्र कारणस्वभावानुरूप्यकार्यस्यात्रागितुकतदीयदु-

णस्य सोत्पादकनाशकत्वात् कार्यसापिधूमस्य तथात्वमुचितमित्यर्थः आदाविति विरहिण्यादयमुक्तिः सोयं चंद्रः मां
किरणैस्तपतीत्येतस्याप्तन्यायप्राप्तमित्यर्थः सक्तः य आदौ हालाहलरूपेण हृतभुजाग्निना दतो हस्तावलंबो यस्य सः निदिलं ललाटे तत्संबन्धिमहसानेनाग्नि-
ना बद्धया संबद्धयामैव्या निरूढः प्रसिद्धः प्रौढो युवाराहो मुखसंबन्धिभिर्विषैरंतरंगीकृतः ग्रहणकाले संपर्कातिशयादंतरंगतां प्रापित इत्यर्थः अत्र का-
र्यस्य तापस्य कारणीभूतचंद्रगतदुष्टसंसर्गानुरूपत्वं भेदांतरमाह विनेति अनिष्टं विनायमर्थं कर्तुमुद्यतस्तत्तिद्विरपि सममित्यनुवृत्त्या योज्यं यदर्थमिति पा-

रूपश्चासावर्थश्चेत्यर्थः

कु. टी.
च.
५८

श्लेषेणालम्बाश्रयसतीवस्तुतीऽविद्यमानायादृष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रेण सम्प्रलंकारोदाहरणमपिगतं अधिगतं मात्रं पदेनानिष्टावाप्तिप्रतीतिव्यवच्छेदः
पुक्तो वारणलाभोयमित्यत्र किंचिदनिष्टस्य उच्चैरित्यत्र चोक्तानिष्टस्य प्रतीतिस्तत्त्वाद् उदाहरणान्तरमाह यथेति नायिकाप्रतिनायकस्योक्तिः हेतुवित
पः शोभनगत्वेवभवतीतिसत्यं यद्यस्मादङ्गकमलं अंबुषु जलेषु रविप्रतीक्षते तादृशं सतत्प्रातपः कृत्वा त्वत्पदरूपेजन्मनिसमलेभ्यः कमलेभ्यः कमनीयं
सुंदरं सत् सुगतिं शोभनांगमिनुभवतीत्यन्वयः अत्र कमलस्योत्तमलोकरूपगतिप्राप्तयेतपस्य तत्तदलाभे विशोभनगमनस्य गतिशब्दश्लेषवलादिष्ट

यथा शस्त्रन्तखलु कर्तव्यमिति पित्रानियोजितः तदेव शस्त्रं कृतवान् नितुराजानलं धिता अत्र पितुराजानलं धितेत्यनेन विरोधालंकारा
भिव्यक्त्यर्थेन खल्वित्यत्र पदद्वयविभागात्मकरूपांतरस्यापि विवक्षायाः सत्वेऽपि न खलु नातीति न खल्वित्येकपदेन वस्तुसदर्थोतरपर
रूपांतरमादाय समालंकारोप्यस्येव श्लेषलम्बासदिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रेण पिगतमुदाहरणं यथा सत्यं तपः सुगत्यैयत्तस्त्रीषु
रविप्रतीक्षं सत् अनुभवति सुगतिमज्जत्वत्पदजन्मनिसमस्तकमनीयं विचित्रं तत्प्रयत्नश्चेद्विपरीतः फलेच्छया नमंति संतस्त्रेलाभ
क्यादपिलब्धुं समुन्नतिं यथावा ः मलिनयितुं खलवदने विमलयति जगंति देवकीर्तिस्ते मित्राल्हादं कर्तुं मित्राय दुह्यति प्रता
पोपि अधिकं पृथुलाधारादाधेयाधिक्यवर्णनं ब्रह्मांडानि जले यत्र तत्र भंति न ते गुणाः अत्र यत्र महाजलौघैः नंतानि ब्रह्मांडानि बुद्दु
गणानामाधिक्यवर्णनं

त्वेन प्रतीतेरिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रं न त्वनिष्टप्रतिभासोपीति इत्यलंकारवद्विकार्योम
मालंकारः विचित्रमिति फलेच्छया विपरीतः प्रयत्नश्चेद्विचित्रेनामालंकारः इष्टविपरीताचरणमिति यावत् नमंतीति नम्रीभवंतीत्यर्थः समुन्नतिं उच्चतां
मलिनयितुमिति मलिनीकर्तुमित्यर्थः विमलयति निर्मलीकरोति जगंति त्रिभुवनानि मित्रं सुहृदमित्रः सूर्यश्च इति विचित्रालंकारः अधिकमिति पृथुलादा
धेयापेक्षाया विशालादाधारादाधेयस्याधिक्यवर्णनमेकोधिकालंकारः युगांतेति युगांतकाले प्रलये प्रतिसहृतः स्वस्मिन् लये प्रापित आत्मा सविलास रूपः प्रय

चोपेयतादृशस्यैव भद्रिषः

श्रीकृष्णस्यपस्यांतनौजगतिभुवनानिविकाशसहितं यथास्यात्तथा आसत्स्थितानि तत्र तस्यांतनौ तपो धनस्य तारदस्याभ्यागमात्संभवोपासंतामुदः प्रीतयोनमसु
 रित्यन्वयः पृथ्विति विशालादाधेयाद्यदाधारस्याधिकतदध्यधिकं कियदिति अपरिमितमित्यर्थः वाक्शब्द एव ब्रह्म इयं च परमेश्वरं प्रतिभक्तस्याक्तिः असं
 वाधेति असंकटेत्यर्थः अहोदूतिमाति संमाति मातुमशक्यः अपरिमितः अत्र भुवनत्रयोदरे तन्वाधारयोः शब्दब्रह्मभुवनोदरयोरप्रकृतत्वेनाप्रशंसनीय
 त्वातदाधिक्यवर्णनमयुक्तमित्याशंकाह अत्रेति न चान्नाप्रकृतप्रशंसाशंकनीया प्रकृतस्याप्यभिधानादिति इत्यंवाधाधेयान्यतरस्य तनोरप्याधिक्यव

यथावा अहोविशालंभूपालभुवनत्रितयोदरं नातिमातुमशक्योपि पशोराशिर्यदत्र ते अत्र यद्यप्युदाहरणद्वयेपि कियद्वाग्रहेति अ
 होविशालमिति वाऽधारयोः प्रशंसाक्रियते तथापि तनुत्वेन सिद्धवत्कृतयोः शब्दब्रह्मभुवनोदरयोगुणायशोराश्याधिकरणत्वेनाधि
 कत्वं प्रकल्पे च प्रशंसाक्रियत इति तत्प्रशंसाप्रस्तुतगुणयशोराशिप्रशंसायामेव पर्यवस्यति अत्यंतु सूक्ष्मादाधेयाद्यदाधारस्य सूक्ष्म
 ता मणिमालोर्मिकातेऽयं करेजपवदीयते ५ ॥ अत्र मणिमालामयोर्मिकातावदंगुलिमात्रपरिमितत्वात् सूक्ष्मासापि विरहिण्याः क
 रेकंकणवत् प्रवेशिता तस्मिन् जपमालावत्त्वं वत इत्युक्त्या ततोपिकरस्य विरहकार्षीदिति सौक्ष्म्यं दर्शितं यथावा यन्मध्यदेशा
 दाधते सूक्ष्मं लोलाक्षिदृश्यते मृणालसूत्रमपितेन संभाति स्त नान्तरे अन्योन्येनामयत्र स्यादुपकारः परस्परं त्रियामाशशिनाभा

र्णनमिति सामान्यलक्षणं बोध्यं इत्यधिकालंकारः अल्पमिति यदिति सामान्येन पुंसकं स्वापेक्षया सूक्ष्मीदाधेयादाधारस्य सूक्ष्मतापतदल्पनामालंकारः
 मणोति मणिपंक्तिरूपा ऊर्मिका अंगुलीयकं ते करे अद्य विरहावस्थायां जपमालायत इत्यर्थः वटशब्दस्य गुटिकापर्यायत्वात् अतिसूक्ष्मता आधेयभूतमाभ
 लापेक्षयापि सूक्ष्मता यदिति हेचंचलाक्षितवसुधनागादपि यत्सूक्ष्मं दृश्यते तत् मृणालसूत्रमपितवस्तनयोरंतरे मध्येनमा तीत्यन्वयः इत्यल्यलंकारः
 अन्योन्यमिति यत्र परस्परमुपकारः स्यात्तत्रात्योन्यनामालंकारः त्रियामाशत्रिः पथेति उर्ध्वाक्षः उर्ध्वनयनः प्रयायालिका प्रयादानाधिकृताकाचिद्वन्तिता ॥

कु. टी.
चं.
५९

पारोजन्तयामं तनुस्वस्मां अत्रेति प्रपापालिकायाः पथिकेनोपकारः कृतइत्यन्वयः स्वासत्रयोत्यादिप्रपापालिकायाविशेषणं संपादनेन करणभूतेन एवं प्रपा-
पालिकायापि पथिकस्योपकारः कृतइत्यन्वयः यतुस्वमुखावलोकनमभिलषंस्यादत्यत्र स्वशब्दस्य प्रपापालिकाबोधकत्वमेव न्याय्यं न यां यबोधकत्वं य-
द्विशेषणघटकत्वेन स्वनिजादिशब्दादुपात्तास्तद्वोधकादित्युत्पत्तिरितिकेन्द्रिदुक्तं नदपुक्तं मुख्यविशेषणघटकस्यैव स्वनिजादिशब्दस्य मुख्यविशे-
ष्यमात्रगमित्वव्युत्पत्तेः यथा देवदत्तस्य पुत्रः स्वमातृभक्तइत्यादौ स्वशब्दस्य तादृशपुत्रगमित्वं न तु गुणभूतदेवदत्तगमित्वं अतएवेदं शस्त्रुत्तएव

पथावा पथोर्धाक्षः पिवत्यंबु पथिको विरलांगुलिः तथा प्रपापालिकापि धारां वितनुते तनुं अत्र प्रपापालिकायाः पथिकेन स्वास-
त्पापानीयदानव्याजेन बहुकालं स्वमुखावलोकनमभिलषंस्यादित्यत्र पथिकेन पानीयदानानुवृत्तिसंपादनेनोपकारः
कृतः तथा प्रपापालिकापि पानीयपानव्याजेन विरं स्वमुखावलोकनमभिलषतः पथिकस्य धारातनूकरणं तच्चिरं पानीयपानानु-
वृत्तिसंपादेनोपकारः कृतः अत्रो मयोर्मापारभ्यां स्वस्वोपकारसद्भावेऽपि परस्परपकारोपनिवार्यते ५ ॥ विशेषः ख्यातमाधारं वि-
नाप्याधेयवर्णनं गतेऽपि स्मर्येदीयस्यास्तमच्छिंदति तत्करः यथावा कमलमनंभसिकमलेकुवलयमेतानि कमलतिकायां साच-
सुकुमारसुभगेत्युत्पातपरंपराकेमंत्राद्ये सूर्यस्य प्रसिद्धाधारस्याभावेऽपि तत्करणामन्यत्रावस्थिति रुकाद्वितीयेत्वं भसः

निजतनुस्वच्छलावण्यवापीसंभूतां भोजशोभां विदधदभिनवोददुपादोभवान्पादुत्यत्राभवन्मरुपोगत्वं दूषणमुदाहृतं मम्मरभट्टैः काव्यप्रकाशिकायां अन्यत्र
तुनस्वविशेष्यगमित्वनियमः स्वाश्रितानां निप्राणामयं पालकः स्वाज्ञाकारिणां भृत्यानामयं कल्पवृक्षइत्यादौ व्यभिचारत नचैव स्वदाररतानां विप्राणा-
महंभक्तइत्यत्र मदीयदाररतानामिति प्रतीतिः स्यादिति चाच्यं तात्पर्यं स्पष्टं निपातकत्वेनापत्यभावादिति इत्यन्योन्यालंकारः ५ विशेषइति ख्यातं प्रसिद्धं
तदुक्तं विना प्रसिद्धमाधारमाधेयस्य व्यवस्थिति रिति छिंदति नाशयंति तत्करः सूर्यकिरणाः रात्रावादित्यस्याग्नौ प्रवेश अवणादीयस्थत्वं कमलमिति ॥

अत्र कमलत्वादिना मुखादेरध्यवसानं बोध्यं कुवलयेनेने एतानि कमलकुवलयानि कनकलतारुपायां कामिन्यां सावकनकलतिकाचनिर्देशः क ॥
यनं आप्रलयं प्रलयपर्यंतदिवमिति दिवमुत्रयातानामपियेयामनस्य गुणगणयुक्ता गिर आकल्पपर्यंतं जगति भुवनानिरमयेतीत्यन्वयः प्रभेदोत्तरमाह
यदीति तृतीयप्रकारमाह किंचिदिति किंचित्पदायां रंभेणाशक्यवस्त्वंतरस्कृतिः कारणचसः विशेषः त्वामिति प्रभुं प्रतियाचकोक्तिः स्फुरदिति उक्तः

प्रसिद्धाधारस्याभावेऽपि कमलकुवलययोरन्यत्रावस्थितिरुक्ता कचित्प्रसिद्धाधाररहितानामाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयवस्थिते
वर्णनं दृश्यते यथा दिवमप्युपयातानामाकल्पगुणगणायैव रमयेति जगति गिरः कथमिव कवयोनतेवयाः अत्र कवीनामभावे
पितृगिरमाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयमवस्थितिर्वर्णिता विशेषः सोऽपि ययेकं वस्त्वेनैकत्र वर्ण्यते अतर्वहिः पुरः पश्चात्सर्वं
दिक्ष्वपि सैवमे यथावा तदयान्नापयातो सिद्धिस्तु सर्वास्तदृश्यसे वत्सरामगतौ सीति संतापेनानुमीयसे किंचिदांभतोऽशक्यवस्त्व
तरकृतिश्च सः त्वां पश्यतामपालयं कल्पवृक्षनिरीक्षणं यथावा स्फुरदद्भुतरूपमुत्पत्तापज्वलनं त्वां सृजतानवयविद्यां विधिना
ससृजेन वो मनोभृभुं विसत्यं सदिता वृहस्पतिश्च अत्राद्येराजदर्शनारंभेण कल्पवृक्षदर्शनरूपाशक्यवस्त्वंतरकृतिः द्वितीयो राज
सृष्ट्यारंभेण मनोभवादिसृष्टिरूपाशक्यवस्त्वंतर कृतिः स्याद्वाघातो न्यथाकारितया कारिक्रियेत चेत् ये जगत्प्रीयते हंतितेरेव कुसु
मायुधः यद्यत्ताधनत्वेन लोकेऽवगतं तत्केन चित्तद्विरुद्धसाधनं क्रियेत चेत् स्याद्वाघातः ॥ यद्वा यत्ताधनतया केन चिदुपात्तं तदन्येन तत्पति
प्रतापरूपोज्वलनोऽग्निर्यस्येत्यर्थः उक्तविशेषणं त्वं सृजता विधिना भुवि न वो मनोभवादिः ससृजे सृष्ट इति सत्यमित्यन्वयः अत्र चोक्तं
भेदत्रयान्यतमान्पलक्षणं बोध्यं इति विशेषात्तंकारः स्यादिति नथाकारितत्कार्यमाधनवस्तु अन्यथाकारितत्कार्यविरुद्धकार्यसाधनं चेत् क्रियेत तदा व्याघातोऽन्तका
रः स्यादित्यर्थः येरितियैः काराक्षविभ्रमादिभिर्जगत्प्रीयते तं नृप्यति तेरेव कुसुमायुधो हंतोत्यन्वयः ॥ विरूपाक्षस्य हरस्य जयिनीः विजयकारिणीः सुवेत्तो

अत्राद्येराजदर्शनारंभेण कल्पवृक्षदर्शनरूपाशक्यवस्त्वंतरकृतिः द्वितीयो राजसृष्ट्यारंभेण मनोभवादिसृष्टिरूपाशक्यवस्त्वंतर कृतिः स्याद्वाघातो न्यथाकारितया कारिक्रियेत चेत् ये जगत्प्रीयते हंतितेरेव कुसुमायुधः यद्यत्ताधनत्वेन लोकेऽवगतं तत्केन चित्तद्विरुद्धसाधनं क्रियेत चेत् स्याद्वाघातः ॥ यद्वा यत्ताधनतया केन चिदुपात्तं तदन्येन तत्पति

कु. रं.
चं.
६०

भेदांतरमाह सौकर्येणेति कारणस्यानुगुण्याधिक्येनेत्यर्थः निवद्धाकविचर्णिता कार्यविरोधिनी पराभिमतकार्यविरुद्धादयेति दिम्बिजयाप्रस्थितराजानं प्रति यु
वराजस्योक्तिः बालइत्यतोमपिदयायोरुज्येस्यापनरूपावेतदा तस्मादेवहेतोरहंतवापरित्याज्यएवकिंतुसहनसहनेतव्यइत्यर्थः अर्थादितिहेतौपंचमी अन्व
पश्चास्यसमर्थतेइत्यनेन अन्येनवत्काजैत्रेति जयसाधनेत्यर्थः लुब्धइति तयैवशंकया दारिद्र्यशंकपेव ननुनिश्चितं अत्रपूर्वार्थेलुब्धस्यदानाभावसाधकत्वमि
मतदारिद्र्यशंकारूपपूर्वपक्षनिरूपणं दातुस्तस्यैवविरुद्धदानसाधकत्वेन संमतेति पूर्वविरुद्धपक्षनिरूपणमुत्तरार्द्धं यद्यपिदारिद्र्यस्यतात्कालिकत्वेन जन्मा

दृशादग्धंमनसिजंजीवयंतिदृशैवयाः विरूपाक्षस्यजयिनीस्तास्तुदेवामलोचनाः सौकर्येणनिवद्धापिक्रियाकार्यविरोधिनी ह
दयाचेद्दालइतिमप्यपरित्याज्यएवते कार्यविरोधनिष्यादकतयाकेनचित्संभाव्यमानादर्थान्न्येनकार्यविरोधिक्रियासौकर्येण
समर्थतेचेत्सोपिआघातः कार्यविद्वक्रियायांसौकर्यकारणस्यसुतरंतदानुगुणं यथा जैनपानोन्मुखेनराजायुवराजस्यराज्य
एवस्थापनेयत्कारणत्वेनसंभावितंवात्यंतत्प्रत्युततद्विरुद्धस्यसहनयनस्यैवकारणतयायुवराजेनपरित्यागस्यायुक्तत्वंदर्शय
तासमर्थते यथावा लुब्धोनविसृजत्यर्थंनरोदारिद्र्यशंकया दातापिविसृजत्यर्थंतयैवननुशंकया अत्रपूर्वोत्तरार्द्धपक्षप्रतिपा
क्षरूपेकयोश्चिद्वचनेइतिलक्षणागतिः गुफः कारणमालास्याद्याप्राक्प्रांतकारणैः नयेनश्रोः श्रियात्यागस्त्यागेनविपुलेपशः उ
नरोत्तरकारणभूतपूर्वपूर्वैः पूर्वपूर्वकारणभूतोत्तरैर्वावस्तुभिः कृतोगुफः कारणमाला आद्योदाहृता द्वितीयोयथा भवतिनर

वरोणत्वेनचशंकाभिन्नातथाप्यभेदाध्यवसायान्नलक्षणासमन्वयइतिबोध्यंसामान्यलक्षणं प्र
र्ववदत्यमतघटितमनुसंधेयमितिदिक् इतिआघातालंकारः गुफइति स्वनेत्यर्थः कैस्तत्राह यथेति प्राक्चप्रांतंवप्राक्प्रांतेने अनतिक्रम्येति यथाप्राक्प्रा
नंयानिकारणानितैः पूर्वपूर्वप्रतिकारणैरुत्तरोत्तरंप्रतिकारणैश्चेत्यर्थः एवंचोत्तरोत्तरेत्यादिभ्युत्क्रमेणानिधानमुदाहरणक्रमानुरोधेनेतिज्ञेयंइतिकारणं

नस्माद्वचनपरमवे

हि

गृहीतेति वक्ष्यमाणपागृहीतमुक्तरीत्यानिवद्धार्यपंक्तिरेकावलिलंकारः नेत्रइति तस्यभूभुजइतिसर्वत्रसंवध्यते दोस्तंभयोर्भुजस्तंभयोर्दोलितमोदोला ।
 नययोस्तो दोलनाविति पाठे दोलादोलनेययोरस्तोतिविग्रहः रत्नमुकुरोरत्नदर्पणः दिक्कालेति दिक्कालात्मभिस्तुत्यायस्याकाशस्यविभुतायश्चतत्राकाशे
 विशेषेणद्योततेसूर्यः यत्रचचंद्रे अमुष्यसूर्यस्यकिरणा अमृतरूपाभवंतिसचचंद्रोयासामपाराशेः समुद्रादभूत् यश्चाग्निस्तासामपायितभवात् सु. च

गृहीतमुक्तरीत्यर्थश्रेणिरेकावलिलंकारः नेत्रेकर्णांतविश्रान्तेकर्णोर्दोस्तंभदोलितौ दोस्तंभौ जानुपर्यंतप्रलंबनमनोहरौ जानुनीरत्न
 मुकुराकारेतस्यहिभूभुजः उत्तरोत्तरस्यपूर्वपूर्वविशेषणभावः पूर्वपूर्वस्यउत्तरोत्तरविशेषणभावोवागृहीतमुक्तरीतिः तत्राद्यः
 प्रकारउदाहृतः द्वितीयोयथा दिक्कालात्मसमेवयस्यविभुजायस्तत्रविद्योततेयत्रामुष्यसूधीभवंतिकिरणाराशेः सयासामभूत्
 यस्तत्पितमुषः सुयोस्यहविषेयस्तस्यजीवातवेवोदायद्रुणमेयमन्मथरियोस्ताः पांतुनोमूर्तयः दीपकैकावलीयोगान्माला
 दीपकमिष्यते स्मरेणहृदयेतस्यास्तेनत्वपिकृतास्थितिः अत्रस्थितिरितिपदमेकंस्मरेणतस्याहृदयेस्थितिः कृता हृदयेन
 त्वयिस्थितिः कृतेत्येवंवाक्यद्वयान्वयिअतोदीपकं गृहीतमुक्तरीतिसद्भावादेकावलीचेतिदीपकैकावलीयोगश्चथावासंयामाग
 णमांगतेनभवताचापेसमारोपितेदेवाकर्णययेनयेनसहसायद्यत्समासादितं कोदंडेनशराः शरैररिशिरस्तेनापिभूमडल तनल
 भवताचकीर्तिरतुलाकीर्त्याचलोकत्रयेनयेनसहसायद्यत्समासादितमिति संक्षेपवाक्यस्थितमेकं समासादितपदं कोदंडे

नशराइत्यादिषुषट्सपि
 रथितमिति कोणात् पश्चयजमानउषस्तप्रातः कालेषु अस्यवन्देहविषेहविर्दानायभवति यश्चवायुः प्राणरूपस्त ॥
 स्ययजमानस्यजीवातवेजीवनोषधायभवति यस्याश्चयुधिआगुणं गंधएषवायुर्वोढानाएतामन्मथरियोहरस्याशोमूर्तयोवोयुष्मान्पांतित्यन्वयः
 इत्येकावली मालादीपकमिति मालादीपकं नामालंकारः एकमिति वाक्यद्वयान्वयान्नेनान्वितं अतइति एतावन्मात्रेणादीपसादृश्यादीपकेनतुप्रागुक्तदो

पकालंकारः

कु. बी.
चं.
६०

अनुगागच्छत्ययः रागः अत्र रागस्य भेदेऽप्यभेदाश्च वसायादेकत्वं यतु एकसंवेधनाशो नरमपरसंवेधसत्वेव लोके पर्यायपदप्रयोगात् श्रोणीवेध इति प्रकाशोदाह-
नेतयैव हृत्वाच्च विवोष्ट एवेत्यत्र पर्यायकथनमयुक्तमिति केनचिदुक्तं तत्प्रकाश एव विवोष्ट इत्युदाहरणे पर्यायसमर्थनात् आतप्रलपने निवोपेक्षणी-
यं आलंकारि कपरिभाषितानां शाब्दानां लोकस्य वहा र विसंवादस्या किंचित्करत्वाच्चेति दिक् भेदात्तरमाह एकस्मिन्निति पर्यायेणेत्यनुवर्तते एकस्मि-
न्नाधारे क्रमेण पद्यनेकं भवति सोऽपि पर्यायालंकारः संमत इत्यर्थः ५ पुरेति अस्माकमित्यस्मदौ द्वयोश्चेति द्वयोरपि बहुवचने पुरेत्यनेन स्थूलोत्तोरालंकारः

यथावा पुराभूदस्माकं प्रथममविभिन्नातनुरियंततो नुत्वं प्रेयान्वयमपि हताशाः प्रियतमाः इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरं
हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदं अत्र देयत्योः प्रथममभेदः ततः प्रेयसी प्रियतमभावः ततो भार्यापतिभावः इत्याधेय-
पर्यायः परिवृत्तिर्विनिमयो न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः जग्राहैकं शरं मुक्ताकटाक्षारिषु श्रियं यथावा तस्य च प्रवयसो जटायु-
यः स्वर्गिणः किमिव शोच्यते धुना येन जर्जरकलेवरव्ययात्क्रीतमिदुकिरणोज्ज्वलयशः परिसंख्यानिधिभ्यैकमेकस्मिन्वस्तुयं
त्रणं स्नेहक्षयः प्रदीपेषु न स्वातेषु न तभ्रुवां यथावा विलंघयंति श्रुतिवर्त्ययस्यां लीलावतीनां नयनोत्पलानि विभर्ति यस्याम-
पि वक्रिमाणमेको महाकालजटाध्वंजः आद्योदाहणे निषेधः शब्दः द्वितीयेत्यर्थः विरोधेन तुल्यबलयोर्विकल्पालंघनं निर्मेता स-
द्यः शिरां शिचापान्वा नमयंतु महीभुजः अत्र संधिविग्रहप्रमाणप्राप्तयोः शिरश्चापनमनयो युगपदुपस्थितयोर्युगपत्कर्तुमशक्य-

उच्यते तत्रापि प्रथमं तनुरविभिन्नाः भूत् ततो नुवितर्केत्वं प्रियतमः वयं नि यतमाः इदानीं तुल्यं नाथः पतिः वयं भार्याः इतोऽपरं किमनिष्टमिति शेषः कु-
लिशं वज्रं अत्र तुल्यं प्रयानित्येकवचनेन एकस्य प्रेयसात्तुल्यं व्यज्यते प्रियतमा इत्यादि बहुवचनेनैकस्य तद्व्यतिरेक इति बोध्यं इति पर्यायः परिवृत्तिर-
ति न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः परस्परं विनिमयः परिवृत्तिरलंकारः जग्राहेति कटाक्षपूर्वकं एकं शरं मुक्ताकारिणोः श्रियं जग्राहेत्यर्थः तस्य चेति प्रवयसोऽति

प्रथमा
लंकारः

प्रथमा
लंकारः
विशेषः
प्रथमा
लंकारः

किमिव शोचनीयं किंचित् जर्जरं जीर्णतरकलेवरं शरीरं तस्य योरावणेन सह युद्धे त्यागस्तस्माद्यथाः क्रीतं शरीरं दत्त्वा पशोः हीतमित्यर्थः इति परिचयः
 कारः परिसंख्येति एकं वस्तु प्रतिषिध्यापरिस्मिन् वस्तुनो निषेधेन निषेधेन परिसंख्यालंकारः स्नेहेति स्नेहसौख्यं दिक्स्मिन्पादस्य अनुरागश्च स्नेहेषु विनेषु वि
 लंघयंतीति यस्यामुज्जयिनीयुषां श्रुतिः कर्णः वेदश्च वर्त्ममार्गं वक्रिमाणं कैदित्यं वक्राकारतां च महाकाल इति तत्रैव ख्यातं शिवलिंगं इति परिसंख्यालं
 कारः संधिविग्रहप्रमाणेति संधिविग्रहयोः कर्तव्यता बोधकप्रमाणेत्यर्थः इति विकल्पः २ ॥ वहूनामिति युगपत् भावो भवन्तं ज्ञाजं वहूनां गुणो निबन्धः

पतस्य विरतं वारि नंत्यति च कलापिनः अघकांतः कृतांतो वा दुःखस्यांतं करिष्यति प्रियसमागमश्चेन्न मरणमाशंसनीयं मरणे तु न प्रियसमा
 गमसंभव इति तयोराशंसायां विकल्पः २ ॥ वहूनां युगपद्भावभाजं गुणः समुच्चयः नश्यंति पश्चात् नश्यंति नश्यंति च भवद्वयः अवि
 रोधेन संभावितयोग्यदानां नाशादीनां गुणनंसमुच्चयः यथावा विभ्राणाहृदये त्वया विनिहितं प्रेमाभिधानं नवं शल्यं यद्विदधाति सा
 विधुरिता सा धोतदाकर्ण्यतां शोते शुष्यति ताम्पति प्रलपति प्रम्लायति प्रेक्षति भ्राम्यत्युत्पुठति प्रणश्यति गलत्युन्मूर्च्छति नुत्यति अत्र
 कासां चिक्रियाणां किंचित्कालभेदसंभवे पिशातपत्रपत्रशतभेदस्यायेन योग्यं विरहातिशययोतनाय विवक्षितमितिलक्षणा
 नुगतिः अहंप्राथमिकाभाजामेककार्यान्वयेपि साः कुलरूपं वयोविधाधनं च सदयं त्यमुं यत्रैकः कार्यसिद्धिहेतुत्वेन प्रकांतस्तत्रान्ये
 पियद्यहमहमिकयास्वलेकपोतन्यायेन तत्सिद्धिं कुर्वंति सोऽपि समुच्चयः यथा मदेऽस्मिजात्यमेकं समग्रं कारणं तादृगेव रूपादिकं

वर्णनमिति यावत् समुच्चयालंकारः विभ्राणेति नायकं प्रतिदृष्ट्यादयमुक्तिः हे सा धोतया हृदये विनिहितं प्रे
 माभिधानं नवं शल्यं पारयती विधुरिता विरहविह्वला सानायिका यद्विदधाति तदाकर्ण्यतामित्यन्वयः किंतदित्यपेक्षायामाह शोते निद्राति ताम्पति
 चलेति प्रणश्यति नैर्वत्स्याति शयेन मृतप्राया भवति गलति खेदातिशयात् नुत्यति क्षीणा भवतीति कासां चि

क. टी.
नं.
६३

शतपत्रस्य कमलस्य पत्रशतं दलशतं अहं प्रायमिकेति अहं पूर्विकेत्यर्थः अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यहं पूर्विकास्त्रियामित्यमरः एककार्यान्वये एक कार्यसाधकत्वे स.
समुच्चयालंकारः अहमहमिकया परस्याहंकारेण अभिजात्य कुलीनत्वं समग्रयुक्ते प्रदानमिति प्रच्छन्नं गुह्यं गृहं प्रत्युपगतेः र्यादित्यो लक्ष्योत्पत्तिरु
त्तकोर्गर्वाभावः अभिभवो निर्दातृद्वयभूत्याः मौनं अनु ह्वाटनं सदसि सभायां परंण कृताया उपकृतिः कथने श्रुतेः शास्त्रश्रवणे सर्वप्रथमांतानां पुरुषमभि
जातं प्रथयतीत्यनेनान्वयः अभिजातं कुलीनं प्रथयतिकथयति इति समुच्चयालंकारः ५॥ क्रमिकेति क्रमिकाणामर्थात् क्रियाणामेककारकगतानां गु

प्रदानं प्रच्छन्नं गृहमुपगते संभ्रमविधिर्निरुत्सेको लक्ष्यामनभिभवगंधाः परकथाः प्रियं कृत्वा मौनं सदसि कथनं चाप्युपकृतेः श्रुतेत्यं
तासक्तिः पुरुषमभिजातं कथयति ५॥ क्रमिकैकगतानां तु गुणः कारकदीपक गच्छत्यागच्छति पुनः पायः पश्यति पृच्छति यथावा
निद्राति स्ताति भुंक्ते चलति कचभं रं शोषयत्यंतरा स्तेदाग्न्यक्षेपेन चायं गदितुमवसरो भूय आयाहियाहि इत्युदंडैः प्रभूणां मसकृद
धिकृतैर्वारितान् द्वारिदीनान् स्नान् पश्चादधिकन्येसरसिरुहरुचामंतरंगैरपांगैः आयौ दाहरणे अतस्पाथस्य पायस्य कर्तृका
रकस्यैकस्य गमनादिष्वन्वयः द्वितीये तु अध्याहृतस्य प्रभु कर्तृकारकस्य निद्रादिष्वन्वय इत्येकस्यानेकवाक्यार्थान्वयेन दीपकच्छा
यापत्याकारकं दीपकं प्रथमसमुच्चयप्रतिद्वंद्वीदं समाधिः कार्यसौकर्यकारणांतरसंनिधेः उत्कंठिता चतरुणी जगामास्ते च भानु
मान् यथावा मानमस्यानिराकर्तुं पादयोर्मपतिष्यतः उपकारयदिष्येत दुदितं घनगर्जितं केनचिदारीक्षितस्य कार्यस्य कारणां

फोनिबंधः कारकदीपकं नामालंकारः तदुक्तं सैव क्रियासुबह्वीषु कारकस्येति दीपकमिति सैव स तरसन्निधानाद्यत्सौकर्यतत्सम्पगाधानात्स
रुहृतिः पश्यति सार्थं पृच्छति मार्गं निद्रातीति हे अधिकन्ये प्रभूणां मुद्यतदंडे द्वारि अधिकृतैर्द्वारपालैरित्यसकृद्वारितान्त एव दीनान् स्नान् सरसिरुहरु
क्तानां परमपरिवर्तितैरपांगैः कटाक्षैः पश्येत्सन्वयः इति किं प्रभुनिद्रातीत्यादि अंतः अंतः पुरे अक्षैः पाशैर्दीप्यति कीदृति भूयः पुनः छायासादृश्यं मुख्यदीप

प्रतीकप्रकारेण संभवादिभिमानः

प्रतिद्वंद्वविपरीतं इतिकारकदीपकालंकारः समाधिरिति कारणोत्तरसंनिधेर्दशात्कार्यस्य कर्तृत्वं समाधिरलंकारः उत्कंठिता नायकसमीपे गंतुं मानमिति मा
नं निराकर्तुं मस्यापादयोः पतिष्यतो ममोपकाराय हि स्याभाष्येते देधनगर्जितमुदीर्णमुत्तममित्यन्वयः समुच्चये कारणानां तु त्यक्तत्वमिह तु ते ष्ठिपरितमत्तुल्य
कक्षत्वमिति प्रतिद्वंद्वित्वतत्रैत्यादिना दर्शितं इति समाध्यलंकारः ५॥ प्रत्यनीकमिति बलवतः शत्रोः पक्षे पक्षांतः पतिनितदीपोयः पराक्रमस्तत्प्रत्यनीकं नाम
लंकारः अनीकप्रतिनिधिरूपत्वात् जैत्रेति उत्पन्नाभ्यां स्वजयकारिने नानुसारिणो कर्णोऽयः कृतौतिरस्तुतौ अवंतं सतयातदुपरिस्थितत्वादधस्तात्कृतौ

द्वितीयसमुच्चयप्रतिद्वंद्वोऽयं समाधिः तत्र बहूनां प्रत्येकं समर्थानां खलं कपोतिका न्यायेन युगपत्कार्यसाधनत्वेनावतारः अत्र त्वेकेन का
र्यं समाश्रिते अन्यस्य काकतालीयन्यायेनापतितस्य तत्सौकर्याधायकत्वमात्रं अत्रोदाहरणमुत्कंठितेति उत्कंठैव प्रियाभिसरणेषु क
लंकारणनां धकाराममपेक्षते अत्यारूढो हि नागिणामकालजो मनोभव इति न्यायात् देवादाय तत्तात्वं धकारेण तत्सौकर्यमात्रं क
तमिति एवं द्वितीयोदाहरणेऽपि योज्यं ५॥ प्रत्यनीकं बलवतः शत्रोः पक्षे पराक्रमः जैत्रेने नानुगोकार्णवुत्पन्नाभ्यामधः कृतौ यथावा म
म रूपकीति महर्द्धवियस्तदनुप्रविष्टदयेयमिति त्वमिमत्तरादिव निरस्तदयः सुतरां क्षिणोति खलुतां मदनः एवं बलवति प्रतिपक्षे
प्रतिकर्तुं मशक्तस्य तदापवाधनं प्रत्यनीकमिति स्थिते साक्षात्प्रतिपक्षपराक्रमः प्रत्यनीकमिति कैमुतिकन्यायेन फलति यथा मधुव्रतो
यः कुपितः स्वकीयमधुप्रपापघ्ननिमीलनेन विवसमाक्रम्य वलात्पुष्पांशोः कलंकं संकेध्रवमातनोति कैमुत्येनार्यसंसिद्धिः काव्याधांष

चिन्तितेषः ममेति भुवि भूलोके मरुत्पस्याति योत्तवान् तस्मिन्नुप्रविष्टमनुरक्तदयेयस्यानुप्रविष्टदयेयस्यावातादृगियमित्वयिमत्तरादिव र
नुनिश्चितं निरस्तदयो मदनस्तस्मात्क्षिणोति क्षीणा करोतीत्यन्वयः अत्र मत्तरादिवेति हेतुसंशे उपेक्षासत्वेऽपि तद्वैतुकप्रतिपक्षसंवेधिव्याधनं प्रत्यनीकत्वक
रस्य विविक्तो विषय इति बोध्यं अतएव मत्तरादिवेति निश्चितमनोभवस्तुः शान्तसुंदर भवत्यनुरक्तापंचभिर्गुणैर्विशोभापयत्यनुशयादिव

प्रतिपक्षे

दु. लो.
चं.
६५

एवं च हेतुस्यैव गतार्थत्वात्त्रेदमलंकारं तं भवितुमर्हतीति कस्यचिद्वचनमनोदयं कैमुतिकेति तत्संनधिवाधनापेक्षया साक्षात्तद्वाधने विशेषादिति भावः स
ध्विति अत्र गद्यः स्वकीयमधुप्रपारूपस्य पद्यस्य निमीलनेन कुपितः सन् सुधोशोर्विवेकलात्समाकृष्य तस्यां के मध्यभागे कलंके भ्रवमातनोतीत्यन्वयः इति
अन्तीलंकारः कैमुत्येनेति कैमुत्यन्यायेनेत्यर्थः काव्यलंकाररूपार्थापत्तिः काव्यार्थापत्तिः दंडावृष्टिकेति दंडाकर्षणे तदवलं विनामपूयानामाकर्षणं
यथाऽर्थसिद्धंतद्वदित्यर्थः व्यावर्तनायेतिलक्ष्यतावारणायेत्यर्थः अधरोपमिति वंधुजीववंधूकपुष्पतत्प्रभाहरः वंधुभूतानां जीवानां प्रभाहरश्च ५

सजितस्त्वन्मुखेनैदुःकावार्तासरसीरुहां अत्र सदस्येन पद्मानिपेन जिता नीतिविवक्षितं तथा च सौपियेन जितस्तेन पद्मानि जिता नी
ति किमु वक्तव्यमिति दंडावृष्टिकान्यायेन पद्यरूपस्यार्थस्य संसिद्धिः काव्यार्थापत्तिः तान्त्रिकाभिमतार्थापत्तिव्यावर्तनाय काव्येति
विशेषणं यथावा अधरोपमधीगक्ष्या वंधुजीवप्रभाहरः अन्यजीवप्रभाहरः अन्यजीवप्रभाहंतहरतीति किमद्भुतं स्वकी
यत्वादयं भित्वा निर्गतौ यौ ययोधरौ हृदयस्यान्यदीयस्य भेदने काकृपातयोः ५ समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिंगं समर्थनं ॥
जितोसि मंदकंदपं मञ्जितेऽस्ति त्रिलोचनः अत्र कंदर्पजयोपन्यासो दुष्करविषयत्वात् समर्थनसापेक्षः तस्य मञ्जितेस्ति त्रिलो
चन इति स्वांतः कारणेन शिवसन्निधानप्रदर्शनेन समर्थनं काव्यलिंगं व्याप्तिधर्मतासापेक्षेनैव्यायिकलिंगं व्यावर्तनाय काव्यवि
शेषणं इदं वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिंगं पदार्थहेतुकं यथा भस्मोदूलनभद्रमस्तु भवते रुद्राक्षमालेभुमं हासोपानपरंपरे गिरिसु

यत्वेतत्क्षणमयुक्तं कैमुतिकन्यायस्य न्यूनार्थविषयत्वेनाधिकार्थापत्तावग्राप्तेः यथा तवाग्रे यदि दारिद्र्यं स्थितं भूयद्विजन्मनां शनैः सवितुरप्यग्रे
तमः स्यास्यत्यसंशयं अत्र शब्देः शब्दमहिम्ना राजाग्रे दारिद्र्यस्थित्यपेक्षया सूर्याग्रे तमोवस्थानंदुःशकमेवेत्यवगतमपिन्यायसाध्यादापाद्यते ननु
कैमुतिकन्यायेनेति केचिदुक्तं तत्रेदवक्तव्यं केनचिदर्थेन तुल्यन्यायत्वादर्थान्तरस्यापत्तिरर्थापत्तिरिति तदुक्तलक्षणमयुक्तं कावार्तासरसिरुहमित्या

मुसत्यापविषयार्थोपतावमात्रेः कैमुतिकन्यायस्य नूनार्थविषयत्वेन तु स्यात् न्यायत्वाभावादायादनाप्रतीतेः श्वेति न चात्र कैमुत्यन्यायतामात्रं न त्वलंकारत्वमिति
युक्तं अलंकारतत्त्वाभियुक्तानां प्राचीनानां शून्यत्वादयताया अपासरेण संभावितुमशक्यत्वात् लोकव्यवहारपिकैमुत्यन्यायस्य च मत्कारित्वानुभवेन तेनै
व न्यायेन तस्यालंकारतासिद्धेश्च इत्थंच तदुक्तार्थाय सुदाहरणे वक्ष्यमाणः संभावनालंकारो योऽन्यैर्यद्यर्थोक्तो च कल्पनमिति यद्यर्थानि शयोक्तित्वेनो
क्तः यद्यर्थानि शयोक्तावापायापादकयोर्विपरीतार्थाविश्रान्तत्वमिहत्वापादकस्य सिद्धत्वमायाद्यस्य संभाव्यमानत्वमिति वैचित्र्यं तु तदवांतरभेदना

आद्या राधनतोषितेन विभुना युष्मत्सपर्यास्तु खालोकोच्छेदिनिमोक्षनामनि महामोहेनिलीयामहे अत्र मोक्षस्य महामोहत्वमप्र
सिद्धमिति तत्समर्थने सुखालोकोच्छेदिनीति पदार्थो हेतुः क्वचित्पदार्थवाक्यार्थोपरस्परसापेक्षो हेतुभावं भजतः यथावा चिकुरप्र
कराजयंतिते विदुषीमूर्द्धनियान्विभर्तिसा यमुनाप्यपुरस्कृतेन तत्तुलनामिच्छतु चामरेण कः अत्र चामरस्य दमयंती कुंतलभार
साम्याभावे विदुषीमूर्द्धनियान्विभर्तिसेति वाक्यार्थः यमुनाप्यपुरस्कृतेनेति पदार्थश्चेत्पुमयमिलितं हेतुः क्वचित्समर्थनीयार्थस
मर्थनार्थो वाक्यार्थपदार्थो हेतुः यथावा षण्णुः प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरापुरारेणैकापि क्वचिदपि भवंतं प्रणतवान् नम
न्मुक्तः संप्रत्यहमतनुरग्रेष्यनतिमानितीशकंतम्यंतदिदमपराधद्वयमपि अत्र तावदपराधद्वयं समर्थनीयं अस्पर्धार्थत्वात् तत्स
मर्थनं च पूर्वापरजन्मनोरनमनाभ्यां वाक्यार्थभूताभ्यां क्रियते अत्र द्वितीयवाक्यार्थः तत्तुल्यमेकपदार्थहेतुः अत्रापि संप्रतिनमनु

पाः साधकं न तु तद्विर्भूततायादतिनतत्राव्याप्तिशंकापीत्यलं विस्तरेण इत्यर्थोपनिः समर्थनीयस्येति समर्थनापेक्षस्यार्थस्य
समर्थनं काव्यलिङ्गमलंकारः अर्थोतरन्यासवारणाय समर्थनापेक्षस्येति यदालंकारोतरन्यासप्रकरणेन वक्ष्यमाणरीत्या सामान्यविशेषभावातिरिक्तत्वं निवेश्यते
तदानोपादे यमेवं तदिति बोध्यं दुष्करविषयत्वात् दुष्करविषयरूपत्वात् समर्थनापेक्षस्येत्यनेतरमर्थस्येति शेषः नैप्यायिकेति नैप्यायिकाभिमतलिङ्गस्य ल

क्षयनावारणायैष्ये

शैलकन्यायाः कथानां विसृष्टेषु विश्वासेषु रमिकश्चेति ब्रह्मचर्यं ब्रह्मचारिवेषः जीयादिति अंबुधस्तनयाया लक्ष्म्या अधरसमासादयन् यमुगरिर्जीयात् सा
 वौलर्षेण वर्तता कीदृशः समुद्रमथनकेशेण विधांगनात्मा भक्तफलं कलयन् जानन् एतदधरमाधुर्यं सत्यमृतस्य वैयर्थ्याद्विफलं च कलयन्नित्यर्थः हे गोदा
 वरीत्यत्रार्णवमध्येत्यादिब्रह्मविशेषणस्य न्यसनं शेषारव्योगुणइति जयदेवेनोक्तमित्यन्वयः नावकतटोद्देशे त्वदीयतीरभूमौ कलिंगारव्यः कविः वहूना
 देशानां दर्शने सहचारिणी विरक्तिमुक्तिं एनां सरस्वतीं ब्रह्माणं प्रांतगमय नयेति संवधः कीदृशं अर्णवमध्ये सुप्तो यो मुरभिन्मुररिस्तन्नाभिकमलस्थश्चे

प्रापणं कथं गोदावर्याकर्तव्यमित्यसंभाविनी पार्थोपपादकस्यार्णवमध्येत्यादितद्विशेषणस्य न्यसनं शेषारव्योगुणइति श्लेषावि
 घटमानार्थघटकार्यस्य वर्णनमिति श्लेषलक्षणमिति च जयदेवेनोक्तं वस्तुतस्तत्रापि पदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेव तद्देवकाभा
 वात् ननु साभिप्रायपदार्थवाक्यार्थविन्यसनरूपात्यरिकरेत्काव्यलिङ्गस्य किं भेदकं ५ उच्यते परिकरेपदार्थवाक्यार्थवलात्प्रतीक
 यमानार्थो वाच्योपस्कारकतां भजतः काव्यलिङ्गे तु पदार्थवाक्यार्थविवहेतुभावं भजतः ननु यद्यपि सुखालोकोच्छेदिनीत्यादिपदा
 र्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे अग्रेप्यनतिमानित्यादिवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे च पदार्थवाक्यार्थविवहेतुभावं भजतस्त
 यापि पशुनाप्यपुस्तुतेनेति पदार्थहेतुकोदाहरणे मच्चितेस्त्रिलोचनइति वाक्यार्थहेतुकोदाहरणे च प्रतीयमानार्थस्यापि हेतु
 कोद्यनुप्रवेशोदृश्यते पशुनेति ह्यविवेकत्वाभिप्रायगर्भं विदुषीत्यस्य प्रतिनिर्देशत्वात्त्रिलोचनइति च कंदर्पदाहकतृतीयलोचन

शेषः विघटमानेत्यत्राकारप्रश्लेषः अविप्रमानस्यानुपपद्यमानस्यार्थस्य घटक उपपादकोपार्थस्त नत्वाभिप्रायगर्भं कंदर्पजयोपयोगित्वात्स्यास
 स्वरणने शेषारव्योगुणइत्यर्थः पदार्थहेतुकं समस्तपदार्थहेतुकं पदार्थवाक्यार्थेति द्वंद्वः प्रतीयमानार्थः व्यंग्यार्थः प्रतिनिर्देशनादिति निर्दिश्यते ५ उच्यते
 ति निर्देशः शब्दः तेन विपरीतार्थकशब्दत्वादित्यर्थः तस्य तादृशतृतीयलोचनत्वस्य तथाचोभयत्रपरिकरालंकारसत्त्वात्काव्यलिङ्गोदाहरणत्वमनुपपन्नमिति भा

क. दो.
चं.
६६

तयोः प्रमुनेत्याद्युक्तोदाहरणयोः तदुत्थापितं परिकरोपपादितं व्यंग्यस्य हेतुकोटावेवानुप्रवेशादिति भावः एवदेव विवृणोति प्रतीयमानेति वाच्यस्यैवेत्येवक-
एवचित्तं व्यंग्याद्वारकत्वेन हीत्यादिनाविवृतं तदमयमर्थः यदि पश्चादिपदव्यंग्यकेशपाशसाम्याभावादेरर्थस्य साक्षादुपपादकं स्यात्तदात्र परिकर एव स्या-
न्न काव्यलिङ्गं न त्वमस्ति पशुपदप्रतीताविवेकित्वमात्रेण साम्याभावस्योपपादना संभवात् किंतु तद्विशिष्टपशुपुरस्कृतत्वाभावा एव साक्षादुपपादकद्व-
तितत्कोटिनिविष्टव्यंग्यकाव्यलिङ्गरूपस्य तस्यांगमेव व्यंग्योत्तरं तु नोक्तकाव्यलिङ्गगम्यमर्थोपपादकमस्तीति निरावाधमेव काव्यलिङ्गमिति ननु सत्यम-

परिकर एव किंतु तदुत्थापितकाव्यलिङ्गमपि प्रतीयमानाविवेकविशिष्टेन पशुनाप्यपुरस्कृतत्वस्यानेकपदार्थस्य प्रतीयमानकंदर्प-
दाहकतृतीयलोचनविशिष्टस्य शिवस्य चित्तसन्निधानस्य च वाक्यार्थस्य वाच्यस्यैव हेतुभावात् न हितयोर्वाच्ययोर्हेतुभावेतास्यां प्र-
तीयमानं मध्ये किंचिद्वारमस्ति यथा सवांशुचिनिधानस्येत्यादिपदार्थपरिकरोदाहरणे सर्वांशुचिनिधानस्येत्यादिनानेकपदार्थेन प्र-
तीयमानं शरीरस्यासंरक्षणीयत्वं तथा च वाक्यार्थपरिकरोदाहरणे पर्यायोक्तविधया तद्व्याख्यायनं प्रतीयमानं नाहं व्यास इत्यादि-
तस्मात्प्रमुनेत्यत्र त्रिलोचन इत्यत्र च प्रतीयमाने वाक्यस्यैव पदार्थस्य वाक्यार्थस्यैव हेतुभावे उपपादकतया काव्यलिङ्गस्यांगमेव २॥
यथा यत्त्वेनैव समानकांतिसलिले मग्नं तर्दिदीवरमित्यनेकवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे त्वन्नेत्रसमानकांतीत्यादिकानि इंदीवर-
शशिहंसविशेषणानि तेषां वाक्यार्थानां हेतुभावोपपादकानीति तत्र वाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोपपत्तिरिति तयोः

योपपादकस्य काव्यलिङ्गस्याप्युपपादकं क्वदृष्टमित्याशङ्कोदाहरति २ यत्त्वेनेति एतत्प्रती-
कालंकारे प्रागुदाहृतं अनेकवाक्यार्थहेतुकेति पूर्वपादत्रयवा-
क्यार्थत्रयस्य चतुर्थपादार्थहेतुत्वमिति ज्ञेयं हेतुभावोपपादकानीति इंदीवरस्य नेत्रसमानकांतित्वं विना पदादेरिव तदर्थं न स्पष्टं देवगतकोतासादृश्यविनोदास-
हिष्णुत्वे हेतुत्वासेभावादिति भावः समाहितमर्थमुपसंहरति इतीति तयोः प्रमुनापीति मन्त्रिते स्तीत्येतयोः इति काव्यलिङ्गालंकारः प्रस्तुतव्यं जकतयेति ॥

अप्रस्तुताभिधानं युज्यत इत्यनुषज्यते एवमग्रेपि विसृज्येति खलस्य विश्वस्तघातस्योदोषः स्वस्यैव वधाय भवति यतो वीराणां कोपकारकः सिंहनिद्रापहारी नवतरु
भंगजन्यध्वनिः करिणो वधाय यथेत्यर्थः तददर्शनात् उपमानत्वाददर्शनात् ५ ननु महापुरुषाकृतिरिव गभीरे यमस्याकृतिरित्यादौ सामान्यस्याप्युपमानतादृशेत्यरु
चेरह उपमानतेति इवाद्यभावात् तस्य भावाच्च उपमानतयाऽन्यस्य सामंजस्येनाप्रतीतेरित्यर्थः इहापीत्यपि नाकाव्यलिंगसमुच्चयः प्रतीतिवैभवात् प्रतीति

काव्यलिंगोदाहरणत्वे काचिदनुपपत्तिः उक्तिरर्थोतरन्यासः स्यात्सामान्यविशेषयोः हनुमानश्चिमतर्दुष्करं किं महात्मनां गुणवद्भु
संसर्गाद्यातिस्वल्पेपि गौरवं पुष्पभालानुषंगेन सूत्रं शिरसि धार्यते सामान्यविशेषयोर्द्वयोरप्युक्तिरर्थोतरन्यासस्तयोश्चैकप्रस्तुतं च
न्यदप्रस्तुतं भवति ततश्च विशेषे प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुत सामान्यरूपस्य सामान्ये प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुत विशेषरूपस्यार्थोतरस्य न्यसन
मर्थोतरन्यास इत्युक्तं भवति तत्रायस्य द्वितीयाद्वैमुदाहरणं द्वितीयस्य द्वितीयश्लोकः नन्वयं काव्यलिंगान्नातिरिच्यते तथा हि उदाहरण
द्वयेष्वप्रस्तुतयोः सामान्यविशेषयोरुक्तिः प्रस्तुतयोर्विशेषसामान्ययोः कयमुपकोतीति विवेक्तव्यं न हि सर्वथैव प्रस्तुतानामव्यप्रस्तुताभि
धानं युज्यते न तावदप्रस्तुतप्रशंसापामिव प्रस्तुतव्यं जकतया प्रस्तुतयोरपि विशेषसामान्ययोः स्वशब्दोपात्तत्वात् नान्यनुमानालंकारइ
व प्रस्तुतप्रतीतिजनकतया तद्वदिह व्याप्तिपक्षधर्मताद्यभावात् नापि दृष्टान्तालंकारइव उपमानतया विसृज्य घातदोषः स्ववधाय ख
लस्य वीरकोपकरः नवतरुभंगध्वनिरिव हरिनिद्रातस्करः करिण इत्यादिषु सामान्ये विशेषस्योपमानत्वदर्शनेपि विशेषे सामान्यस्य
कचिदपि तददर्शनात् ५ उपमानतया तदन्वये सामंजस्यप्रतीतेश्च तस्मात्प्रस्तुतसमर्थकतयैवाप्रस्तुतस्योपयोग इहापि वक्तव्यः

दार्ढ्यरूपप्रयोजनवशात् प्रयोजनस्यापि हेतुत्वविवक्षयापंचमी उक्तवैलक्षण्यमुदाहरणनिष्ठतया दर्शयति न हीत्यादिना इत्यादिकाव्यलिंगोदाहरणेऽपि वैभवे
त्याद्यर्थोतरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य समर्थनार्थित्वेन ह्यस्तीति संबंधः शरदाशशांके उपगृहे आलिंगिते सति अयातं तं शंतास्तडिद्रूपाः कदाक्षायस्याः सप्त

कु. टी.
च.
६७

उक्तं विशेषरूपमर्थसामान्यरूपेणार्थान्तरेण समर्थयति परिभ्रष्टपयोधराणां कासासंगनानां सौभाग्यगुणोननष्टइति पयोधराः कुचामेघाश्च दिवाकरादिति।
कुमारसंभवे हिमालयवर्णने यो हिमालयः समत्वं मदीयतावद्विशिष्टो मस्तकं शिखरं च समर्थनार्थित्वं समर्थनापेक्षत्वं अयं अर्थान्तरन्यासे समर्थना
मपेक्षत्वरूपः सामान्यस्येत्यस्य बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवादित्यनेनान्वयः ५ संप्रति पन्नेति वक्तुं श्रोतुं समतेत्यर्थः विशेषावतरणं विशेषावगमं तत्र व

ततश्च वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेवात्रापि स्थान्तत्वं कारांतरस्यावकाश इति चेत् अत्र केचित्समर्थनसापेक्षस्यार्थस्य समर्थने
काव्यलिङ्गं निरपेक्षस्यापि प्रतीतिवैभवात् समर्थनेऽर्थान्तरन्यासः न हि पत्न्येन समानकांतीत्यादिकाव्यलिङ्गोदाहरणेष्विव अ
थोपगूढेशरदाशंशाके प्रावृज्यौ शान्ततडित् कदाक्षा कासां सौभाग्यगुणों गनानां नष्टः परिभ्रष्टपयोधराणां दिवाकरादस्त
तियो गुहास्तूलो नं दिवाभीतमिवांधकारं क्षुद्रे पि नूनं शरणं प्रपन्ने ममत्वमुच्चैः शिरसामतीव इत्याद्यर्थान्तरन्यासोदाहरणेषु
प्रस्तुतस्य समर्थनापेक्षत्वमस्तीति वस्तुतस्तु प्रायेणादोषं अर्थान्तरन्यासेऽपि हि विशेषस्य सामान्येन समर्थनानपेक्षत्वेऽपि सा
मान्यविशेषेण समर्थनमपेक्षत एव निर्विशेषेण सामान्यमिति न्यायेन बहूनामप्यसाराणां संयोगः कार्यसाधक इत्यादिसामा
न्यस्य तृणैरारभ्य ते रज्जुस्तयाना गोपिवध्यत इत्यादिसंप्रति पन्नविशेषावतरणं विनावुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवात् ५ ॥ न च त
त्र सामान्यस्य कासां सौभाग्यगुणों गनानां मित्यादिविशेषसमर्थनार्थसामान्यस्यैव लोकसंप्रति पन्नतया विशेषावतरणं विनैव
बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वं संभवतीति श्लोकेन न्यसनं नापेक्षितमस्तीति वाच्यं सामान्यस्य सर्वत्र लोकसंप्रति पन्नत्वनियमाभावात् ॥

हनामित्यादौ सामान्यस्येति विशेषावतरणं विनैव बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वं संभवतीत्यग्निमेणान्वितं तन्यसनं तृणैरित्यादिविशेषन्यसनं नन्वेवमप्यर्थान्तरन्यासे
क्वचिदेव समर्थनापेक्षा काव्यलिङ्गे तु सर्वत्र सत्यत्वं भेद इत्याशं क्वाहं किंचेति कविकुलक्षणात्वेन कविसमृद्धाभ्यस्तत्वेन तदास्पदास्येन लभुं गवां स्पृष्टं गिष्टं

मायामयं

कृ. टी.
चं.
६८

जडैश्च लडयोरभेदात् अधिरूढे आक्रान्ते सति विद्यमानगतिः सगतिरुः बुद्धिमांश्चकः आसितुं स्यातुं उत्सहेत शक्यता यस्मात् भिमंक्षोर्मज्जनं कर्तुमि
च्छेदति नो गजस्य कठो गड एव कटाहस्तस्य तटाद्यादलीनां पटलैः समूहैः परितो मेक्षणीघ्रं उदयाति उत्पतितमित्यन्वयः अत्रापि पूर्वोद्धातुमप्रकृतसा
मान्यमुत्तराद्धातेन प्रकृतेन विशेषेण समर्थितम् इत्यर्थोतरन्यासालंकार यस्मिन्निति यस्मिन्कावे इत्यर्थोत्तरनिवध्यत इति शेषः समर्थ्यसमर्थकभा
वापन्नत्वं तु न लक्षणे निवेशनीये तद्विना च सत्कारभावेन च सत्कारित्वविशेषणेनावश्यवक्तव्येनैवानतिप्रसंगात् एवमेवार्थोतरन्यासलक्षणेपिवोध्य

किंतु समर्थ्यसमर्थकयोः सामान्यविशेषसंबंधेऽर्थोतरन्यासस्तदितरसंबंधेकाव्यलिंगमित्येव व्यवस्थावधारणीया प्रपंचश्चिन्तनी
मासायां द्रष्टव्यः एवमप्रकृतेन प्रकृतसमर्थनमुदाहृतं प्रकृतेनाप्रकृतसमर्थनं यथा यदुच्यते पार्वतियापवृत्तयेन रूपमित्यव्यभि
चारितद्वचः तथाहितेशोलमुदारदर्शनेतपस्विनामप्युपदेशात्तांगतं यथावा दानेददत्यपि जलैः सह साधिरूढे कोविद्यमानगति
रसितुमुत्सहेत यद्वतिनः कटकटाहतटान्मिमंक्षोर्मक्षूदयातिपरितः पटलैरलीनां यस्मिन्विशेषसामान्यविशेषाः सविकस्वरः स
नजिग्योमहांतोहिदुर्ध्वयासागराद्व ५ यत्रकस्यविद्विशेषस्यसमर्थनार्थं सामान्यं विन्यस्यतत्प्रसिद्धावपि अपरितुष्यताकवि
नातत्समर्थनायपुनर्विशेषांतरमुपमानरीत्यार्थोतरन्यासविधयावाविन्यस्यते तत्रविकस्वरालंकारः उत्तरार्धं यथा कथंचिदुदाहर
णं इदंतु व्यक्तमुदाहरणं अनेतरत्नप्रभवस्य यस्य हिमंनसौभाग्यविलोपिजातं एकोहिदोषोगुणसन्निपाते निमज्जंतीदो किरणे

मृ सनेति सप्रकृतोरजानजिग्येनजितोऽर्थोत्तरैरिति विशेषः प्रकृतः तत्समर्थनं महातोहिदुर्ध्वया अनाक्रमणोपादृति सामान्येन तस्यापि सागराद्वेति विशेषे
षोयमयेति शेषः प्रसिद्धेरल्लत्वात्त्रापचितोषोवोध्यः यथा कथंचिदिति महतामनाक्रमणीयत्वस्यातिप्रसिद्धत्वेन तत्समर्थनापेक्षाभावाच्चंद्रालोकगतमेत
न्नसमंजसमिति भावः इदं वक्ष्यमाणं व्यक्तमिति गुणसमुदाये एकस्य दोषस्यानाकलनमनतिप्रसिद्धतया समर्थनापेक्षाभिंदोरित्यादि विशेषेण समर्थ्यत इत्यत

सुदमित्यर्थः कर्णेति हेकाककर्णयोरुत्तुदं पीडाजनकरणितं शब्दितं अतरेण विनास्वयं मकरंदः पुष्परसस्तच्छालिने माकंदमास्वरसंगाहस्व आश्रय इहा अतरो
 लावयं कोकिलं मन्महे जानीमहे यतः स्थलवैभवेन स्थानमाहात्म्येन कतिचिद्वस्तूनि धन्यानि मवंतीति सामान्येन पूर्वोक्तविशेषसमर्थने अत्रापि तदाकांक्षा
 यां विशेषरूपमर्थान्तरस्य सति नेपालभूमिपालस्य भाले पतिते पंके कस्तूरिकाकांक्षके तापितु सर्वइति मालिन्यमिति मधुलिट् च मरः कलंकश्चैतौ अजश
 शिनोर्मालिन्यं घतः कुरुतः तव मुखे तु दृक्चनिकां जने वनयोराभासो भोधेत इत्यनुज्जते अंजनाभे इति पाठे द्वितीयादिवचने उक्ते मर्थं सामान्येन समर्थयति

इदमुपमानरीत्या विशेषान्तरस्य न्यसने उदाहरणं अर्थान्तरन्यासविधया यथा कर्णरुत्तुदमंतरेण रणितं गाहस्वकाकस्वयं माकंदं म
 करंदशालिनमिहत्वं मन्महे कोलिकं धन्यानि स्थलवैभवेन कतिचिद्वस्तूनि कस्तूरिकां नेपालक्षितिपालभालपतिते पंके नशंके
 तकः मालिन्यमजश शिनोर्मधुलिट् कलंकौ यतौ मुखे तु तव दृक्चनिकां जनाभां दोषावितः कचनमेलनतो गुणत्ववत्तु गुणो हि
 वचसि भ्रमविप्रलंभौ ः प्रौढोक्तिरुत्कर्षहेतौ तद्वेतुत्वप्रकल्पनं कचाः कलिंदजा तोरतमालस्तोममेव क कार्यतिशया हेतौ तद्वेतुत्वप्र
 ल्पनं प्रौढोक्तिः यथा तमालगतनैल्यातिशया हेतौ यमुना तटरोहणे तद्वेतुत्वप्रकल्पनं यथा वा कल्पतरु कामदोग्ध्री चिंतामणि धन
 शंखानां रचितोरजोभरपयस्तेजः आसांतरावरैरेषः अत्र कल्पवृक्षाद्यैकैकवितरणातिशयिवर्णनीयराजवितरणातिशया हेतौ
 कल्पवृक्षपरागादिरूपपंचभूतनिर्मितत्वेन तद्वेतुत्वप्रकल्पनं प्रौढोक्तिः संभादनायदीत्यंस्यादित्यूहो न्यस्यसिद्धये यदि शेषो भवेद्

दोषावपि कचित्मेलनतो मियोमिलनात् गुणत्वद्वयः प्राप्नुतइति कथमेतत्तत्राह हियतः वक्तुर्वचसि भ्रमविप्रलं ५५ ताकथिताः स्यागुणास्तव यथा वा
 भौभांतिप्रतारणे गुणो भवतः घटवति घटाभावे निर्णो यपरप्रतारणाय घटोस्तोति प्रयुक्ते वाक्यप्रमाजनकत्वात्तयो गुणत्वमिति भावः इति विकस्वरत्नंकारः ५
 प्रौढोक्तिरिति उत्कर्षस्याहेतावत्कर्षहेतुत्वकल्पनं प्रौढोक्तिः कलिंदजा यमुनास्तोमः समूहः मेचकाः प्रणामाः रोहणे उद्भवे कल्पेति एष राजा कल्पवृक्षादीना

क्रमेण राजाभरादिभिः पंचभिर्भूतैरचितइत्यस्यः

क. टी.
च.
७७

धनदः कुवेरः शखे निधिविशेषः रजोभरः परमसमूहः पयोदुग्धं श्वासः प्रसिद्धः अंतरांतरं पां रत्नाभंतरमाकाशां अतिशयोक्त्यग्निमवितरणेनान्वितं अ
हेतौ पंचनिर्मितत्वे इति सामानाधिकरण्येनान्वयः इति प्रौढोक्तिः संभावेनेति ऊहलर्कः कस्तूरिकेति अहं यदि मृष्टिकर्ता स्यात्तदा कस्तूरिका मृगाणाम
डादखिले गंधस्संगुणमादाय खलजिह्वायां निवेशयिष्यामीत्यन्वयः इति संभावना किंचिदिति कस्यचिदर्थस्य मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्याभूतार्थान्तर
कल्पनमिथ्याध्यवसितिरलेकारः वेष्यामित्युदाहरणं खलजंगगनमालां अत्र खपुष्पमालाधारणमिव वेष्यावशीकरणमिति निदर्शनापि बोध्या अ

कस्तूरिकामृगाणामंडाद्वं गुणमखिलमादाय यदि पुनरहं विधिः स्यात् खलजिह्वायां निवेशयिष्यामि यद्यर्थोक्तौ च कल्पनम
तिशयोक्तिभेद इति काव्यप्रकाशकारः किंचिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थान्तरकल्पनं मिथ्याध्यवसितिर्वेष्यावशायेत खलजं वहन
अत्र वेष्यावशीकरणस्यास्य ता संभावितत्वसिद्धये गगनकुसुममालिकाधारणरूपार्थान्तरकल्पनं मिथ्याध्यवसितिः यथावा अ
स्य क्षोणिपतेः परार्धपरया लक्ष्मीकृताः संख्या प्रज्ञाचक्षुरवेक्ष्यमाणवधिरश्रव्याः किलाकीर्तयः गीयंते स्वरमष्टमं कलयता जा
तेन वंध्योदगन्मूकानां प्रकरणकूर्मरमणीदुग्धोदधे रोदसि ५ अत्राद्योदाहरणं निदर्शनागर्भं द्वितीयं तु शुद्धं असंबंधे संवयरू
पातिशयोक्तितो मिथ्याध्यवसितेः किंचिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थान्तरकल्पनात्मना विच्छित्तिविशेषेण भेदः वर्णस्य दृश्यत्वात्
तत्प्रतिविंबस्य वर्णनं ललितं निर्गते नीरे सेतुमेषाचिकीर्षति प्रकृतैर्धर्मिण्यो वर्णनीयो वृत्तांतस्तमवर्णयित्वा तत्रैव तत्प्रतिविंबरूप
स्येति परार्धपरया परार्द्धसंख्यामति कांतया लक्ष्मीकृता उपलक्षिताः प्रज्ञाचक्षुषा अंधेनावेक्ष्य स्य कस्यचिदप्रकृतत्वात् तत्स्य वर्णनं ललितं यथा
माणाश्च तावधिरश्रव्याश्चेति कर्मधारयः कलया ताकुर्वता प्रकरणं समूहेन कूर्मरमणीकल्पो रोदसितीरे मिथ्याध्यवसिते रित्यस्य भेद इत्यत्रान्वयः ५ कल्प
नाविच्छित्तिविशेषेण कल्पनाप्रयुक्तविच्छित्तिविशेषेण कल्पनात्मनेति पाठे कल्पनास्वरूपेणेत्यर्थः उपधेयसंकरे युपाधेरसंकरात् विच्छित्तिविशेषेणेति वतसे

विशेषण

विलिखितं विशेषोयस्मादिति विच्छिन्नेति विशेषयति आवर्तयतीति वाच्यतेः एतेन प्रौढोक्तौ वगता र्थात्मा चक्षाणां निरस्तावेदितव्याः न च मिथ्याध्यवसितेरलंका
 रांतरत्वे हरिश्चंद्रेण संजग्माः प्रगीता धर्मस्तनुना खेलेति निगमोत्संगे मातंगे गुणास्तवेत्यादौ हरिश्चंद्रादिसंवेधाद्गुणानां सत्यता प्रतीतेः सत्याध्यवसिति रपि
 तथा स्यादिति वाच्यं सत्यता प्रतीत्यर्थं कस्याप्यर्थस्य कविप्रतिभा कल्पितत्वाभावेन शब्दमात्रेणालंकारताया अर्हत्वात् कविप्रतिभा मात्र कल्पिता अर्थः
 काव्ये अलंकारपदास्पदमिति विषमालंकारप्रकरणे त्वयैवाभिधानां दित्यलं विस्तरेण इति मिथ्याध्यवसितिः प्रस्तुत इति ललितमिति लक्ष्यनिर्देशः निर्गत

कथंचिदाक्षिण्यसमागततत्कालोपेक्षितप्रतिनिवृत्तनायिकांत रासक्तनायकानयनार्थं सखीप्रेषयितुकामां नायिकासु द्विष्यसख्या
 वचनेन तद्व्यापारप्रतिविंबभूतगतजलसेतुबंधवर्णनं नेयमप्रस्तुतप्रशंसा प्रस्तुतधर्मिकत्वात् नापि समासोक्तिः प्रस्तुतवृत्तांतवर्ण्य
 माने विशेषणसाधारण्येन सारूप्येण वा अप्रस्तुतवृत्तांतस्फूर्त्यभावात् अप्रस्तुतवृत्तांतदेव सारूपादिह प्रस्तुतवृत्तांतस्य गम्यात्वात्
 नापि निदर्शना प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोः शब्दोपातयोरैक्यसमाश्रय एव तस्याः समुन्नेषात् ५ यदि विषयविषयिणोः शब्दोपात
 योः प्रवर्तमान एवालंकारो विषयिमात्रोपादानेपि स्यात् तदा रूपकमेव भेदेऽप्यभेदरूपाया अतिशयोक्तेरपि विषयमाक्रमेत् ननु
 तर्हि अत्र प्रस्तुतनायकादिनिगारेण न तत्र शब्दोपाता प्रस्तुतनोराद्यभेदाध्यवसाय इति भेदेऽप्यभेदरूपातिशयोक्तिरस्तु एवेतर्हि सा
 रूप्यनिबंधना अप्रस्तुतप्रशंसाविषयेपि सैवातिशयोक्तिः स्यात् अप्रस्तुतधर्मिकत्वान्न भवतीति चेत् ॥

इत्युदाहरणं दाक्षिण्येत्यादिकप्रत्ययांतचतुष्टयनायकविशेषणं दाक्षिण्यं अनुरोधशीलत्वं तद्व्यापारेति सखीप्रेषणरूपनायिका व्यापारसरूपेत्यर्थः सारूप्य
 चात्र नैरर्थक्यं कृत्वा लंकारेणैव तर्भावमाशंक्य निराकरोति नेयमित्यादिनां प्रस्तुताप्रस्तुतेति तथा च प्रकृतेः प्रस्तुतवृत्तांतस्यैकस्यैवोपादानान्निर्दर्शनानुक्तेति
 भावः ५ ननु भूयोः शब्दोपातत्वद्वयाप्रस्तुतमात्रस्य तत्वेपि निदर्शनास्त्वित्याशंकाह इति प्रतिवद्यातावत्परिहरति तर्हि सारूप्येति एकः ॥ ॥

कस्यचित् नेत्रहंदादेः स्ववाचकेननेत्रादिपदेन अनिर्दिष्टत्वात् अप्रतिपादितत्वात् अतिशयोक्तिरस्तीति अतिशयोक्तिस्वास्तीत्यर्थः तत्प्रसंगात् संबोध्यत्वोच्चार-
यितृत्वयोरसंबंधेपिसंबंधवर्णनादतिशयोक्तिमात्रप्रसंगात् अलकारांतरकस्त्वमित्यादावप्रस्तुतप्रशंसाप्रकृतेतुल्यमितितत्त्वतिविवेति प्रस्तुतार्थप्रति-
विवरूपस्याप्रस्तुतार्थस्येत्यर्थः आदौ पूर्वा द्वेविषमेति स्वमतिस्वर्यवंशयोरत्यंताननुरूपत्वरूपेत्यर्थः तात्यर्थस्य तादृशमतिकरणकसूर्यवंशवर्णनेच्छाभिप्रा-
यस्या अन्तायेति नलंप्रतिदमयेत्याउक्तिः हेनलअथत्वयाकतमोदेशः वसंतमुक्तस्यवनस्पदशमनायिप्रापितः त्वयिप्राप्तसंकेततयाकृतार्थासंज्ञाना

क्रोडीकारेणैव प्रवृत्तेर्वक्तव्यत्वात् एवंप्रत्ययियप्रस्तुतसंबोधनादिविच्छितिविशेषात्तत्राप्रस्तुतप्रशंसाया अतिशयोक्तितोभेदोघटते ॥
तदात्रापिप्रस्तुतंधर्मिणंस्वपदेननिर्दिश्यतत्राप्रस्तुतवर्णनारूपस्यविच्छितिविशेषस्यसद्भावात्तोभेदः स्तुतरोघटते पश्यनीलोत्प-
लद्वंदान्निसरतिवापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परं सूक्ष्मपद्येत्यादिषुतुप्रस्तुतस्यकस्यचिद्धर्मिणः स्ववाचकेनानिर्दिष्टत्वादतिशयोक्ति-
रैवेतेनगतजलसेतुबंधवर्णनादिष्वसंबंधेसंबंधातिशयोक्तिरस्त्वितिशंकापिनिरस्ता तथासतिकस्त्वभोः कथयामीत्यादावपितत्वं स ॥
गात्सारूप्यनिबंधनप्रस्तुतवाक्यार्थावगतिरूपविच्छितिविशेषालंकारांतरकल्पनं त्विहापितुल्यं तस्मात्सर्वालंकारविलक्षणमिदं ल ॥
लितं यथावा कसूर्यप्रभवोवंशः क्वात्यविषयामतिः त्रितीर्षुर्दुस्तरंमोहादुदुयेनास्मिन्सागरं अत्रापितिदर्शनाभ्रान्तिर्नकार्या अत्य-
विषययामस्यासूर्यवंशवर्णयितुमिच्छुरहमितिप्रस्तुतवृत्तान्तानुपन्यासात्तत्त्वतिविबभूतस्यउदुयेनसागरंतितीर्षुस्मीत्यप्रस्तुतवृत्तान्त-
स्ववर्णनेनादौविषयालंकारवित्यसनेनवेकेवलं तत्रता

यापिअनेनमल्लक्षणेनजनेननआत्मानश्रवणाहंअपितुआत्मैवेति अत्रचतादशवनदशारू-
पस्याप्रस्तुतार्थस्यप्रस्तुतेदेशेकथनात्प्रस्तुतवृत्तान्तस्यैकरूपस्यप्रतीतिः नचात्रवारणेंद्रलीलामितिवत्पदार्थनिदर्शनापुक्तेतिवाच्यं तत्रपूर्वोर्द्धेनप्रस्तुत-
वृत्तान्तोपादानेनसादृश्यपर्यवसानरूपनिर्देशनासत्वेप्यत्रतदनुपादानेनतद्व्यंग्यप्रत्ययपुक्तविच्छितिविशेषकत्वेनललितालंकारस्यैवाचितत्वात् एतेनदशपद-

ननुयथावा

विच्छित्तिः

कु. टी.
चं.
७१

श्रीकृत्स्नरूपकार्यद्वारेण कारणस्य राजकर्तृकसागकर्मत्वस्याभिधानात्पर्यापोक्तमित्यर्थः नैरस्तं उपधेयसंकरेण पाधेरसंकराच्चेति संक्षेपः इति ललितं तामेवेति
दूतिकामेवेत्यर्थः निस्सृष्टा प्रेषिता संसंकल्पा मनोरथसहिता मेघैरिति मेदुरे नुं दिले नैकगविरस्तीति शेषः नंदनिदेशतः नंदस्याज्ञावशात् प्रसध्वकुंजद्रुमं
अध्वसंवधिकुंजद्रुमं अध्वसंवधिकुंजद्रुमं दुमंप्रति ग्रंथकारेण गीतपोविदकृता चातकइति यत्तु चातकस्य त्रिचतुरकेण मात्रार्थितया जलदकर्तृकेणोभसा
विश्वपूरणेन हर्षाधिकाभावादयुक्तमुदाहरणमिति तत्तुल्यं हेत्वसिद्धेः ५ नहि स्फुटपद्मायतस्योपान्नमात्रार्थिनस्तदधिकान्कलाभे हर्षाधिक्यं नास्तीति

अनापिदेशः कतमस्त्वयाद्यसंतमुक्तस्य दशांवनस्य त्वदाप्रसंकेततया कृतार्थाश्रयापिनानेन जनेन संज्ञा अत्र कतमो देशस्त्वयापरि
त्यक्तइति प्रस्तुतार्थमनुयन्यस्य वसंतमुक्तस्य वनस्य दशामनायोतितत्प्रति विवभूतार्थमात्रोपन्यासाच्च लितालंकारः उत्कंठितार्थसंभ
सिद्धिर्विनायत्नं प्रहर्षणं तामेव ध्यायते तस्मै निस्सृष्टा सैव दूतिका उत्कंठादृष्टा विशेषः सर्वेद्रियमुखा स्वादोयत्रास्तीत्यमिमन्यते तस्या
स्तीक्ष्णसंसंकल्पा मुक्तेराकवयो विदुरितुक्तलक्षणात् तद्विषयस्यार्थस्य तदुपायसंपादनयत्नं विना सिद्धिः प्रहर्षणं उदाहरणस्य
सृ यथावा मेघैर्मंदुरमंवरं वनभुवः प्रयामास्तमालदुमैर्नैकं भीरुरयं त्वमेव तदिमं राधेगृहं प्रापय इत्यं नंदनिदेशतश्चलितयोः प्रसध्वकुंज
द्रुमं राधधामाधवयोर्जयंति यमुनाकूलैरहःकेलयः अत्र राधामाधवयोः परस्परमुत्कंठितत्वं प्रसिद्धतरमग्रे च ग्रंथकारेण निवहमित्य
त्रोदाहरणलक्षणात् गतिबाल्लितादधिकार्यस्य संसिद्धिश्च प्रहर्षणं दीपमुद्योजयेद्यावता वदभ्युदितोरविः स्यष्टं यथावा चातकस्त्रिच
तुरान्ययः कणान्याचते जलधरं पिपासया

वक्तुं शक्यते तदानीमुपयोगाभावेऽपि स्वस्यैव कालांतरे तदुपयोगसत्त्वात् न च चातकस्य जलसंग्रहात् ॥ तुरान्ययः कणान्याचते जलधरं पिपासया
नुपयोगाद्वैषम्यं शकनीयं चातकवृत्तांतस्याप्रस्तुततया तद्विषये प्रस्तुतदातृयाचकवृत्तांतैकाव्यस्य पर्यवसानादिति तृतीयं प्रभेदमाह यत्नादिति प्रहर्ष
णमित्यनुवर्तते निध्जंजनेति निधिदर्शनसाधने यदंजनं तत्साधनौषधीमूलमित्यर्थः साधितौ लब्धः उच्चित्येति अधः स्थितं वृक्षस्याधोदेशो स्थितं ॥

अवस्थितमिति पाठे समापाशोक यथाववस्थितमित्यर्थः श्रिताः आश्रिताः विटपाः शाखापेनेति पुष्पैषविशेषणं अदधात् अहितवती यष्टिः स्तंभः तनपा
दाघातेन पुनरप्यामूलेषुष्पिताभूदर्थोदशोक यष्टिः अत्र न तदसाध्यक यत्नात्तद्वाभ इति प्रकारत्रयसाधारणं सामान्यलक्षणं बोध्यं इति प्रहर्षणं दूष्यमाणवि
रोधो यो र्यस्तत्संप्राप्तिर्विषादनमलंकारः उद्योजयेत् उद्दिष्टकुर्यात् उद्योजयेद्यावदित्यनेन तद्विज्ञासात्रेन तु तत्करणमिति विषमाद्भेदः एवमपि सोदाहरणे पी
क्षासात्रेन त्विष्टोत्पत्त्यनुकूला चरणमिति इति विषादनं एकस्येति एकस्यगुणोदोषाभ्यामन्यस्यतौ गुणोदोषोपदिभ्यतस्तदोदोषासलंकारः अपीति आ

सोपि दूरयति विश्वमंभसाहंतं तमहतामुदारता यत्नादुपायसिध्यर्थोत्साक्षात्लाभः फलस्य च निध्यंजनौषधीमूलं खनतासाधितो
निधिः फलोपायसिध्यर्थो यत्नान्मध्ये उपायसिद्धिमनपेक्ष्य साक्षात्फलस्यैव लाभोपि प्रहर्षणं यथानिध्यंजनसिध्यर्थं मूलिकारख
नतस्तत्रैव विधेलाभः यथावा उच्चिसं प्रथममवस्थितं मृगाक्षीपुष्पोद्यं अत्र विटयं गृहीतुकामा अरोदुं पदमदधादशोक यथावामू
लं पुनरपितेन पुष्पितो भूत् अत्र पुष्पग्रहणोपायभूतारोहणसिध्यर्थोत्पदनिधनात्तत्रैव पुष्पग्रहणलाभः दूष्यमाणविरुद्धार्थसंप्रा
प्तिस्तु विषादनं दीपमुद्योजयेद्यावन्निर्वाणस्तावदेव सः यथावा रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सप्रभातं भास्वानुदेष्यति हसिष्यति य
कजश्रीः इत्यं विचिंतयति कोशगते द्विरेफे हाहंतं तं नलिनीं गजउज्जहार एकस्यगुणोदोषाभ्यामुद्योसात्तौ अन्यस्यतौ यहि अपि सोदाव
येत्साध्वीस्त्रात्वेनोद्धतिजाह्नवी काठिन्यकुचयोः स्रष्टुं वांस्तुत्यः पादपद्मयोः निंदंति च विधातारं त्वद्वाटी स्वरियोषितः तदभागं धनस्य
वयन्नाश्रयति सज्जने २ लाभो यमेव भूयालसेव कानां नवे

पिः संभावनायां साध्वीपतिव्रतास्त्रात्मापावयेदिति जान्त्ववीदृच्छतीत्यन्वयः तवधाटी
पुपुह्यात्रास्तु कुचयोः स्रष्टुं काठिन्यपादपद्मयोर्वीक्ष्योरियोषितः विधातारं निंदंतीत्यन्वयः स्रष्टुमिति पाठे कुचयोः काठिन्यपादयोः स्रष्टुमिच्छत्यइत्यन्वयः
लाभोयमिति भूयालसेव कानां नवे यमेव भूयालसेव कानां नवे यदप्यमिति रथस्य संज्ञोभाञ्चलमाद्यदयमं सो सेनार्थादयितायां निरीडितः संघृष्टः

५२
७२

ममांगेषु मध्ये स एवैकः कृती कुशलः अवशिष्टमंगं भूमेर्भारमित्यर्थः दुर्वैशो दुर्वैशेभिः दुष्कुलैश्च न्यादिः श्लेषो बोध्यः वननाशरूपः वनसंवंधीनाशरूपः व
नस्येति युक्ततरः पाठः तत्प्रतिश्लेषो भ्रमरनिगसः गजस्य दोषत्वेनेति संवधः आघ्रातमिति मुहुः परिलीढं आस्वादितं नीरसेन मनसा करणभूतेन वानरेण
यत्र कस्यचिद्गुणेनान्यस्य गुणो दोषेण दोषो गुणेन दोषो दोषेण गुणो वा वर्ण्यते स उच्चासः द्वितीयार्द्धमाद्यस्योदाहरणं तत्र पतिव्रताम
हिमगुणेन तदा यस्मान्न तो गंगायाः पावनत्वगुणो वर्णितः द्वितीयश्लोके द्वितीयस्योदाहरणं तत्र राज्ञो धाटीषु वने पलायमानाना
मराति योषितां पादयोर्धावनपरिपंथिमादं वदोषेण तयोः काठिन्यं संश्लेषं कुचयोस्तत्सृष्टवतो धातुर्निघवदोषो वर्णितः तृती
यश्लोके स्तृतीयचतुर्थयोर्दुदाहरणं तत्र सज्जनमहिमगुणेन धनस्य तदनाश्रयणं दोषत्वेन राज्ञः क्रौर्यदोषेण तत्सेवकानां वधं वि
नाविनिर्गमनं गुणत्वेन वर्णितं अनेनैव क्रमेणोदाहरणांतराणि यदयं रथसंश्लोभादं सेनां सो निपीडितः एकः कृती मदंगेषु शेषमंगं
भुवोभरः अत्र नायिकासौंदर्यगुणेन तदंसनिपीडितस्य स्वांसस्य कृतित्वगुणो वर्णितः लोकानंदनचंदनद्रुमसखेनास्मिन्वने स्थीय
तां दुर्वैशैः परुषैरसारत्तदयैरा कानमेतद्वनं ते ह्यन्योन्यनिघर्षजातदहनत्वा लावलीसंकुलानस्वान्येव कुलानिकेवलमिदं सर्वं दहे
युर्वेन अत्र वेणूनां परस्परसंघर्षसंजातदहनसंकुलत्वदोषेण वननाशरूपदोषो वर्णितः दानार्थिनो मधुकरा यदिकर्णनाले दूरीकृता
करिवरेण मदांधवुष्यां तस्यैव गंडयुगमंडने हानिरेषाभृंगाः पुनर्विकचपद्मवने चरंति अत्र भ्रमराणां मलंकरणत्वगुणेन गजस्य तत्पति
श्लेषो दोषत्वेन वर्णितः आघ्रातं परिचुंचितं परिमुहुर्लीढं पुनश्चर्वितं त्यक्तं वा मुविनीरसेन मनसा तत्र व्यथां मारुथाः हे स द्रुततवैवदेव
कुशलं यद्वा नरेणादशदंतः सारविलोकनव्यसनिनावृणीकृतं नाशमना अत्र वानरस्य चापल्यदोषेण रत्नस्य चूर्णनाभावे गुणत्वेन वर्णितः
कार्त्त तत्र तस्मिन्सति विचारणव्यसनिनाविचारणतत्परेण अत्र मनायाषाणेन प्रथमचतुर्थयोः गुणेन गुणो दोषेण वा गुणद्वितीयेदयोः उच्चासः उच्चासरादः

अन्यर्थे इति उक्तं श्लोकासंमुखे यत्रैतस्यार्थो नुगत इत्यर्थः

अत्रिन्यायेनेति केषुचिच्छ्रयसंधाच्छ्रयश्च त्रिसमुदायेद्वित्रिणोपातोतिवादित्यर्थः इत्युच्चासः प्रस्थं प्रस्थं परिमाणपात्रं मदुक्तिरिति ममोक्तिः कविताकथिताः
करणं संधीभूया मृतीभूय चेन्मदयति तोषयति तदाः स्यामदुक्ते अरसानां नीरसानां पुरुषाणामनादरसमूहेः किं नाम स्यान्न किंचिदित्यर्थः क्वचिदलसेति
पाठः परमरसणीयायिकैवरमणीयं यूननसरुणस्य यथातः करणहरणं कुरुते तद्वत्कृमाणां बालानामित्यन्वयः त्वंचेदिति शिवप्रतिक्कस्यापिकं वरुक्तिः
स्वल्पमेवांवलभते प्रस्थं प्राप्यापिसागरं मीलंति यदि

परमरमणीयायिकेवरमणीस्त्रायूनस्तरुणस्य यथातः करणहरणं कुरुते तद्वत्कुमारानामपि मरणं न भवति ।
मध्यमयोश्च निन्यायेन लाक्षणिकः ताभ्यां तौ यदि न स्याताम वज्ञालंकृतिस्तदा स्वल्पमेवांबुलभते प्रस्थं प्राप्यापि सागरं मीलंति यदि
पद्मानिकाहानिरमृतद्युतेः ताभ्यां गुणदोषाभ्यां तौ गुणदोषौ अत्रकस्य चिदुणेनान्यस्य गुणालाभे द्वितीयाधमुदाहरणं दोषेण दो
षस्याप्राप्तौ तृतीयाधं यथा मदुक्तिश्चेदंतर्मदयति सुधीर्भूयः सुधि यः किंमस्यानामस्यादलसयुरुषानादरभरैः यथा पूनस्तद्वत्सर
मरमणीयायिरमणीकुमाराणां मतः करणहरणं नैव कुरुते त्वंचेतं चरसे द्रष्टेण लघुताकानामदिगंतिनां व्यालैः कंकणभूषणानि
कुरुषेहानिर्नहेन्मामपि मूर्द्धन्यं कुरुषेसितां मुमयशः किन्नामलोकन्नयोदीपस्यांबुजबंधवस्य जगतामीशो सिक्किं ब्रूमहे अत्राद्ये
कवितारमणीगुणाम्बुलसवालकयोर्द्वयोस्ता सरूपगुणाभावो वर्णितः द्वितीयपरमेश्वरां नगीकरणदोषेण दिग्जादीनां ल
घुतादिदोषाभावो वर्णितः दोषस्याभ्यर्थनानुज्ञातत्रैव गुणदर्शनात् विपदः संतुनः शब्दद्यास्तसंकीर्त्यते हरिः यथा वा मय्येव जी
र्णताया तु यत्त्वयो पकृतं हरे नरः प्रत्युपकारार्थी विपतिमभि काक्षति इयं हनुमंतं प्रति राघवस्योक्तिः अत्र प्रत्युपकाराभावो दोषस्त
दभ्युपगमे हेतुर्गुणो विपत्याकांक्षायाञ्च

जलांशुवदं पक्षे जडांशुं अनुजवाधवः सूर्यः उल्लासरूपगुणाभावः उल्लासरूपस्य गुणस्याभावः इ
त्यवज्ञा दोषस्येति अभ्यर्थना इच्छा तत्रैव दोष एव अनुज्ञेति लक्ष्यनिर्देशः शम्भुतनिरुत्तरं संकीर्त्य तदुत्पत्तेर्नान्वयि मध्येवेति जीर्णानां प्रत्युपकारात्तम
तां हरिशब्देनान्वयः अतिरेकमुखेति वैधर्म्यमुखेत्यर्थः अस्य चार्थांतरन्यासेनेत्यनेनान्वयः दर्शितेति वैधर्म्यविपर्यये प्रत्युपकारानभिलषीविपत्ति

नाकास्तुतोऽप्ययं यवमानादिनिम्नाद

कु. टी.
चं.
७३

ब्रजेमेति हे प्रमथनाय हरपैशाचिकी पिशाचसंवेधिनी प्रकृतिं पिशाचतामेत्यनोपभवतोति कं समीपदेशे भजेम अमरसंपत्तीः किमिति प्रार्थयामहे यतो मघ
वदादिभिर्दिप्रमुखैरपि भवद्भवनदेहलीषु विकटतुंडस्य वक्रतुंडस्य देहयानैः स्फुटन्मकुटाग्रैर्भूयत इत्यर्थः इत्यनुज्ञा लेश इति लक्ष्यनिर्देशः प्रवसती
तिसप्तम्यंतं शकस्य निंदायाः निंदाग्जाजेन स्तुतौ चेत्यन्वयः संत इति सञ्चरितस्फोटयोद्धिः तच्च सनिनस्त्यगः प्रादुर्भवयंत्रणं खेच्छाचरणनिरोधोपेक्षा

सा च व्यतिरेकमुखप्रवृत्तेन सामान्येन विशेषसमर्थनरूपेणार्थान्तरन्यासेन दर्शिता यथावा ब्रजेमभवदंतिकं प्रकृतिमेत्यपैशाचिकी
किमित्यमरसंपदः प्रमथनाय नायामहे भवद्भवनदेहलीषु विकटतुंडदेहाहतिवृत्तनमुकुटकोटिभिर्भूयवदादिभिर्भूयते लेशः स्या
दोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनं अखिलेषु विहंगेषु हंत स्वच्छंदचारिषु शुकपंजरबंधस्ते मधुराणां गिरां फलं दोषस्य गुणत्वकल्पनं गुण
स्य दोषत्वकल्पनं च लेशः उदाहरणं सज्जोऽभिमतं विदुषिषु त्रेचिरं राजधान्या प्रवसति तद्दर्शनोत्कण्ठितस्य गृहे स्थितस्य पितुर्वच
नं अप्रस्तुतप्रशंसारूपं तत्र प्रथमाहं इतरविहंगानामवक्तृत्वदोषस्य स्वच्छंदचारणानुकूलतया गुणत्वं कल्पितं द्वितीयाधे मधुर
भाषित्वस्य गुणस्य पंजरबंधहेतुतया दोषत्वं कल्पितं न चात्र व्याजस्तुतिराशंकनीया न ह्यत्र विहंगांतरणास्तुतिव्याजेन निंदाया
शुकस्य निंदाग्जाजेन स्तुतौ च तात्पर्यं किंतु पत्रदर्शनोत्कण्ठितस्य दोषगुणयोर्गुणदोषत्वाभिमान एवात्र श्लोके निवद्धः यथावा ॥
संतः सञ्चरितो दयव्यसनिनः प्रादुर्भवयंत्रणाः सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सतनैवास
ता व्याकुलो युक्ता युक्तविवेकमून्यत्तदयो धन्यो जनः प्राकृतः दंडी तत्रोदाजहार युवैष गुणवान् राजा योग्यस्ते पतिरूर्जितः रणोत्स
ने सर्वत्रैव विषये दुःखमिति क्रियाविशेषणं अव्युत्पन्नमतिः अनिपुणमतिः साता समीचीनेन कृतेनाचरणेन प्राकृतो नीवः युवैष इति वरार्थिनी कन्यका प्र
तिसखीवचनं च पलदत्यादिचनायिकायाः सरदी प्रति उत्सेक इति पाठेषु कर्षणवार्थः ॥

मास्तवादा
क्रि
सु
मं

कन्यायादोषत्वेन भासतामित्यन्वयः निर्वर्तितुमिच्छानिर्विवर्तिषात् दूषदोषत्वेनेत्यर्थः निर्विवित्त्वारिति पाठे राज्ञो विशेषणं कृतस्तर्हि गुणत्वेन वर्णनं तत्राह राज
प्रकोचेति अन्येनाविदितं यथास्यादिति क्रियाविशेषणं त्वेशत एवेति तदुक्तं दंडिना वलेशमेके विदुर्निदां स्तुतिं वलेशतः कृतमिति लेशमात्रस्येति कृत्वा
र्थकं उदाहरणयोः अखिलेष्टित्यायोः भिन्नविषयेति अन्यनिंदयान्यस्य स्तुतिरन्यस्तुत्यान्यनिंदेत्येवमादिस्तुत्येत्यर्थः ननु तथाप्येकविषया व्याजस्तुतिर्न ले

पिचपलो निर्दयश्चासौ जनः किं तेन मे सखि आगः प्रमार्जनायैव चाटवो येन शिशिताः अत्रायश्नो के राज्ञो वीर्योत्कर्षस्तुतिः ५ कथा
यानि रंतरं संभोगनिर्विवित्त्वा दोषत्वेन प्रतिभासतामित्यभिप्रेत्य विदग्धया सरस्वराजप्रकोपपरिजिहीर्षया स एव दोषो गुणत्वेन व
र्णितः उत्तरश्नो के सखीभिरुपदिष्टं मानं कर्तुमशक्तया पितदग्रतो मानपरिग्रहानुगुण्यं प्रतिज्ञाय तदनिर्वाहमाशंकमानया सखीना
मुपहासं परिजिहीर्षयानाधिकयानाधिकस्य चादुकारिता गुण एव दोषत्वेन वर्णितः नवायश्नो के स्तुतिर्निंदापर्यवसायिनी द्वितीया
यश्नो के निंदास्तुतिपर्यवसायिनीति व्याजस्तुतिराशंकनीया राजप्रकोपादिपरिहाणार्थमिह निंदास्तुत्योरन्याविदिततया लेशत एवो
द्धाटनेन ततो विशेषादिति वस्तुतस्त्विह व्याजस्तुतिसद्भावेऽपि न दोषः नह्येतावता लेशमात्रस्य व्याजस्तुत्यंतर्भावः प्रसज्यते तद
संकीर्णयोरपिलेशोदाहरणयोर्दृष्टिं तत्वात् नापि व्याजस्तुतिमात्रस्य लेशांतर्भावः प्रसज्यते भिन्नविषयव्याजस्तुत्युदाहरणेषु
कस्तुत्वान्न रामचंद्रमवने लैस्वार्थसेवाह कोयह न्कं मुहुरेक्षसेन धनिं नाब्रूषेन चादृन्मृषा इत्यादिषु दोषगुणीकरणस्य गुणदोषीक
रणस्य चाभावात् तत्रान्यगुणदोषाभ्यामन्यत्र गुणदोषयोः प्रतीतेः विषयैकोपि द्वंद्वो लक्ष्मन्निपुणजयिनः कंठमूलं मुरारिर्दिङ्गागानां

राद्विद्येतेत्याशंक्याह विषयैकोपीति लेशास्पर्शनादित्यप्रेतनेनान्वयः द्वंद्वोरिति हेतुर्वीचल्यतिलकरूपराजन् त्वदीयैर्यशोभिः किं धवलितं तद्वदप्यतोऽपि दे
दुलक्ष्मादीनि श्यामलिभ्राश्यामवर्णनानुलिप्तान्याभासदेइत्यन्वयः लक्ष्मलोकवद्दिङ्गागानां दिग्गजानां मदजलमेव मधीतद्वाजितयक्तानि ॥

कु. टी.
चं.
७४

परिसंख्येति एतान्येव श्रुयमानानि त्वेवं रूपेत्यर्थः विषयो नरदोषीकृताङ्गिन् गुणरूपमालेवनं सर्वदेति अरयः पृष्ठमर्थो तवलेभिरे प्राप्नवंतः पलायनाभावात् दी-
नारः परिमाणविशेषपरिच्छिन्नासु वर्णमुद्रा एवं च लेशव्याजस्त्यारसं कीर्णविषयसत्त्वे च गुणदोषोकरणादिकमित्यादि पदेन दोषगुणीकरणसंग्रहः येषि
सुपक्रमानत्रेति पाठो युक्ततरः अत्रेत्यपि युक्त एव इदमपि पच्छद्वयपरामर्शकत्वात् इतिलेशः सूच्यार्थेति सूचनीयस्यार्थस्येत्यर्थः मुद्रेतिलक्ष्यनिर्देशः
दृग्गुमेविपुल्यस्याः स अत्र ग्रंथे अस्मिन्नलंकारग्रंथे रत्नमालाशब्देन भगवत्स्तुतिपद्यावली विशेष उच्यते रत्ननामनिवेशेन प्रकृतार्थपरत्नवाचि

अद्याप्युक्तीवलपतिलकस्यामलिम्रानुलिप्तान्याभासं ते वदधवलितं किं यशोभिस्त्वदीयैरित्याद्युदाहरणेषु लेशास्पर्शनात् तत्र
हीदुलक्ष्मादीनां धवलीकरणाभावदोष एव गुणत्वेन न पर्यवस्यति ५ किंतु परिसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्वं धवलितमित्यन्यो गुणः
प्रतीयते क्वचिद्वाजस्तुत्युदाहरणगुणदोषीकरणसत्त्वे पि स्तुते विषयो नरमपि दृश्यते यथा सर्वदा सर्वदोसीति मिथ्या संस्तूपतेव
धैः नारयोले मेरे एष्टुन वक्षः परयोषितः अत्र हि वाच्यमिति दया परिसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्वमर्थिनामभिमतं दीनारादिदीयते इ-
ति स्तुत्यंतरमपि प्रतीयते एवं च येषु उदाहरणेषु कस्ते शौर्यमदोयोद्धमित्यादिषु गुणदोषादिषु गुणदोषीकरणादिकमेव व्याजस्त-
तिरूपतयावतिष्ठते तत्र लेशव्याजस्तस्योः संकरोक्त इत्यमेव हि व्याजस्तस्य प्रस्तुतप्रशंसयोरपि प्राक् संकरोवर्णितः सूच्यार्थसूच-
नं मुद्राप्रकृतार्थपरैः पदैः नितं वगुर्वीतरुणी दृग्गुमविपुलाचसा अत्र नायिकावर्णनपरेण युग्मविपुलापदेनास्यानुष्टुभोयुग्मविपु-

पदघटनेन तत्तन्नामकजातिस्तुचनं तन्नामप्रवृत्तिनिमित्तरत्नजातिस्तुचनं नक्षत्रमालाशब्दार्थेपि लानामत्वरूपसूच्यार्थसूचनं मुद्रा ५ ॥ १॥
पूर्वोक्त एव अग्न्यादिदेवतानामभिर्नक्षत्राणां तद्देवत्यानां सूचनं बोध्यं वक्ष्यमाणेति यथा अनर्थ्यगद्यवेयांति न्यायप्रवृत्तस्यतिर्यचोपि सहायता अपेक्षानंतुग-
च्छंतसोदरोपिविमुंचतीति सूत्रधारवचनेन वक्ष्यमाण एव णवृत्तांतसूचनमिति बोध्यं इति मुद्रा क्रमिकमिति प्रकृतार्थानां क्रमिकप्रसिद्धक्रमानुसारिन्यसंनप्र-

नपदरत्नवलिलकारः

प्रकृतत्वं यथा कथंचित्प्रकृतसंबंधत्वबोध्यं चतुरेति चतुरमास्यं यस्य सः चतुर्मुखश्च ५ रस्याप्तेति हेवालेभवत्याः स्तने श्रीरमणस्य विष्णोरवतारदशकं भातीत्य-
 न्वयः कीदृशे रतावाप्तप्राप्तप्रियस्य लाल्छनं विहंगनखसतांगरागादिकं येन तथाभूते कठिनताया आवासे स्थानभूते रसेनालिंगिति प्रकृताल्हादे एकरसे
 तत्परे क्रमाद्वदगमलकादिपरिमाणलाभेनोपचिते प्रवृद्धे भूभृतां पर्वतानां गुरुत्वमहंतिनाशयति तादृशं ततोपि महत्वात् चक्रवाकस्य द्वौ प्रीले त-
 त्सादृशत्वात् भोगः सुखं शरीरे वा तद्भाजि जनितमदने खेष्टिं द्विषेयुलीना आसक्ता उन्मुखायस्मिन् तादृशे एतैरेव विशेषणैरवतारदशकरूपतापि स्तन

यस्य पत्रग्रंथे वृत्तनाम्नो नास्ति सूचनीयत्वं तथाप्यस्योत्तरार्धस्य लक्ष्यलक्षणयुक्तच्छेदः शास्त्रमध्यपातित्वेन तस्य सूचनीयत्वमस्ती-
 तितदभिप्रायेण लक्षणं योज्यं एवं न वरत्नमालायां तत्तद्वत्त्वनामनिवेशेन तत्तन्नामकजातिसूचनं न क्षत्रमालायां मग्न्यादिदेवताना-
 मभिर्नक्षत्रसूचनमित्यादावयमेवालंकारः एवं नाटके वक्ष्यमाणार्थसूचनेष्वपि क्रमिकं प्राकृतार्थानां न्यासं रत्नावलीविदुः चतुरा-
 स्यः पतिर्लक्ष्म्याः सर्वज्ञस्त्वमही पते अत्र चतुरास्यादिपदैर्वर्णनीयस्य नक्षत्रविष्णुरुद्रात्मता प्रतीयत इति प्रसिद्धसहपाठानां क्रमे-
 ण निवेशनं रत्नावली ५ यथा वा रत्याप्तप्रियं लाल्छने कठिनतावासे रसालिंगिते प्रल्हादे एकरसे क्रमादुपचिते भूभृद्गुरुत्वाय हे कोक-
 स्यर्द्धिनिभोगभाजि जनितानंगे खलीनोन्मुखे भाति श्रीरमणावतारदशकं वाले भवत्याः स्तने यथावा लीलाज्ञानो नयनयुगलद्राघि-
 मादत्तपत्रः कुंभविभौ कुचपरिकरः पूर्वपक्षीचकार भूविभ्रांतिर्मदनधनुषो विभ्रमानन्ववादी दृक् ज्योत्स्नाशशधरुचंदूष

स्वबोद्ध्या तद्यथा रत्या प्राप्तः प्रियः कामस्य लाल्छनं मत्स्यस्तद्रूपे कठिनतायाः आवासे कूर्मे रसयाष्टयि आसोद्वरणकाले आलिंगिते वराहे प्रल्हादे एको रसः ॥
 प्रीतिर्यस्य तस्मिन् सिंहो क्रमः पादविशेषस्तदनुसारेणोपचिते प्रवृद्धे वामने भूभृतां राजांगौरवनाशके भोगे वै कोकस्यर्द्धिनि सीतावियोगानुरतया चक्रवाक-
 शपदे रसे भोगः फणातद्भाजि शेषावतारे वलभदे जनितमनंगं अगस्पशरीरस्य विरुद्धं मौनभोगत्यागसमाधिप्रभृति येन तस्मिन्नुद्धे खलीनमभ्यस्य बलगत-

स्तनस्य लक्षणं योज्यं

कु. टी.
चं.
७५

क्रमाननुसरणेयेति तथाच प्रसिद्धसहपाठानामर्थानान्यसंस्मृत्यावलिरिति सामान्यलक्षणं तत्क्रमाक्रमत्वेतत्प्रभेदाविति भावः यन्नेति न स्पष्टतापः
निहतानां प्रतिशब्दभुतानामंतः पुरेषु पंचमहाभूतमयोमूर्तद्वयादृश्यतेत्यन्वयः यंचमहाभूतमयत्वमेव विशेषणौ दर्शयति वह्निमयइत्यादि अंगेषु
क्षमामयः पृथिवीमयः पौडाभरसहिष्णुत्वात् स्वातन्त्र्यतः करणेषु आकाशमयः तेषां भूतताश्रयत्वात् ५ यथाकथंचिदित्यस्य प्रयत्नं प्रकृतोपमा
नेत्यादि उपमानेचोपरंजकं वोपमानोपरंजके तयोर्भावस्तथा प्रकृतप्रत्युपमानता उपरंजकताचेत्यर्थः उपरंजकतावरोप्यप्रमाणता तदुक्तं उपरंज

अत्र पन्नदानपूर्वपक्षोपन्यासानुवाददूषणोद्भावनानिवृद्धजनप्रसिद्धक्रमेण न्यस्तानि प्रसिद्धसहपाठानां प्रसिद्धक्रमाननुसा
रणेऽप्ययमेवालंकारः यथावा यस्य वह्निमयोत्पदेषु जलस्यो लोचनपुटेषु मारुतमयः अक्षितेषु क्षमामयोऽंगेषु आकाशमयः
स्वांतेषु पंचमहाभूतमयोमूर्तद्वयादृश्यते निहतप्रतिसामंतांतः पुरेषु प्रतापः ५ एवमष्टलोकपालनवग्रहादीनां प्रसिद्धसहपाठा
नां यथाकथंचित्प्रकृतोपमानोपरंजकतादिप्रकारेण निवेशने रत्नावल्यलंकारः प्रकृतान्वयं विना क्रमिकतत्तन्नाम्नाश्लेषभङ्ग्यनि
वेशने क्रमप्रसिद्धरहितानां प्रसिद्धसहपाठानां निवेशनेऽप्ययमेवालंकारः तद्गुणः स्वगुणत्यागादन्यदीयगुणग्रहः
पद्मरागायतेनासां मोक्तिकंतेऽधरत्विषा यथावा वीरत्वद्विपुरमणीय परिधातुं पद्मवानिसंस्थश्च नहरति वनभुवि निजकररुहरु
चिरवचितानि पांडुपत्रधिया पुनः स्वगुणसंप्राप्तिः पूर्वस्वरूपमुदाहृतं हरकं ठांभुलिप्रोपि शेषस्त्वद्यशसासितः यथावा

कतामेति विषयीरूपकंतदेति तत्रोपमानता रविरिव प्रतिदिवसोपजायमानोदयइत्यादिवत् उपरंजकतानु चतुरस्रइत्याद्युदाहरणे वह्निमयइत्यादि
प्रतापवर्णने च स्पष्टेति प्रकृतान्वयं विनिति । मत्रचंद्रमुखीवालालोहिताधरपद्मवेत्यादाविति भावः क्रमिकेत्युपलक्षणं तदभावेऽपि गुरुणा जघनेनेषां तदुक्तं
मंदगामिनीत्यादावप्ययमलंकारइति बोध्यं इति रत्नावली तद्गुणइति स्वगुणत्यागादनेतर अन्यदीयगुणग्रहणं तद्गुणालंकारः पद्मेति तद्वत्तासां मोक्तिकमप

रत्नावलीप्रमाणवदाचरीत्यर्थः

वीरेति हे वीर त्वदरिकामिर्नवनभुवि परिधानं कर्तुं पञ्चवानिकरेण संस्पृश्य पांडुपत्रबुध्यानहरति न गृह्णाति कीदृशानि निजकरुहाणानि स्वानां रुच्याश्च तका
सारवचितानि व्याप्तानीत्यर्थः इति तद्गुणः पुनरिति स्वगुणत्वागान्तरं पुनः स्वगुणप्राप्तिः पूर्वस्वरूपमलंकारः हरेति नीलोपोति युक्तः पाठः विभिन्नेति प्राचरे
वकगिरिवर्णनं गरुडाग्रजेनारुणेने दिभिन्नवर्णमिश्रितवर्णः सयं स्पृश्याश्वायत्र गिरौ वंशाकुरवन्नीलैरत्नैः पुरितः स्फुरत्पारुवारवारुचनील
द्युतिं आनिन्यिरेव्यानीतवतः रुचाविभिन्नवर्णा इति नान्ययः ५ केचिदित्यस्वरसर्वाजंतुपद्मशगायतद्वत्पुद्गलहरणे तद्गुणालंकारेण स्यात् न च शपतिः

विभिन्नवर्णगरुडाग्रजेन सूर्यस्पर्श्याः पुरितः स्फुरत्सारत्नैः पुनर्यत्र रुचा रुचं स्वाभानिन्यिरेवं शकरोरनीलैः ५ अयमेव तद्गुण इति
केचिद्वज्रदुः पूर्वावस्थानुवृत्तिश्च विकृते सति वस्तुनि दीपे निर्वपिते प्यासीत्कांचीरत्नैर्महन्महः लक्षणे चकार तत्पूर्वस्वमि
तिलस्पर्शवाचकपदानुवृत्तिः यथावा द्वारं स्वद्विभिगवतं वहिरपि प्रस्विन्नगंडैर्गजेरतः कंबुकिभिः स्फुरन्मणिधरे रूपासिनाभूम
यः आक्रांतं महिषीभिरेव शयनं तद्विद्विषां मंदिरं राजसैव चिरंतनप्रणयिनी भूत्येपि राज्यस्थितिः संगतान्यगुणानंगीकारमाहु
रतद्गुणं चिरं रगिणिमच्चिते निहितोपिन रज्जसि यथावा गंडाभोगे विहरति मदैः पिच्छले दिग्गजानां वैरिस्त्रीणां नयनकमले
खंज नानि प्रमार्ष्टि यद्यप्येवाहिमकरकराद्वैतसौवस्ति कीर्ते कीर्तिर्दिक्षु स्फुरति तदपि श्रीनृसिंहक्षिती द्रननुवान्यगुणेनान्यत्रगुणे
दयानुदयरूपाभ्यामुच्चासावज्ञालंकारभ्यां तद्गुणात्तद्गुणयोः कोमे

अनुभवसिद्धचमत्कारस्य निराख्येन तापने रित्पृहनीये अयवायंतद्गुण
एवेत्येवकारक्रमभेगेन काव्यप्रकाशकारादिमतोपन्यासपरत्वेन व्याख्येयं तैरजतद्गुणस्योदात्तत्वात् अत्र हि पूर्वमञ्जामरुणगुणत्वं अनंतरैव तत्कर
नैरुनयेषां तद्गुणत्वमिति तद्गुणद्वयमिति नेषामभिमतं पूर्वमिति वस्तुनि विकृते विगते सत्यपि पूर्वावस्थाया अनुवृत्ते रपि पूर्वस्वरूपमलंकारः महः प्रकाश
द्वारमिति हे राजन् तव विद्विषां मंदिरं भूत्येपि चिरंतनः प्रणयो यस्याः ॥ ५ ॥ सैव राज्यस्थितिर्मयां दास्यतीति शेषः यतो द्वारं स्वद्विभिगंडकास्वपमु

विभक्त्यर्थे परिश्रुतं

कु. टी.
चं.
७६

वहिरपिभूमयः मदप्रस्विन्नगंडैर्गजैरध्यासिताः अंतःपुरभूमयः विलसन्मणिधारिभिः कुंचुकिभिः सपैरेवसौविदलैरध्यासिताः शयनंतल्पमहिषीभिः
वंनिताभिरेवमहिषस्त्रीभिराक्रांतमित्यन्वयः इति पूर्वसूत्रं संगतेति संगतः स्वसंवहोयोन्यः यदर्थस्तद्गुणानंगीकारमतद्गुणालंकारमाहुः चिरमिति र
गिणिअनुरागिणिमंजिष्टादिरंजनद्रव्ययुक्तेचनिहितौपित्वंनरज्जसिरकोनुरागश्चनेनवसीतिस्त्रिष्टं गंडेतिहेश्रीमन्मृसिंहाख्यभूपतेऽष्टातवकीर्ति
मदेः पिच्छलेपंकिलेदिगाजानांगंडप्रदेशेयद्यपिविहरतितथावैरिस्त्रीणांनयनकमलेषुस्थितान्यंजनानिप्रमार्ष्टिप्रोळ्ळतितदपितथापिदिक्षहिमकर

उद्धासावज्ञालक्षणायोगुणशब्दोदोषप्रतिपक्षवाची अन्यगुणेनान्यत्रगुणोदयतदनुदयौचनतस्यैवगुणस्यसंक्रमणासंक्रमणे
किंतुसद्गुरूपदेशेनसदसच्छिष्ययोर्ज्ञानीत्यनुत्यतिवत्तद्गुणजन्यत्वेनसंभावितयोर्गुणानंतरयोरुत्पत्त्यनुत्यतीतद्गुणातद्गुणयोः
पुनर्गुणशब्दोत्परसंगंघादिगुणवाची ५ तत्रान्यदीयगुणग्रहणाग्रहणेचरत्स्फटिकवस्त्रमालिन्यादिन्यायेनान्यदीयगुणेनैवा
नुरंजनाननुरंजनेविवक्षिते तथैवबोदाहरणानिदर्शितानियद्यप्यवज्ञालंकारितरतद्गुणश्चविशेषोक्तिविशेषावेवकार्याजनिर्वि
शेषोक्तिः सतिपुष्कलकारणेइतितत्सामान्यलक्षणाक्रांतत्वात् तथाप्युद्धासतद्गुणप्रतिद्वंद्विनाविशेषाकारेणालंकारंतरतया
परिगणितावितिध्येयं प्राक्सिद्धस्वगुणोत्कर्षोऽनुगुणः परसन्निधेः नीलोत्पलानिदधतेकटाक्षैरतिनीलतांकपिरपिचकापिशा
यनमदमतोवृश्चिकेनसंदष्टः अपिचपिशाचग्रस्तः किं ब्रूमोवैकृततस्य अत्रकपितजात्यास्ततःसिद्धस्यवैकृतस्यमद्यादिभिरु

स्पचेद्रस्पमत किरणाद्वैवस्विकींस्वस्तीत्याहेत्यर्थेतदाहेतिमाशब्दादिभ्यष्ट्वाच्यइत्यनेनठक्प्रत्ययः तत्सदृशीनित्यावत् स्फुरतिप्रकाशतइत्यर्थः ५ विशेषा
कारणेति प्राक्लक्षितविशेषरूपेणेत्यर्थः इत्यर्थद्गुणः प्रागितिः परसंनिधिवशात्पूर्वसिद्धस्यस्वगुणस्योत्कर्षः अनुगुणीनामालंकारः नीलोत्पलानिकर्णाव
तंसीकृतानि कपिरिति कपिशायनंमद्यं इत्यनुगुणः मीलितमितिलस्यनिर्देशः रसइति स्वभावलोहितेचरणेलास्यायरसोनालक्षितज्ञानः मल्लिकेति

क्षौमंदुकूलंतद्वारिण्यः इति मीलितं सामान्यमितिलक्ष्यनिर्देशः विशेषोच्चारणवर्तकधर्मः पद्मानामाकरः रत्नसंमेष्विति वालिस्तनुना अंगदेन एकेनचरणज्योः
 त्नादिना अपरस्यलाक्षारसाभिसारिकादेः भिन्नरूपेति मुखपद्मादेर्भिन्नस्वरूपस्यावभासेपीत्यर्थः ५ उक्तमेवार्थमुदाहरणारूढतयाविशदयति मी
 लितोदाहरणे हीत्यादिनादस्त्वंतरत्वेन नभासतदस्यत्वयः तत्प्रतिविधानां च व्यक्तं तरतयाभानमस्त्येवेत्यनुषंगः केचिदित्यस्याद्वित्यग्रिमेषान्वयः केचित्प्र
 काशकाशदयः तदुक्तं समेनलक्ष्मणावस्तुना यन्निगृह्यते निजेनागंतुना वापितन्मीलितमिति स्मृतमिति तयोर्मध्ये एवंचेत्यस्येत्यत्र मीलितालंकार

मीलितं यदि सादृश्याद्देव एव न लक्ष्यते र सोनालक्षिलाक्षयाश्चरणे सहजारूपे यथावा मल्लिकामाल्यभारिण्यः सर्वांगीणाद्र्चंद्र
 नाः क्षौमवत्येनलक्ष्यं तेज्योत्त्रायामभिसारिकाः अत्राद्ये चरणालक्तकरस्योररुणिमगुणसाम्याद्देवानध्यवसायः द्वितीयोदाह
 रणे चंद्रिकाभिसारिकाणां धवलमगुणसाम्याद्देवानध्यवसायः सामान्यं यदि सादृश्याद्विशेषो नोपलक्ष्यते पद्माकरप्रविष्टानां
 मुखं नालक्षिमुभ्रुवां यथावा रत्नसंमेषु संक्रांतैः प्रतिविंवशतैर्वृतः लंकेश्वरः सभामध्ये न जातो वालिस्तनुना मीलितालंकारे
 एकेनापरस्यभिन्नस्वरूपानवभासरूपं मीलनं क्रीयते सामान्यालंकारे तु भिन्नस्वरूपावभ्यासेपि व्यावर्तकविशेषो नोपलक्ष्यत इति
 भेदः ५ मीलितोदाहरणे हि च रणादेर्वस्त्वंतरत्वेनागंतुकं यावकादिनभासते सामान्योदाहरणे तु पद्मानां मुखानां च व्यक्तं तरत
 याभानमस्त्येव यथा एवणदेहस्य तत्प्रतिविधानां च किंत्विदं पद्ममिदं मुखमयं विवोयं प्रतिविंव इति विशेषः परं नोपलक्ष्यते ॥
 इत्यत्र तेनान्वयः अपांगस्तारलोपयोस्तं तरलाः सन्तरेच्चारणात् वक्रावक्रोक्तिगर्भाः वर्णापाकृताः गिरोवाक्परूपाः इति प्रकारेण मृगदृशमंगकेलीलया
 खनः स्वाभावात्स्फुरितं प्रकटीभूतं तत्तस्मादत्रांगकेकृतपदः कृतस्थितिः भेदाध्यवसायेपीति मुखपद्मयोर्भेदावभासेपीत्यर्थः व्यावर्तकास्फुरणेन हेतुना ॥
 अलंकारेतरणेति स्वरूपातिरोधानेन मीलितालंकारेण भेदातिरोधानेन च सामान्यस्याप्यसंभवादिति भावः सामान्येति तत्राचगुणसाम्याद्विशेषाग्रहरति

अलंकारसामान्यस्य

क- ३ विशेषाग्रहश्च कचिद्देष्टव्यमाणे कचिच्चाग्रहमाणद्वयाप्रकारं तर्गतं तन्मते स्यादिति भावः अत्रांतरभेदेन वेत्यनेतरभावमित्यनुषज्येते ५ पूर्व
 चे- स्मिन्निति मीलितं पदिसादृशादित्यादिपूर्वोक्तचंद्रालोककृन्मत इत्यर्थः स्वरूपतिरोधाने अपांगतरलद्वयादिस्वरूपतिरोधानस्थले अलंकारंतरेण सा
 ७७ दिस्वरूपतो ज्ञायमाने सादृश्यादेदाग्रहणे मीलितमित्यंगीकारे प्रथमः पक्षः सादृश्यादेदाग्रहणमित्येतावन्मात्रमीलितलक्षणंगीकारेण द्वितीय इति
 भावः इति सामान्यभेदेति वैशिष्ट्यं वैजात्यं उन्मीलितं विशेषकश्चक्रमेणालंकारैर्मग्नं भेदाग्रहणतदंतर्गतं लक्षितानीति संकुचितत्वादिति भावः सा
 अतएव भेदतिरोधानां मीलितं तदतिरोधानेपिसाम्येन व्यावर्तकानवभासे सामान्यमित्युभयोरप्यन्वर्थता केचित्तु वस्तुद्वयस्य
 लक्षणसाम्यात्तयोः केनचिद्वलीयसातदन्यस्य स्वरूपतिरोधाने मीलितं स्वरूपप्रतीतावपि गुणसाम्याद्भेदतिरोधाने सामान्यं ए
 वंच अपांगतरलेदृशौ तरलवक्रवर्णागिरेविलासभरमंथरागतिरतीव कान्तं मुखं इति स्फुरतिमंगके मृगदृशां स्वतो
 लीलया तदत्र नमोदपः कृतपदोपि संलक्ष्यते इत्यत्र मीलितालंकारः अत्र हि दृक्कृतारत्नादीनां नारीवपुषः सहजधर्मत्वान्म
 दोदयकार्यत्वाच्च तदुभयसाधारण्यादुल्लृष्टतारत्नादियोगिनावपुषामदोदयस्य स्वरूपमेव तीरोधीयते लिंगसाधारण्येन तत्
 ज्ञानोपायाभावान्मह्विकामालभारिण्य इत्यादिषु तु सामान्यालंकारद्वयाहुः तन्मते पद्माकरप्रविष्टानामित्यादौ भेदाध्यवसाये
 पिव्यावर्तकास्फुरणेनालंकारंतरेण भाव्यं सामान्यालंकारावान्तरभेदेन वा ५ पूर्वस्मिन्मते स्वरूपतिरोधाने लंकारंतरेण भा
 मान्यरीत्या सामान्यालंकारन्यायेन एवं च वेत्रत्वचा तुल्यरुचां वधूनां कर्णाग्रतो गंडतलागतानि भ्रूं अमीलितावांतरभेदेन वा भेदवैशिष्ट्ययोः
 गाः सहेलं यदि नापतिष्यन्कोवेदयिष्यन्वचं पकानीत्यपि विशेषकोदाहरणवोध्यं पत्तनुमानालंकारेणैव गतार्थत्वान्नानयोरलंकारंतरत्वमिति तदुप
 क्तं उदाहृतस्थले भेदविशेषस्फुर्त्योर्विशेषदर्शनहेतुकप्रत्यक्षरूपत्वात् अथापि स्वकपोलकल्पितपरिभाषयाऽनुमानालंकारतो ब्रूषेतथापि सादृश्यमहि

साप्रागनवगतयोर्भेदे जात्ययोः

स्फुरणात्मनाविशेषाकारेण मीलितसामान्यप्रतिद्विनायुक्तमेवालेकारंतरत्वे अतद्गुणावत्तयोरिवविशेषोत्पलेकारदित्यलेविस्तरेण नृत्यदिति नृत्यक
वंतोभर्गस्यहरस्यहरस्ययोः दृहासस्तत्प्रसरस्यसमूहस्यविस्तारस्यवासहचरैः सदृशैरित्यर्थः इदं कृत्वा कीर्तिवच्छुक्लः एषः कमलाकामुकः नाभोकमलपरि
मल स्पप्रौढिसमृद्धियदिनासादयिष्यत्नाधारयिष्यदित्यन्वयः ५ यतुतद्गुणास्यात्रनिबोधत्वात्कथं तत्प्रतिद्विद्वित्तमुन्मीलितस्येति तदनुकोपालं

स्फूर्तौ बुन्मीलितविशेषकौ हिमाद्रित्वयशोमग्रेस्फुराः शीतेन जानते लक्षितान्पुद्गले चंद्रे पद्मानि च मुखानि च मीलितन्याये
न भेदानध्यवसाये प्राप्ते कथितौ पि हेतोर्भेदस्फूर्तौ मीलितप्रतिद्विद्वित्तमुन्मीलितं तथा सामान्यरीत्या विशेषास्फुरणे प्राप्ते कुतश्चि
कारणात् विशेषस्फूर्तौ तत्प्रतिद्विद्वित्तविशेषकः क्रमेणोदाहरणद्वयं तद्गुणरीत्यापि भेदानध्यवसायप्राप्ता बुन्मीलितं दृश्यते य
या नृत्यद्गुणा दृहासप्रचरसहचरैस्तावकी नैर्यशोभिर्धावत्यनीयमानेभिर्जगति यरितः श्रीनृसिंहक्षितींद्रनेदृग्यद्येषनाभोक
मलपरिमलप्रौढिमासादयिष्यदेवानां नाभविष्यत्कथमपि कमलाकामुकस्यावबोधः काकः कृष्णः पिकः कृष्णः कोभेदः पिक
काकयोः वसंतसमये प्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः इदं विशेषकस्योदाहरणं अत्र द्वितीयकाकपिकपिकशब्दौ काकत्वेन ज्ञातः पि
कत्वेन ज्ञात इत्यर्थोतरसंक्रमितवाच्यौ ५ यथा वा वाराणसी वासवतां जनानां साधारणेशं कर्त्ता छुनेपि पार्थप्रहारव्रणमुत्तमां
गं प्राचीनमीशं प्रकटीकरोति किंचिदाकूतसहितं स्याद्गुदोतरमुत्तरं यत्रासौ वेतसी पांथतत्रेयस्तनरासरित् सरितरणमार्गं पृच्छं
तंप्रतितं कामयमानाया उत्तरमिदं वेतसी कुंजे स्वाच्छं द्यमित्याकूतगर्भं अथवा ग्रामे स्मिन्प्रसरप्राये न किंचित्पांथविद्यते ययोध
भरूपत्वादुपेक्ष्यं तद्गुणेन भेदानध्यवसायमात्रस्योक्तत्वात् वाराणसीति तृतीयलोचनादिचिह्ने साधारणेपि स रोन्निर्दिष्टा वस्तुमिच्छसि चेद्वस
तीत्यन्वयः पार्थोर्जुनस्तेन कृतोयः प्रहारस्तेन व्रणो यत्र तादृशमुत्तमां गशिरः पूर्वत्र साभाविकगुणसाम्ये इहत्वा गंतुकगुणसाम्यमिति भेदः इत्युन्मीलित

कु. टी.
चं.
७८

किंचिदिति किंचिदभिप्रायसहितं गूढमुत्तरं उत्तरं नामालंकारः वेतसीवेतसलता मुखेन तरितुं योग्यास्तनरा ग्रामइति प्रस्तरप्रायोपाषाणावहृलेपाष
णतुल्येचप्रायोवाहुल्यतल्ययोरितिकोशात् किंचिदास्तरणादिकं समागमप्रतिबंधकंचपयोधरोमेघः स्तनश्च कश्चिदवगमिष्यति ज्ञास्यतीत्येतादृ
शंदृष्ट्यादिरूपं उन्नेयः कल्प्यः प्रश्नोपेयतादृशस्योत्तरस्य ईर्ष्यामानेति ईर्ष्याहेतुकमानेत्यर्थः अनुतप्तायाः पश्चात्ताययुतायाः ५ प्रश्नोत्तरेति प्रश्न
श्च उत्तरांतरेच प्रश्नोत्तरांतरेताभ्यामभिन्नमुत्तरं चित्रमित्युच्यत इत्यर्थः केदारेति केदारेणापोषणोरताः केदिति प्रश्नः केदारस्य क्षेत्रस्य पोषणे रता इति
आस्तरणादिकमर्थपमानं पांथं प्रत्युक्तिरियं स्तनोन्नतिं दृष्टारंतुमिच्छसि चेद्दस अविदग्धजनप्रायेऽस्मिन् ग्रामे कश्चिदवगमि
ष्यतीत्येतादृशं प्रतिबंधकं किंचिदपि नास्त्येति हृदयं इदमुन्नेयप्रश्नोदाहरणं निवद्ध प्रश्नोत्तरयथा कुशलं तस्या जीवति कुश
लं पृच्छामि जीवतीत्युक्तं पुनरपि तदेव कथयसि मृतां नु कथयामि याश्च मिति ईर्ष्यामानानंतरमनुतप्तायानायिकायाः सखीमाग
तां प्रति तस्याः कुशलं मिति नायकस्य प्रश्नः जीवतीति सख्या उत्तरजीवत्याः कुतः कुशलमिति तदभिप्रायः अन्यत्पृष्टमन्यदु
त्तरमिति नायकस्य पुनः कुशलं पृच्छामीति प्रश्नः पृष्टस्योत्तरमुक्तमित्यभिप्रायेण जीवतीत्युक्ता मिति सख्या वचनं सखीवचनं
स्वाभिप्रायोद्घाटनार्थं पुनरपि तदेव कथयसीति नायकस्याक्षेपः मृतां नु कथयामि याश्च मिति स्वाभिप्रायोद्घाटनं सति मरणे
खलु तस्याः कुशलं भवति मदागमनसमये पिश्वासेषु संचरत्सूकथं मृतां कथयेयमित्यभिप्रायः ५ प्रश्नोत्तरांतराभिन्नमुत्तरं चित्रमु
तदेवोत्तरं केवेदाः खे आकाशे अरतीति प्रश्नस्य पदुत्तरं वयः पक्षिणादिति तत्किंचलमिति प्रश्नस्य पदुत्तरं वयः पक्षिणादिति तेनाभिन्नं इत्युत्तरसूक्ष्ममिति ॥
पराशपभिज्ञस्य दूतरस्मिन् रविषये साभिप्रायं वेष्टितं सूक्ष्मालंकारः पराशयाभिज्ञश्चासावितरश्च तस्य साकूनचेष्टितमर्थोत्तरविषय इति चार्थः सकेतेति
संकेतकाले मनोयस्य तज्ज्ञासुमिति यावत् चिटंजारेनेत्राभ्यामर्पितमाकृतयास्मिन् नादृशं लीलासंवेधिप्रदं नेत्रेत्यादिक्रियाविशेषां वा इति सूक्ष्मं

पहितमिति लक्ष्यनिर्देशः न त्वं शपनं वत्केति वत्के प्रस्तवराणी लानां सेदविंदूनां प्रवंधैर्धाराभिः कंठेभिर्नलं कुंकुमेदृष्टा कापिवयस्यासखीस्मित्वास्मित
 वत्वा पुंस्त्वयं जयंती सती तन्व्याः पाणौ स्वङ्गरेखालिखेत्यन्वयः सूक्ष्मालंकारपरा मिप्रायमवगत्य सा कृतवेशितं नातरसमयं विहितालंकारे तु गूढपरं
 वृत्तांतज्ञात्वा सा कृतवेषपातत्प्रकाशनमिति भेदो बोध्यः इति पिहितं व्याजोक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः यो यरतं कृतं पत्तं केतभूतभूमिपृथुलुं नमित्यन्वयः

केदारयोषणरताः केखेटाः किंचलं वयः अत्र केदारयोषणरता इति प्रश्रामिन्नमुत्तरं केखेटाः किंचलमिति प्रश्रद्धयस्पवपइत्ये
 कमुत्तरं उदाहरणातराणि विदग्धमुखसंडनेदृष्ट्यानि सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञेतरसाकृतवेशितं मपि पश्यति सा केधैः सीमंतमणिमा
 वृणोत् कामुकस्यावलोकनेन संकेतकालप्रश्रभावं ज्ञातवत्प्राश्चेष्टेयं अस्मंगते सूर्ये संकेतकालइत्याकृतं यथावा सेकेतकालमनसं
 विदं ज्ञात्वा विदग्धया आसीन्नेत्रार्पिताकृतलीलापद्मं निमोलितं पिहितं परवृत्तांतज्ञातः साकृतवेशितं प्रिये गृहागते प्रातः कांतात
 त्यमकल्पयत् एत्रौ सपत्नी गृहे जागरेण न श्रान्तो सीतितल्पकल्पनाकृतं वत्कस्यं दिस्वेदविदुप्रवंधैर्दृष्टुभिर्न कुंकुमं कापिकंठे पुस्त्व
 तन्व्यामंजयंती वयस्यास्मिता पाणौ स्वङ्गरेखालिलेख अत्र स्वेदानुमितं पुरुषायितं पुरुषोचितं खङ्गलेखनेन प्रकाशितं व्याजोक्ति
 रन्पहेतूत्तगा यदा कारस्य गोपनं सखि पश्य गृहारा मपरा गैरस्मिधूसरा अत्र यो यरतं कृतं संकेतभूटपृथुलुं नलप्रधूलिजालस्य गोप
 पनं यथावा कस्य वानभवेदोषः प्रियायाः सत्रणोपरे सभृं शंपद्मा प्रासीर्वा रितापिमया धुना उपपत्तिना खंडिता धरायाः नायिका
 याः सकाशमागच्छंतं प्रियमपश्यं त्येव सरख्या नायिका प्रतिहितोपदेशव्याजेन तं प्रतिनायिका यथा गोपनं ५ छेकापद्धतेरस्याश्चायं
 उपपत्तिना जारेण ५ तस्योच्छेकापद्धतो आयांतमिति प्रतोल्याख्यायां एकांकाविद्रामावनिता सरख्याः पुरस्तात् रोमांचकं पादिभिरनुभावैर्व्यज्यमानमनुगम
 र्शनं हरिप्रणमंती सती जुगूह गोपितवतीत्यन्वयः लक्ष्यते व्यज्यते एवमिति सूक्ष्मालंकारवदुक्तिरूपव्यापारवर्णनमित्यर्थः उदाहृतं नमिति यथावत्कस्यं दी

लक्ष्यते

कु. टी.
चं.
५९

आलीवालास्मितप्राहमंदं माध्याक्षित्वा मध्यपृष्ठा मिनायमित्युत्तरार्धनिर्माणेनायमित्युत्तराप्रकाशनमिति बोध्यं वस्तुसौंदर्येति वेतसनि कुंजरूपवस्तु
सौंदर्येत्यर्थः ध्वनिभावास्पदत्वात् ध्वनित्वाश्रयत्वात् उपसंहरति अत इति पेषितस्य भावाविकारणमस्तीत्यनेनान्वयः इति व्याजोक्तिः ५ गुह्योक्तिरिति यदनेन
दृष्टकं वाक्यं तत्तद्व्यतिरिक्तं चेत् गूढोक्तिरलंकारः क्षेत्रं संस्थादेः कलत्रं च अपेहिदूरीभव अविवक्षितत्वादिति अपेभावः प्रकृता प्रकृत श्लेषेः सावुदयमा

तस्यावचनस्यान्यथानयनेनापह्नवः अस्यामाकारस्य हेतुं तत्त्वार्थनेन गोपनमिति लक्षणे लक्ष्यनाम्नि चोक्तिग्रहणमाकारस्य
गोपनार्थं हेतुं तत्त्वार्थप्रत्यायकव्यापारमात्रोपलक्षणं ततश्च आयातमालोक्य हरिं प्रतोल्यामाल्याः पुरस्तादनुगमैकारोमोचकं
पादिभिरुच्यमानेभामाजुगूहप्रणमंत्यथैनं दृश्यन्नापि व्याजोक्तिरेव तत्र ह्यनुगमकृतस्य रोमांचाद्याकारस्य भक्तिरूपहेतुं तत्
प्रत्यायकेन प्रणामेन गोपनं कृतं सूक्ष्मपि हितालंकारयोरनिवेशितग्रहणमुक्तिसाधारणव्यापारमात्रोपलक्षणं ततश्च नलिनी
दले वलाकामरकतपात्रद्वयदृश्यते शुक्तिः इति मम संकेतभुवि ज्ञात्वा भावं तदा ब्रवीदालिमित्यादिष्वपि सूक्ष्मालंकारः प्रसरति
अत्र श्लोके तावत्किमावयोः संकेतस्थाने भविष्यतीति प्रश्नाशयं सूचयति कामुके तदभिज्ञया विदग्धया तदा संखी प्रति साकूतमु
क्तिमिति सूक्ष्मालंकारो भवति यतोत्र वलाकायामरकतपात्रप्रतिष्ठितमुत्पुपमया तस्यानिश्चलेनाश्वत्थं तेन तस्य प्रदशेस्य प्रद
शेस्य निर्जनत्वं तेन तदेवावयोः संकेतस्थानमिति कामुकं प्रति सूचनं लक्ष्यते नचात्र ध्वनिराशंकनीयः दूरे व्यज्यमानस्यापि संके
तस्थानप्रश्नांतरस्य स्तोत्रोर्वविश्रुतत्वात् एवं पि हितालंकारेषु दाहार्यं ददं चान्यदत्रावधेयं यत्रासौ वेतसी पांथेत्यादिषु गूढोत्तर

न स्तोत्राविश्रुतः

रूढदृष्ट्या दावप्रकृतसंवेधावाच्यः स च न संभवति विवक्षितविवक्षाविरहादिति कुनस्तर्ह्यप्रकृतार्थकथनं तत्रा सूक्ष्मपि हिता व्याजोक्त्युदाहरणेषु भा
ह तस्येति अप्रकृतार्थस्येत्यर्थः ननु तादृशविवक्षाविरहे पि नानार्थविन्यासमात्रेणास्तुः शेष एवेत्याशंक्याह विच्छित्तिविशेषेति तथा च श्लेषसत्वेपि विच्छित्ति

विशेषादुक्तोक्तिरवश्यमेवोक्त्यर्थे साधयः

अतएव शेषमात्रमिति तन्मात्रनिराकरणमेवोपक्रांतं न तु शेषनिराकरणमिति नाद इति विषयिः यण्यवायिकापुष्पिणी रजसला आगमेन वेदेन लालनी यस्तु
 त्सः आगमेन लालनी यश्च रजनी व्याप्येत्येतत् संयोगे हि तोषा इति गूढोक्तिः श्लिष्टगुप्तमिति श्लिष्टे तु पलक्षणे अर्थशक्तिमूलगमस्यापि गच्छाम्यन्युतेत्यादौ स
 किंतु वस्तुसौंदर्यवत्ताद्वत्कृबोद्धव्यविशेषिताद्वयः तत्रैव वस्तुतोनालंकारत्वं ध्वनिभावास्पदत्वात् प्राचीनैः स्वोत्पाविष्करणे सत्यत्वं
 कारस्पदतास्तोतिसुदाहृतं तत्त्वादस्माभिरप्युदाहृतानि शक्यं हि यत्रासौ वेतसीयाथ तत्रेयं सुतरासरित् इति शृङ्खलमध्वानं कामिन्या
 हससूचने इत्याद्यर्थोतरकल्पनया भावाविष्करणमित्यतः प्राकृलिखितादाहरणमुसंकेतकालमनसं पुस्तुतन्या व्यंजयंती भामाजगृहे
 तिभावो विष्करणमस्तितेष्वेव तत्तदलंकार इति ५ गूढोक्तिरन्योद्देश्यं चेदद्वयं प्रतिकथ्यते वृषापेहि परक्षेत्रादायातिक्षेत्रक्षकः यं
 प्रतिकिंचिद्वक्तव्यं तत्तदस्यैर्माज्ञायोति तदेव तदन्यं किंचित्प्रतिश्लेषेणोच्यते चेत्तादोक्तिः वृषेत्याद्युदाहरणं परकलत्रभुंजानं कामु
 कं प्रतिवक्तव्यं परक्षेत्रे सस्यानि भक्षयंतं किंचिदुक्षाणं समीपे चरंतं निर्दिष्टप्रकथ्यते नेयमप्रस्तुतप्रशंसा कार्यकारणादिव्यंग्यं
 त्वाभावात् भापिश्लेषमात्रमप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थान्वपित्वेनाविवक्षितत्वात् तस्य केवलमितरवंचनार्थं निर्दिष्टतया विच्छिन्निति विशेष
 यसदावात् यथावा नाथो मे विपणिं गतो न गणयत्येषा सपत्नी च मां त्यक्त्वा मामिह पुष्पिणीति गुरवः प्राप्ता गृहाभ्यंतरं शय्या
 मात्रसहायिनीं परिजनः आतो न मां सेवते स्तामिन्नागमलालनी यरजनी लक्ष्मीयते रक्ष मां अत्र लक्ष्मीपतिनाम्नो जारस्यागम
 नं प्रार्थयमानायास्तदस्थं वचनाय भगवतं प्रत्याक्रोशस्य प्रत्यायनं विरुत्तोक्तिः श्लिष्टगुप्तं कविना विष्कृतं यदि वृषापेहि परक्षेत्रा
 प्राह्यत्वात् ५ वत्से इति वत्सेलस्मि विषादखेदं हरंच उरुजं वे महावेगं उर्ध्वं प्रवृत्तं च सनंश्वासं पवनं च सत्यं जकं जलं पातीति तथावरुणः कं पश्य गुरुर्महा
 न वृहस्पतिश्च वलं प्रसिद्धं तद्भिदानाशकेन वलाख्यदस्यानाशकेनेदेण च अत्र श्रीकृष्णसंनिधौ पाहि इति प्रकारेण भयनिवारणव्याजेन सुराणां

प्रस्ताव्यानेव ज्ञानं कारिषित्वमंथेयमथनेनेनमुग्धाः

पयोधिर्यस्मैलक्ष्मीमदात्सवोदुरितं दहति त्वन्वयः परेति परेवचनाय गुप्तस्याविष्करणमित्यर्थः नयेति लज्जया गुप्तस्येत्यर्थदृष्टेति गोपेत्वपि योराग आ-
सक्तिस्तद्वतया अपहृतयागवापशमैर्धूलिभिर्वाप्रयाच गोपेति संबोधनं वा किंचित्समविषमे युक्तायुक्तं च दहत्वपि भूमौ च पत्युर्भावः पतितातां
पतने प्राप्ताचविषमेषुः पंचशरस्तेन खिन्नमनसां विषमेषु संकटेषु खिन्नमनसां च अवलानां स्त्रीणां बलरहितानां च सलेशंससूचने गोष्ठंगोस्थानं
चेतो नलमिति लंकां न अपतेन गच्छतीत्यर्थे नलं कामयते दहतीत्यर्थे गुप्तः तदा विष्करणं च ह्रीणात् दृष्टवेत्यनेनेति बोध्यं शब्दशक्तीति शब्दश्लेषवशेनेत्य

कथंचित्कविना विष्कृतं चेद्विदुः तोक्तिः दृष्टापेहीत्युदाहरणे पूर्ववत् गुप्तं वस्तु सूचनमिति कतिना विष्कृतं ५ यथा वा वत्सेमा
गाविद्यादंश्च सनसुरुजवं संत्यजो ध्वं प्रवृत्तं कंषः कोवागुरुस्ते किमिह बलमिदं जंभितेनात्र याहि प्रत्याख्यानं सुराणामिति भयश
मनच्छुभ्रनाकारयित्वा यस्मै लक्ष्मीमदाहः सदहनुदुरितं मंथसुग्धः पयोधिः इदं परं चनाय गुप्ताविष्करणं नपागुप्ताविष्करणं
नपागुप्ताविष्करणं यथा दृष्ट्या केषावगोपरागहृतया तेनेह तया किंचिन्नदृष्टं मया तेनेह सवलितस्मिना यपतितां किं नामना
लंबसे एकस्त्वं विषमेषु खिन्नमनसां सर्वावलानां गतिर्गोप्यैवैव गदितः सले प्रामवनाद्गोष्ठे हरिर्वश्चिरं अत्र कृष्णस्य पुरतो वि
षमेषु परिसवलनमभिहितवत्पास्तं कामयमानाया गोपिकाया वचने विषमर्पाये स्खलनपतनत्राणसंप्रार्थनरूपेण श्रुतिरिति
प्रतीयमानेनार्थेन गुप्तं विवक्षितमर्थोत्तरं सलेशंससूचनमित्यनेना विष्कृतं एवं नैषधादिषु चेतो नलं कामयते मदीयमिति दस

र्थः कोटीकृतः संगृहीतः ५ गच्छास्येति अच्युतमद्विषये अस्वलितेति गुप्तार्थः विरकालं तद्वर्शनेनापिन तत्प्रित्य संतीवाक्यादिकमप्युदाहरणं ॥
र्थे नदर्शनेन न तत्प्रित्युपेतुं संभोगेनेत्यर्थो गुप्तः विजनस्य योरेकांतमतयोः हतश्चासौ जनः अन्यथा रत्यर्थस्थिताविति संभावयति तेन द्वयोरकीर्तिर्जाते-
वृथैवात्मानं वचयावदिति गुप्तार्थः आसन्नगस्याच्युतेत्यादेर्भग्यारचनयामूलितो वृथावस्थानखेदस्तेनालसां कविनिवृद्धेति कविनिवृद्धेन वत्क्रागुप्तस्येत

सुभ्रुत्वमिति शोभनभ्रूदपितादृष्टिश्चतयोः तयोः संवाधनकापारोषविकारश्चरणिण्यनुगणिणीति अवनतेनमेदृतिचमयीत्यस्यविशेषणं पक्षेगणि
णिरक्तिमशीले नमेदृतिदृक्संवाधनं एवंदृष्टेइत्यपि उच्चारणेनेति स्वरविशेषसहकृतोच्चारणेनेत्यर्थः इतिविद्वतोक्तिः युक्तिरिति स्वस्वमर्मगो
पनायक्रिययायत्परस्यातिसंधानं वचने सायुक्तिरलंकारः त्वमिति नायकप्रतिदूतोवचने पुष्पस्पर्शपोष्यं दृष्ट्योरिति तस्य शुक्लस्य अतिमात्रं

इदंशब्दशक्तिः कोटीकृतगुप्ताविष्करणं अर्थशक्तिमूलगुप्तार्थाविष्करणं यथा ५ ॥ गच्छाम्यच्युतदर्शनेनभवतः किंत्तुसिरुत्य
यतेकिंचैवंविजनस्थयोर्हं तजनः संभावयत्यन्यथा इत्यामंत्रणभंगिसूचितवृथावस्थानखेदालसामाप्तिव्यनृपुलकोत्क
रं चित्ततनुर्गोपीहरिः पातुवः अत्रगच्छाम्यच्युतेत्यामंत्रणेनत्वयारंतुं कामेच्छयास्थितंतन्नलब्धमित्यर्थशक्तिलभ्यवस्तुतती
यपादेनांविष्कृतं सर्वमेतत्कविनिवद्धवल्कृगुप्ताविष्करणोदाहरणं कविगुप्ताविष्करणं यथा सुभ्रुत्वंकुपितेत्ययास्तमशनं
त्यक्ताः कथायोषितां दूरदेवविवर्जिताः सुरभयः स्मरगंधधूपादयः कोषंरणिणिमुंचमप्यवनतेदृष्टेप्रसीदाधुनासत्यंतद्विरहा
द्रवंतिदयिते सर्वाममोधादिशः अत्रतावदीर्घ्यामानकलुषितदयिताप्रसादन्यापारविधिः प्रतीयतेदृष्टिरेगार्तस्यदृष्टिप्र
त्याक्रोशोविवक्षितार्थः सचदृष्टेइत्यस्यपदस्यलुप्तोच्चारणेनसंबुद्धिरूपतामवगमय्याविष्कृतः कविनिवद्धवल्कृगुप्तं परवचना
र्थकविगुप्तंस्वप्रौढिकयनार्थमितिभेदः युक्तिः परातिसंधानंक्रिययाममगुप्तये त्वमालिखंतोदृष्टान्यधनुःपोष्यं करेलिखत् अत्र
पुष्पचापलेखनक्रिययाममथोमपालिखितइतिभ्रांत्युत्पादनेनस्वानुगतरूपमर्मगोपनायपरवचनंविचक्षितं ॥

अस्यैर्यनिगदतइतिसंघंधः फलशब्दोबीजपरः गोपनीयविषयभेदस्पष्टिक्तिभेदाप्रयोजकत्वादाह पद्वेति नत्वेवंसत्यायांतमालोकोपत्यादौव्याजाक्तिरे
वेतिप्रागुक्तं विरुध्येतेत्याशंकाहएवंचेति पद्वेतिपक्षांगीकारेचेत्यर्थः एवंचपूर्वग्रंथआद्यपक्षाभिप्रायेणेतिभावः इति युक्तिः लोकेति अनुकृतिरनुकरणं

कुटी
चं
८१

सहस्रेति अर्थोद्विहिरं मामानभिव्याप्येत्यर्थः नामैवेति हेवरदततवनामैव वाञ्छितदातृत्वमाख्यातिकथयति अतस्त्वंवरदानमुद्रामितरदैवतवन्नधारयसि
यतोविश्वप्रसिद्धतरं विप्रकुलेप्रसूतिरुत्पत्तिर्यस्यतादृशस्येत्यर्थः इति लोकोक्तिः छेकोक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः अर्थोतरगर्भिता अर्थोतरमञ्जकतासमी
पस्थं यदुतातः पृष्ठंस्तत्समीपस्थं सवायंवेति पृच्छमानवृत्तांतस्तत्समीपस्थश्चेत्यर्थः तेनलोकोक्तपुनर्वादेन मलयेति ज्ञाताः समूहाः पाताः गताः विका
पयावा दंपत्योर्निशिजल्पतोर्गृहश्रुकेनाकर्णितं यद्वचस्तत्प्रातेर्गुरुसन्निधौ निगदतस्तस्यातिमात्रं वधूः कर्णालंवितपद्मरागश
कलं विन्यस्य चंचू पुटेद्रोडाती विदधाति दाडिमफलव्याजेन वाग्वधनं अत्रशुकवाङ्मुद्रणयातन्मुखेन स्वकीयरहस्पवचनश्रु
श्रुषुजनवंचनं कृतं व्याजोक्तावाकारगोपन युक्तौ तदन्यगोपनमिति भेदः यद्वा व्याजोक्तावुत्पागोपनमिह तु क्रियया गोपनमिति
भेदः एवं च आयांतमालोक्य हरिप्रतोत्पामिति स्मोकेपि युक्तिरेव लोकप्रवादानुक्तितर्लकोक्तिरिति भण्यते सहस्रकतिचिन्मा
सान्मीलयित्वा विलोचने अत्रलोचने मीलयित्वेतिलोकवादानुक्तिः यथावा मदीयेवरदराजस्तवे नामैव तेवरदवाञ्छितदातृ
भावं व्याख्यात्यतो न वहसे वरदानमुद्रां विश्वप्रसिद्धतरं विप्रकुलप्रसूतेयज्ञोपवीतवहनं हिनस्त्वत्त्वपेक्ष्यं अत्रोतरार्द्धलोकवादा
नुकारः छेकोक्तिर्यदिलोकोक्तेः स्यादर्थोतरगर्भिता भुजंगएवजानीते भुजंगचरणं सखे केनचित्कस्यचिदुतांतं पृष्ठं समीप
स्थमन्यनिर्दिष्टयापमेव तस्य वृत्तांतं जानानीत्युक्तवतोयमहेः पादानहिरेवजानीतीति लोकवादानुकारः अत्रसवायंवलोक
विदिते धनार्जनादिव्यापारे सहचारिणाविति विदितविषयतया लोकोक्तपुनर्वादस्य प्रयोजने स्थिते रहस्येप्यनंगव्यापारे तस्या
सिनासहि काकुम्भमानां परिमलस्य भरोयस्मिन् तादृशो श्रीभोगोनष्टः हेघनत्वं यद्यत्सहसे उत्साहवान् मयं सहचरद्विति मर्माद्वारनमपितेनग
वसितदातनिः स्नेहनायकं घटय अनया सहस्रयोजय गवां निवर्तनं पणपद्धतानां व्यावर्तने पण्य प्रभवति स एव धनं जयोजुन इत्यन्वयः लिखया प्रोयितस्य याग

मातृस्त्विवचनद्वितिसंयधः

आप्राप्तैलंगाः इमां सत्त्वं गोप्रायोगोत्तुल्यः इति छेत्तोक्तिः वक्रोक्तिरिति काकुर्वनेर्विकारः अपरायस्य अभिप्रेतादर्थोदयान्तरस्य नदीहरस्पगणविशेषः
 रुणाकूरेत्यभिप्रेते काष्ठेनेतिकल्पनं विकृतत्वं च कस्यचिद्वर्णस्यावापो द्वायाभ्यां भवित्रीति सीतां प्रति रावणोक्तिः पादत्रयं चतुर्थं प्रति सीतायाः तैतवपतिः स
 रामो युधिसंयामे पुरतो यतो न स्थाता स्यात्पतीत्यर्थः अतिशयेन लघुलंघिष्ठस्तत्संबोधनं इदं पादत्रयं षष्ठाक्षरस्य राणां सप्तमानां त्रिनवीतिवर्णानां वि
 लोपो यत्र तादृशपुनः पठेत्यर्थः शब्दश्लेषेति शब्दस्पर्शवत्सहत्वादिति भावः ५ भिक्षेति जलनिधिश्च हिमवांश्च तत्कन्यपोलं क्ष्मोपावृत्योः क्रमे

यथावा मलयमरुतांब्रातायाताविकासितमह्निकायारिमलभरोभग्नोग्रोष्मस्त्वमुत्सहसे यदि घनघटयतं त्वन्निःस्नेहं यएव
 निवर्तने प्रभवति गवां किन्नः छिन्नं स एव धनं जयः अन्नधनलिप्तया प्रोषितांगना सखीवचने यएव गवां निवर्तने प्रभवति स
 एवं धनं जय इत्यां ध्रजातिप्रसिद्धलोकवादानुकारः अत्राति सौंदर्यशालिनी मिमामपहाय धनलिप्तया प्रस्थितोरसान्भि
 ज्ञत्वात् गोप्राय एव तस्य निवर्तकस्तद्धनस्य जेता धनेनाकृष्टस्य तद्विमुखीकरणेन प्रत्याक्षेपकत्वादित्यर्थांतरमपि गम्यते
 वक्रोक्तिः श्लेषकाकुभ्यामपरायप्रकल्पनं मुंचमानं दिनं प्राप्तं नेहनं दिहरांतिके अन्नमानं मुंच प्रयाता रात्रिरित्याशयेनोक्ता
 यां वाचिनं दिनं प्राप्तं मा मुंचेत्यर्थांतरं श्लेषेण परिकल्पितं यथावा अहो केनेदृशी बुद्धिदोरुणा तव निर्मिता त्रिगुणाश्रूय
 ते बुद्धिर्न तु दारुमयो क्वचित् इदमविकृतश्लेषोक्तेरुदाहरणं विकृतश्लेषवक्रोक्तेर्यथा भवित्रीरंभोरुन्निदशवदनग्लानिर
 ५ धुना सते रामः स्याता न युधि पुरतो लक्ष्मणसखः

णदस्य लीलया संलापो मिथो भाषणं नोऽस्मान्त्रायतामित्यन्वयः इत्यं कीदृक्तदाहमिच्छां
 ति हरमभिप्रेत्य लक्ष्म्या वाक्यं वलेदं त्यस्य सखे यजेदुति वामनाभिप्रायं पार्यत्याः भद्रे शोभने तां डवं नृत्पमयकवर्तत इति लक्ष्मीप्रश्रस्योत्तरवदावत
 मन्त्रे मध्येऽन्निश्चीकृष्णाभिप्रायं मृगशिशुः महादेवेन करेयतः परमुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नमिति ध्यानश्रवणात् इदं लक्ष्म्या वाक्यं नैवेति पावे

कु. टी.
चं.
८२

पणो कुरंगे चेति विस्वः कच्चिदिति प्रश्ने ज स्तो जीर्णः वृषपतिर्वृषश्रेष्ठ इति हरवृषभाभिप्रायं लक्ष्मीवाक्यं गोपोगवां पालक इति रुष्णाभिप्रायमुत्तरमिति न
अत्र भिक्षादिपदानां परिचृत्तिसहत्वादर्थश्लेषमूलत्वं असमालोच्येति अविचार्येत्यर्थः माल या पुष्पमालया इति वक्रोक्तिः स्वभावोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः
जात्यादिस्थस्य जात्यादि संबंधिनेः आदिपदेन क्रियादिपरिग्रहः उत्तरंगाणितरंगायमाणान्यक्षौणियेषां तैः नाविति नौ प्रक्रांतौ वधूवौ गुरूणां समी
पे अन्योन्याभिमुखं प्रचलितौ परस्परस्पर्शमार्गप्रदाने योरभसो वगलेन सखलितं भ्रष्टं मवधानं सावधानत्वं योस्तादृशौ उभावपि भिन्नदिक्त्वामदस्ति

इयं यास्पत्युच्चैर्विषदमधुना वानरचमूर्लधिष्टेदं षष्ठाक्षरपरविलोपात्पुनः सर्वमिदं प्राब्दश्लेषमूलायावक्रोक्तेरुदाहरणं ५
अर्थश्लेषमूलायावक्रोक्तेर्यथा भिक्षार्थी सकृपातः सुतनुवलिमखेतां डवं कायमद्रे मन्येदं दावनां ते कनु समृगशिमुर्नैव जा
नेव राहं चालेकचिन्नदृष्टौ जरठवृषपतिर्गोप एवास्पवेत्तालीला संलापद्वयं जलनिधि हिमवत्कन्ययोस्त्रायतां नः काकायथा
असमालोच्यकोपस्तेनोचितोयमितीरिता नैवोचितोयमितितं ताडयामासमालया अत्र नैवोचित इति काकुस्वरविकारेणोचित
एवेत्यर्थांतरकल्पन स्वभावोक्तिः स्वभावः स्वजात्यादिस्थस्य वर्णनं कुरंगैरुत्तरंगाक्षैः सख्यकर्णैरुदीक्ष्यते यथावा नौ सन्मुख
प्रचलितौ सविधे गुरूणां मार्गप्रदानरभसखलितावधानौ यार्श्वापसर्पणमुभावपि भिन्नदिक्त्वं कृत्वा मुहुर्मुहुर्रूपास रतां सल
ज्जं भाविकं भूतभाव्यर्थं साक्षात्कारस्य वर्णनं अहं विलोकयेऽद्यापि पुथ्यं तैत्रसरास्तराः स्थानभीषणत्वोद्गावनपरमिदं ॥

णरूपदिक संबंधिपरस्परपार्श्वमार्गोपसर्पणं मुहुः कृत्वा संलज्जं यथा स्यात्तयोपासरतां उपसर्पणं वक्रतुरित्यर्थः पूर्वोदाहरणे कुरंगजातिस्वभाववर्णनं अत्र
सलज्जक्रिया स्वभाववर्णनमिति भेदः इति स्वभावोक्तिः भाविकमितिलक्ष्यनिर्देशः ५ अद्यापीति ममनयनं नयनमितितस्यावाचं निशाम्यस्तनतटात्यति न
मुत्तरीयं धर्तुं पुरः प्रवृत्तेमपि सतितदा आयताक्षीय किंचित्स्मिन्मम करोत् इदमेवापि मम दृशोः पुरस्तिष्ठतीत्यन्वयः अत्र नयनपदेन रक्त्वाचकत्वरूपशक्य

सर्वपदमेव परलक्ष्यते तस्माच्च वस्तुप्रतीतिः

किंवास्वाचकवाच्यत्वस्पर्शकसंबंधेन वस्त्वमेव लक्ष्यतोतिवचोवाणैरित्यादिवक्ष्यक्षितलक्षणोवावोधा नेत्रं पथि गुणे वस्त्वद्विभ्यः इति भाविकं उदात्तमि
ति ऋद्धेः समृद्धेश्चरितं उदात्तलंकारः तथा श्लाघ्यं चरितं अन्यस्योपलक्षणमंगे वेतदपि तथा सानौ शिखरे यस्य पर्वतस्य किरीटी अर्जुनः कृच्छात्कृष्टात् आ
जने येन हनूमता इत्युदात्तं अत्युक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः अद्भुतं च तदर्थमिथ्या रूपं अकूपारः समुद्राः आहुरिति भवते तु तथ्यत्वात् तथ्यत्वाभ्यां भेद इति

यथावा अथापि तिष्ठति दृशोरिदमुत्तरेयं धर्तुं पुरस्तनतदात्यतितं प्रवृत्ते वाचं निद्राम्यनयनं नयनं ममेति किंचित् दायदकरो

त्स्मितमायताक्षी उदात्तमृद्धेश्चरितं श्लाघ्यं चान्योपलक्षणं सानौ यस्याभवद्युद्धं तद्गर्जति किरीटी नोः इदं श्लाघ्यं चरितं स्यान्त्याग

त्वे उदाहरणं ऋध्युदाहरणं यथा रत्नसंभेषु संकांतैः प्रतिविंशतैर्वृतः ज्ञातो लंके भवरः कृच्छादाजने येन तत्त्वतः अत्युक्तिरद्भु

ता तथ्यं शौर्यौ दार्यादिवर्णनं त्वयि दातरि राजेन्द्रयाचकाः कल्पशाखिनः इयमौ दार्यात्युक्तिः शौर्यात्युक्तिर्यथा राजन्तमाय्यकूपा

एस्त्वत्पतायाग्निशोषिताः पुनस्त्वद्वैरिव नितावाप्यपूरेण पूरिताः संपदत्युक्ता बुदात्तलंकारः शौर्यात्युक्ता वत्युक्त्यलंकार इ

तिभेदमाहः अनयो रनवधांगिस्तनयोर्जंभमाणयोः अवकाशो न पर्याप्तस्तव बाहुलतांतरे अल्पं निर्मितमाकाशमना

लोच्यैव वेधसा इदमेवं विधं भाविभवत्याः स्तनमंडलमिति सदसदुक्तितारतम्येनातिशयात्युक्तोर्भेदः ५ निरुक्तियोगतो

नाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनं ईदृशैश्चरितैर्ज्ञाने सत्यं दोषाकरो भवान् यथावा पुरा कवीनां गणनाप्रसंगे कनिष्ठिकाधिष्ठितका

भावः अतथ्ये अद्भुतत्वविशेषणस्य कृत्यं दर्शयति अनयोरित्यादि एतत्पद्ययोगेऽप्ययोगोऽसंबंधातिशयोक्तिरित्यत्र प्रागुदात्तं असदुक्तितारतम्येनेति
अनयोरित्यत्रासदुक्तिमानं अल्पमिति पद्ये त्वत्वं तासदुक्तिरिति तारतम्येनेत्यर्थः तथाचाद्भुतेति विशेषणाद त्वं तातथ्यरूपत्वं लाभान्तातिशयोक्ता
वतिमाप्तिरिभावः अतएवानयोरिति पद्यानेतरं दंडिनोक्तं इति संभाव्यमेवैतद्विशेषाख्यानसंस्कृतमिति एव लोकातीतद्रवात्यर्थमध्यारेष्यविवक्षितः ॥

पार्थस्तेनातितुष्यंतिविदग्धानेतरेयथेत्युक्ताअल्पंनिर्मितमित्याद्युदात्तस्यद्वयमत्युक्तिमितिचइत्युक्तिः ५ निरुक्तिरितिलक्ष्यं योगवशान्नाम्नामर्थविशेषाभिधायि
नामयंतरोपवर्णनमितिलक्षणं दृष्टशैरिति चंद्रप्रतिविरहिण्याउक्तिः दृष्टशैर्जनसंतापेनरूपैः दोषायात्रैः कर्तादोषाणामाकरश्चपुरेति कनिष्ठिकांगुलि
विशेषः अधिष्ठितः कालिदासोयस्यांसा अंगुलिविशेषरूपा अर्थवती नविद्यतेकविनामपस्यांसेत्यन्वर्थनामवती इतिनिरुक्तिः कितवोपूतकृत धूर्तौश्व
देवकितवइत्यमरः ननुप्रसिद्धानुवादस्याचमत्कारित्वाकथमलंकारत्वमत आहनिर्ज्ञातइत्यादि शाकुनैपाशकैर्दोष्यतीतिशाकुनिकः आविष्कृतमितिध्व

अद्यापिततुल्यकवेरभावादनामिकासार्थवतीवभूव प्रतिषेधः प्रसिद्धस्यनिषेधस्यानुकीर्तनं नयूतमेतत्कितवकीडनंनि
शितैः शरैः निर्ज्ञातोनिषेधः स्वतोनुपयुक्तत्वादर्थान्तरगभीकरोति तेनचारुतान्वितोयंप्रतिषेधनामालंकारः उदाहरणं यु
द्वरंगोप्रत्यवतिष्ठमानंशाकुनिकंप्रतिविदग्धवचनं तत्रयुद्धस्याक्षयूतत्वाभावोनिर्ज्ञातएवकीर्त्यमानस्तत्रैवतवप्रागल्यंनयु
द्वेयुत्पत्तिग्रहोस्तीत्युपहासंगभीकरोति तच्चकितवेत्यनेनाविष्कृतं यथावा नविषेणनश्लेणनाग्निनानचमृत्युनाअप्रती
कार्यारुष्याः स्त्रीभिरवस्त्रियः कृताः अत्रस्त्रीणांविषादिनिमित्तत्वाभावः प्रसिद्धएवकीर्त्यमानस्तासांविषाद्यतिसापिकौर्य
मिति अमुमर्थव्यक्तोकरोतीतिसचाप्रतीकार्यारुष्याइति प्रतीकारवद्भोविषादिभ्यस्तासांविशेषंदर्शयताविशेषणेनावि
ष्कृतः सिद्धस्यैवविधानंयतदाहुर्विध्यलंकृतिपंचमोदचनेकालेकोकिलः कोकिलोभवेत् निर्ज्ञातविधानमनुपयुक्तिवा

नित्वशंका निवारणं एवमग्रेपि इतिप्रतिषेधः पंचमस्यस्वरविशेषस्योदचनमाविष्कारधितंसदर्थान्तरगभीकरणेनचारुतरमिति तविधिनामा
पांयत्रतादृशकालेकोकिलः कोकिलोमध्यध्वनिरभूवदित्यर्थः द्वितीयकोकिलपदस्यानुपयुक्तार्थत्वेनार्थान्तरेसंक्रमितत्वात् सकलजननृद्यत्प्रतोतिअप्रयोज
नं एववशास्तिनयेत्यनेनलक्षितं बोध्यः पूर्ववत् ध्वनिका शंका निवारणायतच्चेत्यायुक्तं ५ हेहस्तेति श्रुतपस्यजनिताधर्मवशादपूर्णयुधिद्धिजवालकेमृततद्वधा

यतस्सामस्यसहसंप्रतिद्वयमुक्तिः

जीवातवे जीवनाय शृद्ध एव तपश्चरणान्मु निरिवमुनिः तस्मिन्पाणं खड्गं विसृज्य निक्षिपय तोरामस्या करुणस्य पात्रं शरोरमसिनिर्भरमति शयेन गर्भरिव न्नायाः सा
तायाः प्रवासने निर्ता सने तत्र पदे दृढस्येत्यर्थः अत्र रामपदम करुणत्वरूपार्थान्तरसंक्रमितं तदतिशयोक्त्यः सचात्यंतमित्यनेनोक्तः ध्वनिभावास्पदानित्वप्र
योजकानि व्यवस्थित्वादिति शब्दार्थशक्त्याक्षिप्तोपि व्यंग्योर्थः कविना पुनः यत्रा विक्षिपते स्तोत्रासास्येवालंकृति ध्वनेरिति ध्वनिकारवचनेन निर्णीतत्वा
दित्यर्थः उक्ताविति निषेधाभाससाक्षेयं बुधाः केचन मन्यन्ते आक्षेपोन्यो विद्येयते निषेधे च तिरोहित इत्येताभ्यां नाहं दूती गच्छसीत्युदाहरणयोः प्रतिपादि

उदाहरणे कोकिलस्य कोकिलत्वविधानमनुपपुक्तं सति मधुरपंचमध्वनिशालितया सकलजनहृद्यत्वं गभीकरोति तच्च पंमो
देवने इति कालविशेषणेनाविष्कृतं ५ यथावा हेहस्तदक्षिणमृतस्य शिशोर्द्विजस्य जीवातवे विसृज्य शृद्धमुनौ कृपाणं रामस्य
गात्रमसिनिर्भरगर्भस्विन्नसीता विवासनपटोः करुणाकुतस्ते अत्र रामस्य स्वहस्तं प्रति रामस्य गात्रमसीति वचनमनुपपुक्तं सद्रा
मस्येत्यनेन स्वस्यात्यंत निष्करुणत्वं गभीकरोति तच्च निर्भरेत्यादिविशेषणेनाविष्कृतं यद्यप्यनयोर्विधिनिषेधयोरुदाहरणेषु
व्यंग्यान्यर्थान्तरसंक्रमितवाच्यरूपाणि तथापि न ध्वनिभावास्पदानि स्तोत्रे व्यंग्यविशेषाविक्षरणात् व्यंग्याविक्षरणे चालंका
रत्वेमेवेति प्राक् प्रस्तुतां कुरप्रकरणे व्यवस्थितत्वात् पूर्ववाधितौ प्रतिषेधौ आक्षेपभेदत्वेनाक्तौ इहतुप्रसिद्धौ विधिप्रतिषेधौ तत्र
तिद्वंद्विनावलंकारत्वेन वर्णिताविति भेदः हेतोर्हेतुमतासाद्वर्णनं हेतुरुच्यते असावुदेति शीतोऽमुमानच्छेदापसुभुवां यथावा

तानित्यर्थः प्रसिद्धत्वाद्वाधितप्रतिद्वंद्वित्वं इति विधिः हेतोरिति हेतुमता कार्येण मानच्छेदः कार्येण एष इति विदुमस्तु यः प्रवालकांति विगततरुच्छापश्चमर्त्ति
जलदेशः माने इति मानेनेच्छति अनिच्छति सति एवमुपशमेवारयति सति द्विपालज्जायां भूमिमा लिखत्यं भूम्युच्छेस्वनस्य तदनुभावत्वान् स्वातंत्र्ये च रिचु
त्यपराङ्मुखी भूयति ष्टितिसति धैर्यं करोव्याधूय मम नानुमतमिति सूचनार्थं हस्तधूननं कृत्वा गते सति हेतुव्येतामनुसरतामुना जनैर्न तावत्कले प्राप्तं यस्यादेनापि

पंः
यानसः

कु. टी.
च.
८४

स एव चरणौ स्त्रीयोः स्प्रष्टुं न सम्यक् मन्यते अनुजानातीत्यन्वयः अत्र नृणां रूपहेतुतत्कार्ययोः स्पष्टमभिधानं ॥ भेदांतरमाह हेतुहेतुमतोरिकेचित् भेदोऽत्र प्रभृत
यः तदुक्तं हेतुमतासहहेतोरभिधानमभेदताहेतु रितिलक्ष्मीतिकटाक्षाः विदुषां लक्ष्मीविलासा इत्यन्वयः अत्र विलासहेतोर्विलासाभिन्नत्वेनाभिधानं एवं वि
धलक्षणायाः प्रयोजनमाह अत्रेति कार्यावश्यंभावश्च तच्छ्रुं चेति विग्रहः आदिना अप्रपञ्चाशनं रोगइत्यादौ कार्यगतोपादेयत्वानुपादेयत्वादिसंग्रहः आ
पुरिति वीरः कलिगेश्वरः कलिगदेशाधियो विजयत इत्यन्वयः कीदृशदानरूपस्य महोत्सवस्य आपुरितिकापोभिन्नत्वेनाभिधानं एवमप्रेषिविशेषेण न

एष ते विदुमच्छा यो मरुमार्गद्वयाधरः कस्य नोतनुते तन्विपिपासाकुलितं मनः मालेनेच्छति वारयत्युपशमेक्ष्मा मालिखं त्यं द्विपां स्वा
तं अपरिहृत्य तिष्ठति करौ व्याधूय धैर्यं गते नृण्ये त्वामनुवधताफलमियत्प्राप्तं जनेनामुनायत्सृष्टेन पदास एव चरणौ स्प्रष्टुं न संमन्य
ते इत्युदाहरणं ॥ हेतुहेतुमतोरैकं हेतुं किं नित्यं चक्षते लक्ष्मीविलासा विदुषां कटाक्षावेकटप्रभोः अत्र च कार्यावश्यंभावतच्छ्रुं
दिप्रत्यापनार्थः कार्यकारणभेदोऽप्यदेशः यथावा आपूर्दानमहोत्सवस्य वित्ततक्षोणीभूतां मूर्तिमान् विष्वा सो न यनोत्सवो मृगद
शां कीर्तेः प्रकाशः परः आनंदः कलिताकृतिः समनसा वीरश्चियोजीवितं धर्मस्यैकनिकेतनविजयते वीरः कलिगेश्वरः अत्र दानम
होत्सवापुष्करत्वादिनाध्यवसिते रज्जितदायुष्टादिव्यपदेशः इत्यंज्ञातमलंकारलक्षपित्तानिदर्शिताः प्राचामाधुनिकानां च मतान्या
लोच्य सर्वतः रसभावतदाभासभावज्ञातिनिबंधनाः चत्वारो रसवत्प्रेय ऊर्जस्विच्च समाहितं भावस्य चोदयः संधिः शवलत्वमिति त्रयः

नानां क्षोणीभूतोरज्ञां कलिताकृतिः श्रुताकरः वीरश्चियः वीरलक्ष्याः निकेतने स्थानं इति श्रीमत्सद्वाक्यप्रमाणाभिज्ञतत्सदुपाख्यमद्विद्वलस्वरिव रात्मज
श्रीरामचंद्रसूरिस्सनुना वैद्यनाथेन कृतायामलंकारचंद्रिकाख्यायां कुवलयानंदटीकाया हेतुलंकारप्रकरणे संपूर्णं भावस्येति निर्वेदादेव्यभिचारिभावस्य
त्यर्थः प्रत्यक्षप्रमुखः प्रत्यक्षायाः ते च प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्था यत्पुनस्तुल्यसंभवैति हास्य विभावेत्यादिरत्यादिगलंवनोद्दीपनरूपाणि नापिकाव

श्रीविकारणनिकायेवर्ण्यमानानि विभावपंतीति सु
सत्यविभावपदे

नाभिधीयन्ते कार्याणि च कदाहरोमां चादीनि तथा विधान्येवानुपश्चाद्भवंतीति व्युत्पत्त्यानुभावपदेन एषामेव कार्याणां रसादिनोत्पादने कर्तव्ये सहकारिभूतान्मुक्तं
 षादीनि च व्यभिचारिपदेन विशेषादभितः समंततः ये स्यापिनं चारयेतीति व्युत्पत्तेः एवेति रसस्य नुरागादिपर्यायवोधाः कर्णरुतिः विकृतविदूषिकादिचे
 षादर्शननजन्याचितस्य विकासरूपावृत्तिर्हासः दृष्टनाशानिष्ठलाभादिजन्याचितवृत्तिः शोकः प्रसिद्धः आदिपदेन क्रोधोत्साहभयजुगुप्साविस्मयनिर्वेदाख्याः
 नाषष्ठापरिग्रहः विशेषपदेन च रसादेः स्यापित्वप्रयोजकं परिपुष्टत्वं कांताविषयत्वमितरानां त्वंचविवक्षितं ५ तदुक्तं रसादिश्चेन्निरंगः स्यादेवादिविषयोः

अष्टौ प्रमाणालंकारः प्रत्यक्षप्रमुखाः क्रमात् एवं पंचदशान्यान्पलंकारान्निदुर्बुधाः तत्र विभावानुभावव्यभिचारिभिर्व्यजितोरतिहा
 सशोकादिश्चितवृत्तिविशेषोरसः स यत्र परस्पांगं भवति तत्र रसवदलंकारः ५ विभावानुभावाभ्यामभिव्यजितो निर्वेदादिस्त्रयस्त्वि
 शद्वेदो देवतागुरुशिष्यद्विजपुत्रावभिव्यज्यमानारतिश्च भावः स यत्रापरस्पांगं सप्रेयो लंकारः अनौचित्येन प्रवृत्तोरसो भावश्च रसा
 भासो भावाभासश्चेत्युच्यते स यत्रापरस्पांगं तदूर्जस्वित् भावस्य प्रशाम्यदवस्थाभावशान्तिः तस्याः परांगत्वे समाहितं भावस्योद्गमा
 वस्थाभावोदयः द्वयोर्विरुद्धयोर्भावयोः परस्परस्पर्धाभावसंधिः वह्ननां भावानां पूर्वपूर्वोपमर्दनोत्पत्तिर्भावशवलता एतेषामितरां
 गत्वेभावोदयस्त्रयो लंकारः तत्र रसवदुदाहरणे मुनिर्जयति योगीन्द्रो महात्मा कुंभसंभवः येनैकचुलके दृष्टौ दिव्यौ तौ मत्स्यकच्छपौ ६
 अत्र मुनिविषयपरतिरूपस्य भावस्याद्भुतरसो गं यथावा अये सरस नोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दनः नाभूरुजघनस्पर्शी नीवी विसंसनः ६

यवा अस्यांगभावभावास्यान्नतदा स्यापि शब्दभागिति स्यापिन एव चाभिव्यक्त रसत्वं यदाहः कारणान्यथ कार्याणि सहकारीनियानि च रसादेः स्यापिनालो
 केतानि चेन्नायकाव्ययोः विभावा अतुभावास्तत्कथ्यते व्यभिचारिणः व्यक्तः स तैर्विभावाद्यैः स्यापीभावोरसः स्मृत इति अभिव्यक्तानां च रसादीनां रसरूपाणां
 क्रमात् शृंगारहास्यकरूणरौद्रीरभयानकवीभत्साद्भुतशान्तरूपविशेषसंज्ञावोधाः निर्वेदादिरिति निर्वेदादिरिति निर्वेदलानि शंकारमास्तथास्तथाभेदः

अष्टौ प्रमाणालंकारः संचरितो मोदः

कु. टी.
च.
८५

स्मृतिर्धृतिः व्रीडाचपलताहर्ष आवेगोजडतातयागवोविषाद औत्सुक्यं निद्राविस्मृतिरेव च स्वप्नो विवोधोऽमर्षश्चाप्यवहित्यमथो प्रतापतिर्याधिस्तथोन्मादस्तथा
मरणमेव च त्रासश्चैव वितर्कश्च विज्ञेयान्मिचारिणः अयस्मिंश्च दमीवाः समाख्यातास्तन्नाम तद्वृत्तिभरतेनोक्ताः लज्जादिना विकारगोपनमवहित्याख्याभावः
देवतेत्याद्यपरिपुष्टत्वादेरुपलक्षणं रतिरिति वापुष्टहासादेः अनौचित्येनेति एतच्चादाहरणोदार्पणं यिष्यामः मुनिरिति कुंभसंभवोऽगस्त्यः एकचुलकेन स
मुद्रेषीयमानेन तदेतर्गतयो रवताररूपयोर्मत्स्यकर्मयोर्दर्शनेन गम्योऽद्भुतरसो मुनिप्रभावातिशयपर्यवसन्नतया तद्विषयपरतिषेधकत्वात्तदंगमिति भावः ॥

अत्र करुणस्य शृंगारो गं प्रेयोत्तेकार एव भावालंकार उच्यते ५ स यथा कदावा एण स्याम मरतदिनी रोधसिव सन्वसानः कौपीनं शि
रसि निदधानो जलिपुटे अयेगौरीनाथ त्रिपुरहर शंभो त्रिनयन प्रसीदेति कौशान्तिमिषमिव नेष्यामिदिव सान् अत्र शान्तिरसस्य क
देति पदसूचित्विन्ताख्यो व्यभिचारिभावो गं यथावा अत्युच्चाः परितः स्फुरंति गिरयः स्फुरंस्तथा भोधयस्तानेतानपि विभ्रती कि
मपि न श्रोतासितुभ्यं नमः आश्चर्येण मुहुर्मुहुः स्तुतिमिति प्रसौमिया वद्भुवस्तावद्विभ्रदिमां स्मृतस्तव भुजो वाचस्ततो मुद्रिताः अ
त्र प्रभुविषयपरतिभावस्य वसुमती विषयपरतिभावो गं ऊर्जस्विद्यथा त्वत्प्रत्यर्थिव सधरे शतरुणीः संत्रासतः सत्वरं याती वीरविलु
ठितुं सरभ संयाताः किरातावने तिष्ठंति स्तिमिताः प्ररूढपलकास्ते विस्मृतोपक्रमास्तासामुतरलैः स्तनैरन्तितरं लोलैरपांगैरपि
अत्र प्रभुविषयपरतिभावस्य शृंगाररसाभासो गं यथावा त्वयिलोचनगोचरे गते सफलं जन्म नृसिंहभूयते अजनिश्ममेतिसादरं सु

अपमिति भूरिश्रवसश्चिन्नेहस्तमालोक्य तद्वधूनामुक्तिः सपूर्वांतुभूतोयं करः यः कांचीसमाकर्षणधिविज्ञापयति द्विषांगणः अत्र कवेः ॥
शूलः नीवीवसनग्रंथिस्तस्याविसं सनो मोचक इति स्मर्यमाणया शृंगा एव खया करुणरसपरिपोषः ५ कदेति निमिषमिव दिवसान् कदानेष्यामीत्यन्वयः
कीदृशः काश्यांगंगातीरेव सन् अयेइत्यादेरिति कौशान्त्यनेनान्वयः अत्युच्चा इति स्फुरः विस्तीर्णः प्रसौमिप्रसंजयामिभुवः पथिव्याः इमांभुवं दिभ्रता ॥

धारयमाणः त्वत्प्रत्यर्थीति हेवीरसं त्रासतोभापादने सत्त्वरंगच्छतीः तव प्रत्यर्थिनः प्रात्रवोवसुधरेणाभूयास्तेषां तरुणीर्विलंठितुं पाताकिराताभिद्यास्तासां
तरुणीनामुतरलैरतिवपलैः स्तनै रतितरामतिशयेन लोलैश्च लैरपांगैर्नेत्रप्रांतैश्च तैस्तिमिताः स्तब्धाप्रोद्गतरोमांचाः विस्मृत उप
क्रमोलुंठनरूपौ ये स्तादृशास्तिष्ठन्तीत्यन्वयः अत्र शृंगारस्याननुरक्त राजवनिताविषयत्वाद नौचित्येन प्रवृत्तिरित्याभासरूपत्वं त्वयीति अजनिष्ट
अभूत्पुधिसंग्रामे तद्विषयेति प्रभुविषयाद्विषयगणस्पयारतिसत्तद्वपद्वत्यर्थः अत्र शत्रुविषयकत्वरूपानौचित्येन प्रवर्तितत्वाद्भावस्याभासत्वं
प्रभुविषयस्य प्रतिभावस्य तद्विषयद्विषयद्वणरतिरूपोभावाभासोऽंगं समाहितं यथा पश्यामः किमियं प्रपद्यत इति स्थेयं मया लं
वितं किं मां नालयतीत्ययं खलु शठः कोयस्तयाप्याश्रितः इत्यन्योन्यविलक्ष्य दृष्टिचतुरेतस्मिन्वनस्थान्तरे सव्याजहसितं मया श्रु
तिहरोमुक्तस्तुवाप्यस्तया अत्र शृंगारस्य कोपशान्तिरंगं भावोदयो यथा तदद्य विश्रम्य दयालुरेधि मेदिनं निनीषामि भवद्वि
लोकिनी अदर्शिता देन विलिख्य पत्रिणा तवैव रूपेण समः समत्प्रियः अत्र नलं प्रतिदमयं त्याग्योत्सुक्य रूपमावस्योदयः शृ
ंगाररसस्यांगं भावसंधिर्यथा एकाभूत्कुसुमायुधेषुभिरिव प्रव्यक्तपुंखावलीजेतुर्मंगलयालिकेव पुलकैरन्याकपोलस्थलीलो
लाक्षीक्षणा मात्रा विविरहकैशासहोपपत्तोद्गागाकर्णयतश्च वीरभवतः प्रोढाहवाडुंबरं अत्र रमणी प्रेमरगौत्सुक्ययोः सं
धिः प्रभुविषयभावस्यांगं भावशवलं यथा क्वाकार्यं शाश्वतश्मगः कचकुलं भूयोपि दृष्ट्वेति सादोषाणां प्रशमायनः श्रुतमहोको
उपामदति नायकस्य स्वमित्रं प्रतिनापिकावृतांतोक्तिः मयि दृष्ट्वा भूते किमियं प्रपद्यते कुरुते तस्य श्याम इत्यभिप्रायेण मायास्थेयं मौनरूपमालं वितमंगी
कृतं पश्यामदति बहुवचनं सखी समानाभिप्रायं एव तया ॥ १ ॥ अपेखलुशठो मां किमिति नालयति भाषत इति कोप आश्रितः इत्यन्योन्यपरस्परं विलक्ष्याल
स्मरहिताया दृष्टिश्चतुरे सव्याजं निमित्तांतरव्याजसहितं तदिति एधिभव निनीषामि नेतुमिच्छामि यतस्तवैव रूपेण समः समत्प्रियो नलः पत्रिणा हं

सेनपादेन विलिख्य अदर्शि दर्शितः एकैति

कु. ली.
चं.
८६

हेवीरक्षणमात्रेण पुद्गलप्रस्थानाद्वावीषो विरहकैः शस्तदसहिष्णुलोलाक्षीदपितापश्यतस्तथा प्रौढसंग्रामादेवरमाकर्णयतश्च भवतः एकाकपोलस्यलीला
कशीघ्रपुलकैः कुसुमायुधस्यमदनस्येषु धिस्तरुणीमिव प्रव्यक्ता पुंखावलीशरपुंखयंक्तिपेन्नतयाभूताः भूतः अन्याद्वितीयाजेतुर्जयशीलस्यमंगलपा
लिकामंगरूपापालिकायाकुशकाशादिनिर्मिता उभयपार्श्वस्थस्तंभवृक्षादियुवदामार्गपालीति प्रसिद्धा तद्वदभूदित्यर्थः अत्र प्रेमपदोक्तापारतेरपरिपु
ष्टलाद्भावरूपत्वं बोध्यं काकार्यमिति शुक्रकन्यादेवयानोदृष्टवतो राज्ञापयातेत्यमुक्तिः अकार्यं ब्राह्मणकन्यासक्तिः शशलाहनस्यचंद्रस्यकुलसौमवं

किंवक्ष्यं त्यपकल्मषाः कृतधियः स्वप्नेपि सादुर्लभावेतः स्वास्थ्यमुपैहिकः खलु युवाधन्ये धरंधास्यति अत्र वित्तकौत्सिकमति
स्मरणशंकादैन्यधृतिचिंतानां शवलता ॥ - - विप्रलेभश्च गारस्यांगं प्रमाणालंकारे प्रत्यक्षयथा क्रांतकान्तवदनप्रतिविं
वेभग्नवालसहकारसुगंधौ स्वादुनिप्रणदिताल्लिनिशीते निर्विवारमधुनीद्वियवर्गः यथावा किंतावत्सरसिसरोजमेतदारादा
होस्विन्मुखमवभासते युवत्याः संशय्यक्षणमपि निश्चिकायकश्चिद्विचौकैवकसहवासिनां परोक्षैः पूर्वत्र प्रत्यक्षमात्रमत्र तु वि
शेषदर्शनजन्यसंशयोत्तरप्रत्यक्षमिति भेदः अनुमानेन यथायथारंभे व्योम्नश्चलजलदधूमः स्फुरयति स्फुलिंगानां रूपं दधति व
यथा कीरमणयः यथा विद्युज्ज्वालो ह्यसितपरिपिंगाश्च ककुभस्तथामन्ये लयः पथिकतरुखंडे स्मरदवः यथावा यत्रैतालह
रीचलाचलदृशो व्यापार्येति भ्रुवौ यतत्रैव पतंति संततममीमर्मस्य शोमार्गणाः तच्च क्रीकृतचापपुंस्वितशरप्रेखत्करः क्रोधनोधा
वत्यग्रतएव शासनधरः सत्यंतदाः सांस्मरः ॥

शः अपवित्तर्कः तदुपमर्देन भूयोपीत्येतत्सुकं एवमग्रेपि श्रुतं शास्त्रावर्णमिति मतिः अहो कोपे
पीति स्मरणं अपगतकल्मषः कृतामुकताधीर्घषाते किंवदिष्यंतीति शंका स्वप्नेपीति दैन्यं हेचेतः स्वास्थ्यमुपैहीति धैर्यकः खलु धन्यो युवातरुणः अधरं
पास्यति पास्यतीति चिंता विप्रलेभो वियोग इति पर्यायो क्रांतेति इंद्रियाणां वर्गः समूहः मधुनिमयनिर्विवारनिर्वृतिप्रापकथं भूते संक्रांतिप्रियमुखप्रतिविदे

भग्नकोमलामपलववत्सुगंधौ स्वादुनि आस्वाद्ये प्रकृष्टनादयुक्तभ्रमरपुतेशीतस्पर्शेवेति अत्रेद्विषयत्वं स्थानज्ज नभस्यभालंकारः २ किमिति आरातदूर
इति शृणुं संदिह्य कश्चित्कसहवासिनो कमलानां परेक्षेरदृष्टेर्विर्वो कैर्मानास्त्रियकथात्वापेविद्योकोनदरक्रियेत्युक्तलक्षणेहोवविशेषैर्मुखमिति निश्चि
कायनिर्णीतवान् इति प्रत्यक्षं पथेति यथाशब्दा अनुमानार्थाः यथाशब्दस्तु निर्दिष्टस्तत्त्वयोगानुमानयोरिति विश्वकोशात् तथाच चपलजलदरूपो धूमः
व्योम्न आकाशस्पर्धमवकाशं यस्मात्सुगयति यस्माच्च कीटमणयः खद्योताः सुलिंगानां रूपं दधति धारयंति यस्माच्च विद्युद्रूपाभिर्ज्वालाभिरुद्ध

पूर्वरूपकसंकीर्णमिदमतिशयोक्तिसंकीर्णमिति भेदः शुद्धानुमानं यथानिलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्भिश्चपंकजैः विकसं त्याच
मालत्यागतो संज्ञायते रविः ५ यथावा सौमित्रेन नुसेवतां तरुतले वंडां शुरुजं भते चंडां शोर्निशिका कयारघुपते चंद्रोऽयमुन्मी
लति वस्मैतद्विदितं कथं नुभवता धत्ते कुरंगं यतः कासि प्रेयसि हा कुरंग नयने चंद्रानने जानकि उपमानं यथा तां रोहिणीं
विजानीहि ज्योतिर्यामत्र मंडले यस्तन्वितारका न्यासः शकटाकारमाश्रितः अत्र मन्मथमिवाति सुंदरं दानवारि मिव दिव्यते
जसं शैल रजमिव धैर्यशालिनं वेद्यिवेकदपतिं महीपतिं पूर्वादाहरणे उपमानभूतमतिदेशवाक्यं दर्शितं अत्रातिदेशवाक्या
यं सादृश्यप्रत्यक्षरूपमुपमानफलेन सह दर्शितमिति विशेषः शब्दप्रमाणं यथा विवृण्वता दोषमपि च्युतात्मना त्वयैकमीशं
प्रति साधुभाषितं यमामने सांत्तमभुवोपिकारणं कथं सलक्ष्य प्रभवो भविष्यति अत्र शिवः परमेश्विनोपिकारणमित्यत्र श्रुति

सिताः प्रकाशीभूताः परितः पिंगवर्णाश्च ककुभो दिशस्तस्मात्पथिकरूपाणां ॥ तरुणं खंडे समूहे स्मर रूपं शब्दप्रमाणमुपन्यस्तं ॥
लक्षणोद्वाग्निलेप इति मन्येदस्य न्वयः प्रयोगस्तथैकतरुखंडे स्मरदावानलवत् योम व्यापिजलदधूमवत्वादिर्वाध्यः यन्नैतादृति लहरीवच्चलाचला
श्च चलादृशोपासांता एताः कामिन्यः यत्र जने भूलतां आपारयंति प्रेरयंति तत्रैव भ्रूसंज्ञाविषय एव यद्यस्मादमीमं स्पृशिनोवाणाः सन्नते पतेति ॥

कु. टी.
चं
८७

ततस्तस्मान्मंडलीकृतेचापेपुंस्वितायोजितमुखायेशरास्तेषुप्रेस्वन्चपलः करोयस्पतादृशः क्रोधनः स्मरः शासनमाज्ञातद्वारक आसामग्रतोधावतीतिसत्यमित्य
न्ययः अतिशयोक्तीति मार्गेणत्वेनदृशामध्यवसानादितिभावः प्रयोगस्तु एताः चक्रीकृतचापंसदापुरेधावदाज्ञाकरमदनकाः मर्मभेदि वाणपाताप्रय
श्रुसंज्ञास्यानकत्वादितिबोध्यः एवंनिलीयमानैरित्यत्रापि अयंकालः सूर्यास्तमपवान् पक्षिनिलीयमानंताद्याश्रयत्वादिति रविरस्तगमनवान् तादृश
कालंसेवंधित्वादितिवाप्रयोगोज्ञेयः ५ सौमित्रेइति विरहानुरस्यरामस्यलक्ष्मणप्रत्युक्तिः अत्राप्ययंचंद्रः कुरंगधारित्वादिप्रयोगः इत्यनुमानंतामिति ता

एवंस्मृतिपुराणागमलौकिकवाक्यरूपाण्यपिशब्दप्रमाणान्युदाहरणीयानि तत्रस्मृतिर्यथावलाकुरुतपापानिसंतुतान्यकृतानिवः
सर्वान्वलकृतानर्थानकृतान्मनुरब्रवात् पूर्वश्रुतिरभिमतार्थेप्रमाणत्वेनोपन्यस्ता इहतुस्मृतिरभिमतार्थेतदूषणपरेणप्रमाणत
याऽनीतेतिभेदः आचारत्मतुष्ट्यारपिमौमांसकोक्तधर्मप्रमाणयोर्वेदशब्दानुमापकतपाशब्दप्रमाणएवांतर्भावः ५ तत्राचारप्रमा
णयथा महाजनाचारपरंपरेदृशीस्वनामनामाददत्तेनसाधवः अतोभिधातुंनतदुत्सहेषुनर्जनः किलाचारमुचंविगायति आ
त्मतुष्टिप्रमाणयथा असंशयंस्त्रपरिग्रहक्षमायदार्यमस्यामभिलाषितेमनः सतोहिसंदेहपदेषुवस्तुषुप्रमाणमंतःकरणस्पष्ट
तयः अत्रदुष्यतेनात्मतुष्ट्याशकुंतलापरिग्रहस्यधर्म्यत्वंश्रुत्यनुमतमनुमीयते एवंश्रुतिलिंगादिकमपिमौमांसोक्तंप्रमाणंसभ
वदिहोदाहर्तव्यं तत्रश्रुतिर्यथा त्वंहिनामैवचरदोनाधत्सेवरमुद्रिकां नहिश्रुतिप्रसिद्धार्थेलिंगमाद्रियतेबुधैः अत्रकरिगिरि

रकाणांन्यासः संनिवेशः शकटस्याकारसंस्थाने आश्रितस्तारेहिणीविजानीहीत्यतिदेश ९ भवरस्यवरदइत्यभिधानश्रुत्यासर्वाभिलषितेदात
वाक्यार्थज्ञानमिहोपमानं दूयंशकटाकारनक्षत्रव्यक्तिः रोहिणीपदवाच्येत्युपमितिप्रतिकरणत्वात् अत्रेति अत्रएषुराजसुमध्येमन्मथमिवातिसुंदरमहो
पतिवेकटपतिसंज्ञेवेदीत्याद्यन्वयः दानवारिर्विष्णुः शैलराजंहरंधैर्यशालिनंमदनंशासकत्वात् प्रत्यक्षरूपमिति सादृश्यविशिष्टपिंडप्रत्यक्षस्यापिप्रती

गोअवच्छिन्नत्वेनकरणत्वादितिभावः

कु. टी.
चं.
८८

मन्त्रस्येदं प्रकाशनसामर्थ्यरूपेण लिङ्गेनेन्द्रोपस्थानेविनियोगेनाद्रिपते इत्यर्थः करिगिरिभरः कालहस्तीभरः विदितमिति इत्थं भूतः परार्थैकप्रवृत्तिकः
अत इत्यस्य चेष्टारूपे प्रमाणांतरं नाशं कर्तव्यमित्यनेनान्वयः लोलंतिगुरूणां संनिधावपि द्वाभ्यां नायक नायकाभ्यां समयोचितो विधिर्नो दृश्यः
यथा लोलद्वलतपानाया कया विपक्षस्य सयत्न्या देर्दिश उपन्यासे तत्सकाशादागतो सीति सूचने कृते नायके मनेति सूचनापशिरोविधूतं संचालितं न त
स्तद्वृत्तौ तप रीक्षणे नायिकाया कृते सत्यकृतनमस्कारः विलक्ष्य एव स्थितः तत ईषताम्ना कपोलं कांतिर्यस्य त दृशनायिकायामुखे कोपाति शयाज्जाते स

श्रुतेर्नलमुखचंद्रविषयत्वे कल्पितेतया व्याख्यातस्मरवाक्यं प्रमाणतयोपन्यस्तं अर्थापतिर्यथा निर्णेतुं शक्यं मस्तीति मध्यतव
नितं विनि अन्यथानोपपद्येतपयोधरभरस्थितिः यथावा व्यक्तं वलीयान् यदि हेतुरागमादपूरयत् साजलधिनजान् हवी
गंगो धनिर्भस्ति तं शंभुकं धरासवर्णवर्णः कथमन्यथा स्यात् अनुपलब्धिर्यथा स्फुटमसदवलगतं तन्विनिश्चिन्वते ते तदनुपलभ
मानास्त कथं तोपिलोकाः कुचगिरिवर युग्मं यद्दिनाधारमास्त तदिह मकरकेतोरिंद्रजालं प्रतीमः संभवो यथा अभूतपूर्वम
मभाविकिं वा सर्वं सहेमे सहजं हि दुःखं किंतु त्वदग्रशरणागतानां पराभवो नाथन तेनुरूपः ५ यथावा येनामकेचिदिह नः
प्रथयंत्य वज्ञां जानंति ते किमपि तान्यति नैष यत्नः उत्पत्स्यते स्तिममकोपि समानधर्मा कालो ह्येनिरवधिर्विपुला च यथी ॥

तितत्पादयोर्दृष्टिपातेनैवानतः प्रणत इति ५ किमसुभिरिति व्याख्यातं प्राक् तथेति नलमुखचंद्रविषयव्याख्यातुः स्मरस्येत्यर्थः तच्चासिद्धत्वा
त्कल्पितमिति भावः इति शब्दः निर्णेतुमिति अस्तीति निर्णेतुं शक्यमित्यन्वयः व्यक्तमिति हेतुस्तर्कः यादव्यक्तं प्रकटं वलीयान् तदा साजान् हवी
जलधिना पूरयत् अन्यथा पूरणे सति अर्थः समुद्रस्य जलं गंगो धेनिर्भस्ति तंतिरस्कृतं सत् शंभुकं ठसमानवर्णं तीलं कथं स्यादित्यन्वयः इत्य
र्थापतिः स्फुटमिति हेतुन चितर्कयतस्तर्कशीला अपिलोकास्तदवलगतं अनुपलभमाना अपश्यंतस्तदवलगतं मध्यमसादिति स्फुटमेव निश्चिन्वते

कुलपर्वतश्चेष्टपुमत्वेनाध्यवसितस्तनद्वंद्वमाधारविनायदास्तेतत्विहमकरध्वजस्येंद्रजालंमायाचरितं प्रतीमइत्यन्वयः इत्यनुपलब्धिः अभूतेति इच्छं
 रप्रतिभक्तस्योक्तिः पूर्वमभूतं अभूतपूर्वेनादृशसमकिंवाभाविकिवित् सर्वंशीतातपादिद्वंद्वसहे हियतोममसहजमेवदुःखमस्ति किंतुहेनाथ
 तेतवशरणागतानां भक्तानां त्वद्वेषराभवो नानुरूपो नोचित इत्यन्वयः अथवातवनानुरूप इत्यन्वयः अत्रदुःखादेः संभवाख्यप्रमाणसिद्धस्पकथनं
 ५ पेनामेति भवभूतेरुक्तिः नामेति कुत्सने नामप्रकाश्यसंभाव्यजोधापगमकुत्सनइत्यमरः किमपीतिकाकुः नकिमपीत्यर्थः एषः काव्यनिर्माणरूपः म

यथावा भ्रातः पांथकुतोभवान्नगार्तोवार्तानवावर्ततेवाढं ब्रूहिपुवापयोदसमयेत्यत्काप्रियाजीवति सत्यंजीवति जीवतीति कथितावा
 र्त्तामयापिश्रुताविस्तीर्णाष्टयिवीजनोपिविविधः किं किं न संभाव्यते अत्राद्योदाहरणे अभूतपूर्वममभाविकिवेति संभव
 प्रमाणसिद्धार्थो दर्शितः द्वितीयोदाहरणे संभवोपपादकं कालानंसादिकमपि दर्शितं तृतीयोदाहरणे तु संभवोपिकंठोक्तइति
 भेदः ऐतिह्यं यथा कल्याणीवतगाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे एति जीवंतमाने दोनरं वर्षशतादपि अत्रलौकिकी गाथेयमि
 त्यनिर्दिष्टप्रवक्तृकप्रवादपारं पर्यस्त्यता दर्शिता अथैतेषामलंकाराणां यथा संभवं कचिन्मेलने लौकिकालंकाराणामेलन
 इव चारुत्वातिशयोपलंभान्नरसिंहन्यायेन पृथगलंकारावस्थितौ तन्निर्णयः क्रियते तत्रतिलतंडलन्यायेन स्फुटावागम्य
 भेदालंकारमेलने संसृष्टिः नीरक्षीरन्यायेनास्फुटभेदालंकारमेलने संकरः सचांगाभिभावेन समप्राधान्येन संदेहेन एकवाचका
 नुप्रवेशेन चतुर्विधः एवमृसिंहाकारः पंचालंकारः

प्रकोपिसमानधर्मासदृशो य इत्यस्य ते अस्ति वातं प्रतियत्नः हियस्मान्निरवधिरयंका
 तः पृथ्वीचविपुलेति क्रमेण योज्यं अत्रकालोद्भयमित्यादिना सोपयतिकं संभवाख्यप्रमाणमुपदर्शितं भ्रातरिति पथिकं प्रतिग्रामस्थस्य प्रश्नः कुत
 इत्यनंतरमागतइति शेषः नगरादित्युत ग्वातंति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः वादमित्युतरं अंगीकारे अस्तीत्यर्थः ब्रूहीति पूर्वस्योक्तिः पुवेत्यादिप्रायवचनं ॥

कु. टो
चं.
८९

संस्पर्शजीवतीति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः जीवतीत्यादिसर्वपांथकचने इति संभवः अनिर्दिष्टप्रवक्तृकेति अनिर्दिष्टो विशेषतो नुक्तः प्रवक्तव्यस्येत्यर्थः एवं चे तदेव
तिष्ठलक्षणमिति दर्शितं इत्यलंकारचंद्रिकायां प्रमाणालंकारप्रकरणे संपूर्णं यथा संभवमिति संसृष्टिसंकारभ्यां दूयोस्तदधिकानां वेति यथा संभव
मित्यर्थः स्फुटेति स्फुटमवगम्यमानो भेदो येषामिति विग्रहः एकस्मिन् वाचके नुप्रवेशोऽवस्थिति एतत्सर्वमुदाहरणे व्यक्ता भविष्यति कुसुमेति मा
घेऋतुवर्णने पद्यमिदं अन्यपाकयापिवनितपाचलितपाकलस्वरो मेखलायाः कोच्चाः कलकलः कोलाहलो विदधे किंभूतया कुसुमसौरभलोभेन परिभ्र

तत्र संसृष्टिर्यथा कुसुमसौरभलोभपरिभ्रमरसंभ्रमसंभृतशोभया चलितया विदधे कलमेखला कलकलोल कलोलदृशान्य
या अत्र शब्दालंकारानुप्रासयमकयोः संसृष्टिः लिंपतीवतमौगानि वर्षतीवां जननं नभः असत्पुरुषसेवेव दृष्टिर्निष्फलतां गता अने
त्येक्ष्योरूपमायाश्चेत्यर्थालंकाराणां संसृष्टिः आनंदमंथरपुरंदरमुक्तमाल्यं मौलौहठेन निहितं महिषासुरस्य पादां बुजं भवतु मे
विजयाय मंजुमंजीरसिंजितमनोहरमं विकायाः अत्र शब्दार्थालंकारयोरनुप्रासोपमयोः संसृष्टिः अंगांगिभावसंकरो यथालेल
खवेयंतमहीरुहाणां छायास्तदामारुतकंपितानां शशांकसिंहेन तमोगजानां लूनाकृतीनामिव गात्रखंडाः अत्र शंशाक
सिंहेनेति तमोगजानामिति च रूपकं यद्यप्यत्र शशांक एकसिंहस्तमस्येव गजा इति मयूरव्यसकादिसमासाश्रयणेन रूपकवत्
शंशांकः सिंह इव तमसि गजा इवेत्युपमितसमासाश्रयणेनोपमापिवक्तुं शक्या तथापि लूनाकृतीनामिति विशेषणानुगुण्या

मतो भ्रमराणां संभ्रमेण त्वाविशेषेण संभृता समृद्धा शोभाय स्यास्तथा अलकालोलालाय स्यातादृशी दृक् स्याथा भूतयेति आनंदेति आनंदेन मंथरेयथा
स्यात्तथा पुरंदरेण मुक्तमर्पितं माल्यं यत्र तादृशं महिषासुरस्य मौलौहस्तके हठेन निहितं मंजुमनोज्ञं मंजीरस्य नूपुरस्य सिंजितं रणितं यत्र तादृशमनो
रम्यं चित्कायाः पादोच्चतमं वज्रमदं वरणं नोऽस्माकं विजयाय भवत्वित्यन्वयः अत्र पादां बुजमित्युपमितसमासाश्रयणेन तु मयूरव्यसकादिवत्यादयो वज्रमिति

तथा सत्त्वं बुजप्रधाने मंजीरा संजितान्वया योगादित्यप्येव न रूपकमिति ज्ञेयं इति संसृष्टिः तलेष्विति तदामासुत कं पितानां सहीरुहाणां तलेषु स्त्राया अवेषे त
 कंपमाना आसन् तत्रोत्प्रेक्षते शंशाकरूपेण सिंहेन छिन्ना कृतीनां तमोलक्षणगजानां शरीरखंडा इवेति गुणानां चेति तार्तीयाधिकरणसूत्रं अस्यार्थः गु
 णानां गुणभूतानां पदार्थानां परार्थत्वात् मुख्यप्रधानार्थत्वात् परस्परमसंबंधः कुतः समत्वात् अप्रधानत्वसाम्यादिति यथा भाष्यकारमते पावमानेष्टीना
 माधानस्य चाहवनीपाद्यं त्वात्परस्परनो गंगिभावसंबंधः यथावार्तिककारमतेऽनग्निसमिधनार्थानामंत्रविशेषरूपाणां निविंदां सामधेनीनां वेति

तस्य हि विशेषणस्य प्रधानेन सहान्वयेन भाष्येन तु गुणेन गुणानां च परार्थत्वादसंबंधः समत्वात्त्यादिति न्यायादुपमितिसमा
 साश्रयणे तस्य पूर्वपदार्थप्रधानत्वात् शंशाकस्य तमसां च प्रधान्यं भवेत् तत्र न विशेषणमुत्थार्थान्वयस्वारस्यमस्ति ५ स्वरू
 पनाशरूपोपचरिता कृतिलवनकतं त्वकर्मत्वान्वयसंभवेऽपि मुख्यार्थान्वयस्वारस्यमेवादरणीयं स्वरूपनाशक्रोडीकरणप्रवृत्त
 पालक्षणा मूलातिशयोक्त्यारूपकसिद्धिः तच्च रूपकमुत्प्रेक्षाया अगंतुत्वापकत्वात् रूपकभावे हि स्त्राया लूनगात्रखंडा इवावेपते
 ते तावदुक्तावपि सिद्धे त्वेपनादिसाधर्म्यान्वयायां सद्यः कृतगात्रखंड तादात्म्यसंभावना रूपोत्प्रेक्षा ननु शंशां केन लूनाक
 तीनां तमसां गात्रखंडा इवावेपते ते तावदुक्तावपि सिद्धत्वात्प्रेक्षा तादात्म्यसंभावनापयुक्तलूनाकृतिलरूपाधिकविशेषणोपादा
 नात्तथोक्तावकृतिलवनादिधर्मरूपकार्यसमारोपनिर्मिता शंशांकतमसोर्हंतृहंतमचेतनवृत्तांतसमारोपरूपासंभासोक्तिर

संक्षेपः एतदधिकरणपूर्वपक्षसिद्धांतौ प्रकृतानुपयोगान्नदर्शितौ ५ स्वरूपनाशेति स्वरूपनाशरूपमुपचरितं गौणं यदा कृतिलवनमित्यर्थः न
 न्येवमपि तमोशां स्पविशेषणस्यान्वयात्कथं रूपकसिद्धिरित्याशङ्क्याह स्वरूपेति क्रोडीकारेण निगमनेन लक्षणा मूलेति साध्यवसानलक्षणा मू
 लेत्यर्थः तथाच तमोशोपचारेणान्वयइति भावः नचैवं सत्पुपमां गीकारेपि किंवाधकमिति वाच्ये तदगीकारे प्रधानान्वयेऽप्युपचाराश्रयणापत्तेः

कु. टी.
चं.
६०

तदपेक्षया प्रधानेतमो शोतदंगीकारेण रूपकस्यैवोचित्यादितिनच्छायानामिति सिद्धोदित्यनुवर्तते उत्प्रेक्षानसिद्धोदित्यन्वयः इवशब्दस्य सादृश्ये प्रसिद्धत
रत्वेनासतितात्पर्याग्राहके संभावनावोधकत्वा संभावादिति भावः रूपके विना युत्येक्षायां तात्पर्यग्राहकमस्तीति शङ्कते नन्विति एवमुक्तौ तमोगजान
मित्युक्तौ तथाच साधकांतरस्य साधकांतरादृषकत्वाद्रूपकस्योत्प्रेक्षांगत्वमविकृतमिति भावः अवल्लिति सवितुः सूर्यस्य तुरगावली अभ्यपेक्तिर्ना
स्मानवतुके वनभः श्रियः गगनलक्ष्म्याः मरुतमणीनामेकलता एकावलीवेत्युत्प्रेक्षासूर्यतुरंगाणां हरितवर्णत्वात् कथंभूतासम्यगतिलंघितास्तंभ

एवमुक्तौ रूपकमिति विशेषः एवमत्रातिशयोक्तिरूपकोत्प्रेक्षाणामंगांगिभावेन संकरः समप्राधान्यसंकरे यथा अवतुनः सवितु
स्तुरगावली समतिलंघितुंगययोधरास्फुरितमध्यगतारूणनायकामरुतैकलते वनभः श्रियः ५ अत्रपयोधरादिशब्दश्लेष
मूलातिशयोक्त्यांगभूतयोत्थाप्यमानैव सवितुस्तुरगावल्यां मरुतैकावलीतादात्म्यात्प्रेक्षानभोलक्ष्म्यानापिकाव्यवहारसमा
रोपरूपसमासोक्तिर्गैर्मेवोत्थाप्यते पयोधरश्लेषस्योभयोपकारकत्वात् तत उत्प्रेक्षासमासोत्प्रेक्षारैकः कालः परस्परपेक्षयात्वा
रुत्वसमुन्मेषश्चोभयोस्तुत्पद्यति विनिगमनाविरहात्समप्राधान्यं यथावा अंगुलीभिरिव केशसंचयं सन्निकृष्यति मिरंमरीचि
भिः कुंडलीकृतसरोजलोचनं चंचुवती वरजनीमुखं शशी अत्रांगुलीभिरिति वाक्योक्तौ पमयातत्रायपादान्मुखकुडनलीकरण
लिङ्गानुगुण्याच्च उपमितसमासाश्रयणेन लक्ष्यया सरोजलोचनमिति समासोत्प्रेक्षपमयांगभूतयोत्थाप्यमानैव शशिकर्तृकनिशासु

गाऊञ्चाः पयोधरमेघायया एकावलीपक्षे पयोधरैस्तनो तथास्फुरितोदीप्तिमा खचंचुवनोत्प्रेक्षानिशा शशिनादीपत्यव्यवहारसमारोपरूप
अध्यगतः अरूणरूपो नायकोनेता सारथिर्यस्याः सापक्षे अरुणः आरक्तः नायको हारमध्यमणिः नायकोनेतरिश्रेष्ठे हारमध्यमणावपीति विश्वः ५ ॥
अतिशयोक्त्या मेधानां स्तनत्वेमाध्यवसानरूपयागर्भैवेत्यनेन तिलतंडुलन्यायेन स्फुटावगम्यमानभेदायाः संसृष्टेः स काशाद्वैलक्षण्यं दर्शितं एवमत्रेति

कु. टी.
चं.
९१

सरोजलोचनयोर्दीर्घत्वकांतिमत्वाभ्यां च सादृश्यं बोध्यं प्रातिस्विकरूपेण अंगुलित्वमरीचित्वादिना अनुगतेति अनुगतं यत्सादृश्यं प्रयोजकं रूपं तनुत्वा
दिकं तेनेत्यर्थः एतच्च सादृश्यमतिरिक्तमित्यभिप्रायेण सिद्धांतादिति तदुक्तं साधर्म्यत्रिविधं भेदप्रधानमभेदप्रधानं वेत्तुपक्रम्य विद्याना
येन उपमानन्वयोपमेयोपमास्मरणानां भेदाभेदसाधारणसाधर्म्यमूलत्वमिति ननु भेदाभेदरूपांशद्वयोपेताया उपमाया भेदांशस्यानुपयोगात्कथं
तस्या उत्प्रेक्षायुपयोगित्वमित्याशंक्यपरिहरति नहीति प्रकाशश्च शीतापनयनं चेति द्वंद्वः शीतालः शीतार्तः शीतोष्णतृप्तेभ्यस्तदसहनइति चालुः

लनीरेधत्वकांतिमत्वादिना सादृश्यानां प्रातिस्विकरूपेणेभिदवदनुगतसादृश्यप्रयोजकरूपणाभेदोपपत्तिस्तत्र विवक्षित एव
भेदाभेदोभयप्रधानोपमेत्यालंकारिकसिद्धांतात् तत्र च प्रयोजकांशनिष्कर्षन्यायेनाभेदगर्भतांशोपजीवनेन साधारण्यं संपाद्य
प्रधानभूतोत्प्रेक्षासमासोक्त्यंगतानिर्वाह्या नहि प्रकाशशीतापनयनशक्तिमतः सौरतेजसः शीतापनयनशक्तिमात्रेण शीता
लूपयोगितानदृष्टा एव मनभ्युपगमे च पांड्योपमं सार्पितलंवहारः क्लृप्तांगरागोहरिचंदनेन आभातिवालात्परक्तसानुः सनि
र्झरोद्गारद्वाराजः इत्याद्युपमापिन निर्वहेत् न ह्यत्राद्विराजपांड्यं यारूपमानोपमेययोरनुगतः साधारणधर्मो निर्दिष्टः एक
त्रवालात्पनिर्झरावन्यत्र हरिचंदनहाराविति धर्मभेदात् तस्मात्त्रात्पहरिचंदनयोर्निर्झरहारयोश्च सादृश्योभेदांशोपजी
वनमेव गतिः ५ पिनष्टीवतरंगाग्रैः समुद्रः फेनचंदनं तदा दायकं रौरिंदुर्लभं तीव्रदिगंगनाइत्यत्रोत्प्रेक्षयोः कालभेदेऽपि समप्रा

उक्तसिद्धांतस्य निर्युक्तिकत्वेनाश्रद्धेयत्वसांस्कृत्यमात्रं प्रत्याह एवमिति पांड्योक्तेयमिति पांड्यनामाधनं धान्यं अन्योन्यनिरपेक्षवाक्यद्वयोपात
पः अद्विराजद्वाराभातिकथंभूतं अक्षयोरपितोलंबोहारोपेनसः तथा हरिचंदनेन रक्तचंदनेन क्लृप्तः कृतअंगरागोत्पलेपनं येन तथाभूतः अद्विराजः की
दृक्वालात्पेन रक्तानि सान्निप्रस्थानियस्यसः तथा निर्झरस्फोदारेणोद्गमेन सहितः ५ पिनष्टीति व्याख्यातं प्राक्पोर्वापर्येणेति तथा च चमत्कारप्रयोज

गीर्ण्यघरकलेनभेदाभेदसाधारण्यमितिभावः

दशदिग्दर्शयौर्णमासादिवत् अयंचभिन्नकालीनयोरपिसमप्रधान्येदृशतः फलेतत्रस्वर्गः प्रकृतेतुचमकृतिविशेषः शशिनमिति तत्र अजस्पंदुमत्यास्त
पंचरेसमगुणयोरजेंदुमस्योर्योगेन प्रीतियंयांते पौरनागरिकानृपाणामन्येषां अवणयोः कदुपीडाकरंदूतिपूर्वाहं रूपे एकमेव वाक्यं विवब्रुः उच्चारयामा

तदादायेति फेनचंदनरूपकमात्रोपजीवनेन पूर्वोत्प्रेक्षानपेक्षणात् नचैवं लिप्यतीव तमोगानीति वदुत्प्रेक्षाद्वयस्य संसृष्टिरेवेयमि
ति वाच्यं लौकिकसिद्धयेषणलेपनपौर्वापर्यच्छायानुकारिणोत्प्रेक्षाद्वयपौर्वापर्येण चारुतातिशयसमुन्मेषतः संसृष्टिवैषम्यात्
तस्माद्दर्शदिवदेकफलसाधनतया समप्रधानमिदमुत्प्रेक्षाद्वयं एवं समप्रधानं संकरोपि व्याख्यातः संदेहसंकरोपया शशिनमुप
गतेयं कौमुदीमेघमुक्तं जलनिधिमनुस्संजहुकन्यावतीर्णादतिसमगुणयोगप्रीतयस्तत्रयौराः अवणकदुनृपाणामेकवाक्यं
विवंब्रुः अत्रद्वयमिति सर्वनाम्नायद्यजवृत्तवतीं दुमतीं विशिष्टरूपेण निर्दिश्यते तदा विवप्रतिविंबभावापन्नधर्मविशिष्टयोः स
दृशयोरैकारोपरूपानिदर्शना यदितेन सास्वरूपेणैव निर्दिश्यते विवभूतो धर्मस्तत्पूर्वप्रस्तावात्समगुणयोगप्रीतय इति पौर
विशेषणाच्चावगम्यते तत्र प्रस्तुते धर्मिणि तद्वृत्तांत प्रतिविंबभूता प्रस्तुतवृत्तांतारोपरूपेण ललितमित्यनध्यवसायात्संदेहः विलीये
दुःसाक्षादमृतरसवापी यदि भवेत्कलं कस्तत्रत्यो यदि च विकचं दीवरवने ततः स्नानक्रीडाजनितजडभावैरवयवैः कदाचिन्मुंचेयं
दनशिखिपीडापरिभवं अत्र यद्येतावन्साधनं संपद्येत तदा तापः शाम्यतीत्यर्थे कविसंरंभश्चेतदैतदुपात्तसिद्ध्यर्थमृहद्वतिसंभा
वनालंकारः एतावत्साधनं कदापि न संभवत्येवातस्तापशान्तिरपि गगनकुसुमकल्पेत्यर्थे कविसंरंभश्चेदपात्तमिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं

मुस्तिन्वयः तेन सर्वनाम्ना सादृदुमती विवभूतो धर्मः अजकर्मकं वरणं तत्र तस्मिन् मिथ्यांतरकल्पनारूपामिथ्याध्यवसितिरित्युभयया
न्यस्ते विलीयेति अग्निसंयोगेन घृतादिवत्केनापि हेतुना विलीनतां प्राप्येत्यर्थः विकचविकसितं जडभावः शैत्यं मदन एव शिखीवन्धिः संरंभस्तासर्थः

ननु कविसंरंभः कदाचित् संभवति

कु. टी.
चं.
२२

स्थित्याश्वेतीकृतैर्जलैः सितं मौक्तिकमित्यन्वयः ५ मुखेनेति संदोहः समूहः लक्षयित्वेति स्फुटं मकत्रविषये शब्दार्थालंकरणमिति सूत्रेणेत्यर्थः स्पष्टेति
अथोऽनेतरं दिवसरूपमरविंदं कमलं संवुकोचं संकोचमगमत कीदृकं स्पष्टमुच्छ्रंसत उच्छ्रंसतः किरणा एव केसरणि यस्यास्तथाभूता सूर्यविवस्तराविस्ती
र्णकणिं कावरागेपस्पतत् श्लिष्टाः प्रकाशाभावेन परस्परं मिलिता अष्टदिशा एव दलानां कलापस्तन्मुखेनावतारो यस्यास्तादृशी वद्धा अंधकाररूपा मधुपा
वलिर्येन तथा भूतमित्यर्थः पदभेदेनेति सोणस्थिरयगासेजो एजं महं महं तला अणं तरुणाणं हि अल्लडिपरिसंपत्तिं निवारोदसनास्तपत्रग्रामेय एता
एवं सितं स्फटिककुभांतः स्थितिश्चेतीकृतैर्जलैः मौक्तिकं चेद्वृत्तां सुतेतत्पृथ्व्ये स्तसमं यः शः इत्यादिष्वपि संभावना मिथ्याध्यवसिति सं
देह संकरोदृष्ट्यः ५ मुखेन गरलं संवन्मूलेव सति चेत्फणी फलसंदोहगुरुणा तरुणा किं प्रयोजनं अत्र महोरगवृत्तां तेवर्ण्यमाने राज
द्वाररूढखलवृत्तां तोपि प्रतीयते तत्र किं वस्तु तस्याभूतो रगवृत्तां त एव प्रस्तुतेऽप्रस्तुतः खलवृत्तां तस्ततः प्रतीयत इति समासो
क्तिः यद्वा प्रस्तुतखलवृत्तां तप्रत्यापनाया प्रस्तुतमहोरगवृत्तां तकीर्तनमप्रस्तुतप्रशंसा यद्वा वर्ण्यमानमहोरगवृत्तां तकीर्तनेन स
मीपस्थितखलमर्माद्वाटनं क्रियत इति उभयस्यापि प्रस्तुतत्वात्प्रस्तुतां कुरदिति संदेहः एकवाचकानुप्रवेश संकरस्तु शब्दार्था
लंकारयोरेवेति लक्षयित्वा काव्यप्रकाशकार उदाजहार स्पष्टोच्छ्रंसत्किरणकेसरसूर्यविवविस्तीर्णकणिं कथं दिवसारविंदं
श्लिष्टाष्टदिग्दलकलापमुखावतारवुद्धांधकारमधुपावलिसंवुकोचं अत्रैकपदानुप्रविष्टैरूपकानुप्रासोपनैकस्मिन् श्लोके पद
स्फुरत्प्रावण्यां तरुणानां हृदयलुठजं परिसर्पति निवारयतीति संस्कृतं अत्र पूर्वाद्धेतुं भेदेन शब्दार्थालंकारयोः स्थितिः तत्र तयोः संसृष्टिरिह तु सं
प्राससूतीयपादे रूपकमिति तयोः संसृष्टिः वाच्यप्रतियोगिकत्वादिति वाच्यं प्रतियोगिप्रतिसंबधियस्पतद्वाच्यप्रतियोगिकंतत्वादित्यर्थः एवं च काव्याभा
वस्यानुपसादेः शब्दालंकारस्य तदनुप्रवेशो न वाचकानुप्रवेश इति वक्तुं युक्तमिति भावः संसृष्टिरेति यस्यां न गण्यां एणीदृश उद्यानसंबंधिवा पोपयसीवना

गृहेरमंते कीडंति कीदृशे समीचीनैः पुष्करैः कमलैर्योतिनोपेत रंगास्तच्छोभावति गृहपक्षे समीचीनैः पुष्करैर्वायभांडमुखे र्योतिनोपेत रंगो नृत्त्यभूमिस्तच्छो
 भिनीत्यर्थः पुष्करं करिहस्ताग्नेवायभांडमुखे जले ओम्निखड्गफले पद्म इत्यमरः ५ श्लेषभित्तिकेति श्लेषोभित्तिरिवभित्तिर्मूलं यस्येत्यर्थः रागवतीति रेगे
 ५ नुरागोरक्तिमात्रं अवरमाकाशं वस्त्रं च नन्वत्रविशेषणसाम्याभावेदाध्यवसायापेक्षणेपिसत्पुष्करेत्यादौ शब्दसाम्यमात्रेणाप्युपमापयते न तदपेक्षेत

अलंकारसर्वस्वकारस्त एकस्मिन्वाचकेऽनुप्रवेशोवाच्योरेवालंकारयोः स्वारसिकः वाच्यप्रतियोगिकत्वाद्वाचकस्येति मत्वार्थालं
 कारयोरप्येकवाक्यानुप्रवेशो शंकरमुदाजहारसत्पुष्करयोतितरंगशोभिन्यमंदमारभ्यमृदंगवाद्ये उद्यानवापीपयसीवयस्यमेणी
 दृशोनात्पुष्करमंते अत्रनात्पुष्करवापीपयसाः सत्पुष्करेत्यादिविशेषणेशब्दसाम्यंश्लेषः ५ अमंदमारभ्येत्यादिविशेषणे
 ५ र्थसाम्यमुपमातदुभयमेकस्मिन्निवशाब्देनुप्रविष्टमितितदपिनमन्यामहे सत्पुष्करेत्यादिविशेषणेपिश्लेषभित्तिकाभेदाध्य
 वसाय रूपातिशयोक्तिलभ्यस्यधर्मसाम्यस्यैव तत्रैव शब्दप्रतिपाद्यतया शब्दसाम्यस्य तदप्रतिपाद्यत्वात् श्लेषभित्तिकाभेदा
 म्याभावे न समासोक्त्यभावप्रसंगात् शब्दसाम्यस्यैव शब्दप्रतिपाद्यत्वेपितस्योपमावाचकत्वस्यैव प्राप्त्या श्लेषवाचकत्वाभावाच्च
 शब्दतोऽर्थतोवाकविसंमतसाम्यप्रतिपादने सर्वविधेषुपमालंकारस्वीकारात् अन्यथा प्रल्हादनाञ्चंद्रः प्रतापान्तपनोयथा तथैव

आह शब्देति शब्दतोऽर्थतोवेति शब्दप्रयुक्तमर्थप्रयुक्तं वा यत् कविसंमतं साम्यं तस्यति सोभूदन्वर्थो राजा प्रकृतिरंजनात् इत्यत्राप्युपमानस्या
 पादन इत्यर्थः सर्वविधे सर्वप्रकारे यथेति यदि आल्हादन इति धात्वनुसाराञ्चंद्रपदमन्वर्थं अन्वर्थोऽन्वर्थनामा तस्मात्सतद्वयस्याप्ययुक्तत्वात् विधुकरेति
 सहस्रः तत्रभैमीवनेन दमयत्या उद्यानेन हतचितो अरचिकृतः कथंभूतेन चंद्रकिरणश्लेषादानैरंगीकृतैर्निष्पंदैः पूर्णैश्चंद्रकांतघटितैस्तत्तुणा मालवालेर्विक

लि कृतज्ञातसकप्रकाररूपगोलेषु लभ्यं

कु. नी.
च.
६३

अवस्थित्येति वाच्यप्रयुक्तेत्यर्थः तथाच समप्राधान्यनर्थभेदविषयमिति भावः प्रतिक्षिप्यते निवार्यते कोऽप्यत्र समनेनेति प्रतिक्षेपो विरोधः सुक्ता इति विदुषा
भवनेषु पंदिरेषु के लोसुरतक्रिडायां विच्छिन्नसूत्रात् हारात् गलिताः समाजनीभिर्यसारिताः प्रातः काले गणसीमां तेमंदंचलतां वालानां वरणलाक्षा
रसेनारुणाः सुक्ताः दूराद्वाडिमवीजशक्तिधियः श्रीडा मुकायत्कर्षति आकर्ष्यति तद्गो जन्तुपते स्त्यागस्य दानस्य लीलापितमित्यन्वयः तत्रैव वालाघिलाक्षा
नह्यत्रान्वर्थनामरूपशब्दसाम्यं विना किंचिदर्थसाम्यं कविविवक्षितमस्ति तस्माद्यत्रैकस्मिन्नर्थे प्रतिपाद्यमाने अलंकारद्वयप्रतीति
स्तत्र तयो रलंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशः यथा विधुकरपरिरंभादा तनिष्यंदपूर्वैः शशिदृषदुपकृष्टै रलवालैस्तस्य विफलितज
लसेकप्रक्रियागौरवेण व्यरचिसहृदचितस्तत्र भैसीवनेन अत्र हि प्रतिपाद्यमानोर्थः समृद्धिमद्वस्तुवर्णनमुदात्तमिति लक्षणा
नुसारमुदात्तलंकाररूपः असंबंधे संबधकथनमतिशयोक्तिरिति लक्षणादतिशयोक्तिश्च न च सर्वत्रोदात्तस्यासंबंधे संबधव
नरूपत्वं निर्णीतमिति न विवितालंकारद्वयलक्षणसमावेशोस्तीति वाच्यं ५ दिव्यलोकगतसंपत्समृद्धिवर्णनादिश्रुतिशया स्पृष्ट
स्योदात्तस्य शौर्योदायदारिद्र्यादिविषयवर्णनेषूदात्तास्पृष्टाया अतिशयोक्तेः परस्परविविक्ततया विश्रान्तेः तयोश्चेहार्थवशसंपन्न
समावेशयोर्नागाभिभावः एकेनापरस्यानुत्थापनात् स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्यविशेषादर्शनाच्च नापि समप्राधान्येः शब्दैरिह संबधिव
स्तु प्रतिपाद्यते तैरेव तस्यैव वस्तुनो संबधे संबधरूपस्य प्रतिपाद्यमानतया भिन्नप्रतिपादकशब्दव्यवस्थितार्थभेदाभावात् नापि
संदेहसंकरः एकालंकारकोट्यात्तदन्पालंकारकोटिप्रतिक्षेपाभावात् तस्मादिहोदात्तातिशयोक्तयोरेकवाचकानुप्रवेशलक्षणः
णादस्यैव वक्ष्यमाणेति शक्तिधियदिति वक्ष्यमाणेत्यर्थः तयोः तद्गुणकाव्यलिंगयोः तन्मूलः संकरमूलः ताभ्यां संकरभ्रान्तिमद्भांतयोः संकरभ्रान्तिमतोः
तस्य उदात्तस्य हेतुमतः कार्यस्य तत्प्रभेदकथने तस्यागलीलापितस्य कार्यमिति वक्तव्ये तदेव त्यागलीलापितमित्यभेदकथने तदीयेति राजकीयेत्यर्थः ॥

अतथ्योदायेति असत्तोदायेत्यर्थः तन्मूलकस्येति वितरणोत्कर्षपर्यवसायिहेत्वलंकारमूलकस्येत्यर्थः ननु राजसंपत्समृद्धेयं जनागम्यत्वेनावाच्यत्वात्कथं त
 दृष्टानात्मकोदात्तालंकारेण सहेकवाचकानुप्रवेशकथनमित्याशंकायामाह वाचकशब्दस्येति अयाणामिति एकउदात्तातिशयोक्त्योरपरोहेत्वत्प्राप्तेः
 संकरः क्वचित्संकरणामपि संकरोदृश्यते यथा मुक्ताः केलिविस्तृत्तहारगलिताः संमार्जनीभिर्हृताः प्रातः प्रांगणसीम्निमंथरचलद्वा
 लांग्रिलाक्षारुणाः दूरादादिमवीजशंकितधियः कर्षतिकेलीश्रुकायद्विद्वद्वनेषु भोजनपतेस्त्यागलीलायितं अत्र तावद्विदुषां
 संपत्समृद्धिवर्णनमुदात्तालंकारः तन्मूलकोवालांग्रिलाक्षारुणा इत्यत्र तद्गुणालंकारः तत्रैव वक्ष्यमाणभ्रांत्युपपादकः पदार्थहेतु
 ककाव्यलिंगालंकारश्चेति तयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरः तन्मूलः शंकितधिय इत्यत्र भ्रांतिमदलंकारः ताभ्यां चोदात्तालंकारश्चा
 रुतां नीतइतितयोश्च तस्य चांगिभावसंकरः एवं विद्वद्भेदवैभवस्य हेतुमतो राज्ञो वितरणविलासस्य हेतोश्चाभेदकथनहेत्वत्वं
 कारः सच राज्ञो वितरणविलासस्य निरतिशयोक्त्यर्षाभिव्यक्तिपर्यवसायी एतावन्मात्रे कविसंरंभश्चेदुक्तरूपोदात्तालंकारपरिष्कारः
 ते हेत्वलंकारे विभ्रांतिः कीदृशी संपदिति प्रश्नोत्तरतयानिरतिशयैश्चर्यवितरणरूपा प्रस्तुतकार्यमुत्वेन तदीयसंपदत्कर्षप्रशं
 सनेकविसंरंभश्च कार्यनिबंधनाप्रशंसा लंकारे विभ्रांतिः कार्यस्यापि वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतत्वाभिप्राये तु प्रस्तुतां कुरे विभ्रांतिः अत्र वि
 शेषानध्यवसायात् संदेहसंकरः किंच विद्वद्भेदवैभववर्णनस्यासंबंधे संबंधकथनरूपतयाऽतिशयोक्तेरुदात्तालंकारेण सहेक
 वाचकानुप्रवेशसंकरः निरतिशयवितरणोत्कर्षपर्यवसायिनो हेत्वलंकारस्याप्युदात्तात्तथ्योदाये वर्णनात्मिकया तुक्त्या सहेकवा
 च्योदात्तप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुतां कुरान्यतरयोरित्येवं त्रयाणां परस्परमित्यर्थः उदात्तालंकारस्य हेत्वलंकारंगतायाः पूर्वमुक्तत्वादुदात्तातिशयोक्तिसंकरा
 स्पादितदंगत्वमिति शंका निरस्यति उदात्तादिमात्रस्यैवेति उदात्तादीत्यादिपदेन हेत्वलंकारपरिग्रहः हेत्वलंकारादीत्यादिपदेन चाप्रस्तुतप्रशंसापरिग्रहः

कु. टी.
चं.
६४

तत्रापिनिरतिशयैश्वर्यवितरणोत्कर्षपर्यवसायिनोहेत्वलंकारस्यैवतादृशवितरणरूपकार्यपरिष्कारद्वारात्तद्व्यप्रस्तुतराजसंपदुत्कर्षप्रशंसारूपायामप्रस्तु-
तप्रशंसायमंगलंनलद्वृतातथ्यवर्णनारूपात्युक्तिसंकरस्याप्यपेक्षेतिभावः यथायोग्यमिति तथाहि उदात्ततद्वृणयोरंगंगिभावसंकरस्यभ्रान्तिमदुदानयो-
रंगंगिभावसंकरस्यचंगंगिभावेचसंकरः तथाभ्रान्तिमदुदानयोरंगंगिभावसंकरस्योदात्तांगकहेत्वलंकारादिसंदेहसंकरस्यचंगंगिभावेनसंक-
रद्वितिसूक्ष्ममतिभिरूहनीयं ॥ ५ ॥ स्वकीत्यनुवृत्तयेग्रंथनामस्वनामचोषनिवधनग्रंथपूर्तिमनुवदति असुमिति स्वग्रंथस्यप्रामाणिकत्वं सूचयितु-

तन्मूलकस्याप्रस्तुतप्रशंसालंकारस्यप्रस्तुतांकरस्य वाराजसंपत्तमृद्विवर्णनात्पकोदात्तालंकारेण सहैकवाचकानुप्रवेशसंक-
रः वाचकशब्दस्यप्रतिपादकमात्रपरतयाव्यंजकसाधारण्यादेयांचत्रयाणामेकवाचकानुप्रवेशसंकराणांसमप्राधान्यसंकरः न
ह्येतेषांपरस्परमन्यत्रांगत्वमस्ति उदात्तादिमात्रस्यैवहेत्वलंकारादिचारुतापादकत्वेनातिशयोक्तिसंकरस्यांगतयाऽनपेक्षणा-
त् एवमत्रश्लोकेचतुर्णीमपिसंकराणायथायोग्यं संकरः एवमन्यत्राप्युदाहरणात्तरण्यूह्यानि ५ अमुकुवलयानंदमक-
रोदप्यदीक्षितः नियोगाद्वैकटपतेर्निरुपाधिरुपानिधेः चंद्रालोकोविजयतोशरदागमसंभवः हृद्यः कुवलयानंदोयद्यसा-
दादभूदयं ॥ ५ ॥ इति श्रीमदद्वैतविद्याचार्यश्रीमद्विजकुलजलधिकौस्तभश्रीरंगराजाध्वरैद्रवरदसूनोरप्यदीक्षितस्य
कृतिः कुवलयानंदः समाप्ताः माह चंद्रालोक इति शरदागमसंज्ञकश्चंद्रालोकमूलभूतो ग्रंथः शरत्कालागमनेन वंद्यस्यालोक इति श्लेषः तस्मा-

च्चकुवलयानंदः स्वग्रंथोऽभूत् कुवलयस्यकुमुदस्यानंद इति च श्लेष इति शिवमास्तां विद्वद्दुदमहामान्यरामचंद्रात्मजन्मना विदुषावेद्यनायेन कृततालंकार-
चंद्रिका एनांकुवलयानंदप्रकाशनविशारदा विदोर्कुर्वतुविहांसः काव्यतत्त्वविदां वराः असौ कुलपानंदश्चंद्रालोकोत्थितोपि सन् प्रतिशालभते नैव विनालंकार-
चंद्रिकाम् इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञतत्सद्रामभट्टात्मजवेद्यनाथकृताऽलंकारचंद्रिकाख्याकुवलयानंदरीका संपूर्ण

[illegible]

यह पोथी शहर वनारस दिवाकर छापाखाना मे कुवलयानंद सटीक शिवचरन के छापाखाने मे छापा गया
सांकीर्ण महल भद्रे नी काली महल के पास बाकलमदुर्गा मिसिर ओछापने वाले कानाम वदल कारीगर
यह पोथी जिस को लेना होय सो चोद नौ चौक मे कुंजगली के फाटक के पश्चिम तरफ रामचरन के दुकान पर
मिलेगी सम्बत १९२८ मीः आषाढ सुदी १० वार मंगल के दिन समाप्ताः ॥ श्रीगणेश ॥

